

ગુમાપણે. માટે સવેળા પણ ન સમજાવી કે પરમંત્રી પોતાની ગેરહાજરી અથવા બીજા કોઈ કારણથી વી. પી. પાણું ન વગે તેમ કરવા પ્રત્યેક માદાને નિર્દોષ છે.

મં. ૧૯૭૭ના વર્ષનાં પણ બેઝેક પુસ્તક ઉપથી મુદત સુધીમાં ૭૪૬૬ જામ તેમ હોવાથી બનનાં સુધી તે પુસ્તકો પણ ઉપયાં વી. પી. બેગાંજ મોકલી અપાશે.

માનકમાં આવુ રહેવાની છાંછા છતાં કોઈ અનિવાર્ય કારણ મા બૂધને લીધેજ નેમનું વી. પી. પાણું વધુ દશે તેઓ તે મુજબ સખી જાણાવા સાથે નીચે મુજબની રકમ મનીઆકરથી મોકલી આપશે નો તેમનું કમી થયેલું નામ નવા નંબરથી દાખલ કરીને ૧૯૭૭નું છેલ્લું પુસ્તક પણ તેમને મોકલી અપાશે.

મં. ૧૯૭૭ના વર્ષનું સવાજમ રૂા. રાા અને પાકા પાંચા માફક થવું હોય નો રૂા. રાા

પાકા વજેલા વી. પી. ના પોસ્ટોજ અને રજીસ્ટર ખર્ચ વગેરે બદલ છ આના

નજીગમાં જે પુસ્તકો અદિથી મોકલાયા તેના રજીસ્ટર ખર્ચના બે આના.

એ રીતે સાદા પાંચના વજુ રૂપિયા અને પાકા પાંચના કુલ ચાર રૂપિયા જેનું વી. પી. પાણું વધુ હોય તેને મોકલવા જોઈએ.

સવાજમ આ વર્ષે નહિ વધવાનું કારણ.

૧૯૭૭ પદવના સમય કરતા કાગળોના માત્ર દામ પંચમણી અને ૭૪૭૭ના ચાર વજુ-રૂા હોવાથી વિવિધ એકમાત્રના સવાજમ માત્ર ૬૭૭૭ કમમાં કમ અટકે રૂપિયો વધશે અને નેમના આદ આ ન. ટે. આ વખતે જ વધારી હોવા પદમાં ફે.ન. પરનું આ સંસ્થાના ક.વે. દરર આમ સંસ્થાને પરવનાર મહત્ત્વ સંવિધાત્મ નાસ્તુદાસ મામી

કેપરાત પદેલીવારનાં પુસ્તકોના રજીસ્ટર ખર્ચના બે જ્ઞાના તો .
જરવાજ નોંધશે.

નામાં ભર્યા બદલની પાવતી અથવા હાખડો.

ત.પિં. મુજબ રજર બરનારને સંસ્થા તમ્મની હાપેક્ષી પ્લેઝ મળે છે અને મનીઝોર્ડર મેલકલનારને પોસ્ટ ખાતા મારશત પાવની મળે છે. નેમજ પી. પી. સ્વીકારનારને માટે પોસ્ટ કેપચુ' હાપેક્ષી બીલમ પાવની રૂપ છે. કેહ પળ કાગળસર જરર પડતા આ તળખાથી જે પળ મળના પાવની દરો તેના સ્વીકાર સંસ્થામુ થશે.

સાચું રીઝીન

અન્ય એક દેશની જેમ રા. પા. સ્વીકૃતિ લેવાનું નહિ હોય
તે વડા ભાઈના નામથી જ રા. પા. સ્વીકૃતિ લેવાની જગ્યાએ અન્ય
સ્થાનના નામના આધારે આ રા. પા. સ્વીકૃતિ પુરુષોત્તમ મોહનજી

આઈ.કે. સેનાવરનાં માલકોએ

[illegible]

બનાવી દેવા સાર નથી. એ રચના તો માણસને જ્ઞાન-ચાલિસેષલ
બનાવી બટકના, દુષ્ટ અને પરાધીનતાભંધો મુક્ત કરવા સાર તથા
મહાને માટે મુખ-સ્નાન-ગળી પગાણાએ પડે-ચાડવા સારજ છે. એ
જગ નિષરો કોટલા અટલા, હાર અને કનનિરાધક છે. તથા
કુદરને મનુષ્યને એ નિષરોદ્ધાર કોટી જાડું સ્નાન આ અને મામદર
આવી ૩,૫૫ છે ૬ મનુષ્ય તેને જે એકવાર બગાયક અમરુ બગે
માનવ માણસ તેને જે આ કુદરમાંથી માનવ મનુષ્યનિ તેને
જે આમાંથી નહીં નહીં અને જે માનવી મનુષ્ય તેને આ
જે આમાંથી નહીં નહીં અને જે માનવી મનુષ્ય તેને આ
જે આમાંથી નહીં નહીં અને જે માનવી મનુષ્ય તેને આ

હો કે શ્રેયસ (મોક્ષ-સંપત્તિ) નો હો; તને આકાંક્ષા અર્થની હોય, કામની હોય કે મોક્ષની હોય; પરંતુ એ સદ્વિદ્યાની પ્રાપ્તિ અને અનુસરણરૂપી ધર્મના દારમાં પ્રવેશ કર્યા સિવાય કદિયજ તને એમાંનું દેશુંજ તેના ખરા અર્થમાં મળનાર નથી અને તું સુખી થનાર નથી

કેમ, ત્યારે બોલો, હવે મનુષ્યના સારા કે નરસા બાઝ્યની રચન કરવાનું હથેરે પોતાના હાથમાં રાખ્યું છે કે દરેક મનુષ્યના પોતાનાજ હાથમાં મૂકી દીધું છે ? જવાબ ખુલ્લોજ છે. હે અચાત બંધુ અજ્ઞાનની ઘાડ નિદ્રામાંથી અને મનઃકલ્પન ઘોર સ્વપ્નોમાંથી જે કાંઈપણ જાગૃતિ તને આવી હોય તો તારા હૃદયદ્વારને બોલી નાખ કે જેથી જહાર વહી રહેલી સુમંરકારોરૂપી તાજી હવા તારામાં તાજગી પૂરે અને વિવેકનો પ્રકાશ તેમાં પ્રવેશીને તારી જગલમાં બરાહ બેઠેલી કુતુહિ પિચાચિનીને તેના ખરા રૂપમાં જોઇ શકવાને તથા દૂર કરવાને તું સક્તિમાન થાય; તથા કુતુહિ રૂપી તારી સાચી જીવનસખી પોતાના (સદ્ગુણ, સુદૃઢા, સરળતા, હત્યાદિ) અનેક દાસદાસીઓ સહિત તને આપો બેઠીને સર્વ વાતે સુખી કરે.

આ પ્રમાણે જે મહાન ઋષિમુનિઓએ જ્ઞાન અને પુરુષાર્થનો મહિમા સારામા સરી રીતે સમજાવેલો છે અને જે પ્રજાએ એ મહિમાને જાગૃતમાનો કોઈપણ પ્રજ્ઞ કરતાં વધારેમા વધારે સમય સુધી તથા વધારેમા વધારે પ્રમાણમા પોતાના જીવનમાં ઉતારીને હજારો વર્ષ સુધી જાહોજલાલી બોમવી હતી, તેમનાંજ મંતાનો એ જ્ઞાનના મહાત્મ્ય અને અનુસરણને બૂલી બેસવાથી અનેક સંકાથી દુઃખ દારિદ્ર્યમા રૂપી રહ્યા છે. એ મહિમાને બૂલવાથીજ આજે જ્યાં ને ત્યાં એવી માન્યતા ઘર ઠરી બેઠી છે કે દરેક માણસનું હથેરે પજે પગનું કિંમતીય નહો કરી દીધું છે અને તેના હુકમ વગર પાદ્મ સરખુએ દાહી શકવું નથી ! તેઓ એટલું પણ વિચારવાને સક્તિમાન નથી

દેશમાં અત્યારે બુખ, દુઃખ, આશ્વર્યાદિ અવગુણ રૂપે પામી
તાજ મોટે ભાગે પ્રવર્તી રહી છે. અનેક વેદાંતીઓ, ઉપદેશો
બ્રાહ્મણો, આગેવાનો અને આચાર્યો સુદ્ધાં પણ જ્યાં સ્વાર્થ, ભોજ
અને આડંબરોના મોહમાં આગ મનુષ્યો કરતાં પણ આગળ વધી ગય
હોય; અધિકારના અભાવે વેદાંતના ઉમદા સિદ્ધાંતો પણ જે સમ
અંતર્ભૂષના અને છત્રતમુક્તિ સાધવાને બદલે બહિર્ભૂષના અં
વિષયાસક્તિના સાધન તથા જમ્યાં રૂપે વધારે વધારાના હોય; એવ
મંથેગોમાં દેશના સર્વસામાન્ય મનુષ્યો પણ મોટે ભાગે ધર્મનીતિય
દૂર ગંધીને દલકા સ્વાર્થમાં, દુઃખ દારિદ્ર્યમાં અને આગસ, કુસંપ, ફેર
પ્રુશામદ વગેરે પામરતામાં દૂબી રહેલા હોય એમાં નવાઈ શી?

આવી સ્થિતિમાં સામાન્ય જનવર્ગો માટેના યથો અને
ઉપદેશો આધ્યાત્મિક વેદાંતના નાદિ, પણ બ્યાવદારિક વેદાંતના એટલે
કે તેમને પામરપણામાંથી વિપરીતપણામાં લઇ જનારા; તેમને તેમના
દુઃખ દારિદ્ર્યનો ખ્યાલ આપી નાંખી અને રોડી ભેગા કરાવે તેના;
અને નષ્ટિયાળાઓને ધરમંપત્તિનો દીનદીનેના દક્ષમાં સદુપયોગ
કરવાનું સુચારીત તેમના કાગળને પવિત્ર, ઉદાર તથા મોક્ષને પાત
વનાવનારનાં ૨૫૬૨૬ દોહા શક.

એક ન નુ મ મહિયને યમુધેષ કુદુમ્યકમ ના સિદ્ધાંત
નમજાવાના તે દર્શિયને મટ રાતે કામ જનના ચવાને બદલે ઉપદેશ
ને જે કે - રોડી થપ્પી મદનન મનુર્ગ કનો દરો તે પણ મુર્ગ
ને, અને પતુધાકો કદુતમાના પેનાગર બાહ્યોના પેસા વડે છવ
વનો વિચાર કરીને કનો રધ રે આગસુ પની કરી. કદાચ એથી
કરીને ન તીર્થસમ - નેખમમવાનના મંખ્યામાં પણ એકનો ઉમેરો
સદાને માટે કરી બેસશે. એવા માન્યસને તે તેનાં આ અને
આગમના દુખ દારિદ્ર્યનું મન કમીને પેટપાળુને બદલે કુદુખપાળુ

પ્રકરણ બરપૂર છે; એટલુંજ નહિ પણ એ રસ્તે ચાલીને સુખ હોય
તિને પમાયાનાં સેકેડો ખરાં બનેલાં દેખાતો. પણ તેના અંતરમાં
લેખકે તેમાં એવી તો સંશ્લેષ અને અસરકારક રીતે વ્યવસ્થા કરી
જેથી કોઈ પણ સદસ્ય વાંચકને તેમાંથી આનંદ, ઉત્સાહ અને યોગ્ય
ચારિત્ર્યની પ્રેરણા મળ્યા વિના રહે નહિ.

યુરોપ અમેરિકામાં આ પ્રકારનાં દળરો પુસ્તકો નીકળી ચૂક્યા
છે અને હજી પણ નવાં નવાં નીકળતાજ ચાલે છે.

એવાં ખાસ ઉપકારક પુસ્તકો પૈકી “દુષ્ટતામાં વિદ્યાભ્યાસ,”
“પ્રથમનું છત્રન,” “સામાજિક સેવાના સન્માર્ગ” વિગેરે વિવિધ
અંશમાળાદ્વારા અગાઉ નીકળી ચૂક્યા છે. મયા વર્ષમાં બહાર પડેલું
“આગળ પસો” પણ એજ પ્રકારનું છે.

અલગત, વિદેશી લેખકના લખાણમાં દેખાતો પણ કુદરતી રીતે
જ વિદેશીય હોય છે; પરંતુ યુજ્ય અવગુણની ભાગનમાં “મારા તારો”
તો સિદ્ધાન્ત સદૃશમાં ન લાગતા “સાઈ તે માઈ” એજ દષ્ટિ ઉઘિ
છે કે જે દષ્ટિને લઈને હાલના જાપાને તેમજ અન્ય દેશોએ આજ
ઉપયોગની સંધીને અતિ આકર્ષક પોતાના દેશમાં અને ભાષામાં
સ્થાપિત આપ્યું છે.

આખો પણ એ પ્રમણે કરીને એવો લાભ આપવા દેહને
જેટલો પણ વડ અને રહેલો મજે તેમ કરવું જોઈએ. એવી સાચી
સાચી આજ્ઞા દેહમાં અનેલા તેમજ જનતા અસામાન્ય લાખલાએનો
સંમત આજ્ઞા સ્વર્ણ-મુનિઓના પરમ પુનિત આદેશોના એવો મુશ્કા-
રિત્તનામ પ્રવિણતાથી લેખકેને હાથે યુક્તીને તેનો પણ જેમ
વધારે વધારે વાપ તેમ કરવું જોઈએ. આગળની વર્તમાન ભરૂતિ તેના
વિહારે વનરન. અને અંતરેને એ દિશા તરફ પણ ને પણ વળી
આજ્ઞા રોગનાવડાએ અને કુદ ની રીતોએ આજ પુસ્તકો

અને તેમના અંતિમ વિજયની વાતો; સાધારણ પ્રસંગોને પકડી લઈને તેમને મદાન બનાવી દેનારા માણસોના ઉદાહરણો; અજેવ ધૃત્વા-સક્તિ અને અડગ ઉદ્યતા યોગથી વિજય પ્રાપ્ત કરનાર માણસોનાં દર્શાવો; આ સર્વ મદત્વાકાંક્ષી તરુણોને સાથી વિશેષ પ્રેરણાદિત કરે છે.

આ અંચ એવો બોધ આપે છે કે જેનામાં તકને ચંદણ કરી સર્વ સ્વપરિશ્રમથી પોતાનો રોટલો રજવાની શક્તિ હોય એવા પ્રત્યેક તરુણને નિર્વાહના સાધનો અને સહજતા અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે; દણુ સુધી આ જગતમાં એવી કાંઈ અશ્વયુ નથી ગ્યાય : જે મદત્વાકાંક્ષી અને શક્તિમાન પુરુષોને " બસ બહુ થયું; હવે આગળ જરૂો નહિ" એમ કહી શકે; સાથી વિશેષ નિરૂપ મંથોમો પણ તાનપિપાસુઓને અને પોતાનો વિકાસ કરવાનો હઠ્ઠા રાખનારોને દાખી દઈ શકના નથી; ગરીબાઈ, દરિદ્ર કુટુંબમાં થયેલો જન્મ અને અવયવો અથવા દૃષ્ટિનો નાશ પણ શક્તિમાન પુરુષોની પ્રગતિને અટકાવવાને શક્તિમાન થયા નથી; અને જે મદાપુરુષોએ જગતી દશાને નંદકૃતિમાં ફેરવી નાખી છે તથા જનસમાજમાં અસામાન્ય પ્રસુતા પ્રાપ્ત કરી છે તેમના પાંચજા ગરીબાઈએ નૂસાબ્યા છે.

આ અંચ દર્શાવી આપે છે કે એક અચલ લક્ષ્ય ધરાવનાર માણસ જ વિધોની વચ્ચેથી પોતાનો માર્ગ કાઢે છે અને મેઝખરે જઈને ડબો રહે છે; આ વિધુતના યુગમાં પ્રત્યેક વસ્તુએ કાં તો કોઈ વસ્તુને ધકો મારીને આગળ વધવું જોઈએ કે કાં તો કોઈ વસ્તુનો ધકો ખાઈને પાછળ પડવું જોઈએ; અને એટલા માટે સહજતા પ્રાપ્ત કરવાની હઠ્ઠા રાખનારે દરનાપૂરેક પોતાનું સ્થાન સાચી સખ્ત પરિશ્રમ કરી આગળ ધસવું જોઈએ; ફક્ત અને અંચલ ચિતાના માણસને જે વસ્તુઓ વિધાર્પ અને અપવશ અપાવનારી થઈ પડે છે તે વસ્તુઓ

અનુક્રમણિકા.

મંદરણ.

વિષય.

- ૧ મનુષ્ય જોઈએ છે—જાણ મનુષ્યને હયાત પણ મદદ કરે છે. દળ્ય કંઈ દિસાળમાં નથી; કીર્તિ કંઈ દિસાળમાં નથી; મનુષ્યને જોઈ સર્વસ્વ છે. ...
- ૨ હિંમત—તમારો ધર્મ જાળવવામાં હિંમત રાખજો. જનતામાં તમારું શાકસ સ્થાન છીંટી થોડા બદાદર માણસની સેવામાં સમજી વસ્તુઓ હાથર રહે છે... ..
- ૩ હંમણ અને માર્ગ—માર્ગને ચોખી કાઢો જાણવાનો નવો વતપણ કરો. દુનિવાની દરેક શીજ કીવી છે કે જોને ધક્કો મારીયો તેો એ દળાઈ જાણને તમને માર્ગ આપશે અને તમે ધક્કો ખાઈયો તેો તમને દબાવી દાળે તે આત્મ આપશે. હંમણ-સંજિવાળા માણસનીજ વાત જમત સદા સાંભળે છે. ...
- ૪ શુશ્રેણીઓમાંથી વિજયપ્રાપ્તિ—કોઈ પણ મદદાન સ્વયં અથવા સિદ્ધાંત કોવો નથી કે જોને પ્રકાશમાં આવવાને માટે પાપમાઝી, કલંક, ઉપદ્રવ અને ત્રાસમાંથી પોતાનો માર્ગ દાળે ન હરને પડયા હોય. ...
- ૫ વિધોના ઉપયોગો—આપણો મદદાન વિષાતા કંઈ મનુષ્યનાં ઓઝાં-પુતળાને માટે દરકાર કરતો નથી; તે તો ખરો મનુષ્ય જાળવવા પાછળજ પોતાનું બધું ધક્ક્યાન રોકે છે. તે ખરો મર્દ ધડવાને માટે ગરીબાઈ, મુશ્કેલીઓ અને અનેક પ્રકારની અડચણો રૂપી હથોડા અને રાંકણાંના પ્રદારો કરે છે. ...
- ૬ એક અવિચલ લક્ષ્ય—તમારું એક જાસ હસ્ય નક્કી કરો અને તેની પાછળ છવતોડ મહેનત કરીને મંડયા રહો. કંઈક પણ જાળવવામાં તમારી સમજી સંજિઓ વાપરીને સળગ પ્રયત્ન કરો. ...

૭. વાવવું અને લલ્લવું—જનની સર્વજ્ઞતા એવી હતી.
 ૮. મુઠ આખી હાંથી મુખી આગવો—યોગ સદ્ગત
 ૯. સ્વાસ્થ્ય—સ્વાસ્થ્ય રિત હતું પણ નિમ્મ નથી.
 ૧૦. મદાન પુરો દલો રાડીમાંથી જ લખત વધા છે.
 ૧૧. હામ કરે અને દિવ્ય પરી—એક વિચરના પાવ
 આખા જનની ઉમાતે ખરી કરવાનું જોખમ ખેડે
 ૧૨. સ્પષ્ટ થયે—મિત્રો કે દોષ પણ જનની સદાચ આ
 વિચરના પણ વરીલ કાઠાએને લાખરેથી અને યો
 નિમ્મમાજ આરોપી છે; તેમને એક સ્પષ્ટ થયે અં
 લલ્લ સિવાય બીજા દોષની વચ ન હતી....

11 જાગૃતી મહાનમાં મહાન વસ્તુ-ચારિત્ર્ય-મઃ
જગદીશ સુધિ અને સુધિ જિતાણે કરતાં પણ વ
એ તેની દાનવલ દારૂદિં કરતાં ચારિત્ર્ય વધારે

૧૨ ત્રિવેદ ત્રીજો ભાગ—મૂળ, ચોરસિયાં કપાં, લઢ, વૈદર, વિરહાર, રાંઠા, અધોપ્પ કપો, એ સપથું જ છે; પરંતુ મનુ એ તેા એ બધા કરવાયે વધારે ૫

૧૩ પૈસા વિના પણ થીમંત થઇ શકાય છે—પણ ન હોવી એ હાંદ ગરીબાઈ નથી. સંસ્કૃતિનો નારો માણસ જિજ્ઞાસીની અવસ્થામાં મરણ પામે પૈસાદાર છે; અને બલિષ્ઠની પ્રજા તેનુંજ સ્મારક કરે.

૧૪ ત્યાં જુઓ ત્યાં તકજ તક ઉ—અા ચાહ સઃ
ઉ ૧ કામ કરો. મોટી તો મેળવવાને મારે તાક
મેળવે તો મોટી મોટી મેળવે તો મોટી મોટી મેળવે

- અભિધ્યર્મા પહેલા નંબરનો હાકાકીર બને છે, માર્ટે આ
જગતમાં કંઈ પણ કામ નાનું નથી. ... ૪૦૧
- ૧૧ આદ્યમસંયમ—તમારી નમજાઈનું લખેશાં ધ્યાન રાખજો.
તમારી જાતના સ્વામી બનો. ... ૪૩૧
- ૧૭ કુદરત દિસાજ દીધા વિના રહેતીજ નથી—ધણા માણસો
પોતાના સરીરના બધારણનો એકાદ નાનો સરખો ભાગ
આપીને વિજય ખરીદે છે. ધણા મદ્દાન પુરવે પોતાના ચિત્તાર
પોતાના પિત્તાશયમાંજ લઇને ફરે છે. જે તેઓ તંદુરસ્ત હોય
છે તેો આપણે (તેમના અનુયાયીઓ) આશાવારી હોઈએ
છીએ અને જે તેઓ નિરોગી હોય છે તેો આપણે પણ નિરાશા-
વારી હોઈએ છીએ. ... ૪૧૦
- ૧૮ સારા માઠા ધંધાઓ—આ જગતના માણસોને અર્પી બંજ
અસ્થાને ગોઠવાયેલો હોય છે અને પોતાના ઉદ્દેશો અને ભાવ-
નાઓ પાસે ન પડવાને કીધે તેઓ પીડાય છે. જે જગતના પ્રત્યેક
માણસને પોતાને યોગ્ય સ્થાન પ્રાપ્ત થાય અને તે ત્યાં ગોઠ-
વાય તેો સંસ્કૃતિનો સૂર્ય સોજે કળાએ પ્રકાશે. ... ૪૮૮
- ૧૯ એકેજ ઉદ્દેશ ધરાવનાર મનુષ્ય—એક નિશ્ચિત ઉદ્દેશ
ધરાવનારા મનુષ્યોએજ દર વખતે જગતનું સ્વરૂપ ફેરવી
નાખ્યું છે. ... ૫૧૨
- ૨૦ નિઃશય—ઉદ્દેશ નક્કી કરવામાં વખત આગવો, અર્ધો ઈચ્છા
કરવી અથવા અધુર કામ કરવામાં સંશયગ્રસ્ત રહેવું, જે છાંદ-
બીની તક ધોઈ નાખવા બરોબર-જવન વેડફી નાખવા
બરોબર-છે. ... ૫૩૫
- ૨૧ સરીર ઉપર મનની સત્તા—સરીરને સસક્ત અને તંદુરસ્ત
રાખવાની, તેમાં નવજવન ધેરવાની અને તેને નાસ પામત
અઠકાવવાની મનમાં એવી શક્તિ છે કે એનો આપણે ખ્યાલ
સરખોયે ન કરી શકીએ. ... ૫૫૨

આર્થિક સહાય.

[illegible]

તીજેરીવાળાઓની નવી રીતની

હરીકાઈ.

લગભગ પહેલાં ઓરિસ્સાથી કાગળ જેવા પાનળાં પતરાંની તીજેરીઓ અને આવતી હતી અને પ્રગતને માવતી હદર તરિ હોવાથી હીક મંખ્યામા વેચાતી પણ હતી. દલ્લમા તે તીજેરીઓ નહિ આવતી હોવાથી તેની ગરબા તેવીજ બનાવટની અમેરિકન અને બીજી તીજેરીઓએ લીધી છે. એ તીજેરીઓ વચનાના એક કડ છે કે એક રેખાની તીજેરીઓ ગમે એવી તરીકે પણ પણ ત અમેરિકા અને બીજા ઝોમા આવતી તીજેરીઓને કરા પૂરી સડ તરિ. એઓ બીજું એનું કહે છે કે અમારી તીજેરીની મવામળ અમારો કોનસલ કો છે. કોનસલનું મુખ્ય કામ મેલાના જ્ઞાન માવતો પણ સધારવાનું હેય છે, એટલે તે મવામળ કરે તેથી કાર્ડ એનું જ તરિ કે માલ કરે સાવવક હોય.

કોનસલનો બાલામનુષ્ઠા એસ એક નાના તીજેરી મોડી ને માન આપીને તરિજે જાણ છે અને ફક્ત પચ મિનિટમા તેડી કે જેઓને ખાતરી નથી હેય તેઓને જાણના કાનવાલ રાખી છે. તરિજે પચ મિનિટમા જે તીજેરી તેડી તેના પનાવટ કેરી કર ત જાણે તો હોરેજને એ ખબર કરતો પડા. જે ઉપરથી તાયતારે હવાનન જે જોન-એ ત તીજેરી નવા છે પણ મજબૂત છે તેની ફક્ત કોવાથી જાણે પણ સમજ પડી સડ તરિ પેલાન વા રહેવા પણ પચ મિનિટમા જાણ મકાય તે તીજેરી, તેમજ તેડના પચ કાક વાળે જાણે તીજેરી કે તરમ તે એક સરખીજ રેખાય.

ગોદરેજનું કારખાનું—

ગેસ કે પની પાસે, પરેલ, મુંબઈ.

એક એવા માણસની આવશ્યકતા છે કે જે પોતાના ધંધા કરતાં ચારિત્ર્યમાં મોટો હોય, જે ધંધાને તો માત્ર નિર્વાહના સાધન તરીકે જ લેખીને તેની દિશ્મત પોતાના ચારિત્ર્ય કરતાં ઓછી લેખતો હોય. જે પોતાના ધંધાને આત્મવિકાસ, શિક્ષણ અને સંસ્કરણ, દેશવર્ધી અને વ્યાપાર, ચારિત્ર્ય અને મનુષ્યત્વ પ્રાપ્ત કરવાના સાધન તરીકે જ મણતો હોય.

એક એવા મનુષ્યની આવશ્યકતા છે કે જેનું મગજ ચિર હોય, જેનામાં તેની ઉપરોક્તિમાં સંકુચિત કરી નાંખનાર અને શક્તિ-ઓનો દાસ કરનાર કોઈ ખામી-દુર્બલતા હોય નહિ.

એવા માણસની આવશ્યકતા છે કે જે દિશ્મતવાળો હોય અને જેનામાં કાચરતાનો જરા અંશ પણ ન હોય.

એવા માણસની આવશ્યકતા છે કે જેનો વિદ્વાન એકેશી નહિ પણ સર્વેશી હોય અને જેણે પોતાની સખથી યત્નિએને એકાદ સંકીર્ણ ધધામાં રોકીને તેના ઊવનની મોટા માત્રાએને દુર્લભ પત્રી જવા અથવા મરી જવા પામી ન હોય.

એવા માણસની આવશ્યકતા છે કે જેનું મન વિદ્યામાં ન હોય, અને જે વસ્તુઓની અર્થ-પ્રાપ્તિ જોતો ન હોય.

એવા માણસની આવશ્યકતા છે કે જે પોતાના સિદ્ધાંતને નહિ એકલા જાણી સારી સમજણથીને નિયામકીય આપે નહિ અને જાણના શિક્ષણથી દુર્માર્ગ જઈને અવધારકુળગતતા મુમાતી બને નહિ.

એવા માણસની જરૂર છે કે જે આદ્યજન કહેતા સત્યને નિરાપેક્ષ પક્ષ કરે અને પોતાની સત્યાર્થિને અમરણ બનાવે સમજે.

એવા માણસની જરૂર છે કે જે મંદાર્ણ વિચારના અને પાત્ર-સીત ન હોય, પરંતુ જે ચિત્તન્ય અને કલાદર્શી બનેલા હોય અને જેની મનોશક્તિએને દર હજારની આજ્ઞામાં એકાન્ત શિક્ષણ મળે.

૧૦૦

તથા જેનું આત્મરૂપ મુદ્દા દોષ; જે પ્રકૃતિ અને કલ્યાણ સંદર્ભે
અન્ય, સર્વ પ્રકારની અવગણના વિચારના અને અભ્યાસે પોતાની
અભ્યાસે જે માત્ર આપના શીખરો દોષ તેની આત્મરૂપતા છે.

અથવા મનુષ્યને પ્રમાણિક, પતિવ્રત અને વિદ્યાર્થી થવા કહે છે, પરંતુ
તેના મનમાં ને તેને મુદ્દિમાત્ર મનમાં અને અદાદર તથા કુચળ
થાય તે જ છે.

૧૦-૧ એક જાત માનસ મન જે તો પ્રકારે સિદ્ધિ

૧૦-૨ એક જાત માનસ માનસ માનસ જે પ્રકારે સિદ્ધિ

૧૦-૩ એક જાત માનસ માનસ માનસ જે પ્રકારે સિદ્ધિ

૧૦-૪ એક જાત માનસ માનસ માનસ જે પ્રકારે સિદ્ધિ

૧૦-૫ એક જાત માનસ માનસ માનસ જે પ્રકારે સિદ્ધિ

‘હું સત્ય બોલીશ; મારું પ્રત્યેક વચન અક્ષરશઃ પાળીશ; લોકોને મજાવતું કામ અત્યંત નિયમિત અને તેમના સમયની કિંમત મેંજી રીતે ધ્યાનમાં લેઈને કરીશ; જો હું મારી સત્કાર્તિને અમૂલ્ય ખંડાર મણતો હોઉં તો આખા જગતની દૃષ્ટિ મારા પર છે એ મને સામનું જોઈએ અને સત્ય તથા પ્રમાણિકતાના માર્ગપરથી મારે જરૂર પડ્યું ખસતું કંઈકે નહિ.’ જો પ્રારંભથીજ આવા દૃઢ નિશ્ચય પૂરક તે કામ કરે તો જ્યોત્સ્ના પીએડીની પેઠે તેની આટ પડ્યું પ્રાણ અમવાદ બની જશે અને સધળા કોનેનો તેનાપર વિશ્વાસ બેસશે નથી તે કિન્થનાટિંગા માખત બનશે.

[illegible]

1. 2019년 12월 31일 현재, 본회 회원 1,234명, 후원자 567명, 총 1,801명
 2. 2019년 12월 31일 현재, 본회 자산총액 1,234,567원, 부채총액 567,890원, 순자산총액 666,677원
 3. 2019년 12월 31일 현재, 본회 수익총액 1,234,567원, 손실총액 567,890원, 순수익총액 666,677원
 4. 2019년 12월 31일 현재, 본회 수익총액 1,234,567원, 손실총액 567,890원, 순수익총액 666,677원
 5. 2019년 12월 31일 현재, 본회 수익총액 1,234,567원, 손실총액 567,890원, 순수익총액 666,677원

જાગે છે, અને તેને જાગ્યુંને તેનું મંરજશ્ન સ્વામીની હિમ્મત ધરાવે છે. જોઓ દીર્ઘ સમયથી મારવા ધારેલા પ્રદારને અટકાવે છે અને જુઓ મનને કચ્છી નાખીને જાગવાને લોકીને ઝિન્ન મિન્ન કરી નાખે છે તેવા માનુષીયો મનુષ્ય અને જીવ છે.” —વિલિયમ જેન્સ

“મેં જોયું છે એવો મનુષ્ય જ્યાં દાવના જેવા સમયમાં છે
મન, તો તે જ્યાં કંઈ નથી, ત્યાં જ્યાં એને કંઈ કંઈની તરફ
જોવાની માગણી છે, તે મનુષ્યને લગતો કોઈ મો
જોઈ, તે મન જ્યાંથી પ્રાપ્ત થઈ શકે તે જ નહિ, જે સ્વાતંત્ર્ય
જાળીત, તે જ્યાં છે તે જ્યાં છે તે જોઈ મનનથી ઇચ્છા
જ્યાં છે તે જ્યાં છે તે જ્યાં છે તે જોઈ મનનથી ઇચ્છા

“સ્વેનિવાર્ડો લોડોપર અલાયાર કરે છે અને ગામડીઆઓનાં દોરોને હાંધી મૂકે છે.”

એક પણ શબ્દ બોલ્યા વિના હકત કાઢીને પોતાના સપંગો માથુસેને સજ્જ કર્યા. કિશાના સંઘળા દરવાજા અને બારણા મંચ કર્યા અને તે પ્રતિજ્ઞામંત્ર વિષે ફરિયાદ કરવાને બેઠાનાલયમાં પાછી ફરી. સેનાપતિ આજ્ઞાએ તેને જણાવ્યું કે “આવો તો યુદ્ધનો નિષ્ક્રમણ છે, અને આની કુદૃષ્ટ એરબ્યવસ્થાપર લક્ષ્ય આપી રાક્ષસ એમ નથી.” કંચેરછત્ર બોલી: “તે આપણે હમબુજા જોઈએ. મારી રક પ્રજાને પોતાનો માલ પાછો મળવો જોઈએ, તદિ તો બાદોના લોહીને બદલે રાજકુમારનું લોહી મળવું જોઈએ.” બારણાં ઉપાડી નાખવામા આગ્યા અને અતિથિઓની પુરશીની પાછળ સસજ્જ માથુમેઝે વેઠેરાની જગ્યા લીધી. ફેવીના મુખાર્વિદપગનો રંગ બદલાઈ ગયો; પછી તે મદાન વિપતિમયી મુક્ત થવાના કેતમ ઉપાય તરીકે તે મોટીથી દરચો અને કાઢીનેલના કેતમ કાવેની ખૂમ પ્રસન્ના તરીકે તેણે આજ્ઞાને એકદમ દારો નેમના જ્વામોએને પાછા નાચવાના આજ્ઞા કરી. જ્યાં સુધી એ ફોતે આવીને એમ કર્યું કે રાજકુમારના આજ્ઞા પગાઈ છે અને પ્રજાને થયલા લજવા નુકસાનનો નફો સંતોષકારક રીતે પાળવામા આગ્યા છે ત્યાં સુધી સતત રહે. ત્યાંથી બચ્યા નહિ. ત્યાર પછી કાઢીનેલ કર્યું: “આપે બધાઆ જવારી મ.મ કિશને જે મ.ન આપે છે તે માટે હું આપનો આભાર માનું છું.” અને ત્યારે આતે અમારું જે કેતમ પ્રકારે આજ્ઞાન થયું છે તે માટે અમે આ રત. અ.ન.ગી જોએ.” એવા નામે સંકેત કરી પડ્યા.

ગીરાલ મેમન રાકેદહન નામના નાનિમથન જ્યારે નાનાં નામના હતા ત્યારે એક નિહાળ ન કરીએ નદાદૂગીમટેની રીત તરીકે જોઈની અચાની ની

તે મારાપર વિપત્તિ આવી પડશે. ” આથી તે પોતાને ઘેર પાછો
 રોકે પરંતુ તેના નાના પુત્ર સીરિ જવાનો નિશ્ચય કર્યો અને પાંચેક
 ખવાસીઓ સહિત હસિયુ દિવા તરફ પોતાનું વદાચ્છ હંકારવા મોકલ્યું.
 આ સમયથી એ ત્રણ વર્ષ પૂર્વે કુંજન ખીઆની જસપરવટન કરતો
 હતો ત્યારે તે સમુદ્રમાં તોડાન થવાથી કેાછ અચાનક પ્રદેશમાં લગ્નક
 મોડા હતો, તેની શોધ કરવાને માટેજ સીરિ હસિયુ દિવા તરફ
 પોતાનું વદાચ્છ હંકારતો હતો. તેમજે પહેલપહેલી જો મૂમિ જોકે તે
 પાંડુગીને વહેંચેગીની મૂમિ હતી. તે એક રાજ્યના મેદાન હતું. સીરિ
 આ જગ્યા નામ હેતુકે (અર્થતઃ સપાટ પચ્ચગા મૂમિ) પાંડુ
 પના દિવસ સુધી આગળ પ્રસાસ કર્યું પણ તે ત્યાં સપાટ અને
 ઘાટ નો નમકાતો કિતલો અત્યંત આવી પડેલ્યા ત્રણ આ રેલુ
 ત્રણ માટે પાંડુ આ રેલુ પાંડુગીને આ પુનિત ને સમકલિયા
 ને પાંડુ આગળ પ્રસાસ કર્યા તરબો રાજ્ય હેતુ આ ત્રણ આવી
 પડેલ્યા ત્રણ ત્રણકે કિતલો (મેદાની મૂમિ) નો નામ આવી પડે
 હતા ત્રણકે કિતલો ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે
 ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે
 ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે ત્રણકે

ધૃત્વિકન યુદ્ધ વખતે સૈનાપતિ મેક કહેવનને પસિદ્ધિ
 ખૂનિરીક્ષણ કરવા માટે એન્જિનિયર તરીકે નિયુક્ત કરવામાં આવે
 હતો. તેનો મુખ્ય મુકામ વૈકુનરમાં હતો અને ત્યાંથી તે એક રેલિ
 અને એક અનુચર એ બે માણસો સહિત દિશિબુમાં કોલ્લમિયા ન
 પહોંચત ગયો હતો. એક દિવસ સાંજે તેને એવો મંદશો મળ્યો
 કોલ્લમિયા નદીનો આસપાસ વસતી જતોના નાપકો તેને મર
 મામતા હતા. સંદેશવાદકની રીતમાતપરથી તેને સ્પષ્ટ થયો કે હન્ટિ
 મન લોકો કાંઈક નોગન કરવા માગ છે. તેણે પોતાના સાથીએ
 ચેતારી વીધા કે તમારે ઇનાગન કરનાવ તમારે એકદમ ઝાવડો
 ત્યામ કરવો. પણ તે અપાર્દઃ થઈ દિનમનુરેક હન્ટિપોલી
 મામતા ગયો. તેમાં પ્રાયઃ ત્રીસ નાપકો એકઠા થયા હતા અને સમ
 બનીને ખેડા દતા. ને કહેવનને તે સમામા જા' જા'મા આવ્યો અને
 તેને સાઈટેસના જમણા હાથપર બેસાડવામા આવ્યો. તે હન્ટિપોલી
 ચિન્ક આપા જણ્યો હતો અને તેથી તે સમામા બોલ્યો
 પ્રત્યેક રાજદ સમજી નહતો હતો. સમામા તોયે પ્રમાણે ચચા આવી
 સાઈટેમે કિલ્લ હન્ટિમન જતોનો જે જે હન્ટિપોલી હતી તે જાનુરી
 નાનગોનો એક મંડળાએ બે હન્ટિમનોને પકડીને તેમને ચેરીયા
 અપનાથ માટે ગમેત આપા હતા. આ અપાયાનો માટે રૂં બેરહી
 ૧૦૦ જાનુરી હતી નાપકોએ ધનીરાત નથી રિચ - કવ અને
 નાવ વડાજી નામોમા સવાના નિયુક્ત કરાવ્યો. "આ મ. વસ
 અપનો સારો જ રો નેન કરતા છે, એમા તે કાંઈ મંદશ મળે
 વગર એ એક મંદશ જ અને આવશે નો એની જાતના કોલપર
 ન પેરાનો રીરંગા હતા છે." કતાનના કલાકો નુધી સમામા
 રિચ - આપા પત્રો સમ ન જતોના મુખ્ય નાપક તરીકે જાણ્યો
 હ આપા નાનગો તે ચાનેલ મંદશોએ નરકન આપા તેના
 મંદશોમા આ મ. જાન રમ ને રમણા મારી નાખેા એકએ."

હતું તે. જેમ વ્યાખ્યાન આગળ યાજનું ગળું તેમ, નીચે બેઠને ગયો અને તે સમાના પ્રમુખ બી. એચ. બટ્ટરે તે સન્નિત બગવાં ન હોય તો પરિણામ ઘણું બધું કર આવત. તેણે લોકોને કહ્યું: “આ શાન્ત રહેતો, હું જરા જાણી બધું કંઈ કરજુ છે કે નહિ તે જોઈ આવું.” તેને દોષની નીચેના સ્તંભ અતિ જીર્ણ દયામાં જણાયા તે ધીમે પગલે દોષમાં આબો અને ચોટની આગળ આવી તેને તેના કાનમાં કહ્યું: “આપણે સઘળા પાંચ મિનિટમાં મરજુ પામીશું.” ત્યાર પછી તેણે ચોતાએને કહ્યું: “જો આપ ધીમે ધીમે ચાલ્યા જાવો તો હમણાં ડરેલ કાંઈ બધું જોતું નથી. જે રથને કાંઈપણ બધું ન હોય તે રથને એકચિત્ત થઈ દયાપણુ મરેલું છે, એમ હું ધારું છું. બધા પેટડોમાં આગળ છે, કારણકે અહીં આ અત્યંત નાજુક સ્થળે છે અને અમે પેટડોનાં પરના માણસો સૌની પાછળ બહાર નીકળીશું.” નિઃશંક, તેણે આ પ્રમાણે જાગવેલી શાન્તિને લીધે એ પ્રમંથે ધણી જીંદગીનો બચાવ થયો હતો.

એક બપોરનાર પાણુના મેળાવડામાં અમેરિકા અને બીજા દેશોના ધણા સુપ્રસિદ્ધ રાજદૂતોએ એકત્રિત થયા હતા અને તેમાં દારૂનો ઉપયોગ છુટથી થતો હતો; પરંતુ શુદ્ધકર કોર્ટ્સ કે જે તે સમયે યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સનો વાઇસ પ્રેસિડેન્ટ હતો તેણે તેની આગળ ધરેલો એક પ્લાનો લેવાની ના પાડી. એક રાજસભાસદ કે જેણે ધણા દારૂ પીધો હતો તે ઉપદાસ કરી બોલ્યો: “કોર્ટ્સમાં દારૂ પીવાની હિમ્મત નથી.” વાઇસ પ્રેસિડેન્ટે ઉત્તર આપ્યો: “આપણું કહેવું પથારી છે, મારામાં હિમ્મતજ નથી.”

કેટલાક વર્ષ પૂર્વે માંડ જ્યારે દોરઠનમાં હતો ત્યારે તેનું ઘણી સારી રીતે આદ્યતિથ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. દોરઠનના નિવાસીઓ સ્વભાવથીજ આતિથ્ય કરવામાં ઉદાર હતા અને તેઓ સ્વાભાવિક

વાઝની સાથે બાંધેલું અને ત્યાર પછી તે ખજુ બેઠાન બની ગઈ. એ પછી એવા માણસની સાથે તેને ખજુ ઉપર કચડી લેવામાં આવી, જ્યાં તે તાજી દવા અને ઉત્તેજક ઔષધિઓની સાદબચ્છી શીઘ્ર સાજી થઈ. એ પછી એવા માણસને જ્યારે બહાર કાઢવામાં આવ્યો ત્યારે તે, દેવેરાઈન બેઠાન થઈ જવાથી જે રિવાજ થોડો હતો તેને જાણી, મનમાં પામ્યો હતો.

પૌરુષમાં જે રેય અમલદારો પેનાનો નત હોય અર્થાત
રેય હોના કૃષ્ણ આક્રમણ કરવાને આના પાત્ર હોય તેમાંના
અંક અમલદારને સાચુ ન બીજો મળવા ચિન્તે હોય છે, તેથી
તેને તેને કૃષ્ણ મદદનાય મને વળે છે તે આ મુલ્યમાં થવા
હોય. " જા. અમલદારે અનુગમન આપે. " એ અર્થમાં થવા હોય,
પરંતુ મનની અર્થે મુલ્ય પાત્ર ની આ રીતે હોય તે આ અર્થ
માં ન હોય તે અર્થમાં હોય તે અર્થમાં

[illegible]

આ સદન કરવાને માટે તેને ઘણી દિશ્મત ધારણ કરવી પડી હતી. પરંતુ તે વજનો અને સ્થો હતો. તે માત્ર પોતાના ચારિત્ર્યના પ્રખર વક્તવ્ય સક્તિથીજ રાજદ્વારી સેવમાંથી નામશેષ થતાં બચી હતો. એક માણસ તેની આગળ એવી બડાઈ ઢાંકતો હતો કે “મા વડાઓ વિજેતાઓની સાથે આ દેશમાં આવ્યા હતા.” તેને તે ઉત્તર આપ્યો કે “તેમણે બીજું કંઈક કહ્યું હોય એમ મેં સાંભળવામાં આવ્યું નથી.” જાણે ન્યારે બિમાર હતો ત્યારે કે રાજવંશના ઉમરાવે કહ્યું કે “છપરે એને મસ્તિષ્કનો રોમ-સા પાડ્યો છે.” જાણે ન્યારે સાંજે થકને પાછો ‘હાઉસ ઓફ કોમન્સ’ ખેંચી આવ્યો ત્યારે તેણે ઉપરોક્ત શબ્દોના પ્રત્યુત્તરમાં જણાવ્યું : “મને એમ હતો; પરંતુ મહેરબાન ઉમરાવના મિત્રો અને સ્વર્ગ જાણીને કાણક સતિય પામશે કે આ એક એવા પ્રકારનો રોમ છે એને છપર સુધા તેનાપર લાગુ પાડી શકતો નથી.”

હોમ્સ કહે છે કે “ન્યારે એક દ્રઢ નિશ્ચયવાન મનુષ્ય સંસાર રૂપી પ્રયંડ રાક્ષસને દિશ્મતપૂર્વક ગજગીમાંથી પકડી લે છે ત્યારે અરેબર લાચારજાળની જાળ છે અને તેથી તે મનુષ્યને આશ્રય સાથે જણાય છે કે આ રાક્ષસ માત્ર જીર માણસોનેજ ડરાવે નહીં પણ મુક્તવાની શક્તિ ધરાવે છે.”

અન્ય લોકો ન્યારે પ્રસસા અને સત્તાને માટે ખુદામત આજીજી કરતા હોય ત્યારે તેમ નહિ કરતા દ્રઢતાપૂર્વક પોતાની મર્યાદા જાળવી રાખવાને માટે તરુણ પુરુષને દિશ્મતની આવશ્યકતા હોય છે. તમારા સાથીઓ ન્યારે બપોરના પોશાકમાં સજ્જ થઈ ચલાસતા હોય ત્યારે શરેલા તુટેલા કપડા પહેરીને ફરવામાં તમારે દિશ્મતની જરૂર પડે છે. અન્ય લોકો ન્યારે ડગાણ કરીને શીર મનતા હોય ત્યારે પ્રમાણિકતાપૂર્વક રંકતામાં દિવસ નિર્ગમન કરવા

અને જીવને તિર્થાંગિ આપે છે તે કાંપર પુરુષ છે; અને જે માણસ
જરાં પણ કોઈ અથવા કંઈ પાત્રા વિનં સત્ય અને હકને મારે છે
હોય છતાં પણ દ્વિતાર્થક હોય રહે છે તે વીર પુરુષ છે.
જે તરફ પોતાના મનના વિચારો સખોદારા પ્રસિદ્ધિ મે
રે છે તે અંતે પોતાના મનમાં વિચાર કરતાં પણ કરશે.

આપણે સ્વર્ગના કાર્ય કરતાં કેટલા કરીએ છીએ ! આપણે ત
બીજાઓનું અનુકરણ કરીએ છીએ. રીતિરિવાજોના ગુલામ છી
તથા આપણો વેદ કે ધર્મગુરુ સલાહ આપે તે પ્રમાણે જ આપ
સંસારમાં રહીએ છીએ અને એકવાર મદ્ય કરેલા પીરજનો
પણ ત્યાજ કરત નથી. પોતાક, સિદ્ધાચાર, નોકરમાકર, ગારીબો
એ સર્વ આપણા પીરજને અનુકૂળ હોવા જોઈએ, નહિતો આપ
હોંઘેનો ચાર રહેતો નથી. પોતાનો મુદસંસાર અથવા પોતાનો ધર્મ
રોજમાર પોતાની હચ્છા અનુસાર મજાવવાની અને શોકમતની ન
પણ તરફાર નહિ કરવાની દેનામાં દિગ્મત હોય છે ?

પણા માણસો તો પની સન્મુખ પડી નહ સકે છે ખરડ પર
શોકમતની સામે ઉભા રહી શકતા નથી.

શોકમતને તામે નહિ થવામાં સાવેનનિક જીવન માર્ગન
મનુષ્યને દિગ્મતની આવશ્યકતા હોય છે. શોકમાર ક્યારે આપ
અરોગ્ય અને સારાચરણને અનિષ્ટકારક હોય ત્યારે તેનું અનુસ
કરવાની ના પાડવામાં દિગ્મતની નજર છે. સમસાન્નમ તોય
શોકમતની સામે થવા કરત. શોકમતે અપ્રિય હોય એવા સાત્ત્વ વિચાર
પ્રસિદ્ધિ કરવામાં વિશેષ દિગ્મતની નજર પડે છે. એક પુરુષસિદ્ધ
એ દ્વિતાર્થક પોતાના પદપર ઉભા રહેવાને નહિ ને મોટે
દોષથી નેહીને દરપેચ કરી શોકપ્રવાસથી છટકી નવાનું નવધાવ
તો નવન સહેવ છે.

નેહાન બાપ્તિસ્મામાં પોતાના ધરથી થશે દૂર ગમ્મડો દોઢા
એવામાં તેના એક સગાએ તેને જોયો અને કહ્યું: “આટલે બધે દૂર
આવતાં તને ભય નહિ લાગે?” તે બાપી નૌમસેનાપતિ જોયો:
“ભય! હું તો તેને યોગપતોજ નથી.”

“શંકા રાખવાથી શંકા પ્રત્યક્ષ થાય છે.” કોઈપણ કાર્ય
કરવાનો નિશ્ચય કરવો એ અર્ધો લાજી જીવવા સમાન છે. “અમુક
કાર્યને અશક્ય ધારવું એજ તેને અશક્ય બનાવવા સમાન છે.”
હિમ્મત એજ વિજય અને ભીરૂતા એજ પરાજય છે.

પેલો રંક નરવાડનો છોટો ડેવિડ આપણને પંચનું મદદના
મહાન ઉદાહરણ પૂર પાડે છે. તે મહા પુત્ર માનવની મદદ વિના
અને માત્ર પોતાની લાકડી અને મોઢાનું સિરાય કેટલું જન પ્રકારના
શસ્ત્રાસ્ત્ર વિના, પ્રચંડ નેર અને ઉગમ પડાના નજાન ધરાવતા
ગોસિયાયની સામે થયો હતો. હિમ્મતનું આ પુરોવાદન માટે આ મળે?

મહારાણી પદ્મિની અને અન્ય મહોદય શાસ્ત્ર, પત્રો લખારો-
ઓએ સરુએને હાથ પડવા કંગા છડી પા મદદના તે હિમ્મત
દર્શાવેલી તેનું મધ્ય આપણે તેની ડેવિડની નાના.

હિલ્ડોમા નાનકો જોયો નાનકો અને સ્ત્રી રૂપનાત મરી
રહેલા આદર્શ જાતનીય નાનકો નાનકો રૂપનાત નાનકો
માનીને તેમના નાનકો જોયો એક નાનકો નાનકો નાનકો
પોતાની આત્મિક તિલકાના નાનકો નાનકો નાનકો
નો કોઈપણ નાનકો નાનકો નાનકો નાનકો નાનકો
પરી દત્તી.

એકવાન શ્રદ્ધ અને દુર્ગત દેવ નાની આત્મિક પનાત વગ
પદના આત્મિક શ્રદ્ધ અને નાનકો નાનકો નાનકો નાનકો
સપાત પનાત નાનકો નાનકો નાનકો નાનકો નાનકો

[illegible]

દૂર મળ્યાં પોતાની આસપાસના સરળા માણસોના હૃદયમાં ઉત્સાહ
 પ્રગમ કરે છે. પ્રતિદિન પણ અપ્રસિદ્ધ માણસો સમયાનમાં જન્મ
 છે; અને આ માણસો માત્ર એટલાજ કારણથી અપ્રસિદ્ધાસક્ષાત્
 થયા હતા કે તેમની બાહ્યતાએ તેમને પ્રાથમિક પ્રયત્ન કરતા અણગમ
 કરતા આ માણસોએ જો પ્રાર્થના કર્યા હોત તો સમજાતું કે તેમણે
 અત્યંત રૂપવાળી જીવન ગામું હોત અને મદદના કૃતિ સંપાદન
 કરી હોત જ્યાં કૃતિમય કર્મ છે. " નિમિત્ત પરિણામ માનનાર
 ગણતરીમાં માણસોએ નહિ પણ મદદના કામ કર્યું નથી. જ્યારે
 જાણ માણસ કોઈક વારની જાણ માનતા નથી, તે તેમને તિસરુંકારક
 અને કષ્ટકારક કામ કરવાનું ગણીને અત્યંત માનમાં દિશ્વર
 અને અત્યંત માન કરે છે અને તે મદદના કામ કરવાની
 જાણ કરીને માન કરે છે. અને તે મદદના કામ કરે છે.

અિતપણે ત્રિશંકુની પેડે અહર લટકી રહેવાથી પણ તમે તમારુ
જીવનપરનો કામુ યુભાવો છો.

એએકામ સિંકની ખાત્યાવરણા ઘેર ફરિશમાં વ્યતીન ઘઈ
હતી. તેને શિશુ પણ મળ્યું યોડું મળ્યું હતું અને તે વખતનાર
મિત્રો પણ ધરાવતો ન હતો. અંતે જ્યારે તેણે વહીવાન કરવા મળી
ત્યારે અતિ દુર્મલ રાજદારી પણ મદલ કરવાને લીધે, જે ઘોડી પ્રતિ
મેગતી હતી તેને પણ તેણે જોખમમાં નાખી. એ પણ મદલ કરવામાં તેને
મધ ઘોડી દિમ્મલ ધરવી પડી નહોતી. જ્યારે તે વૃતાહરેડ મેડમુના
પ્રમુખ તરિકે નિયુક્ત થયો ત્યારે તેનાપર વિરોધી રીકા અને
સંકેટોની બારે જુદી થવા લાગી અને આ સર્વેની સ.મે મડ મળજી
દિમ્મલને લીધેજ તે ટકી શકેગ હતો. (યુવામેનાં) રવન-વતણો
દરેકે બદાર પાડવામાં, મજદૂર રીએ અને રનમાનપરોના પંકારની
સામે આનંદ અને રહેન્ટનને દેના આપવામાં અને પોતનું નાનકરણ
જેને 'સલ્કાર' જણાવે તેને એને મેટક. સંકેટોના રનને એમાં તે
મદલ દિમ્મલથીજ ટકી નર્કેના હો.

ત્રિકલ જ્યારે અમુક મનને સત્ત્વ માનવા ત્યારે તે મન સોનને
નદિ મમતો હોય તોપણ તેનો પ્રચાર કરવામાં કદિ પણ નહિ નદિ.
એક નાની નવેલા યુવામેનાં મચા કરવાથી એક નાનકડાં મનને
પોતને રેહસો મેરાનો રખત આપના નાનકડાં મનને એક માન
નાનો પ્રચાર કરવામાં ન. રાકના મનને નવિ મનના મનને દમેદા
રક મનનાનાર મચા કરને આપના મદા નો રન જ્યારે સત્ત્વ
સત્ત્વ મેરાવના ત્યારે રાકા કદી ન. ત્રિકલના પાન મચે. સત્ત્વને
અનુસરેડું કલેજનું કાર્ય કર નાનકડાં મન.

સત્ત્વન. ૬ એક જ્યારે નાની રાકા વૃત્તમ છાંડી મદિમાના
પચે. ૬૬ કદનારક નાનકડાં કપ રાકા મચ પમદિમ્મલ મદારે નેકમે.

રહ્યા હતા ? ના, તેઓ પોતાના સ્થાનપરજા ઉભા રહ્યા અને તેમણે સાંભળવાની કળા નહિ ધરાવનાર દમરો માણસોને પોતાના વ્યાખ્યાન સાંભળવાની અને તેને સદૃશમાં લેવાની ફરજ પાડી. જ્યારે એન રિફ્લેક્સન વ્યાખ્યાન કરતી હતી ત્યારે મોલિ મેગરાવર્સનો પિરતોણનો ગેળીઓ તેના મસ્તકની આસપાસ ઉડતી હતી, પરંતુ તેથી શું તેણે પ્લેટફોર્મનો ત્યાગ કર્યો હતો ? તેણે પોતાની હિમ્મત અને પોતાની ફલીદોષથી આ ગેળીઓને શાન્ત કરી દીધી.

નોક્સના મસ્તકની સામે ગંદકા ધરવામાં આવી તે છતાં તેણે હિમ્મતપૂર્વક પોતાનું વ્યાખ્યાન ચાલુ રાખ્યું હતું; અને ગેરિસન, કારાચક, હુક્કાપોર લોકો આવવા તેના આંગણમાં ઉભા કરેલા ફોર્મીના લાકડાથી કરતો નહોતો. જમતને આવાજ માણસોની જરૂર છે.

“ બહેને તારી આસપાસ તોળાનેળો મડમડાટ થવા કરે અને સજુઓ તારી શોધ કરતા તારી પાછળ ૧૫ કરે, પરંતુ શું તેઓ તને વસા કરશે ? કદિ નહિ, કદિ નહિ, કદિ નહિ. ”

જ્યારે મેનાપનિ બટલરને નવલજન માણસોની સાથે ન્યૂયોર્કના દુકાનો દાખી દેવાને મોકલી આપવામાં આવ્યો ત્યારે તે પોતાની પક્ષ-ટોળોની અગાઉ શહેરમાં આવી પહોંચેલ. આ વખતે કોઈપણ કન્મત અનેતા દુકાનોએ તેણે શહેરના રસ્તાઓમાં એક્ટિવ થયેલા નેવા. આ દુકાનોએ અત્યાચારે બેઠાક માણસોને નતસના ચમત્સારની સાથે લટકાવીને મારી નાખ્યા હતા. પોતાના માણસોના આગમનની પ્રતીક્ષા થવા વિના જ્યાં નાથો અવિરત મ વળે, એક્ટિવ થવા હતા તે સ્થળે તે ગયો. તે એક પીપપર ચડા અને બોલ્યો, “ બામડાના સમરો ! નરકના મતાનો ! તમે નમાગયો કન્ય લોનાના ખૂન કર્યો છે ” તે એકજ માણસના દિનમ નરેલા સજીથી રક્તથી ખરડાયેલા લોકો ચમકી ગયા. આ વડના એક એવા શહેરમાં

પ્રવાદજી બદસાઈ જશે. “ સાચા અને ચપલ માણસો પ્રવલ્ન કરવાનું સાદસ કરીને મુશ્કેલીઓને છૂટી લે છે. આજમુ અને મૂર્ખ માણસો સંકેટ અને જોખમને જોતાંજ દરબર કાપી લે છે અને શિવિય બની જાય છે; અને જે અસમ્મતાનો તેઓ ડર રાખે છે તે અસમ્મતાને તેઓ જાનેજ ઉપવલ્ન કરે છે. ”

ક્રમસ્થિત હરે છે કે " જે માણસ કાતો નથી તેજ ખરો વીર છે."

આદિકામઃ શોધભોજન કરનાર અતીત પાશા એવા અધિભોજા પોતાના
મનુષ્યોની પાતળ ગદી ગયો હતો - જેથી તેનું મન્યુ યુગ છે એમ
નિર્ણય થઈક માનવામાં આવ્યું હતું અને આજે પણ અતિ દુરનાયુકે
શોધામ, કલ્પવામાં આવી હતી. - જે પૈ જીવન-કાળને પાતળ થવા
નો મુદ્દ્ય અદિકામ યજ્ઞમયના અન્ન-મનુષ્યના પાશા કરનાર
કરનાર એવો નવો મુદ્દ્ય અન્ન-મનુષ્યના પાશા કરનાર એવો
નવો મુદ્દ્ય અન્ન-મનુષ્યના પાશા કરનાર એવો
પાશા કરનાર એવો મુદ્દ્ય અન્ન-મનુષ્યના પાશા કરનાર એવો

પાલ્કામિન્ટમાં દાખલ થયો હતો. ઝેડેસ્ટન જાતીસ વર્તેલો થયા પૂર્વે
પાલ્કામિન્ટમાં દાખલ થયો હતો અને ચોતીસ વર્ષે કોપાધ્યક્ષ બન્યો
હતો. એલિઝાબેથ બેરેટ સાઉન્ડિંગ બાર વર્ષની વયે મીક અને હેલિન
બાપામાં પારંગત થઈ ગઈ હતી. ડી ક્રીન્સી અગીઆર વર્ષની વયે તે
બાપાઓમાં પાવરથો થયો હતો. કાઉન્સી કે જેને અત્યારે વેસ્ટમિનિ-
સ્ટર એબ્બીમાં દાખલામાં આવ્યો છે તેણે પંદર વર્ષની વયે કાન્થર્ડ
એક પુસ્તક પ્રકટ કર્યું હતું. એન. પી. વિલિસે પાંદરાજા છોડ્યા પૂર્વે
દિગ્ગિ તરિકે અમર કીર્તિ સપાદન કરી હતી. મેકેન્સી ત્રેવીસ વર્ષે
થયા પૂર્વે સુપ્રસિદ્ધ લેખક બની ગયો હતો. લ્યુથરનવાદે પોપની સામે
અગ્રે ત્યારે તેની વચ માત્ર એવાનું રહ્યું હતું. નેક્સન વીસ
વર્ષે થયા પૂર્વે ચિલ્ડિસ નાકાર્નલ્યમ એડવોકેટ બન્યો હતો. ફ્રાન્સિ-
સમાં જ્યારે તેને આજન્નો થયે ત્યારે તેનો વય મત્ર સુકતાવીસ
તરી હતી. બારમાં આજને નાનું બુદ્ધિ હતું ત્યારે તે મત્ર એવા
માત્ર વર્તેલો હતો. જનસ વર્ષેની જનસ હોલ મેન્સિસ હતી થીક
હતો કનલેવે જાતેલ વાતો વાતિ દુનિયામાં ચિલ્ડિસ માત્ર અપાવ
નો હતી. માથો મનાવે રૂઢિચુસ્ત નિયતે તેની આજગ જ્યારે
મિત્ર, વચ્ચેલગાક નાજબન થયે ગામતરો રખડો નાખ્યુ ત્યારે
તેના રૂઢિ મનાવે વચ વાતો થી ગામતરો જ્યારે પદાક્ષિતી
માત્ર આજિદેવ તો કનલેવે જાતેલ વાતો વાતિ દુનિયામાં ચિલ્ડિસ
માત્ર અપાવ નો હતી. માથો મનાવે રૂઢિચુસ્ત નિયતે તેની આજગ જ્યારે

[illegible]

તમે માનશો? એ એવો વિચાર ધરાવે છે કે 'હું એક દિવસ કાન્તેનો રાજા બનીશ.' આના કરતા વિશેષ મૂર્ખાઈમરેણી બીજી વાત થી દોઈ રહે ? "

ખરેખર તેનો ઉક્ત વિચાર મૂખ્યભરેલોજ નહોતો હતો, કારણ કે પ્રસ્તુત મૌનસ્તધારી ફ્રેન્ચમેન તે સમયે એક ગરીબ પપ્પુ સાદસિકે પુરુષ હતો. તેને તેના દેશભાવી હકપાર કરવામાં આવ્યો હતો અને તેની પાસે ઝાઝા પૈસા પણ નહતા, તેમજ મોટા માખણોની સાથે કેટલાક પ્રકારનો મેનંધ પણ નહતો. પરંતુ તેમ જ્ઞાપણ ચોદ વર્ષ પછી તેનો વિચાર સિદ્ધ થયો ! તેની મનોકામના પાન પડી અને ત્રીજે નેપે-ત્રિપત મનવાનું તેનું રચન સાચું પડ્યું ! આ તાત્કાલિક છે કે તેમ થવા પૂરું થતું વળા સુધી તેને કામચૂદ, દેવપામના શિક્ષા અને ખીજાં સકલ મહેલ પડ્યા, વિવેક ઠ પશ્ચિમ કવેલા પડ્યો અને આશાના નવુપર પડતી ગઈ પડ્યું; પાનુ અને તેની મદદસકાતા સિદ્ધ થઈ પોતાનું કાર્ય સિદ્ધ કર્યામાં તેમ સાધનનાં ગાંધ્યાયોગ્યતાનો વિચાર કરી નહતો. જ્ઞાપણ નિપાટી અને નાક્ષિ સુ સુ કરી રહ્યો છે તેનું તે એક કિંમત ઉદ્ધારનું જ નહોતું છે.

[illegible]

મોકોના હાથ કરજુાથી ઉમરાઈ જતાં હતાં. આ છોડરી પોતાના પરમ શુદ્ધિચાળી પિતાના સહીઆ અને માર્ગપ્રદર્શકનું કામ કરતી હતી. વ્યવહારિક જીવનના ઉમરાપર પણ આગ્રેજ આગ્રેજ હોય એવો એક તરણ એકાએક પોતાની જાને આંખો શુભારી દે અને તે છતાં પણ માત્ર શુદ્ધિ અને અગમ્ય ખંતથી કોઈપણ દિશામાં ઉન્નતિ પ્રાપ્ત કરે; તથા મદાપુરનો પેદા કરવાને માટે પ્રસિદ્ધ એવા એક દેશમાં સૌથી અગ્રેસર પુરુષો પેદાને એક બને; એ કેવી અદ્ભુત ઘટના છે તેનો વિચાર તો કરો ! બીજા પણ અનેક તરણો કે જેઓ નિર્બંજ મનના હોત તો આવી આપત્તિને તાત્કે ઘડી ગયા હોત અને તેમનાં નામ નાં દરિયણ સાંભળવામાં આપ્યાં નહોત; તેઓ સદ્માગ્રેજ જનતામાં પ્રકાશી નીકળ્યા છે અને દશ પણ જગતમાં ઘણા ફેસરો, ઘણા પ્રેસ્ટોરો, ચાર્ટર્ડમેન અને કંવેનાયો રોય રચ્યા છે !

જે દિશ્મતવાન છોડરી પોતાના પિતાની આખની ગરજ સહીતી હતી તે પોતે પણ શુદ્ધિમતા અને દ્રઢ નિશ્ચયનું અદ્ભુત ઉદાહરણ પૂરું પાડે છે. આકસર કોલેજના સેંકડો વાંના ઇતિહાસમાં તે પહેલીજવાર એક એવી પદવી મેળવવામાં સફળ થઈ હતી કે જે પદવી પૂર્વે ગ્રેડરન જેવા મદાપુરોનેજ પ્રાપ્ત થઈ હતી; અર્થાત્ આ પદવી સિનિયર ઈંગ્લરની હતી તે સમયપર્યંતના ઇતિહાસમાં આવી ઘટના ગિજકુલ જનીજ ન હતી અને તેથી તેણે સુધારામાં આગળ વધેલી સઘળી દુનિયાનું ધ્યાન ખેંચ્યું. અત્યાર સુધી કોઈપણ ઓમે દરિયણ આ પદવી પ્રાપ્ત કરી નહતી, એટલુંજ નહિ પરંતુ માત્ર પોતા અપવાદ સિવાય તે પદવી માત્ર એવાજ માણસોએ મેળવી હતી કે જેઓ પોતાના પાછલા જીવનમાં પરમસિદ્ધિને પ્રાપ્ત થયા હતા. હવે આ વાનને કોણ અસ્વીકાર કરી શકે છે કે મજબુત હઝા હોય છે ત્યાં એક નિયમ તરીકે મારી અવશ્ય મળીજ આવે છે.

સ્વચ્છતાને મેળા દોષ છે તેમને પોતાનાથી અલગ દલારી રાંધિયા
 મુખથી-એ-એ-એ, રોડનું અને મેન્ડેરોના દારનીએ હાથ કરવું પાતું
 દોષ છે. બાપા મુખથી-એ-એ-એ આદિને ઝંપેઝોઝેર દમ્મ - સ્વાનપદ
 મેળવી દાખિયા દોષ છે અને અંધ મુખી દામ વિપતિ કે બીજાને સવિગ
 આવી પડીને તેમનાં મુખની દાર કરવાની દાર મુખ્ય અધિકારીને
 પડે તદિ તા મુખી તેજોને તે ને નેર સ્વાને રહેવું પડે છે. આ
 વાતમાં દમેલાં દમ્મ વિશેષ તમણે દોડવાવાળા મળવત પમ કરતા-
 માધીન કરતુ હતી સમગી નથી; નિર્ભય પમ હવં બા-સીદસ કે
 મેઘરોના સંધેન દોષ દો ને આગળ નિહાળી જાય છે. મળવત કરી-
 વાળા નિઃશસ્ત્ર માણસ પર મળવતી સામાન્ય મનુષ્ય હતુ મેળવરી જાય છે.

પ્રત્યેક માણસ જન્મે છે કે હિંદા કરાવનાર માણસને હાં
 દમેલાં માન જાડો નથી; પરિશ્રમ દમ્મ દમેલા અને તપાસના દમેલા
 મિદ્ધ કરતો નથી; કેટલીકવાર મને તેટલી જ દમ્મ કરાવનાર પમ
 હિંદા વસ્તુ પ્રાપ્ત કરી કરતો નથી અને હરેકે હરેકા માણસ દાર્
 રોગે પમ પાડે તેવો બની શકતો નથી. ખુદ આપણી પ્રવૃત્તિના ક્ષેત્ર
 કેટલીક મર્યાદાઓ દોષ છે-એટલે કે તેમા કેટલીક બાબતો. એવી તા
 મળવતીથી જાણ મળેલી દોષ છે-કે જોને મને તેવો જન્મકાલક્રિ
 અગત્ય મને તેટલો હિંદામ પમ હતી શકતો નથી. મને તેટલા વ્યવસ્થા
 પમ દમ્મ દામરોના દાંસ બની શકતો નથી-ક

● પુનર્જન્મનો આદ્ય શિક્ષણ જી મળવતી જી અમરવતીઓને મળ
 બાપાથી આપે છે એક માણસે પોતાની જાતે પ્રમત્તે એક માણસ
 પુનર્જન્મને પોતાના આત્મા પાછના મુખ્ય કરતાં બહુમ કરતાં અને તેજ
 પુનર્જન્મને પોતાના આત્મા પાછના મુખ્ય કરતાં બહુમ કરતાં અને તેજ

જાતી છે કે સયોગો અથવા પરિસ્થિતિઓ. મજાદમાંથી થઈ
 કે મહુના બીજમાંથી બાજની બનાવી શકતાં નથી. તેમ
 પ્રમાણે આજની પરિસ્થિતિ આપણી રૂઝિનાં જરૂરમાંથી જાણી
 નાખી રાખી નથી. જા. આ વડે આ વડે ૧૫ જેવા વડે આપણી
 પરિસ્થિતિમાં રાત્રી ફરક ન થઈ શકે. એ આપણી વડે નામ પણ
 બદલે જાય, એ. આપણી જાત આપણી આ વડે જાત જાત રીતે ન આવે
 મુખ્યના થઈ, જાત જે નામ ને જાત આપણી આ વડે જાત પરિસ્થિતિ
 ફરકના આપણી નથી રાખતિ એ વડે આપણી જાત જાત આપણી જેવા
 એવાથી જાણી રાત્રી ને જાત આપણી જાત જાત રીતે જાત આપણી
 આપણાને ના જાત ને આપણી જાત જાત જાત આપણી આપણી
 રાત્રી પણ જાત જાત રીતે જાત જાત

ઉત્સાહ, જિંવા સરસતા પ્રાપ્ત કરવાને માટે આવશ્યક એવા કેટલાં બાંધ
મુલેનો અભાવ હશે.

કિશોરવલી-કહે છે કે મનુષ્ય-સંયોગોનો ગુલામ નથી,
પરંતુ સંયોગોજ મનુષ્યના ગુલામ છે.

દુનિયામાં અકસ્માતથી કયું મહત્કાર્વ સિદ્ધ થયું છે? કહેતે
શું અકસ્માતથી બંધાય છે? આમનેરો શું અકસ્માતથી બંધાય છે?
શું અકસ્માતથી વિધવિવાલયો, આગ્રો, કે દવાખાનાંઓ સ્થપાયાં
છે? શ્રી રામચંદ્રે સમુદ્રનું અને ધીરે રબીકોનનું ઉત્ક્રાંધન શું અક-
સ્માતથી કર્યું હતું? ભગીરથ, રામચંદ્ર, શ્રીકૃષ્ણ બળવાન, પુરુષ, શંકર,
શિવાજી, પ્રતાપ, અકબર, દયાનંદ, વિવેકાનંદ, નેપોલિયન, વૅલ્ટિમન,
માંડ અથવા વૉન મેટ્ટેની કારણદિની સાથે અકસ્માતને શો સંબંધ
છે? એ પ્રત્યેકનું એક વા બીજા પ્રકારનું પુરુષ, તેના આરંભ થયા
પૂર્વેજ છાંછ ચૂસ્યું હતું. લંકા, મહામારત, હલ્લડીપાટ, ધર્મજીવી,
દ્રાક્ષમર અને જોટિસર્ગના પુરુષની સાથે બાઝવને શો સંબંધ હતો?
છતાં આપણા વિજયોને માટે આપણે આપણી ભત્રીને ધન્યવાદ આપીએ
છીએ અને આપણા પરાજયોને માટે આપણે આપણા બાઝવને દોષ
દીએ છીએ, એ કેવી મોટી ભૂલ !

ચોક્કસ સ્વર્ગ અને નિયમોચારના આ વિશાળ જગતમાં મનુષ્ય
એ કાંઈ નિરાશિત આવું નથી; તેણે પોતાના સ્થાનને વજમી સંદેશ
સિવાય બીજું કંઈક કહેવાનું નથી.

કન્ઝાલ્જિપર મહા રાખે, કારણકે તે બાઝવના કમળના
પ્રત્યક્ષ સિદ્ધાંતોનો નાશ કરે છે, પરંતુ તેની સફળતા માટે એણે
નળની અપેક્ષા છે કે જે ખેડા વહેમ અને ખરાબ રહીના પ્રતિજ્ઞાને
તોડી નાખે છે, સારી લાગે પડી ને છે, સંચેરોનો પ્રકાર સ્થળ
કરે છે અને એક સમયના પેલાનેજ હાથે સ્વાસ્થ્ય મરેલા દુર્મનની

અતઃ પુરુષયત્નેન યતિતત્ત્વ્યં યયા તથા ।

પુંસા તંત્રેણ સદ્યોગાયેનાશ્ચયતનો જયેત્ ॥ ૬ ॥

પૂર્વજન્મનો ઉદ્યોગ અને આ જન્મનો ઉદ્યોગ એઓ પરસ્પરના વડિયા ન હોય તેા પણ પેટાઓની પેટે લડ્યા કરે છે અને તેઓ માંથી જે ઓછા બળવાળા હોય તે દારી બન્ય છે; એટલા માટે પુણ્ય શાસ્ત્રના નિપખને અનુસરીને જેમ અને તેમ ઉદ્યોગ કરેા જ્ઞેહએ કે તેથી આ જન્મનો ઉદ્યોગ પૂર્વજન્મના ઉદ્યોગને તરત છેતી મે.

અનર્થઃ માપ્યતે યથ શાસ્ત્રિતાદપિ પૌરુષાન્ ।

અનર્થકર્તૃ વલ્લવત્તત્ર જ્ઞેયં સ્વપૌરુષમ્ ॥ ૮ ॥

પરં પૌરુષમાશ્રિત્ય દંતેર્દતાન્ વિચૂર્ણયન્ ।

શુભેનાશુભમુચુક્તં માક્તનં પૌરુષં જયેત્ ॥ ૯ ॥

જે શાસ્ત્ર પ્રમાણે પુરુષાર્થ કરતાં પણ અનર્થની પ્રાપ્તિ થાય તે તે સમયે જો અનર્થ આપનારા પૂર્વજન્મના ઉદ્યોગને બળવાળા સમજવો; પણ તેથી કાચર નહિ થતા બારે ઉત્સાહ રાખી દંતપીસીને સારા ઉદ્યોગમાં મંડ્યા રહેવું કે જ્ઞેહ વિદ્યા પાડવા સગજ મરેય પૂર્વજન્મનો અશુભ ઉદ્યોગ દારી બન્ય.

માક્તનઃ પુરુષાર્થોઽસૌ માં નિયોજયતીતિ ધીઃ ।

વલ્લાદધસ્પદી કાર્યા મત્પક્ષાદધિકા ન સા ॥ ૧૦ ॥

તાવત્તાવત્પયત્નેન યતિતત્ત્વ્યં સુપૌરુષમ્ ।

માક્તનં પૌરુષં યાવદશુભં શામ્યતિ સ્વયમ્ ॥ ૧૧ ॥

‘ મને પૂર્વજન્મનું પ્રારબ્ધકાર ચલાવે છે ’ એવા વિચાર ઉપા તે બલાત્કારથી પગજ મૂકવો જ્ઞેહએ, કારણકે આ જન્મના પ્રત્યેક

ને પુરુષ ઉદોગાર્થી પ્રત્યક્ષ પ્રમાણને છેડી દઇને 'અનુભવ'ની જાણતા દેવને વળગી રહે છે તે પુરુષ પોતાના જે 'હાથેન' સર્વેશ્વર જાણી તેઓને જોઇ નામે છે એમ સમજવું. નેઓએ એટલું પુરુષોના વિચારો જોયા નથી એવાં અને 'અમને દેવજ સલાવે છે' એવો નીચ વિચાર રાખનારા પુરુષોનું મ્હો જોઇને સદ્ગુણી પાછી વળી જાય છે.

દૈન્યદારિદ્ર્યદુઃસ્વાર્તા અપ્યન્યે પુરુષોત્તમાઃ ।

પૌરુષેણૈવ યત્નેન યાતા દેવેદ્રતુલ્યતામ્ ॥ ૨૭ ॥

દીનતા અને દારિદ્ર્ય આદિ દુઃખોથી પીડાયેલા નગ અને હરિશ્ચંદ્ર તેમજ બીજા મોટા પુરુષો પણ પુરુષપ્રયત્નથીજ ઈંદ્ર સમાન થયા હતા.

આચાર્યાદલમભ્યસ્તૈઃ શાસ્ત્રસત્સંગમાદિભિઃ ।

ગુર્ણૈઃ પુરુષયત્નેન સ્વાર્થઃ સંપ્રાપ્યતે યતઃ ॥ ૨૮ ॥

इति प्रत्यक्षतो दृष्टमनुभूतं श्रुतं कृतम् ।

दैवात्तामिति मन्यन्ते ये हतास्ते कुबुद्धयः ॥ ૨૯ ॥

જાગરૂકશુદ્ધી માટેની પ્રયત્નપૂર્વક ચાત્ર્યેનો અને સાત્ત્વગર્ભિ પ્રવૃત્તિનો અભ્યાસ કર્યો હોય તો તે ઉગ્રોમથી સાત્ત્વ જગ થાય છે, એમ પ્રત્યક્ષ જોયેલું 'હતા', અનુભવ કરેલો જગા અને સાત્ત્વજનું 'હતા' પણ ને કુબુદ્ધિ લોકો 'એ સમજવું દેવથીજ કરવામાં આવ્યું છે અને તેનું જગ પણ દેવજ આપ્યું' એમ માને છે નેઓને માયા સ્વાજ સમજવા.

आलस्यं यदि न भवेज्जगत्त्यनर्थः को न स्याद्बहुधनको बहुभुतो वा । आलस्यादियमवनिः ससागरान्ता सम्पूर्णा नरपशुभिश्च निर्देनैश्च ॥ ૩૦ ॥

લાવતું નહિ. એક ડોટિયામાં થયેલાં બે રૂબામાં એક રૂબ રસવમરદું
 બેવામાં આવે તો ત્યાં તે રસને ખાઈ જનારા કીડા કોરેના ચત્તનેજ
 પ્રખલ માનવે. જગતમાં સિદ્ધ થયેલા પદાર્થો પણ ક્ષય પામે છે;
 ત્યાં ક્ષય કરનારના ચત્તનેજ જગવત્તર થયેલો સમજવો. બે પુરુષાર્થો
 ઘેડાઓની પેઠે પરસ્પર સાથે લડયા કરે છે; તેઓમાં જે જગતના હોય
 તે ગુસ્તજી જીતે છે.

શક્તસ્ય પૌરુષં દશમદૃશ્યં વાઙ્મિ ચદ્ભવેન્ ॥

તદૈવમિત્યશક્તેન શુદ્ધમાન્મન્યચુદિના ॥ ૧૪ ॥

સમર્થ માણસનો જે દત્ત આદ્ય કંઈક દેવ જેને અક્ષ-
 મર્થ નહ માણસ મનમાં નિયમે માની લે છે

ભૂતાનાં ચલચદ્ભૂતં ચક્ષ્મદૈવમિતિ સ્થિતમ્ ।

તત્તેષામપ્યધિષ્ઠાત્ સતામેતસ્સ્ફુટં મિથઃ ॥ ૧૬ ॥

સમર્થ માણસને પણ તેઓના કનન જે પાંચ નમર્થ હોય છે
 તેઓ દખાર છે, એ વાત સધળા પ્રાણીનામાં પચ્ચત્ત જાણીતી છે;
 માત્ર દેવ એ કાંઈ પદાર્થજ નથી.

દ્વયોરચતનસ્યૈવ પ્રત્યક્ષાદ્દલિતા ભવેન્ ।

દૈવં જેતું યતો યત્નૈર્વાલો યૈનેવ શક્યંતે ॥ ૧૯ ॥

જો જનમના અને આ જનના જેવા મા આ જનમના
 જાતના તથા હોવાથી તને જેવા પાત્રના જેવા હોય તેવા કરી
 રાખે છે; માટે જુવાન માણસ જેમ જાણના જતા હો તેમ
 જુવાન જાતના પુરુષજનના જેવાને જ નીચા છે

દેશકાલક્રિયાદ્રવ્યવશતો વિસ્ફુરંન્યમી ।

સર્વે ણ્વ જગદ્ભાવા જયન્વધિકયત્તવાન્ ॥ ૨૩ ॥

એ માણસ પુરુષાર્થથી દેવનો પરામર્થ કરવા ઇચ્છે છે તે માણસના, આ ભોડમાં કે પરભોડમાં સંપન્ના મનોરથો સંપૂર્ણ થાય છે.

ये समुद्योगमुत्तमृज्य स्थिता दैवपरायणाः ।

ते धर्मपर्यं कामं च नाशयन्त्पाત્મविद्विषः ॥ ૩ ॥

પોતે પોતાનીજ ચતુતા કરનારા એ ભોડા ઉદ્યોગને છોડી હું દેવનેજ આશીન થઈ રહે છે તેઓ ધર્મનો, અર્થનો અને કામનો નાશ કરે છે.

संविन्स्पन्दो मनःस्पन्द ऐन्द्रियस्पन्द एव च ।

एतामि पुरुषार्थम्य रूपाण्येभ्यઃ કલ્પોદયઃ ॥ ૪ ॥

પુરુષાર્થનું સ્વરૂપ, પુરુષાર્થના સાધનોની ઇચ્છા અને તેથી પ્રવિરવાની પ્રવૃત્તિ એવા પુરુષાર્થના રૂપ છે અને એઓથીજ કલ્પની થઈ શકે છે.

पुरुषार्थेन देवानां गुरुमेव बृहस्पतिः ।

शुक्रો दैन्येन्द्रगुप्तां पुरुषार्थेन वाऽऽस्थितः ॥ ૫ ॥

दैन्यदारिद्र्यदुःखानां अपि माधो नरोत्तमाः ।

पारुणेर्नैव यन्त्रેન યાતા દેવેન્દ્રતુલ્યનામ્ ॥ ૬ ॥

દેવના પુરુષાર્થમાં દેવેન્દ્રજીના મુખ થયા છે અને શુક્ર પણ તે પુરુષાર્થમાં નેત્રાનું મુખ છે. દૈન્યના અને દારિદ્ર્યના આદિ દુઃખના પાત્રના નરોત્તમના રૂપે દેવેન્દ્ર પોતાના દેવેન્દ્રજીના પાત્રના રૂપે.

यथा यथा ययन्तो मे कलभाशु तथा तथा ।

इन्द्र पारुषાદેવ કલ્પભાટન તુ દેવતઃ ॥ ૭ ॥

જેમ જેમ તેમ તેમના પાત્રના રૂપે તેમ તેમના પાત્રના રૂપે. દેવેન્દ્ર પારુષાદેવના પાત્રના રૂપે.

પરો તેમ આલેશા આરંભિતને જાણના ઉપદેશ કરેલું શુ પ્રણેત્રને છે
જગતમાં કોઈને કોઈ ચિત્તો ઉપદેશ સામાટે કરવામાં આવે છે ?

મુદૈઃ પ્રકલિપતં દૈવં તત્પરાસ્તે સયં ગતાઃ ।

મોક્ષાસ્તુ પૌરુષાર્થેન પદમુત્તમતાં ગતાઃ ॥ ૧૬ ॥

યે શૂરા યે ચ વિક્રાન્તા યે મોક્ષા યે ચ પण्डिताઃ ।

તૈસ્તૈઃ કિમિવ લોકેઽસ્મિન્ વદ દૈવં પ્રતીક્ષ્યતે ॥ ૧૭ ॥

દેવને મુઠ્ઠા ભેડોએ જ કહેવું છે, માટે જેઓ તેના દેવને પરા-
યશ રહે છે તેઓ માર્યા જાય છે; સમજી પુરુષો તે પુરુષાર્થથી જ
ઉત્તમ પદોને પહોંચ્યા છે. જેઓ વીર, પરાક્રમી, સમજી અને પંડિતો
હોય છે તેઓ આ જગતમાં દેવની કંઈપણ વાટ શુભે છે ? ગતારો
તો ખરા ?

વિશ્વામિત્રેણ મુનિના દૈવમુત્સૃજ્ય દૂરતઃ ।

પૌરુષેણૈવ સમ્પ્રાપ્તં વ્રાહ્મણ્યં રામ નાઽન્યથા ॥ ૨૦ ॥

અસ્માભિરપરં રામ પુરુષૈર્મુનિતાં ગતૈઃ ।

પૌરુષેણૈવ સમ્પ્રાપ્તા ચિરં ગગનગામિતા ॥ ૨૧ ॥

વિશ્વામિત્ર મુનિએ દેવને દૂર છોડી દહને પુરુષાર્થથી જ આકાશ-
પારું મેળવ્યું છે, દેવના આધારથી મેળવ્યું તથી. અમો બીજા ભોક્ષોએ
શુભે જેઓ મુનિપણું પામ્યા છીએ તેઓએ સાધ્યાશ્રમના પુરુષ-
ાર્થથી જ આશ્રમમાં આસવાની શક્તિ મેળવી છે.

મરણાદાનસંરમ્ભવિભ્રમશ્રમભૂમિપુ ।

શક્તતા દદ્યતે રામ ન દૈવસ્યોપધેરિવ ॥ ૨૫ ॥

લક્ષ્મણકારણકાર્યવિવાર્જિતં નિઝાવિકલ્પવશાદુપકલ્પિતમ્ ।

સ્વમનપેક્ષ્ય હિ દૈવમસન્મયં શ્રય શુભાશયપૌરુષમુત્તમમ્ ॥ ૨૬ ॥

જગતમાં જે જે વિષયોનો આશ્રયપૂર્વક અભ્યાસ કરવામાં આવે છે તે વિષય સિદ્ધ થયા વિના રહેતો નથી, એ વાત બાળકથી માંડીને વિદ્વાનો પવેત નિઃસંદેહ જોવામાં આવે છે; એટલા માટે ૬૬ પુરુષાર્થ કરી પાંચે ઇન્દ્રિયોને છત્રીને કાપાળુને વાસ્તે શુભ વાસનાથી મુક્ત થાઓ. તતઃ પરવકપાપેણ નૂનં વિજ્ઞાતવસ્તુના ।

શુભોઽપ્યસૌ ત્વયા સ્પાઞ્ચયો વાસનાંયો નિરાધિના ॥ ૪૨ ॥

યદતિસુમગપાર્થસેવિતં તચ્છુમમનુમૃત્ય મનોજભાવબુદ્ધયા ।

આધિગમય પદં સદા વિજ્ઞોકં તદનુ તદપ્યવમુચ્ય સાધુ તિષ્ઠા ૪૨

આપે તમારા રાગદ્વેષાદિક મનો ચિચિદ્ર થઇ જાય અને આત્મ-વસ્તુ જાણવામાં આવે ત્યારે કરી ચિંતા નહિ રાખતાં શુભ વાસનાઓના ઝોપને પશુ છોડી દેજો. શુભ વાસનાઓ કે જોઓ શ્રેષ્ઠ છે, અતિ સુંદર છે અને મહાત્માઓએ સેવેલી છે તેઓનો અભ્યાસ કરીને તેઓથી ભરપૂર થયેલી બુદ્ધિવડે જે પદ સર્વદા શોધરહિત છે તેના સાક્ષાત્કાર કરો અને તે પછી શુભ વાસનાઓને પશુ છોડી દઈને અખંડિત રીતે સ્વરૂપમાં જ રહો. ”

અજ્ઞેય ઇચ્છાશક્તિ અને નિશ્ચિત સદૃશ પોતાની મેજેજ પોતાનો માર્ગ શોધી કાઢશે અથવા તેને બનાવશે.

મેટું કહે છે કે “ જે માણસ ૬૬ ઇચ્છા ધરાવે છે તે જગતને પોતાને અનુકૂળ બનાવે છે. ” વિકટર શુનો જણાવે છે કે “ લોડોમાં બળતી ન્યુનતા હોતી નથી, પરંતુ ઉચ્ચ સમજાણ અને ઇચ્છાઓનીજ ન્યુનતા હોય છે. ”

જે માણસ કેટલું મહાન કાર્ય કરવાનો નિશ્ચય કરે છે તે પુરુષ એ નિશ્ચયનાજ બળવડે તેના માર્ગમાં આવતાં મહાન વિધિને મારી દેાવે છે. જે માણસ પોતાની જાતને ઉચ્ચ વિચાર અને ઉમદા આચ-

મહત્વ કરવાને માટે પોતાનું અંતઃકરણ સદા ખુલ્લું રાખે છે; તે મુખ્ય અવસ્ય પોતાનું જીવન અસામાન્ય અને સફળ બનાવશે.

ગમે તેવા દુઃખદાયક સંચોગો પણ દૈવ હિતિને સદા કાળને માટે દયાથી રાખી શકશે નહિ.

નિશ્વસવાન માણસને જગત હમેશાં રસ્તો કરીજ આપે છે. દેખીતી અશક્યતામાં પણ હિતિશક્તિ માર્ગ કરી લે છે. "જે આગળ આગળ વધેલો માણસજ સરત જીતી જાય છે; તે ઘસડર એક ટૂંક વધારે કરે છે તે લડાઈ જતે છે; જે નાદિમન થયા વિના પાંચજ મિનિટ સામા કુળનાં વધારે લડે છે તે વિજય મેળવે છે."

અજીવ કાઈં દિગ્મિનને ચિકાગોના સિશિન કોકોએ વારંવાર નિરાશ કર્યો હતો, પરંતુ કોઈપણ વસ્તુથી તે દયામય સમયો નહિ તે ખરેખર અચેવજ હતો. તે ચિકાગોના પુત્ર (વતની) હતો અને પેલાની માનનગરીનો જુસ્સો તેનામાં પણ હતો. આપણે સરતા જાણીએ છીએ કે ચિકાગોએ એમનીસમી ચનાન્દિમાં એક અધિકારી સમતકાર કરી જનારો છે. એકવાર જાણીને બમ્બીબૂન થઈ જવા લાગ્યા પણ કુમાર પદ્મીની પેડ તે પુત્ર પોતાની અસ્મતાથી કૃપણ થઈ અને અગાઉના કુળના અધિક મદાન અને અધિક બચ્ચ બની છે. કાઈં દિગ્મિનને કોઈપણ માન ન હતું નહિ. તે પ્રજાસત્તાક રાજ્યોની સમિતિ [Democratic Convention] માં દાખલ થયો અને તેમણે ત્યાંથી લીધા તે જ. પણ અનુપમ પેર્સપૂર્વક તેણે પોતાને તેમના ઉમેદવાર તરીકે જાહેર કર્યો. પોતાના "ટાઇમ્સ" પર સિવાય ચિકાગોના સમન્ત પણ તેની મુદ્દખિતી સામે થયા હતા; પરંતુ

* આ પસીંગ, સખપમાં એવી દિગ્મિત છે કે તે જગ્યા જ્યાં પછી પણ પાંચ પોતાની અસ્મતાથી કૃપણ થાય છે.

જાણ્યું છે છે તે તે સમયામાં ન્યૂનતાજ આજે છે.

૨ : ક્ષિત્તિકાક્ષિત્તિને કેટલી ઘાત છે અને ક્ષિત્તિકાક્ષિત્તિ સેતી વિશેષ સમયામાં આજે સમય નથી જાય છે; એટલા માટે સમયજ અને આરોગી કુચ્છતાપૂર્વક રૂઢ ઉચ્છા કરતાં શીખી અને સુતાં પાંડ્યાં વાગ્યી આમતેમ ધસઘાયા કરે છે તેની પર તમામ જીવનને આશ સમોગાપર જેમતેમ ધસઘાયા કરવું અડાવો.

માજસામાં જુદિનો કે શાજિનો અભાવ નથી, પરંતુ હિંસાનો અને પરિમમ કરવાની ક્ષમ્બાનોજ અભાવ છે.

૩ : જ્ઞાનપિપાસાએજ એક રક્ષાતિથિ ભરવાના હોય તેન લીધને મરીનાઈ અત નિરાશતા વચ્ચે પેલાના કારેમા રક્ષાતિ રાખ્યો દતેલ તે વાચના લીખવાને માટે નિત્ય એકસો ઉપારે ૫૩ ૭ સાત માધ્યમ આવીને મને દતેલ નિશાતમ્બ તે તેને માત્ર વાચનાજ લીખવામા આગ્યુ હતું, જ્યાં પેલાની જ્ઞાનપિપાસાને તુષ કરવાને માટે તેજે મરીનાઈની કાષ્ઠપત્ર કરકાર રાખી નહિ. તેને કેલપિજુ વિમ્બ તેના સત્વથી ન્યૂત કરી વાસું નહિ. પરિશ્ચમ્બે ભપારે તેને એક નાનું સરખુ પ્રચ્છતમદાસપ પ્રાપ્ત થયુ ત્યારે તે પેલાને મીખંત માનવા લાગ્યો અને તેનો રૂપિત આત્મા કસાધના કસારો સુધી અમર્ય મંગેમાયો. ગમોતમ જાનામ્બતનું પાત્ર કરવા લાગ્યો આ વખતે તેના કુપડીમા રેલસા અને પાણીનુ જે સાદું મોજન તેની વાદ ભેવા કરતું હતું તેનુ ૫૫ તેને જાત રહેતું નહિ. કાષ્ઠપત્ર વરતુ તેને અખ્યાસદારા જુલ રક્ષારી નન સનેા પ્રવત્ત કરતા અલકારી સુધી નહતી. તેને ખસ એમજ લાગતું હતું કે જો મ.જુ સને પુસ્તકો મેળવવાની અને આખ્યાનો લાભજવણી તક મળે તો ૫૫ તેને ખીજ કાષ્ઠપત્ર રરતુના આવસ્થકતા રહેતી નથી.

તેનાથી દશગણું બુદ્ધિગત ધરાવનારા માણસ કરતાં પણ વિશેષ કાર્ય કરે છે. બોસોમાવળા મહાન બાપાશાસ્ત્રીએ, સિદ્ધ જેમ ગોધાએને દરાવી નાખે છે તેમ, એક પછી એક સૌ બાપાઓપર સંપૂર્ણ કાળ મેળવ્યો હતો.

માણસના જીવન સાધક્યમાં અને તેના સુખમાં પણ ઇચ્છા-શક્તિ કેવો મહાન ભાગ ભજવે છે તે તરુણ પુરુષોને સખદ્વારા દર્શાવવું સર્વથા અશક્ય છે. ઇચ્છાશક્તિ કેવા મહાન કાર્યો કરી શકે છે તે વજુવી સકાય તેમ નથી. જે માણસ ૨૬ ઇચ્છા ધારણ કરી શકતો હોય તેને માટે આખેજ કોઈ કાલ અનશક્ય હોય છે.

જે તરુણ જીને એકાએક જ્ઞાન થાય છે કે તેનો દેખાવ સારો અને અનાકર્ષક છે, તેના સખધમાં આપણે તે વાત ખોટી પડેલી પામીવાર જોઈએ છીએ. એવી જો પોતાની પ્રચંડ ઇચ્છાશક્તિ અને અવિશ્વાસ ક્રોધગતી અપ્રતિદારરથા અને સાધારણતામાથી મુક્ત થવાનો નિશ્ચય કરીને પોતાની 'પાશ્વ ખામીઓનો ખદસો' રાખી નાખે છે; એટલુજ નહિ પરંતુ એવી નો પ્રસિદ્ધિ અને મહત્તા પ્રાપ્ત કરે છે કે જે મહત્તા માત્ર નાનીરિક નોદર્શેથી તેને કદિ પણ પ્રાપ્ત થઈ શકત નહિ. ચાલે, તુલનેતમ્બ રાનેર અથવા નહેરાનુ નેત્રેથી નહિ હોવા જતા, પણ તે તેના રાજાના રાજાનપર અંકુશ દલી કેટલા બધા નાનકડા પુરુષોએ નાનીરિક કુપાન અથવા માનાસિક ખામીથી ખિન્ન થઈને આચરદુષ્ટક ૨૬ ૬-૭. વાગે કરીને નાધારણ શિશ્તિમાથી અપાન કરા પોતાની જાન કાળાને તેના કાળ પોતાને કેવલ સ્થાનપર

૫૮
૧૯૧૬-૧૭-૧૮

૧૧ નિદાન એવા જીવનના નિદાનથી મરતુન છે કે જેમણે ૧૨ નમાન ૨૬ ૬-૭ વાગે કરીને અપમાન, મરીનાઈ અને દુર્માન અમાથી ૧૨ નમાન ૨૬ ૬-૭ વાગે કરીને મુક્ત કરી છે એવા અમને હક્કમાં ગણે છે.

વિજેતા મેસિડોનિયન બોધ્યો: “ દૂર યા ! જે માણસ પ્રપત્ન કરે છે તેને માટે કોઈપણ કાયે અશક્ય નથી. ”

જે માણસોએ પોતાના જીવનની રાશ્યાન મોટી આશાઓ સાથે કરી હતી, પરંતુ પાછળથી જેઓ નિષ્ફળ થયા હતા તેઓ નિષ્ફળતાનું કાન્ડ મંત્રોપમાં જાળાવવાનું જે ખતે કામ કહે તો હું જરાપણ વિચાર કર્યા વિના કહી દઉં. ‘ તેમનામાં કમજોર શક્તિનો અભાવ હતો. તેઓ કમજોર ધારણ કરી રાકના નહતા. ’ કમજોર વિનાનો માણસ કેંસા છે ? તે વગર વિનાના એન્જન જેવો છે; તે ‘વનુ’ અમદુર જ છે, તે હમ્મેશા અમથી તેમ અચકાયા કરે છે અને બીજા દુસ્વાગા માણસોની દવાપત્ર બને છે. કમ શક્તિમાન સ્વસ્થ પુણ્યની નક્કિઓની સ્વાદી છે. માણસ નહ કમજોર ધારણ કરીને કાયે ધરેના કાયેને અત્યંત મારવાન રીતે વગળી રહેવું જોઈએ અથવા તેનું જીવન ધાતુ નુકસાને, મુશ્કેલી, આર્થિક અને વાની, તોડા અમોઘ્ય મારવાથી મરતી આ દાંતિય ને જેમની દરેક વસ્તુ કુલ ક ને માન્ય સ્વચ્છ પાત્ર મારી રહી હોય છે ન ક તો તે તમારું સુખો ને ખાવાનંતી ને બહુ તમ કમજોર વિનાના અને મનપત્ર ને વિનાન તમારું માનસને મારવાના કમજોરની તક આપેલો. ‘ હવે તમારો નિવૃત્ત કરો છે ને કમજોર નિશ્ચય એજ માથામાં માથું ડાહ્યાપણું છે. ’ તમારું વનુ વિનાનો એકલીંગ નહ કમજોર ને માન્ય એન્જન ને તમારો નિવૃત્ત કરે છે ક્યારે એ નક્કી નહ કમજોર એન્જન ને તમારું, તમારું ને પોતા દિવસ કરે ને અત્યંત ને તમારું અચકા ને તમારું વગળા પેલી નથી.

અર્થિકત્વ ને તમારું જીવન આપણે તમારું નહ ક આપણની તમારું ને તમારું કરી તમારું ને તમારું મનુ રો અ પ્રાદ આપે તમારું તમારું તમારું નહ ક.

[illegible]

“ નાના મમજના માણસોજ સંઘડિયો શિવિલ બની તેને લાગે શા
નવ છે, પશંતુ મહાન મમજ ધરાવનાર માણસો તે તેમને કાઢી દે
તેમનાવાર સજાર થાય છે ” —ચૌશિબ્દન દર્શિત

—सुविचारित प्रविष्टि

૫. સ. ૧૮૦૬માં એક દિવસ, બારવાના એક ઊંઘરાએ સત્તર
એળાં બના એક તિથિવાળાને કહ્યું : “ મ.તી પામે દમનના પશુ જોડ
પા. જો અને તેમને દુ. રોટન દિપમા વર્ષ રજવા માગું છું. જો હમે
મન નાન પ્રાપ્તિઓ સાચે ત્યા પોતેચરાને મ.ટ.મે.સિસ ગિવિંગ પારો
ક. દુ. નમન માગે એક ઘોડો અ.હમ આપીશ અને જો દુ. અકતા
હ. ન. નમ. એ નકમ ન મોકલી અ. હ. ન. પોડો નમાગે થશે.”

[illegible][illegible]

A

એટલે બધો રંઠ હતો કે એક આવરકોટ ખરીદવાની પણ તે જોગવાઈ
હતી રાખેા નહતેા. તેનીપાસે એક ઘેરા હતો; તેનું જીન તેની સ્ત્રીએ
નન્યુઆરી માસમાં કાતરી લીધું અને તેને પાંચ, કાંતી, વગેરે
એક આવરકોટ તેણે તૈયાર કરી આપ્યો.

“મહાન પુરોષોને કદિપણ ‘તક’ માટે બહુ રાંઠ જોવી પડતી
નથી; તેઓ તેમને ઉત્પન્ન કરે છે. વળી તેઓ અનુકૂળ
સંયોગોની પણ રાહ જોતા નથી; પોતાની સન્મુખ જે કાંઈ હોય તેને
તેઓ પ્રકટ કરી શકે છે અને તેનાપર કામ કરવા મંડી પડે છે; નેરો
તેઓ ઉકેલ આણે છે અને છેવટે વિજય મેળવે છે. એકાદ ઇંદિયોની
માટે મોટી પ્રયોગશાળાની જરૂર પડતી નથી; તે તો એક સાધારણ
પતંગવતી પણ આકાશમાંથી વિદ્યુતને નીચે આણી શકે છે. એકાદ
ઘોઠ એક જૂની પીચકારીમાંથી “કન્ડેન્સિંગ સ્ટીમ એન્જીન” તો
નમુનો બનાવી શકે છે. એકાદ કોંબેકે કાન એક પાણીનું વાસણ
અને બે થર્મોમિટર લઈનેજ સુખ ઉજ્જ્વળતા સોધી કઢાડે છે.
ન્યુટન સરખો કોઠ વળી પાસાવાળા કાચ, દૂરબીન અને દરબાના
પૂંડાના કકડા વડે પ્રકાશનું પૃથક્કરણ કરી રસોતુ મૂળ શોધી કઢાડે
છે. એકાદ હંફો ડેવી રસોડાનાજ વાસણેપડે પ્રયોગ કરી શકે છે; અને
એકાદ ફેસડે ચોપડી બાધવાનો કાપો કરતી વખત પોતાના અવકાશના
સમયમાં જૂની બાઈલોગ્રાવતી વિદ્યુતના પ્રયોગો કરી શકે છે.

વિજ્ઞાન જ્યારે પારણામાં નુકરું હતું ત્યારે માઈક્રોસ્કોપ
વૂર્સ્ટર નામનો લંડનના ટાવરમાં કેદ કરવામાં આવેલો એક અંગ્રેજ
ઉમરાવ કે જે, જમતન માટે કંઈપણ ઉપયોગી કાવે કરી શકે
તેથી રિશનિમાં ન હતો ત્યાં પણ પોતાનો સમય તથા શુભારી દેવાનું
પસંદ કરતો ન હતો. તેણે વરાગના જોરથી ઉચાનીચા થતા ગરમ
પાણીના વાસણના ઇંદિયાપરથી સંખ્યાત્મક અવલોકન કર્યા અને તે

હતો તેજે સ્પીકર તરીકે શુભર કોમ્પેક્સને જલુવાર પ્રતિગા સેનાઈ
 હતી પાછળથી પ્રેસિડેન્ટ પદને પામેલા માન્ડે, વાલ્મનીઅરોની એ
 પચટ્વત્તી સેનાપતિ તરીકે નીમવાની. તેજેજ બહામજુ કરી હતી
 માન્ડે જ્યારે પ્રેસિડેન્ટ થયો ત્યારે તેજે તેને સેક્રેટરી ઓફ સ્ટેટની જગ્યા
 પર નિયુક્ત કર્યો અને પાછળથી તેને રાસત્રમાં એવઝી તરીકે ચોક્કસ
 નિયુક્તની સગા ફરમાન જ્યારે સમગ્ર જગત વિદેશી મંત્રીઓ
 એવઝીએ મહમદને પક્ષાપન કરી મયા દત્ત ચારે પક્ષ વાલમને
 પતાના ઘ્યાને દત્ત નેહા દત્તે ગોળાઓ તેના ક રિસની નિરૂપણ
 નેત્ર દત્ત અને તેની અનુયાયી પક્ષ પડ્યા દત્તનાં પક્ષ-પેસિ
 ત્યારે આમલા અલકાએમ નવદા- પક્ષ ત્યારે પડતે તેને હોટી
 યાદ્યો મત ન દત્તે દે દા સમય મત તેના પડ પડત્યારે
 રીસની એવઝી તેજ દત્તે આ દત્ત રિસની રાજસીનુ કમ તે
 રાજ એક રીસની પડ દત્તે સમ દત્તિનિયત દત્તે દત્તે દત્તે
 રાજ મત રીસની પડ દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે
 રાજ એવઝી દત્ત

એવઝી પડ દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે
 રાજ દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે
 રાજ દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે
 રાજ દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે
 રાજ દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે
 રાજ દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે
 રાજ દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે
 રાજ દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે

રાજ દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે
 રાજ દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે
 રાજ દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે
 રાજ દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે
 રાજ દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે દત્તે

મકાનમાં સર્ધ જઈ સમાપ. ” ત્યારે પાસમેન્ટના એક સભ્યે પૂછ્યું કે “ દિવેટ વિના દીપક થી રીતે સર્ધ થકે, તેનો કોઈ ખુલાસો કરશે ? ” મદાન વૈજ્ઞાનિક હાંકી કેવીએ પણ ઉપકાસ કરીને એવો પ્રશ્ન પૂછ્યો હતો કે “ શું તમે સેન્ટ પૉલના મુલ્યજને ગેસમાપક ચંદ્ર બનાવવા માગો છો ? ” સર ડૉક્ટર સ્કૉટે પણ સંકેતને “ કુમાર ” (ગેસ) થી પ્રકાશિત કરવાની આ કલ્પનાને હસી કાઢી હતી; પરંતુ આપ સમક્ષમાં તેઓ પોતેજ પોતાના એનાલસાઈડના મકાનમાં તેનો ઉપયોગ કર્યો હતો અને વૈજ્ઞાનિક કેવીએ એજ ગેસ પટે પ્રયોગ કરીને પોતાની એક મદાનમાં મદાન રૂબેક પ્રાપ્ત કરી હતી—અર્થાત્ તેને “ એફી ડેકપ ” નો નેત્રવ કરી હતી.

મદાન ચિત્રકાંડ રિટિયલ ના મેમ્બરશન માટે દુકોને ડ્યેરી નામના અને ટાક-લમ આરવા સાતના પિંગાના નુરકાનો સર્જીને તેને સીનકી નામનો, જે એ-ને ત્યાં પર્વવાનાઓ આવતા સર્જીયા થા. ૪૮ .

આમ બીજી પવ્વી રીતે તે એક અદ્યતન માણસ હતો. પોતાના
કુટુંબને બોળાવ્યે વચને બાંહે આવી અસામાન્ય પુરુષાર્થ કરીને તે
તેની ઉત્તમતા સૌથી વિશેષ સદાપણે સારી સાબતો હતો.

આદ્યર કેવાનાય. એમ બીજી દાવ અથવા પ્રંગ વિના અભ્યર્થ
હતો, ખેંટા એમ કહેવાય છે કે તે ધણી સારી રીતે નંદુક મજાતી
ચકતો; માછલાં પડવામાં અને નોકા ચલાવવામાં તે ક્ષિતાદ હતો;
અને આયર્થાદના ઉત્તમોત્તમ ધોડેસ્વારો પૈકી તે એક હતો; વજીર
ચક્તિમાં તે પાંચમત હતો; અને પાકમિન્યો તે એક સમર્થ સખ્ય હતો.
તે પોતાના એક દુઃશ દાચરતી કરી પકડીને ખાતો અને હાંતમાં
કલમ પકડીને લખતો અખારદ ચર્ચ પોતાના મુખમાં તે ધોડતી
લગામ પકડતો અને તેના ચરીરને જીનની સાથે બાંધી દેવામાં
આવતું. એકવાર હિંદુસ્થાનમાં તેણે પોતાના નિર્વાહનાં સાધનો
ચુમાવી દીધાં હતા, પરંતુ તે પોતાના હમેશના ઉલોમ સહિત દામ
કરવા લાગ્યો અને તેણે ટપાલ લઈ જવારે તરીકે નોકરી મેળવી.

જ્યેષ્ઠને અંધ હેલી ઝોસેટને ગ્રેટબ્રિટનના પોસ્ટ માસ્ટર જન
રલ તરીકે નિયુક્ત કર્યો તે લોકોને ધણું ચિચિચ લાગ્યું; પરંતુ પૂરું
હદિ કોઈએ તેના જેવું સરસ કામ કર્યું નહતું.

બ્રિટિશનો જન બી. હેરેલોર ને કે પોતાની પંદર વારની
વયથી અંધ છે તોપણ તે જગતના સૌથી વિશેષ સુખસિદ્ધ વડાએ
બનાવવાના કારખાનાં પૈકી એકનો સંસ્થાપક અને પ્રમુખ છે. સમુ-
દમાં ફરતી કેટલીક સૌથી વચારે ઝડપથી ચાલનારી ટ્રાંપિંગો બેઠક
અને સ્ટીમ બેઠકો તથા સદાગતી નોકાઓ તેની દેખરેખ નીચે તૈયાર
થઈ છે. અગમ્યાય સેલી વખત ધણીવાર તે પોતાની જાતે નોકા
કારે છે. તેનો નાનો બાલ નથેનિયલ તેને આ કામમાં ધણી સદાય
છે. વળી, તેની સદાય વિના પણ તે વહાણોના નકશા તૈયાર કરી

સાચો લોકોનું માન એવું છે કે મને હું મારા પરીવારોની પાસે
જેવું એક સંતાન મળે છે કે “જે માણસે એક સંતાન મળે
નથી તે માણસ દુનિયામાં જન્મેલો જ નથી” એવું સિદ્ધિ અપાવે
શારીરિક વેદનાથી વચ્ચે પોતાના મદાનમાં મદાન કરાવેલો
નાટકો લખ્યા હતા. દેવસને મેલતી ખમર પડી ચૂકી હતી અને તે
મારે વેદના અને દુષ્ટથી તરફ દોરતો હતો ત્યારે તેણે પોતાના મદાન-
તાના મદાનમાં મદાન મંથી રચ્યા હતા તેનું નામ એ
સંગીતશાસ્ત્રી તરીકે અમર થઈ ગયું છે. મોઝાર્ટ જ્યારે કરમજ
દુષ્ટી મળે હતો અને અવકાશ મેળવી સામે આવે બીજો હતો ત્યારે
તેણે પોતાના મદાન મેળવી નાટક લખ્યા હતા અને પોતાનું નામ
ઉપરું સંગીત નાટક “ગિલ્ડેન” પણ એ સમયે જ લખ્યું હતું
બીથોવન જ્યારે અત્યંત વેદનાથી પીડાતો હતો અને લગભગ તમામ
બહેરા બની ગયો હતો ત્યારે તેણે પોતાના મદાનમાં મદાન મંથી
લખ્યા હતા.

જો વિધિઓ વધુ માણસોને દરેક મુશ્કેલી હતા તેમને છી
લેવાને દિનસ્થિતિએ જેવું પુરુષ કુલ હતું ત્યારે સમ પુરુષ કદાચ બીજા
કોઈએ કદિ પણ ક્યું નહિ ગયું. તેના અગાજ એકલા બધો મંદ
હતો, તે એટલા બધો અચકાતો અચકાતા બોલતા અને તેનો દમ
એટલો જલ્દી મરાઈ આવતો કે આગમ સંજોએ બોલ્યા સિવાય તે
માણસે એકાદ વાચ્ય પણ પૂ. કરી શકતો નહોતો. તેના વાના કેપડાસ, ફૂં
અને નિરસ્થિતિ તેના સાચા મિત્ર થઈને નિષ્કામ ગયા હતા તેનો
પહેલવહેલો સહકાર થયેલો તેના પાવકની વિરુદ્ધ બોલવાનો હતો
આ પાસે તેની સાથે કોઈ કરી તેના કેટલાક પિતા હવે મ મંથી
હતા, પરંતુ એણે તેની સામે દરિયાઈ માડી જેનો કદલોડ આગ પાછો
મેળવ્યો હતો. પોતાને મળેલા પરાજયથી તે એટલો બધો નિરાશ

વિદ્યાનું કામ કરતો હતો. તેણે આ વસ્તુસ્થિતિ જોઈ
 છતાં પાંખાઈ એક મંત્ર શોધી કાઢવાનો નિમ્ન બોલે તેણે એ પરમ
 સુખ રીતે પશુ માત્ર પર્વત કામ કર્યું અને એક સંપૂર્ણ તેના વિષ-
 તાપી કપાત સાર કરનાર મંત્ર તેવાર કર્યું. લાંબા સમય સુધી રહે
 તેનો આ પરિમમ સાગ થયો એટલામાં મોટો તેના પરમ પુત્રી
 ગયા અને તે મંત્ર ચોરી ગયા તેણે પોતાનું મંત્ર પાડ્યું, મેળવ્યું
 પરંતુ તે બનાવવાની કળા ચોરાઈ ગઈ અને એની સંમતિ વિના
 સોજાએ બીજા મંત્રો તેવાર કર્યા તેણે ન્યાયની આજ્ઞાએ
 રૂપિયાદ કરી પોતાના હક્કનું સંરક્ષણ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો, પરંતુ
 નિષ્ફળ થયેલ ન્યુરીએ તેની વિરુદ્ધ પોતાનો યુગલો આપ્યો. તેણે
 દક્ષિણ બાગમાં એક મોટો ઉદ્યાન ઘર કર્યો હતો અને તેની
 મિશ્કતમાં લાખો રૂપિયાનો વધારો કર્યો હતો. જે માનુષ્યોએ તેના
 'પેટ' નો જાંમ કર્યો હતો તેમની સાથે ન્યાયાધીશ પશુ તેની
 કુદ્દિમતા અને ઉદ્યોગનું પારિતોષિક તેના હાથમયી ખૂચી લેવાને
 મળી ગયા હતા. અંતે તેણે કંટાળીને આ સપગી માચાડો છોડી
 દીધો અને તોપ, ખંડુક વિગેરે હથિયારોની બનાવટમાં સુધાસે કરક
 તરફ પોતાનું ધ્યાન દોર્યું. આ કાર્યમાં તેને એટલી બધી રહેલ, મળી
 કે તેણે પુષ્કળ રૂબ પેદા કર્યું.

રાજર્ટ કોલિયર સત્તાવીસ વર્ષની વયે અમેરિકામાં આવ્યો. નવ
 વર્ષ પસંત તેણે પેન્સિલ્વેનિયામાં લુહાર તરીકે કામ કર્યું અને સાર
 પછી ઉપદેશક બનીને આખા દેશમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ.

એક સફળદષ્ટિનો અરસોડા કરનાર, એના સોકોના સંબંધમાં
 જણાવે છે કે:-" તેઓ અપરિચિત બુદ્ધિમાં પણ મૂકે છે કે તરતજ
 કામ કરવા મંડી બન્યા છે. તેઓ અને તેનું હલકું કિંવા મને તેનું
 કદાચક કામ કરતા કદિ પણ પાછા હાતા નથી. તેઓ પેતા પેતા

પણ તેઓ ઉદ્યોગી, મિત્રાદારી અને શાંત હોય છે. તેઓ મોટેપુ
વચન પામે છે, પેલાનું તેવું. મરે છે અને ઉદારતાભર્યા ઉપદેશો આપે
કરી શકે છે. એનાં લેખોની નિષ્ઠા કરવાનો અને પસંદગી લેવાનો
ધર્મરૂપી જોખની નીતિ રીતિ સુપરી નથી બેસા. પેલાએ મારા
વસતા હરાવખોરો તપસ્યા આપી પ્રભુ વિશે અનિશ્ચય નથી
રેખાતો ને સપાટનું રિવાજ પડી ગયો છે તે સીક નથી. ”
કાશ્મિરના મૂર્ખ મંથનને અનેક દરખાસોમાંથી હકૂત કરવામાં
આવે, છતાં પણ તેણે સંકાપીલ, અને ઉપક્રાંત કરતી કુનિયાની
સામે પોતાનો મન આનુજ રાખ્યો હતો. અનેક રાજાઓએ અને
રાણીઓએ તેનો તિરસ્કાર કર્યો, પરંતુ તેના હૃદયમાં જે ઉદેશ અંકિત
મધ્ય બેઠો હતો તેમાંથી તે રજામાં પણ ખસ્યો નહતો. “ નવી
કુનિયા ” આ રખો. તેના હૃદયપર અંકિત થના હતા; અને તેને
માટે કીર્તિ, ભોગવિધાસ, સુખ, દરજ્જો અને જરૂર પડે તો ખુદ
જીવન સુધા અર્પણ કરવાનો તેણે નિશ્ચય કર્યો હતો. ધમકાઓ, ઉપ-
દાસ, અલગચાર, તોફાન, માનવપ્રાણા પકાળો અને બહાદુરીઓનું
ખંડ-એ સપગા તેના હૃદયે એકેકે દમાવી સમ્પા નહતાં.

એક નિશ્ચયવાન મનુષ્યને સરસતા પ્રાપ્ત કરતા તમે અટકારી
શકશો નહિ. તેને જોશ અવરાવવાને માટે તેના માર્ગમાં વિખાંડખટો
તો એ રિખોળે તે પોતાના પમયિયા જનાવરો અને એના કાર્ય ઉપર
અડીને મદદગા પ્રાપ્ત કરશે; તેના પેસા લઈ લેશે. તો તે પોતાની
ગરીબાઈને પોતાને આગળ ધસાવનારી એક જનાવરો; એ તેને અટકાવ
જનારી રેશે. તો તે “ વેવસિ નાવેસ ” લખશે; તેને કારણેકે
બંધ કરશે. તો તે અનન્ “ પ્રિન્સિપ્સ પ્રોપ્રિસ ” કે “ ગીતાસ્ત્ર ”
રચશે; અને અમેરિકાના નવ મધ્યમ લોકોના ખુપકામાં મૂકીશો તો તે
પોણાં વર્ષોમાં તમને પાઠનગરમાં એક મહાન પ્રજાના પ્રમુખપદને પ્રાપ્ત
કરશે. જાણીશો.

આખો હતો. જ્યોત્સનાં વૅલિંગ્ટનપર પણ લોડોએ મહોલ્લાઓમાં
 હુમલો કર્યો હતો, કારણકે મહાશય જે (Jay) એ ગ્રેટબ્રિટનની સાથે જે મંથી
 ગેલ્લી હતી તેને રદ કરવાના લોડોના પોકારને તે તાબે થતો નહોતો.
 લોડોના આક્રમણ છતાં પણ તે રદ રહ્યો અને અંતે લોડોએ તેનો
 મત પ્રદર્શ કર્યો. હવે જ્યોત્સનાં વૅલિંગ્ટનપર લોડોએ લંડનના રસ્તાઓમાં
 આક્રમણ કર્યું હતું અને તેની પત્ની ઘરમાં મૃત દશામાં પડેલી હતી
 છતાં તેના ઘરની બારીઓ બાંધી નાખી હતી; પરંતુ તે પોતાના
 નિશ્વસથી જરાપણ ડચ્છો નહિ કિંવા પોતાના હૃદયથી લેણમાત્ર પણ
 ખર્યો નહિ.

વિલિયમ શિખે પોતાની નરણાવસ્થામાં બોરટનના મહોલ્લામાં
 કેટલાક ખસાસીઓને એવી વાત કરતા સામળ્યા કે બહામાં દિપતી
 આગળ સ્પેનનું એક વડાણ દુખી મથું છે. તે વડાણમાં પુષ્કળ
 દ્રવ્ય હતું. તરણ શિખે આ વડ નુ ગેલ્લી કઠારાનો નિશ્ચ કર્યો.
 તે એકદમ બહાર પડ્યો અને વજુ નકરો સદન કર્યો. અંતે તેણે એ
 મુખ થયેલો બંધાર શોધી કઢાવેલ. ત્યાર પછી તેણે એવી વાત સામળી
 કે ધણીમાં પરી પોઈ કિંવા પચાટ આગળ એક વડાણ દુખી મથું હતું.
 તે દોલાક જરા નીકળ્યો અને તેને માળ આડસેને મદદ માટે પ્રાર્થના
 કરી. તે મદદાળએ તેને રાજ નીકળ્યું નામનું વડાણ આપ્યું.
 વજુ સાળા સમન સુધી લેતો એ ના નોંધા વડાણ સંજયે તપાસ
 કરી, પરંતુ લકલના પ્રામ થઈ નહિ. તેના પાતાના વડાણની મરજ
 મન કરાવના માટે નીકળ પાડ મથું પડ્યું. આ સમયે બીજે જોમ્સ
 સિદાલનપર હતો અને તેના પાડ કરાવે માટે તાણું હાથું કરતા
 આર રોં જાળ્યા. તેના ખનનીઓએ કહ્યું અને તેને વડાણપરથી
 દુખી રવાના થમળી આપી. પરંતુ તેણે વડાણપરનો તોપોના મુખ
 તેમના નજરે દેખો નીકળ એક નિશ્ચ એક હકિયત, સમુદ્ધા

શાખાએતર - ખુમો તડો પાપા - કરે છે તેનાં પાંદડાંનાં નેવાંજ
લીલાં અને મુંદર પાંદડાં તેનાં શી રીતે રલાં છે ? મારા બાપક ! જે
હેતુએ તેને પરિભ્રમ કરવાને ક્ષેત્રિજિત કર્યું તેજ આતું કાચુ છે.
પ્રકાશ પ્રાપ્ત કરવાના હેતુથી કરેલા પરિભ્રમેજ અને તેને પ્રકાશ પ્રાપ્ત
કરાવી આપ્યો છે. આ જ પ્રકારે જહાજર આદમા પ્રત્યેક પ્રતિદૂર્ગતાની
વચ્ચે યજ્ઞને સૂર્યની તરફ વળે છે અને સ્વર્ગપ્રાપ્તિને મારે પ્રયાસ
કરે છે; આથીજ જગવાન મનુષ્યને જ્ઞાન અને દુર્ભેગ મનુષ્યને દુઃખ
પ્રાપ્ત થાય છે.”

“સમુદ્ર જ્યારે ક્રાંતિ હોય છે ત્યારે તેા સાપારજીમાં સાપારજી
માણસ પણ વદાજી દંકારી શકે છે; પરંતુ જે માણસ તેને અંજુષમાં
રાખીને તેના બંદરપર લઇ જવા માગેતા હોય તેણે બરતી અને
પ્રવાહો જાળવતા જોઈએ. વળી શરો કેમ ચકાવવા; હવા જ્યારે યાંત્ર
હોય ત્યારે કેમ વર્તેલું અને તોડાતી હોય ત્યારે કેમ વર્તેલું; વદાજી
જ્યારે ડહાળા મારે ત્યારે શું કરવું અને નથી જાય ત્યારે શું કરવું;
ખડો અને ટેકરાઓ ક્યાં ક્યાં આવે છે, જુદી જુદી જાતના પવન
જવાળાજ અને પ્રકૃતિ કેવી હોય છે; તોડાનો અને વાવાઝોડાંની ટળિ
કેવી હોય છે. વદાજી ડહાળા ક્યારે મારે છે તથા બેસી ક્યારે જાય
છે; આ સર્વ તેણે જાણવું જોઈએ અને ત્યારપછીજ તેણે એક નેહા-
પતિના નામ અને કામને છાત્રે જોડી રીતે વદાજી દંકારવું જોઈએ.”

પ્રકરણ ૫ મું—વિઘ્નેના ઉપયોગો.

“ પ્રકૃતિ ન્યારે સુરેલીએ વધારે છે ત્યારે સુખિનળને પણ વધારે
 છે. ” —ઈમરોન.

“ પણ માણસોની મદન્યનું કારણ તેમના પ્રયત્ન સુરેલીએ
 દોષ છે. ” —સ્પર્જિયન.

“ જેમ પુષ્પોને ક્યારે તાજવાથી તેમાંથી વિરેષ સુગંધ નીકળે છે
 તેમ વિખણી અધિપતિ કલ્યાણ થાય છે. ” —ફોર્સેસ.

“ વંદના વૃદ્ધિ ન્યારે વધે છે ત્યારે તે પાંદડાની અસપાસ સુગંધ
 ફેલાયતા નથી; પણ ન્યારે તેમને ઊંડી-સાપી તાજવામાં આવે છે ત્યારે
 તે આતણ પાંદડા સુવાસ પ્રસારે છે. ” —ગોલ્ડફિશ.

“ એવી રીતે શાસ્ત્રી તારાબાને પ્રકાર અર્થજુ કરે છે તેવી રીતે સાંકડ
 માણસને પ્રસાદ આપે છે. ” —યમ.

“ દેશની ધરજ સારનારા વિરેષ શિવાય સમગ્ર દરિયજી સારવા
 પ્રતિ થતી નથી શક્તિ દરિયા આકમલ્યારી દોષ છે અને દરિયા તેજ
 શક્તિ પ્રાપ્તિ કરે છે. ” —ડોમ્સ.

“ મનુષ્યને આત્મિક અને બાહ્ય વિરેષ જેમ અધિક સદન કરવા
 પડે છે તેમ તેનું દરિયા અધિક મદન્યનું અને વિરેષ પ્રાપ્તિ કરે છે. ”

—ડોમ્સ સુલનેડ

“ એ અધિપતિ મનુષ્યને મનુષ્યના મનુષ્યને દોષ છે તે અન્યથા

ચડેલ નહિ. જીવનના સંબંધમાં અણુ વસ્તુ સ્થિતિ આવી જ છે. જો માણસને ૭ સાત બારે જન્મનારી ભરેલાં કાષોની ઢેરી લાગેલી હોય છે તે જોટલો ઉન્નત અને ૬૬ થાય છે તેટલો, જન્મનારી વિનિમિ માણસ થતો નથી. તેને ૬૬ રાખનારી કેંઠખજુ વસ્તુ નહિ હોય તો તે હમેશાં અચક્ષુષ વૃત્તિનો રહે છે. જો તમે જન્મતમાં ઉન્નત થવા માગતા હો, તો કેંઠખજુ બંધનમાં પડો.

મહાન અંગ્રેજ વકીલ પેમ્પ્ટન લો પોતાની બાંધાવસ્થાનું પોતાને સહન કરવી પડેલી મરીનાઇ તથા પોતાને કરવા પડેલા સખ્ત પરિશ્રમના સંબંધમાં જણાવે છે કે “એ, પાછળથી લખવાના પાત્રને માટે સખ્ત તૈયારી હતી. આથી હું અવિશ્રાંત પરિશ્રમને વિનિમિત્ત બચૂક સાધન ગણુતાં અને આદિ કે સ્વતંત્રતાને સદ્ગુણ અને સુખના આવશ્યક સાધન તરીકે ગણુતા રીખ્યો. માણસ સંકટ દૂર કરવાને માટે મને તેવા ભોગો આપવાને આપણે તૈયાર રહેવું જોઈએ.”

જ્યારે નેપોલિયનના સાથીઓ તેના હલકા કુળમાથી ક્યેકા જન્મ અને તેની દરિદ્રતાને માટે તેનો ઉપદાસ કરવા લાગ્યા ત્યારે તે પુસ્તક કાના પરિશીલનમાં સંપૂર્ણતઃ નિમગ્ન થઇ ગયો અને યોદ્ધા સમયમાં, પાંડિત્યમાં તેમના કરતાં શ્રેષ્ઠતા પ્રાપ્ત કરી તેમના આદરને પાવ ક્યેક અતિ અલ્પ સમયમાં જ તે વર્ગના સૌથી વિશેષ પ્રકાશમાન રત્ન તરીકે એ ગણાવા લાગ્યો.

એક મહાન પારાણિકી જણાવે છે કે “જો એક તરફ પુણે ઉત્તમ વકીલ થવું હોય તો તેણે એક સપિના જેવું જીવન ગાળવું જોઈએ અને એક પોતાની પેઠે કામ કરવું જોઈએ. અર્ધા જૂખ્યા રહેવાથી એક તરફ વકીલને જોટલો લાભ થાય છે તેટલો લાભ બીજા

સહન કરવા જોઈએ. સંકટ એ પાઠ્ય એને આત્મચક્રાની નિમ્નશ્રેણી છે. સંકટ એ સમ્પત્તિ શિક્ષકો દ્વારા છે અને જગવાન શિક્ષકો પોતાના શિષ્યોને પણ જગવાનજ બનાવે છે. જે માણસ સુખચેતનમાં પોતાનું જીવન બ્યતીત કરે છે અને દુઃખના શેરડા વિનાજ, સ્વચ્છતામાં જાય છે તે પોતાનું અર્જુ જીવન નિષ્ફળ ગુમાવે છે. મુસ્કેલીઓ એ ધમરના સંદેશ છે અને જ્યારે તે આપણા પર મોકલવામાં આવે છે ત્યારે આપણે તેમને ધમરના આપણા પરના વિશ્વાસના પ્રમાણ તરીકે ગણવા જોઈએ. આપણે તેમનાવડે સર્વોત્તમ લાભ પ્રાપ્ત કરવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. ”

ટૅલોરેન્ડ જણાવે છે કે “જો તમે ઉન્નતિ પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા રાખતા હો તો યત્નથી ઉત્પન્ન કરો. ”

આપણા યત્નો પર આપણે પ્રેમ રાખવો જોઈએ. એ એક ઉત્તમ બોધ છે, કારણકે ધણીવાર તેઓ યત્નના સ્વરૂપમાં આપણા મિત્રો દ્વારા છે. મિત્રો જ્યારે આપણી મિત્રતા સ્તુતિ કરે છે ત્યારે તેઓ આપણને સત્ય વાત શેરડી પરખાવી દે છે. તેમની સમ્પત્તિ ટીકા અને બીજા ટપકો ધણી વાર દર્પણની ગળજી સારે છે અને તેથી આપણને આપણું સત્ય સ્વરૂપ દર્શિતોચર થાય છે. આ કુરત્ત બરેલા ડંખ અને ગોદા આપણને અધિક મદાન વિનય અને વિશેષ ઉદાત્ત પ્રયત્ન તરફ દર્શાવે છે. મિત્રો આપણા દોષો પર ટાક પિછોડો કરે છે અને કચિનજ આપણને ટપકો આપે છે; પરંતુ યત્નો જરાપણ દયા વગર આપણા સપગા દોષોને પ્રકાશમાં ખેંચી લાવે છે. જેથી રીતે આપણે સત્ત્વચેતની ઝરીથી ડરીએ છીએ તેથી રીતે આ ધટ રોહ અને દોષ પ્રદર્શનનો આપણને બચ લાગે છે; પરંતુ તેથી વાસ્તવમાં આપણું દિલજ થાય છે. આથી આપણે ... યત્નો છીએ અને તિરસ્કાર તથા નિકૃષ્ટ દશામાંથી મુક્ત

વાર ઉન્નતિ સકલ કરી શકતા નથી. જેવી રીતે શીત કેટિનંધમાં ઉછરેલો પ્રાંત ઉષ્ણ કેટિનંધમાં નહીં રહેવા લાગે છે. તેવી રીતે તેમનો બાળ્યોદય તેમની શક્તિમાંથી સત્તા ચૂસી લેશે. કેટલાક નાણાં એવા હોય છે કે જ્યાં સુધી તેઓ પોતાની આસપાસના માણસોની દ્રષ્ટિમાં પરાભૂત, પરાગ્નિત, નાસિપાસ, અને પાતાકાંડ ચણેલા જણાતા નથી ત્યાં સુધી તેઓ કદિયુ પોતાની સત્તા સ્વરૂપ પ્રકટ કરતા નથી. મેકટોજ તેમના સદૃશ્યોને પ્રકાશિત કરે છે અને પરાજયજનના તેમના વિજયનું દ્વાર ખોલે છે.

પરાજય હાડકાને વજ્ર સમાન બનાવે છે. પરાભૂત કુમળાં હાડકાને કડિન બનાવે છે. પરાજય માણસોને અજેય બનાવે છે. જે મનુષ્યો અત્યારે સત્તાધારી છે અને જેમણે મુખ્યમત સખ્ત કાંચને બાલે ચર્ચાવનાનો સુમધુર કાચદો અર્પણ કર્યો છે તે બહાદુર મનુષ્યોને પરામર્ષજ ઉત્પન્ન કર્યા છે.

મુશ્કેલીઓ મહાન ગુણોને પ્રકાશિત કરે છે અને મહત્તા અર્પણ કરે છે. રાત્રિની કેટલી રાત્રિઓએ એક માત્ર ઉત્પન્ન કર્યો હોત? મુશ્કેલી. જરૂર બોળાએ વિકતનું ચારિત્ર્ય પ્રકાશિત કર્યું ત્યાં સુધી ધણાજ વેદા માણ્યો. તેને જોળખતા હતા. રાત્રિની એક રાત્રિ નિઃકરિ પશુ એકાદ ગિરમાડેને ઉત્પન્ન કર્યો ન હોત. જો મુશ્કેલી મનુષ્યને ન હોત તે પશુ ગિરિમન અને ગરિસન કદિયુ કદિન સંપત્તિ રચ્યા ન હોત.

એક કલાવિધના નાના પ્રસાદ કરીને તરતનોજ આવેલો હતા. તેના નાંધમાં એક નાનું એવો પ્રશ્ન કર્યો કે "શું તું કદિ પશુ એક મહાન ચિન્તક નહિ થઈ શકે?"

તેનાં પ્રત્યુત્તરમાં જવાબમાં કે "ના; તે કદિ પશુ નહિ થઈ શકે."

ઝોડું સહન કરવું પાડું હોવાથી તેનાં મૂળિયાં પ્રત્યેક દિશામાં ફેલાય છે અને ખડકીને પકડીને મૂળિયાં હાથે ઉતરી નીચે છે. પ્રત્યેક મૂળિયું જોડે પ્રકૃતિ સાથેના સખ્ત યુદ્ધની આગાહી કરીનેજ તે વિશાસ પામતા પ્રચંડ વૃક્ષને દડ કરવાને માટે અવતોડ મહેનત કરતું હોય એમ ધારે છે. કેટલીકવાર તો તેનો બાહ્યવિશાસ વર્ષોનાં વર્ષો સુધી અટકેલો જળ્યાય છે, પરંતુ તે સખજો વખત તે પોતાના ઘડે અધિક મજબૂત કરવાને માટે એ મેઘા ખડકમાં પોતાના મૂળિયાંને હાથે વામાં પોતાની સક્તિનો વ્યય કરતું હોય છે. સાર પછી તે સામિમાન પોતાનું મસ્તક પુનઃ ઉંચું કરે છે અને વાવઝોડાંની સાથે થાય છે. તેની વિશાળ શાખાઓની સાથે ધબ્બીજ નંગલી રીતે રમત રમતા ધવનના સપાટાઓ તેને પરાસ્ત કરી ચક્રતા નથી; પરંતુ તેઓ મૃત્યુ તેના ગર્ભથી લઈને હાલ પર્વતના પ્રત્યેક સ્વતંત્ર તંતુને દડ કરવાનુંજ કામ કરે છે.

જો બીજાને ધીર નંગલમાં વાવવામાં આવે છે તે દુર્બળ અને અચળ હોઈજ કેવળ કરે છે. તેના પડોશીઓ તેનું મંરણ કરતા હોવાથી તેને આધારને માટે પોતાના મૂળિયાં દૂર દૂર સુધી ફેલાવવાની આવશ્યકતા જણાતી નથી.

એ સમાન છોકરાઓ લે. તેમના એકને ચહેરાના ઉતાવળીયાં ચિહ્ન અને સંસ્કૃતિનો જેને સ્પર્શ પણ થયો ન હોય એવા દુરના પ્રદેશમાં મૂકે; તેને માત્ર સામાન્ય શાળા કે રવિવારની શાળા અને યોગ્ય પુસ્તકોનો સામ ભેગો દો; દ્રવ્ય અને તેનો પ્રત્યેક પ્રકારનો આધાર તેની પાસેથી નહીં લે. હવે જો તેનામાં ખરું સત્ત્વ હશે તો તે ક્રાંતિ પ્રાપ્ત કરશે. છતાંપણ પ્રત્યેક વિદ્યુત બોલ નવા બુદ્ધને માટે તેને જગ આપશે. નવા બુદ્ધમાં તે પડશે તો પાછો પૂના નહીં. અધિક દડ નિશ્ચય સહન તે કોનો થશે. રજરના દમની પેઠે

આત્મી પડવાથી અનેક જડ જાણનાં જીવનને -- ચિંતન અને ઉચ્ચતા પ્રાપ્ત થયેલી કેણે નથી જોઈ ?

પણ વ્યાપારીઓ ભ્યારે કાંઈ અંકરૂપી પોતાની એકેએક પાંચ યુગાવી દે છે અને કાંઈ વ્યાધિથી પોતાની મોંઘામાં મોંઘી વસ્તુ ખોઈ બેસે છે; ત્યારેજ તેઓ પૈરુષ પ્રાપ્ત કરવા માટે પરાગ્રાજના પ્રયત્ન કરે છે અને પોતાના મદાનમાં મદાન સદૃશ્યોનો વિગ્રહ કરે છે.

ત્યાંમુઘી સંકરૂપી મુરંગ આપણા જીવનને ખગ-ભાગાવી મૂકતી નથી અને મુરકેલીઓ તથા ચિખો તેમાં પ્રદાર કરીને મુંઢરતા તથા ઉચ્ચતા લાવતાં નથી ત્યાંમુઘી ઘણીવાર આપણે આપણા જીવનરૂપી પાપાણુમાં કેવળ-પોર-પની મૂંઠવું-દરીન કરી રાકતા નથી.

પણ માણસો પાપમાત્ર ચલાવીજ સાચો ઉદાર પામ્યા છે. જે વીજળીએ તેમની શિવમા શિવ આચાએનો નાશ કર્યો હતો તેજેજ તેમના તિનિરમય જીવનમા એક નવીન પ્રકાશ ફેલાયો હતો અને તેમને માટે એવા દ્રશ્યો ખુલ્યા કર્યા હતા કે જેમનું તેમને પૂર્વે કશું પણ દર્શન હતું ન હતું.

તેમની શિવમા શિવ આચાનો નાશ થયો હતો, પરંતુ તેને નાશો જે ધર્મે, સદનચરિત્ર અને હિસાહ, પહેલા તેમને સ્વપ્નમાં જ જાણ્યાં ન હતા તે તેમને પ્રાપ્ત થયાં હતા.

એકાંક નર્ક જાણે છે કે : " હમિર આપણુપર અનંત પ્રેમ રાખે છે અને આપણે માટે દિનકારક વસ્તુ કંઈ છે તે આપણા કર્મ જલુ તે વધારે સારી રીતે જાણે છે; અને તેથીજ તેણે સંકરૂપી કોર સિદ્ધક આપણુપર મુક્યો છે. જે માણસ આપણી સામે પડે છે તે આપણા અંતરે મગજન કરે છે તથા આપણી ગુરિને તીવ્ર બનાવે છે; અને આ પ્રમાણે આપણો વિરોધીજ આપણો ખો.

રાખેલ થયા છે તેઓજ હમિશાં સૌથી મહાન પુરુષો ગણાયે.
એમ કહેવાય છે કે હુપીઓમાંથી જ્યારે દશ હજાર
શુદ્ધિવાન, પ્રતિભાશાળી અને ચદ્ગુણી માણસો બહાર પડે
છે ત્યારે મહાસયોમાંથી તે પ્રકારનો માત્ર એકજ માણસ
બહાર પડે છે.

ઓપી પેલાની તરુણાવસ્થાએ લાકડા વહેરીને પેલાનો નિર્વાહ
કરતો હતો, પરંતુ પાછળથી તે રાજવિદ્યાલય (Royal Academy)
માં અધ્યાપક થયો હતો. તેની વય માત્ર દસ વર્ષની હતી ત્યારે તેણે
એક રાજવાળા પાઠિપાપર એક મુદર ચિત્ર આસેખીને પેલાનું પાત્ર
ખતાથી આપ્યું હતું. ઑન્ડેનિયો કોનોયા એક મજબૂતો પુત્ર હતો.
હોવે.કડનતના માનખિના એક હતો. પરંતુ તેઓ બીજા સેક્ટોરે મજબૂત
સેલી પેડે પેલાના હાથમાં જે કામ આવતું તે જાનમહેનતથી કરતા
અને તેને સારી રીતે પાઠ કેળવતા. જ્યો રીતે આકેરાઈ દાખખી
નિર્ધનિમત્તી કેળવ થયે. દતો, ખનિયન કસાળના સ્થિતિમાથી કેળવ
હવેને પ્રાપ્ત થયો. દતો, નિર્ધનન મોચીના થવામાં તે કેળવ થોડાકે.
અને થઈ ચામડા સમાવવાન. વચામવા કેળવ : પાન્યા હતો તેરીજ
રીતે કપર કલ્પાવવા મળે જાન. ન્ય દાદ ન. માન કેળવ થયે
નજી માણસો પ્રથમ પંજિના દાખમ, કેળવના, માચી વહેરે
ખનીને પજી એવી મજા અને તકોને પ્રાપ્ત કરે છે કે જેથી
તેઓ મહાન શોધક, લેખક, નાજદારી અને મેનાપતિ થવાને
પણ સુમર્થ થાય છે.

કેટલાકે જાણે નહીં કે, ન. વ. આ કાચરેને નિર્ધનતાદ મનાથી
એ છે. દા. જ. અને કે. ન. માણસ ના લાખાજીત ને બહાર જેથી આવે છે
આ ન. વ. નું લંજિના ન. વ. નું દાખ ન. વ. નું કંચાલી મુદર પડે
છે. હવે આમ જાને : એવ છે અને આગમુન દેવોગી બનાવે છે.

ચતા સુવાડે છે તેનું કારણ તમે જાણો છો?" તે માસુસે જવાબ આપ્યો "ના." પેસને જણાવ્યું કે "આપણે હવે બેઠકએ એટલા માટે તે આપણને ચતા સુવાડે છે." તે મિત્ર બોલ્યોઃ "હું મારી દિશ્વમીરી પ્રદર્શિત કરવાને આપ્યો નથી, પરંતુ આપની સાથે આનન્દ લટવાને આપ્યો છું; કારણકે આ કંઈ વિશાષ કરવાનો સમય નથી." ડૉ. પેસન બોલ્યોઃ "આ વાત સંભળીને મને આનન્દ થયેલ લેણે મણી વાર મને આ પ્રમાણે કહેતા નથી. વાસ્તવમાં હમણાં મને વિશાષ પની કાંઈકિયુ આવશ્યકતા નથી અને તે છતાં પણ પ્રત્યેક માનુષ્ય મારી ખબર લેવા આવીને વિશાષજ્ઞ ક્યાં કરે છે. ઉચ્ચતું હું જ્યારે સાંભળે અને ઉત્તમ દશામાં હોતો તથા એક હોતેકમંદ ઉપદેશક હોતો અને મને વિશાષની ખરેખરી અવશ્યતા હતી ત્યારે લેણે મારી મિથ્યા સ્તુતિ કરતા હતા અને મને અભિનંદન આપતા હતા."

જર્મનીના એક ઉમરાવે પોતાના કિસ્તાના એક મિનારાથી જીવંત મિનારા સુધી તાર ફેલાવીને એક પ્રચંડ વાજિત્ર જનાવવા માડ્યું. જ્યારે તેણે પોતાનું વાજિત્ર સંપૂર્ણ જનાવ્યું ત્યારે તે વામવાને મદલે મૂક્યું જ રજુ, પરંતુ જ્યારે વાવુની વદરી ફાંકવા લાગ્યા ત્યારે તે વાજિત્રમંથી દૂરના વાજિત્રમંથી નીકળવા પર્વાતના સરખો મદ સુર નીકળવા સાંભળે અને એક વાવાજોડું કંઈકપૂર્વેક ઉડતી કિસ્તાપર ફરી વળ્યું ત્યારે તે રાખત. તરૂં,માવી ઉત્તમોત્તમ અને મુદ્દમ્ય નુદર સંનીત નીકળવા લાગ્યું. આ પ્રમાણે કેટલાક માનુષીય સાધારણ વહતાઓ અતર કરતી નહ. અને તેમજ મંચા ઉત્તમે તમ સામાન્ય-ક્રમ્ય-પ્રકાર-મદાર બેંચી આવી ગયા.

કાલે ૧૧ વાગે ૧૧:૫૦ પહેલે ૧/૧ નીકળે એક સાંજ માનુષીને. તાલ તમ નદિ અને નહેડી અને દલકા, સાંચ અને . મંચાએ ન માળીને જાન. તમ કમ. નદિ લા. સુધી તે નમર

સાધન પ્રાપ્ત કરવા માટે કરેલું મુદ્દ, ગરીબાઈથી અમૂલ્ય એક-બે વસ્તુઓ પેલખનો વિકાસ કરે છે અને મનુષ્યને જંગલી અવસ્થામાંથી ખેતી દારી સંસ્કારી બનાવે છે. પરિશ્રમે જંગલને પણ સુંદર દેવદં નવા સ્વરૂપમાં ફેરવી નાખ્યું છે.

જેવી રીતે શિશુ માત્ર સંભરમરના દુકાળમાં સમાવેશ દેવદં દૂતપુર્ણ ચિત્ત કરે છે તેવી રીતે કુદરત પણ સાક્ષી નથી મળતા સરી-રમાંથી માત્ર ખરા મનુષ્યત્વનીજ દરકાર કરે છે. શિશુ જેમ સંભરમરના દુકાળની પાવાણુ તરીકે જંગલ દરકાર કરતો નથી તેજ પ્રકારે કુદરત પણ માત્ર શ્વાસોચ્છવાસના ક્રિયા કરનાર માટીના પૂતળને માટે કિંચિત્ પણ દરકાર કરતી નથી. દેવદંના આકાર પ્રકટ કરવાને માટે શિશુ જેમ તેમનો તથાજો અનાવસ્થક બાળકના પણ મકાસ ન સાવતા કોપી કાઢીને ફેંકી દે છે, તેજ પ્રકારે કુદરત પણ આપણી સર્વોચ્ચ સક્રિય પદાર આતુરને માટે આપણને જરા પણ મંડાય વિના કોઈ પીડાને પડી નાખે છે. તે આપણા મુદ્દ ચારિત્ર્યનો વિકાસ કરવાને માટે આપણું સર્વ જીવન મુશ્કેલી છે; આપણે મરી ખડિત કરે છે; આપણી મદતવાકાવા વળાંક ન છે, આપણને નાનિના હાલપરથી નામે પાડે છે અને એવા એવા અનેક રીતે તે આપણને આપણી મજાળની, મુજા, મેદાર અને કેન્દ્રવિત્તી રિયનિ તરફ તાબ કરે છે. મુદ્દ ચારિત્ર્યના વડાને માટે મરી વસ્તુઓનો બાળ અપાય છે. એના અમારો મદદ ન કરે પણ મનુષ્ય નથી; મનુષ્યને હજાર વિસાગમ નથી; મનુષ્યને હજાર વિસાગમ નથી, કમકે ચારિત્ર્ય એજ સર્વસ્વ છે.

અ.પણ સ.ચા મનુષ્ય ન તાબા ત્યાતુથી કુદરત આપણને મનુષ્યના આપણા હિતને નથી, પરંતુ આપણને સાચા મનુષ્ય બનાવવાના નિયમ કહે છે. મદાન ચિત્તારોના પ્રત્યેક મદાન ચિત્તમાં

સમાં રાખે એવો કેહા મહાપુરુષ જન્મી નહિ ત્યાં સુધી સર્વ સાધન
 રણ માત્ર અધાપૂતીનું રાજ્ય ચલાવશે. તેની વજનમ ઇચ્છાસંકિતને
 આ; તક મહણ, કરી, લીધી અને વિલિખમ પિટની પેડે તેણે વિજય થશે
 કે પ્રજાજય થશે, એવા શકિતીશપણમાં ગોઠાં ખાઈ નહિ તેમજ તે
 પોતાના લક્ષ્યથી પશુ સહિત થયો નહિ. તેણે આમિતેમ દક્ષિણત ક્યોજ
 નહિ; તેણે તરંગો અને કશ્પનાઓમાં સમય ખેલ્યો નહિ; તેણે હવે
 કિલ્લા બાંધવામાં કાવલેપ ક્યો નહિ; પરંતુ એકજ હૃદય અને એકજ
 દષ્ટિ સહિત તે પોતાના લક્ષ્ય તરફ સીધો ને સીધો આગળ
 ધસ્યો ગયો. તે હમેશા એકજ દષ્ટિ રાખતો હતો. મુદ્દમ તેને મહાન
 વિજય મળ્યો હતો તેનું કારણ ધણે બાગે તેનું “ નિશ્ચિત લક્ષ્ય ”
 હતું. તે સર્વનાં કિરણોને એકજ સ્થાનપર એકત્રિત કરનાર મહાન
 આત્મીઆ હાથ સમાન હતો. તે જ્યાં જ્યાં જતો ત્યાં ત્યાં પોતાની
 એકાગ્ર ઇચ્છાસંકિતનું તમ સર્વકિરણોવડે લક્ષિત સ્થાનને બાળી
 તેમાં હિંદ્ર પાડતો ત્યારે જ જાયતો. તેના સામર્થ્યની કુચી પોતાનાં
 સમસ્ત બળોને માત્ર એકજ બિન્દુપર એકાગ્ર કરવાની તેની
 શક્તિમાં રહેલી હતી. શત્રુઓના સૈન્યમાના દુર્બલ સ્થાનને શોધી
 હાડી તે પોતાના મજબૂતને ત્યાં એકત્રિત કરતો અને એ સ્થાનપર
 તેમને એક પ્રચંડ વજ્રપાતની પેડે છોડી મૂકતો તથા એ સ્થાનમાં
 જ્યાં સુધી હિંદ્ર પડે નહિ ત્યાં સુધી તે તોપના ગેળા છોડતો જતો.
 આ માણસના ઇચ્છાશક્તિ આજુબુને એકાગ્રતાની શક્તિનો ફોલ
 સરસ પાઠ મળે છે. તે જેમ પોતાની શક્તિઓને આખા સૈન્ય
 પર એકત્રિત કરી રાકતો હતો તેમ નાનામાં નાની બાજતપર જ્યાં
 એકત્રિત કરી રાકતો હતો; અને છેવટે જ્યુ તે પોતાની એવી રજૂ
 બંને કરવાયાજ પરગણિત થયો હતો. એકજ સ્થાનપર પ્રચંડ
 ધસારવાના તેના નિયમનો બંધ ચલાવીજ તેણે હાર ખાધી હતી.

એ પાતળી કાગળોને વિસ્ખલિત કરી નાખે છે
 અને ઘાટપણુ જાણુજી કાપે કરવાનો, હા નિયમ કરી કાઢતો નથી.
 તેના કરતાં તેનાથી ક્ષમાભાગીન શુદ્ધિ પ્રદાનના પરંતુ એકલ એકલ
 કાપે કરવાના હા નિયમવચ્ચે માણસ વધુ સહેલ નથી કરે છે. દુર્ન-
 તના દુર્નજ પ્રાણી પણ માન એકલ વસ્તુપર પાતળી કાગળોને
 એકલ કરવાની કંઈક કાર્ત્તિક કરી કાઢે છે; આપે સમર્થમાં સમર્થ
 જનન પ્રાણી પાતળી કાગળોને વધુ જાળવેલાં વેરી નાખવાથી
 કાઢપણુ કાર્ત્તિક કરવામાં નિપજ નીચે છે. પાણીનું એક નિર્મલ
 દ્રવ્ય પણ સતત પડ્યા કરીને કાગળ કાગળ ખડકમાં માર્મ જનવાથી
 હા અને કાગળેલ જળાવે છે તેમ, " પાતળીનું વાણીનું ભવંકર
 કૈવલ્ય સ્થિત તે ખડકપરથી પસાર થતા જતાં પાતળી પાણી
 એક પણ મિનિટ મૂકી જઈ કાઢતું નથી.

[illegible][illegible]

સ્થાનપર પ્રયોગ કરવાના લાભ તેઓ સમજતા હોતા નથી, તેથીજ તેઓ કોઈપણ જાળતને અસાધારણ જનારી ચકતા નથી, તેમજ જલે પણ સમજ જની ચકતા નથી. સર્વે ચાલખી પારંગત પરિણા તેમજ જલુ જોખણિયા વિદ્યાર્થીઓ એજ કારણને લીધે ખજા ખરા દુર્લભ હોય છે. તેઓ એકજ ત્રિદુપર પોતાની શક્તિઓને એકાગ્ર કરી ચકતા નથી એજ તેમને અસામાન્ય સફલતાથી દૂર રાખી નિર્માલ્ય કે સામાન્ય તરીકે રાખી મૂકનાર કારણ છે.

એક પ્રવાસી આપણને જણાવે છે કે, વીએનાના પાસાથી કમ્પુટાનમાં આરિટ્ટવાના હવાલ-જામદાવ રાજા જીવન જનસરની સમાધિપર નીચેના શબ્દો કોતરવામાં આવ્યા છે: ‘અહીં આ એક એવો રાજા મુતેસો છે કે જે ઉત્તમેત્તમ વિચારો ધરાવતો હોવા છતાં એક પણ કાર્ય સિદ્ધ કરી શક્યો નથી !’

સર જેમસ મેકિનટોશ ખજી સારી શક્તિ ધરાવતો હતો તે જે માણસોના પરિચયમાં તે આવ્યો હતો તે સર્વના હાથમાં તેજે મોટી મોટી આશાઓ ઉત્પન્ન કરી હતી. ખજા માણસો અતિ રસ-પૂર્વક તેની કારકીર્દિ તપાસતા હતા અને તે જમતને જાણવેચકિત કરી નાખતો એવી આશા રાખતા હતા; પરંતુ વસ્તુવત્ તેણે જીવન હૃદયરહિત હતું. કોઈકોઈવાર મદાન કર્યો કરવાના પ્રેતસહકારથી તેના હૃદયમાં ઉત્તા હતા, પરંતુ છ કરતું તેનો નિશ્ચય તેકરી હોતે તે પૂર્વજ તેનો સપગો ઉત્તાદ હયાથ રૂડી જતો. તેના ચારિત્ર્યમાં રહેલી આ ભવંકર ખાખી તેને બિન હોગોની વચ્ચે નિશ્ચૂની પોં છડાવી રાખતી હતી અને આ રીતે તેણે જીવન લમનમ વાન અનુ-પચોથી નીચાણુ હતું. એક દ.વ. પસંદ કરી પ્રત્યેક પ્રતિભાપક શક્તિને જ આવી, એકાગ્રતા અને ખાજુર્ક તેજ કાર્યને સિદ્ધ કરવાની શક્તિ તે ધરાવતો ન હતો. કહ્યું લખવા મેલવા “ઉપયોગિતા”

સામાન્ય સંસ્કૃતિ પશુ પ્રાપ્ત કરી ચક્રો નહિ. આ પ્રતિષ્ઠાથી પૃથ્વીપર જે માણસે રજુ હતું હોય અને જેને સંકોનાં અવિશ્વાસ રૂપી કિલ્લાને તોડવો હોય તેને તો પોતાની સમગ્ર તોપો એકજ સ્થાનપર છોડી નેમએ. અસ્થિર મનના માણસને માટે આ વીજળી શતાબ્દિમાં સ્થાન નથી, અસ્થિર મનજ ધણા માણસોની નિષ્ફલતાનું કારણ છે. ખાલી કુવામાં ખાલી ધણી દાંડવાલ ક્યાં કંદરામાં પોતાનું જીવન ખર્ચી નાખનાર નિષ્ફલ માણસોથી જગત ભરપૂર છે.

એક તરુણ સ્થાપનશાસ્ત્રીએ કહ્યું: " હું માત્ર એકજ વિચારનો માણસ છું; એટલા માટેજ મહાશય. એ મારો ઉપહાસ કરે છે. તે પ્રત્યેક વસ્તુ વિષે વિવેચન કરે છે; ધણા વિષયોમાં ઉત્તમતા પ્રાપ્ત કરવાની આકાંક્ષા રાખે છે; પરંતુ હું તો એટલુંજ શીખ્યો છું કે જે મારે રજુસ્થાનમાં વિજય મેળવવો હોય તો મારે માત્ર એકજ કામપર મારી તોપોનો અવ્યાવહિક મારો ચલાવવો નેમએ."

આ મહાન સ્થાપનશાસ્ત્રી જ્યારે એક અપ્રસિદ્ધ શિક્ષક હતો ત્યારે તે સાકશની બુંપડીમાં તેસિયા દેવદારની સજગાવેલી પાતળી સળીના પ્રકાશવડે+ અભ્યાસ કરતો હતો. ત્યાર પછી યોગજ વર્ષમાં તે અમેજ સરકારની આગળ વિદ્યુતની આકર્ષણશક્તિના પ્રયોગો કરવા સામ્યો અને ત્યારબાદ તે અમેરિકાની મેટ્રામાં મોટી વૈજ્ઞાનિક સંસ્થાએ પૈકી એકનો પ્રમુખ બન્યો. આ માણસ તે વૈદ્યિચનના શિષ્યોનિમન ઇન્સ્ટિટ્યુટ વાળો સ્વર્ગસ્થ અધ્યાપક હોતો હતો.

ડગલાસ ગિરોલ્ડ એકવાર એક એવા માણસના પરિચયમાં આવ્યો હતો કે જે ચોવીસ બારાએ જખતો હતો; પરંતુ તેમાંની

+ આજે પણ દિમાશય તરફના ગરીબ પહાડી વનનીઓ જગત પર જ્યારે અધારે ડર કરવાને એનોજ ઉપયોગ કરે છે. સંપાદક.

કાનની પેડે ઘણી સારી સુશ્રિયતા ધરાવતો હતો. પરંતુ તેનાઈ
 યોગ્ય ભયંકર આપી હતી કે તેનો કોઈ ખાસ ઉપેક્ષા ન હતો અને
 તેથી તેનું જીવન નિષ્ફળ નીવડ્યું હતું. તે પાણીના ભેરો અરિથર
 હોવાથી કોઈ પણ કાર્ય સિદ્ધ કરી શકતો નહિ. તેનો કાંડો સહીષી
 માન્યો છે કે "હૉયરિજ ભે કાયા દ્વાય ધરાવે છે." તે પોતાના
 કાનાપ્રદેશમાં એકસો વનતો હતો તેથી એટલો મોટો કાચર મળી
 મળે. હતો કે તે દુન્યા વિના એક પણ પાત્ર ખોલી શકતો ન હતો.
 તે વન્યીપાત્ર પોતાના કેશરુદિન અનકમનો ત્યાગ કરી અશ્વસિકા-
 ન્નયોગ્યતા મુક્તિ ધરાવો નિમિત્ત હતો, પરંતુ મંદિતદોશની પેડે તે
 ને પોતાના જીવનના અંતર્યામી માન આપનારાની માન્યતા રહી હતો.

મિત્રમંદે અથવા કદાચ તે નરેન્દ્ર અને એકવક્ત્રી જીવન માન-
 ન મહાસર્વજ્ઞ હતો અને કદી અતિ ન હતો એટલે કે એક
 ન હતો. મહાસર્વજ્ઞ ન હતો ન હતો, પછી ન હતો મહાસર્વજ્ઞ

ચાઇ આવી છે. એક કારકુન તરીકે તેને આંટ મેળવે છે-તે ને વિશ્વાસ, પ્રમાણિકપણું અને મૈત્રી સંપાદન કરે છે તે જ ન્યારે તે પોતાના સ્વતંત્ર ધંધાની શરૂઆત કરે છે અને સંપત્તિના રાશિમાં અંકલુ કરે છે ત્યારે એક મોટી મૂડીની ગરજ સારે છે. પણ અનેક ધંધા અર્ધા અર્ધા શીખનાર તરણુ માણસ હતાં. કદ જાણ છે અને ઉત્તમતાની છેક નિકટ જઈને પણ અટકી જાય છે અને તેની સફલતાનો આ જાગ નિષ્ફલતરૂપ જ બની જાય છે; કારણકે તે પૂરતો દૂર ગયેલો હોતો નથી; તેનું સિદ્ધિનું જ સ્થાને સામઘાયક બને તે સ્થાન પર્યંત તે ગયેલો હોતો નથી.

આગળ જણાવ્યું છે તેમ સારી રીતે સફલ થયેલા ધંધાખન માણસોએ એકજ કાર્યને પોતાનું જીવન સમર્પણ કરેલું હોય છે; તે છતાં જ્યાં જ્યાં આપણે જોઈએ હીએ ત્યાં ત્યાં આપણને સેંકડો તરણુ સ્ત્રી પુરુષો, એક ધંધો છોડી બીજો ધંધો પકડતાં, આજે એક કાર્ય તો કાલે બીજું કાર્ય કરતા, દૃષ્ટિગોચર થાય છે. તેઓ ખસ જોડા બદલવા અને ધંધા બદલવા એ બંને સરખું જ ગણે છે. એક માર્ગપરથી બીજા માર્ગપર જવું તેમને જેમ કઠિન લાગતું નથી તેમ એક ધંધો છોડી બીજો ધંધો શરૂ કરવાનું કામ પણ તેમને કઠિન લાગતું નથી. ધંધા ધંધામાં પણ ફર હોય છે અને જેમ એક માણસના ખર્ચવા કરતાં બીજા માણસનું એજીવન તરગથી કે સદીસલાખન આવી પણ ફરતું નથી તેમ એક માણસનો ધંધો, બીજો કરતા જલ્પ સફલતા પામતો નથી. આ માત્ર તરફ તેઓ નીલકુવ સફલ આપતા નથી. એક ધંધો છોડીને બીજો ધંધો શરૂ કરવાની આવી અચૂત મનિ અપના સોદામાં વધુ જ છે અને તે પેટી નથી દર સુધી કે એક જગ્યા માણસ ન્યારે પોતાના એક સામા વખતપર જોયેલા મિત્રને મળે છે ત્યારે તે ધણું કરીને આ

કાને પેર ખાતરો. આ ઊંચી આરે એક કાતરિયામાં રહેને
જામ્યાં કરીને દોઢો ભારે મરીયાઈ તેના લાવને ડોખી ખાતી હતી
અને તેનાં કપડાં અવંત ખાતર દતાં. પરંતુ તેણી શું - શું ? તેણે
અમલમાં પ્રવર્તિ કરવાનો નિશ્ચય કર્યો દોઢો વર્ગેના વર્ગે છુટી આ
દે. આમે દાદાપૂર્વે મેળખી આમળ મેળખીને સીરપૂરણી પેઠે કાર્ય કર્યું.
અને તેને ખરી તક મળી. અમુક વિશેષે એક મદાનુ વિચારપર અમુક
પર અમલમાં આપવાનો દોઢો પરંતુ તે, એકાએક સીમાર પડી
જાયો તેણે આ અમળ અને મીઠસિયા છોડવાને પોતાનું સ્થાન
મદનુ કરવાને પસા કર્યો. પણ વપોડે નેમ્બેડા આતી સંધિ પ્રાપ્ત
અને માટે તેમણે કરી સ્થે દોઢો અને તો માટે તે પુરનો લાવક
દાદા આ પ્રમોએ તેણે રાન્સમા થરેયા મદાનમા મદાનુ આપ્યો
તેણે એક આપનુ કયુ. તે દિવસે રાન્સના સમય પડે આ મીઠ-
સિયા. મે. સીમિયનના સુનિવાન કરવા સામ્યા અને ધનુજ પોતા સમ-
ય. આના રાન્સ તેના પ્રમોસતાક પડના વિમાવતીઓના નેતા
પર ક રાસકા. રાન્સના લોકોએ તે રાં કદિ પણ તેણે નામ લાખ્યું
પડ્યું. પમોપરેલ કન્યાનું શિશુનુ અ. પનાં વિદ્યામયે તેને
અ. પનાં. પડના નાં લોકો. નાસાનક અપીન પોતાની દરમ્યાની દ. કી.
કા ત દોઢો, પરંતુ એક અ. સંધિયા એક સંધિયન ગાંધીના આ
કાતરિયા છોડવાને રાન્સના. આ પડના અવા પ્રમોસ રણુ કોં
ન સંધિયનના રાન્સને સંધિયનપમ્યા પડનાં કરવા અને પ્રમો-
સ ના રાન્સ નાં પિા થરેનુ મદનુ કરેનું

અપાને ૧૦ માર્ચના રાત્રે તેણે આના પરમણ થયો અને
તે પોતાની નામકે સંધિયના નાં સંધિયનને અપેલુ કરી અને
૧૨ માર્ચના રાત્રે તેણે તેના લોકો ત્યારે અદાતર મેળેડાએ
એક નામના રાં સંધિયન લોકોના એક પામ થકે સંધિયનો ત્યામ

માટે હમેશાં માર્યા કરી આપે છે; અનિર્મિત દુષ્ટિનો જાળને કહેવા
 વિનાના મિત્ર સુધી વિખાને લોકોને કષ્ટ મળે છે, કશું કે તેનામાં તેમને
 હાસ્યથી માનવાની શક્તિ હોતી નથી; પરંતુ સહેલું જીવન જીવનાર
 મજાસને તો તેનાથી અધિક મજા વિખાની સામે જુલું મળે નથી
 સીધા પોતાના હૃદય તરફ ધસી જતા, વિખામાંથી પોતાનો
 માર્ગ કાપી દાઢતા અને બીજાં માણસોને દતારા બનાવી દે
 એવાં વિખાને છતી લેતા એકાદ તરફ પુરૂષને બેવાથી
 આપણને નાકેવો આનંદ પ્રાપ્ત થાય છે? પરંતુ માત્ર તેને
 બાલામની જેમ જીવન શક્તિ અર્પણ કરે છે; વિશય માત્ર તેના મનને
 અને દ્રવ્યને વધારે છે; અને સંકટો માત્ર તેની દિશ્વરને વધારે છે.
 ખીમારી, ગરીબાઈ, વિપત્તિ કે ગમે તેવા સંકટો આવી પડે તો જ્ય
 તે પોતાના હૃદય પરથી પોતાની આંખ જરાપણ ખસેડતો નથી.

પ્રકરણ ૭ મું—વાવવું અને લાવવું.

“ સમમાં પડેલા નદિ, દિશાનો દરિયનું કપડાણ કરી દેાડેા નથી, કાણ્જો માણસ આવે છે તેવું કહે છે. ” —ગ્રંથસિંધુ-સ.

“ કાર્વને વાવેલાં તેા સ્વભાવને લક્ષણા, સ્વભાવને વાવેલાં તેા આરિ-
ગ્ધને લક્ષણા; આરિગ્ધને વાવેલાં તેા ક્ષાન્ધને લક્ષણા. ” —છ. ડી. બોર્ડમેન.

“ જે સિંગમાં રાખાને વાવવામાં આવે છે તે વિગામાં પણ વાવે છે. ” —પી.પ.

“ આજેના કાર્વરમ અમલકારિક રીતે આપોડા સ્વભાવ જાતી નવ
છ. ” —સિંહસિંધુ-સ.

“ જેની રીતે વાણાઓની નથી બને છે બને નથીઆના સમુદ્ર બને છે તેવી રીતે નાની નાની જિલ્લિ વટે સ્વભાવ બને છે. ” —દાદરન.

“ સારી આદતથી આપણને અતંત કાજ પ્રાપ્ત થાય છે અને નાની આદત, આમાં માણસેતવું અનુકૂળ કરવાથી, તેમના સંસદેમા આવવાથી, જાન પ્રાપ્ત કરવાથી અને સત્તાથી કરવાથી પ્રાપ્ત થાય છે. ” —સિંદો.

“ આદતની સાંકળ આંધુથી તેાની ન સમજાવે એટલી મજબૂત જાતી જાતી નથી આંધુથી તે એટલી મજબૂત હોય છે કે આપણને તે દેખાતી પણ નથી. ” —સિંહસિંધુ-સ.

“ વાવના વિચાર આવથી પણ રાખા તેા આપણે અજાણીત પણ જાણી જાણે પણ પામે મીઠે તે માર્ગ પડવાના પછી તેા વાવે કપો પણ

આપણને સરવ અને આનંદદાયક લાગે છે. એ પછી આપણે વારંવાર પાપકર્મ કરેલા લાગીએ છીએ. અતિ તે સ્વભાવરૂપે યદુ બધું છે અને તે સ્વભાવ દ્રઢીભૂત થતાં આપણે તે માટે જરૂરપણ પ્રમાણ કરતા નથી; એટલું જ નહિ પણ આપણે દુરાચારપૂર્વક પાપ કરવા લાગીએ છીએ અને અતે આપણે તિરસ્કારપાત્ર બની જઈએ છીએ.” —એફ. ટેલર.

“જદમાયોમાં ઝાંઝે દરક હોતો નથી; પ્રત્યેક જદમાયો આજ્ઞાદોષી પુત્ર તરીકે પોતાના ઇવનનો સારખાત કરેલી હોય છે.”

“દુનિયામાં આલેસી કોઈ પણ મરજી કરતાં ખરાબ અજ્ઞાત એમોદી મરજી છે.” —જોન ફ્રાન્કલિન.

“જે માત્ર રંજ એ જ નમારા ઇવનનો અન્યાસ હશે તો તમે નહિપણ નર્વમા પહેલા જ પ્રવાને સહકર્મી બની રહો નહિ.”

—એફ. ટેલર, ફ્રાન્કલિન.

“આજ્ઞા પોતાના જ રંજોથી આપણે આપણા ભાગી ઇવનને રનાવે ગોળિ, અને આનંદના પ્રવમા જેનું વાળીએ છીએ તેનું જ આનંદો કરીએ છીએ.”

વિહારિયર

નર ન વળીય નો ટેન્ડન પોતાનો મજબુતઆપન એમાન અવન ન મ પડેમો હનો તમાથી તે એક તમને માટે મજબુત થશે. આને એક “જનુરીન, સદ્ગુદસ્યો” હશે હશે તિ હો આપણે તે તિ આને રિમાન કરશે. આટલું પોતાના પડો તેજો હમેનને મ ને હી આપ ન કરી. નેતાનિયત પોતાનો મજબુત તપન ને આમા” (નતધિપતિ) એ હાન મન આપણે પોતાનો આનંદ પડી ન આનંદુત પાદના મુન્નાનન પ્રાન આપણે નેતા. મ ને હી મની (અને પોતાના સત્તાન તિરક સહિત આપણે) આનંદ મુન્ના આન અને હાન પડી મોહક હાન તેજો આનંદ હો નરો. નેતા મી નર મની વળતે આ હાન. આ હાન નેતાન પડી, પાન રિસાપ આપણે નેતા. ” વળતે

આખું હવે પરંતુ આપણે તુલ્યમયોના ચિત્તને કહાડીને પેલાં છતાં પ્રાણીનાં મોંમાં ઘણાં કરવામાં આપણે કે તરફ ને તેને કારણે આપણની વચ્ચે તે પ્રાણી મરતું પામ્યું! અર્થે પ્રકારે જાતી કે જાતી આદત બંધે ધણી વર્ષો સુધી અદસ્ત રહે પરંતુ જેની રીતે ખોળના દાણમાં રહેલા મરડના કોણ આર દબાર વર્ષ પછી વાતચીત આપણે કોળી નીકળ્યા હતા તેમ જ પ્રમાણે કેટલે એક સંકટની ક્ષણે તે તે આપણને સાથે વા. દાની કરવાને હરીથી ઉત્પન્ન થાય છે. પછી તેની રીતે અંતરિત થવાને માટે માત્ર બીનાથ, કુચુના અને દવાનીજ અપેક્ષા હોય તેવી રીતે બહી વા જુદી દેવ પણ માત્ર અનુગ્રહ સમી-એનીજ વાદ જોઈ રહી હોય છે.

જેસનના “રિષ વાન વિન્દલ” નામના નાટકમાં આપણે જ્યારે તેની સંસ્કૃત દારૂ ધરવામાં આવતો ત્યારે ત્યારે તે કસમ ખાળતે તેના રપથી સુધી કરતો નહિ, પરંતુ અતિ એકવાર તે બોલ્યે “હિ, આ સમયે હોના હું કાંઈ દરકન માનતો નથી.” અખાપક જેમ્સ કહે છે તે પ્રમાણે તે દારૂ લેવામાં કાંઈ દરકન માનતો ન હતો અને ખોળ પત્રુ દબારો માણુમેએ દરકન માની નથી; તોપણ તેમ દર-

તો અવસ્થ રહી છે. તેના પાનથી છરીના તંતુઓમાં અને પરમાણુઓમાં બારે દાનિ થાય છે અને બીજાવાર તેને રાડ પીરાની સાથે થાય છે ત્યારે તે દાનિમાં રહિ થાય છે. આ એક દોષ પ્રાકૃતિક સત્ય છે કે આપણે જે જે કામે કરીએ છીએ તે કલિપન નાથ પામતા નથી. એકવાર કરેલ કામ નિષ્ક્રિય અંતરે પુનઃ કરવાનું આપણા યાતનંતુઓનું વલણ હોય છે. પ્રા. દા. આ બધાં છે :

કમલચૈ ભરીને સાયથી રાખેડુ સારીનું ખાખું, આપણે ‘ખમી’ ના નામ વિશ્વનિઃસા દબારો રહેના જતા એવામાં આવે છે. તે કામ નાંચ . ૧૪૪ રહેલ નહા પુરેથી નવા થાન્યેના છે.

કે જે એક નહીં થયેલી જાતિની આપનો સમ્મ બોલી સમજાવું માત્ર એકમુખ જીવંત પ્રાણી હતું. તે પછીના સિદ્ધાંત મરણ પામ્યા પછી તેજોજીવે તેમની બોલીનો અભ્યાસ સાચી રાખ્યો હતો.

ફરફર હોસરને લગભગ જન્મથીજ એક એવા કારાચુદમાં પૂરી રાખવામાં આવ્યો હતો કે જ્યાં બહારનો પ્રકાશ અથવા અવાજ નહીં સકતો ન હતો. તે સત્તર વર્ષનો થયો ત્યાં સુધી તેનું મગજ એક બાલકના જેવું હતું. તે કાંઈપણ જાન વિના રહેતો અને બોલવાનો પ્રયત્ન કરતો હતો. જ્યારે તે મુજબ થયો ત્યારે પ્રકાશ તેની અંધને પ્રતિકૂળ થઈ પડ્યો. તેને થોડા સમયો શીખવવામાં આવ્યા. સાર પછી તેજે અમર કરી કે અને પુનઃ કેદખાનામાં નાખ્યો તો સાફ માન કરી અને સન્નમય સ્થિતિમાં તેને મંત્રો આપતી જણાતી હતી. જે જે વસ્તુઓ ખીજા માણસને આનન્દ આપતી હતી તે સર્વ તેની ખટ ઇન્દ્રિયોને માત્ર દુઃખજ આપતી હતી. મધુરમાં મધુર માપન પણ તેને વેદનાનું કારણ થઈ પડતું હતું. તે માત્ર કાળો રોડજોજી ખાઈ રહ્યો હતો; અને જો કદાચ ખીજ કોઈ પણ વસ્તુ તે ખાતો તો તેને જોરથી હાલતી થતી હતી !

એક ને એક કાર્ય વારંવાર કરવામાં આવવાથી જે સરસતા અને વજ્રવું પ્રાપ્ત થાય છે તેને આપણે સ્વમાત્ર કહીએ છીએ અને તે સર્વ પ્રાર્થનાઓમાં જોવામાં આવે છે. મનુષ્યો પોતાના વારંવાર કરેલ કાર્યોના એજ પ્રકારે મુકામ જતી જાય છે. વિરોધાત્મી જન્મ્યા હતા અને જૂના ધરાવતા છતાં પણ દેવાપત્તા રાજાનું જોયું પૂર્વના સ્વમાત્ર પ્રમાણેના કન સમંવાર કષ્ટજ કરે છે. પ્રથમ જે કાર્ય મનુષ્ય સ્વેચ્છાથી કરે છે તે અને કરાજિયાત કરતું પડે છે. જે પ્રકારે પરમાત્માનો મુરત્વાકોનું જોયું એક જીવ સાથે નંપારેલા પ છે તે પ્રકારે મનુષ્ય પણ પોતાના કનજન્મ સ્વમાત્રથી જદ થયેલો

શાય છે, તેમણે બ્યૈં ગુમારી દીધી હોત.

૧૨. એકરુએ પોતાની બાલ્યવસ્થાથીજ પોતાનો સ્વભાવ બાનદો બનાવ્યો હતો. તે પોતાની આત્મવસ્થાથી વસ્તુઓની પ્રકૃતિને બાલ્યુ જોતાં ચીખ્યો હતો. સિંહી રિમવ બણાવે છે તેમ, “આ” પ્રકૃતિનો સ્વભાવ વાણિક દુકાન મીઠી ઉપજની તોણે બાને છે. આ સ્વભાવથી તેની શક્તિનો પુષ્કળ ભાગ નાશ પામતો બન્યો છે. તે બણાવે છે કે, “પાંચમિન્દ્રિયાં ચાલેલી કાષ્ઠપણ તરફનું ભવતા કામદાનથી મેં એક પણ કલાકની નિદ્રા ખોઈ નથી.” આ પ્રકારના શક્તિના દ્વાસથી ઉપયોગી જીવન મળનાર બધા માણસોમાં અનેક વર્ગો બ્યૈં ગુમાઈ ગયા છે, કે જે વગેરે બાનદો સ્વભાવ પ્રભ કરવાથી બચાવ શકે શક્યો હોય.

આનંદી સ્વભાવ સાધારણમાં સાધારણ માણસને પણ સુખ અને સૌન્દર્યનું મૂર્તિમત સ્વરૂપ બનાવી દે છે. આપણે આપણી ઇચ્છાશક્તિના બળવડે આનંદી સ્વભાવ પ્રાપ્ત કરી શકીએ તેમ હોય. જે વસ્તુઓથી આનંદ શાય તે વસ્તુઓ તરફ સતત દૃષ્ટાપૂર્વક આપણી ઇચ્છાને દોરવાથી આપણને શુદ્ધ શુદ્ધ જાગતોમા પણ આનંદ અને સંતોષની પ્રાપ્તિ શાય છે. પોષ્ય રીતે ઇચ્છાશક્તિને કેળવવાથી અસંતોષ ઉત્પન્ન થનારા સમસ્ત વિચારોને તે દાકી દાકી શકે છે અને ચિરચાન્નિતું સાધ્યબ્ય સ્થાપિત કરી શકે છે. આપણા મંબંધમાં પંચાતી એ છે કે આપણે ઇચ્છાશક્તિને અર્ધી પણ કેળવતા નથી. એક માણસની આશ્વતો ચારી રીતે સ્થપિત થયા પછી તો તે માત્ર એટલુંજ કરી શકે છે કે તે પોતે કંઈ તરફ જાય છે તે જોવા કરે છે. તે ગમે તેટલી પચાતાવ કરે, પરંતુ આશ્વતના મળનાર દોરણથી મંબાવેલો હોવાથી સર્વથા અચક્ષુ અને હાથાર નથી મચેલો હોય છે; અને આ દોરડું જે કાર્યો તેને સંપૂર્ણતા પોતાનેજ આપીને સામતાં દતા તેમાં એકે એક દાખના

વચન દ્વારા છે અને આપણા સદ્ગુણોનાં મોટા અપલવ મળે છે તથા આપણું વૈભવ નષ્ટ થયું છે એવી ભયારે આપણને પ્રતિતિ થાય છે ત્યારે આપણને જે દુઃખ થાય છે તે અતર્જનીય હોય છે.

રક્તપિત્તવસ્ત ધાતુસને તે રોગનો ભય હાજરો નથી, કારણકે તે રોગ તેથી પ્રાથમિક અવસ્થામાં કંઈપણ વેદના કરતો નથી. સૈનિક વિચારોના એક આગેવાન વડીલ અને સરકારી અમલદારના હાથેર એકવાર એક બળતું ધનસ તૂટી પડ્યું. પરંતુ તેના ભારે આશ્ચર્યની વચ્ચે તેને જાણાયું કે તેને કંઈ પણ વેદના થતી ન હતી. અંતે તેને પ્રતીત થયું કે તેને રક્તપિત્તવસ્ત આપણે હાથ પડ્યા છે તેણે પોતાના દોહાળું રાજનાથ આપ્યું અને રક્તપિત્તવસ્ત કોડોના દ્વિપદનું જલ્દ વસ્ત્રો, ક્યાં તે મરણ પામ્યો. આ જ પ્રકારે પાપ પોતાની પ્રાથમિક અવસ્થામાં વેદનારહિત હોય છે, એટલુંજ નહિ પણ પશ્ચીમાર આનન્દદાયક મુદ્દા હોય છે.

બ્રહ્મ આચાર-વિચારથી મનુષ્યની માનવતા દેવી જડ અને સત્ય થઈ જાય છે તે આપણને રોમ્બોના અનુપરથી સારી રીતે પ્રતીત થાય છે.

તીરેના અમલદાર: કોડોના આચાર-વિચાર એટલા બ્રહ્મ અને પવિત્ર થઈ મલા હતા કે તેમને માત્ર કલ્યાણસંપ્રદાન નહતું જોઈ-વડોઈ સતિત થતો ન હતો, પરંતુ તેઓ એવી ભવંકર માગણી કરતા હતા કે પવિત્ર રંજનશિષ્ય પરીષદ કાંઈ નાખ્યા જોઈએ. દૂર અને અંધ રોમ્બો ભય અને આનંદના અસંત કાવરેષક અનુભવો વચ્ચે અનુભવે નહતું મનુષ્ય હતા. કલ્યાણસંપ્રદાન નહતું પરીષદ રક્તપિત્તવસ્ત એટલે અને નૃચારસંપ્રદાન નહતું જાત્યર નહતી ઉપાધી કિયા થતીજ એટલે એવી તેમની માન્યતા હતી. આરે રંજનશિષ્ય અમોના દેવતા આજણજ આતો: જ્યારે તેઓ કોઈ

સમય કરતાં પશુ સેંકડો વર્ષથી પડેલા વર્ષાદિનાં ચિહ્નો અને
 ગ્રામીનકાગમાં ચાલી ગયેલાં કોઈ જગતી પક્ષીનાં પગલાંનાં ચિહ્નો
 જુઓ છે. જલદિ અને નાજુક પગે મૂકે કાઢવપર પોતાનાં ચિહ્ન
 મૂક્યાં; ત્યાર પછી મુઝો ને મુઝો વધી ગયા અને કાઢવમધી ખાતા
 બન્યો; તો પશુ હજુ તે ચિહ્નો રજા છે અને તે હમેશને માટે
 રહેશે. આ જ પ્રકારે મૂકે અને નવા વિચારો પ્રાપ્ત કરવાનો હિત્તાદ
 ધગવનાર આગકો, તેમને જ વિચારો મળે છે તે સર્વને મંચવી લે છે,
 એકત્રિત કરી લે છે અને હમેશને માટે જાગવી ગયે છે

એક પ્રતિષ્ઠાન જાનિએ ગોરા લોકોના એક મંચાનપર આક્રમણ
 કર્યું અને ત્યાંના ગોમ નિવાસીઓના ખૂન કર્યા. તે જાનિની એક સ્ત્રી
 એક ધણી નાની રચના ગોમ આગકને બધું મહત્ત્વ અને તેનું પોતાના
 માગકનો માણકજ પાવન કર્યું. તે ગોમ માગક પ્રતિષ્ઠાન આગકોની
 વચ્ચે ઉઠ્યું. પશુઓને તેના માગ વચ્ચેજ મિત્ર રહ્યો હતો; આગક
 બીજી સર્વે આપને.મા તે તેમના જેવજ હતું. દુરમનોનઃ અધિકમાં
 અધિક માગકોના માથાપચ્છી ખાત્ર કોમડી નાખ્યાં એ તેની નિજા
 નેત્રી રિજો પચાનના કાંઠા મળાનું હતું. તે જુવાન થયો ત્યારે
 માગક ને ગ આપાર્કોની નજરે પડતા અને તેઓ તેને રૂંધા
 મુખેવા સમાજમાં લઈ આવ્યા આ નજરે છુદતીથી તે અન્ય
 નજરે થયા અને તેમે પ્રમાણ માત્ર નિર્ભય તથા વચગતિ કરી
 કરી. નવે પ્રમાણ અવગણનાં કર્યાં થયા નવે પાવન માના અન્ય
 સાન માગકોનાં નેત્રે કર્યું અને નવે પ્રમાણ નેત્રેક નિષ્ક્રમણ
 તે કોમ પ્રકારે પોતાનું કર્મચર નવે કર્યા તમા અન્ય નુખી તથા
 મંડુક માગકો લેકા. ૧૧ પછી નેત્રે નવે નવે ચિહ્ન અને નવે
 નવે નવે નવે નવે આપનું હતું નવે નવે નવે નવે નવે નવે
 નવે નવે નવે નવે નવે નવે નવે નવે નવે નવે નવે નવે નવે
 નવે નવે નવે નવે નવે નવે નવે નવે નવે નવે નવે નવે નવે નવે

તે આપણને અધિકારીક સારંગ દેખાતું જાવ છે.

મધ્યમ વયના માણસને માટે આદત એ અવધારની દૃષ્ટિએ જોતા જાણ્ય છે; કારણકે જામણ તરીકે, હું જે કાર્ય 'લીધે'વાં થયાં કરતો આવ્યો છું તે કાર્ય આજે પુનઃ કરું એ શું સંપૂર્ણતઃ ચેત્તસ નથી? જે માણસે પોતાનું આખું જીવન આગસ અને પ્રમાદમાં ગાળ્યું હોય તે માણસ આવડી કાસે પ્રાતઃકાલમાં એકદમ ઉઠી જતી જાય એવો સંભવજ નથી. એક ઉઠાડે માણસ કરકસરીઓ જતી જાય, એક સ્વચ્છંદી માણસ સદ્ગુણી જતી જાય, એક ગદો, બ્રષ્ટ માણસ એકદમજ સ્વચ્છ અને પવિત્ર જતી જાય એવો કેટલો એકો મંભવ છે?

એક શ્રીક વાસણી રાહડનારો, દલજી પત્નિના શિક્ષકોના હાથ નીચે શીખેલા શિષ્યોના વસણી શીખવવા માટે જમણી થી લેતો; કારણકે તે કહેતો કે આદત પાડવી તેના કરતાં તેમની પડેલી આદત છે. કારણમાં અને ધણી મુસ્કસી નડે છે.

નરમાં માત્ર એક કાળને માટેજ આપણે જોવ. કયા હોઠએ જીએ તેવાજ પ્રકારનો આપણી જીવને ચિચકાવને માટે મનાવવો એ આદતનો પર્વ છે જે વગર આપણુ. ચાલિયમ્ વળાંકન જોતપોત વગર ન ગઈ હોય તે વગરને આપણે સંભવતઃ જોઈ, સામગ્રી, સ્પર્શા અને સ્પર્શની વડતા નથી. હમણા આપણે જોવા દેહએ, હમણા આપણે જે દેહ દેહએ, જોવા હમણા આપણે નિચાર કરવા હોઠએ, તે નર આપણા નાની ચાલિયમ્, ફોનોચાલમ્ની નીકળતા ચળેલા ગટસીજ સ્પર્શતાથી વચ્ચે.

જોતજ જાણવે છે કે નાતાસરજ પોતેજ એક વિદ્યાન નમ્-જાય છે અને તેના જીવનમાં માણસ જે હૃદયે પોતેજ હોય, મણ-વગર હોય, ના તેણે જે કાર્ય નિચાર કરે કય હોય તે ચિચકાવને

છે કે દુ કે જે જોઈ પાતો નથી મારી સંપત્તિ દિવસ દેશ નથી
 છે. એ દિવસે પાતો હોય તેના તિસાર દેશ દેશના થોડાના
 થોડાના પો મંગળો આ પાતો મંગળ દેશ દેશના થોડાના
 રિક પાતો મારે પ્રકૃતિ દેશ મારે દેશ છે દેશના છે અને
 તે આપણે અનિવાર્ય દેશને, આપણે બોલિયો આપણો
 જોઈને મનાવે છે.

ખોડો પોતાના ધરના આસ્થાપર લખ્યું હતું કે, "અનિવાર્ય
 આપણા એવા દેશ પાતો આપણે આપણે મંગળ દેશના થોડાના
 સાદિતના ઉત્તરોત્તર મંગળના અને મંગળોત્તરના આપણો મંગળો
 મંગળો લાભ એ છે કે તેથી આપણે શુદ્ધ અને મંગળ રીતે વિચાર
 કરવાની આદત પડે છે. આપણા જીવનના ને સમયમાં આપણું
 બંધાતું શરૂ છે તે ગુણ અગત્યના સમય છે અને આપણા
 આપણામાં નિમગ્ન રહેવાને મારે આપણે અતિ સુખ ધ્યાનની
 નજર દેશ છે.

વૈદિકોને પોતાની તેર વર્ષની વયે સમજતા અને સંસ્કારના
 એકથી દસ નિયમો લખ્યા હતા અને પોતાની સંપત્તિ આપણે
 દેશના પાતોમાં તે અનિવાર્ય સંજ્ઞા લખતા હતા. દેશને પણ આપણ-
 સંસ્કાર અને આપણા માનની એક પોતના થઈ હતી. નિર્દેશ આ
 ને મંગળોત્તર આપણે અનિવાર્ય હતું; જરૂર વાસ્તવમાં તે તેમની
 દેશનાની દેશના અને સંજ્ઞાના પ્રાપ્ત કરવાના અનિવાર્યતાના
 પ્રવાસોને નેમરિક પસિયાપ હતું.

ખોડો પોતાના પાતોના અને એક જુગારી અપીરના
 સંજ્ઞામાં શિલિય લખાવે છે કે, "આ સુશિલ મંગળોત્તર દેશના
 અપીરના એકથી નવિ પ્રમાણ નેમી મંગળોત્તર છે, અપીરના ખોડો
 છે એમ પદાર્થના પદાર્થ લખવા દેશના ઉત્તરના તે તેમ

કયે ત્યાર પછી તેના મંમકને એક સોનીને ત્યાં મોકલી આપવામાં આવ્યો, એટલે તે પ્યારો પુનઃ મેળવી શક્યો. આ પ્રકારે દુરાચારમાં ફસેલા અને પાપમાં ખોવાઈ ગયેલા તથા નાશ પામેલા હૃદિમાન તરફને માત્ર અસામાન્ય મનુષ્ય રૂપી મદાત્ રસાયનચાત્રીજી પુનઃ સત્ય પંથપર લાવી શકે છે.

જીવનના પ્રારંભમાં પડેલી આદત સમય જીવનમાં ઓળખીત થઈ જાય છે. સ્પર્ધાત્મક જગતમાં છે કે, "૨૭૦૦ સંખ્યોના ધાર્મિક નકામાથી મને તો પાપી એવા એક માનુષને કાઢી મૂકવાની જરૂર પડી તથા કે જેને બાબ્તવાચ્યામાંજ સક્રિય તરીકે દાખલ કરવામાં આવ્યો હોય." નાનામાં નાની વયે કરેલું પાપ નૌથી વિશેષ નુકસાન કરે છે.

બેનેડિક્ટ આર્નોલ્ડ, એ કારિત્ત્વ નમયમાં પાતાના દેશને કલક કરાડનાર માત્ર એકજ અનાયતિ હતો. તેનામાં મદાત્ લક્ષ્મી રાક્ષિ હતી અને અદ્ભુત સમર્થ હતું. પણ એને તેવા મહત્વની સાને ચાલત તત્કાલ દિમન હતી, પરંતુ તેજ પોખ્વ દિશામાં આગવાનો અમમ કપો ન હતો. જ્યારે તે નાશ કરતો ત્યારે પુનઃ તેને પુનઃ અને અચર્યગતિન માત્ર હોય તેવું વિચારવા હતા. એ નુએ અને પશ્ચિમીયોન લગી નહીં હતી તેમના વહના જોઈ નહોત પામતો હતો. તે જ દેશમાં નહીં કનો હતો તેની પસંદગી પર જનકા પગરનાં લોકનાંઓના પગનાં ચપલ કરનારો મ દામનાં દુકકાંઓ આપ નનાં પાત્રાંઓ તરી નૂતો હતો. નાનપણ તો મદાત્ હતો. તે સિનિત તેનું વિદ્યાર્થ દત્ત હતું અને અનજાદો તેનાપર વિચાર રાખી નહીં નહોત.

૧૮૭૬ છે ન, 'પડેલાં તરે મુની કન્તાન મલ્લુસના પત્ન વિચાર નહીં; કારણ કે તે નીલાં જાણુ વાળી ખાતના મવા ૧૫

નથી અને આપણી નિસ્તેજ અંધ આપણા નાચ પાનેલો ચારિત્ર્યની
તલેર ખમરનું કામ બળવે છે.

સેતાન પોતાની દીવાલોથી પ્રથમ કડિન કોણસાને લગાડેલા નથી.
પરંતુ તે પ્રથમ તો ' નિર્દોષ પાપો ' નેજ પ્રદિપ્ત કરે છે; પ્રથમ તે તરખ
લાકડાનેજ સળગાવે છે અને પછી તે લાકડું કડિન કોણસાને પ્રદિપ્ત
કરે છે. આ પ્રમાણે પાપ પામે પામે જલિમન થાય છે અને જન-
સુધી માણસના સમગ્ર શરીરમાં તે આપી જાય તદિ ત્યાં સુધી તે
મહાર પડતું નથી. ખૂન, અભિચાર અને ચોરી, મનમાં જન સુધી
ચારવાર થતા નથી ત્યાં સુધી તે પ્રત્યક્ષ કરવામાં આવતા નથી.

એક દોરેલની ખાતીના કાચમાં એક છેલ્લે કોમકાળીયા ક-
મખનો હતો. તેને એક માણસે કવું. " અદા માખાચ તદિ. " ન
છેલ્લેએ પ્રશ્ન કર્યો: " કમ રા છે ? " ફેર મળ્યા નહોતું. તે તું અદામાં
મખનો તો તેને ખૂસી નાખી તાકાશે તદિ. " આપણે ચોરી તાકાચ
કે તે કાચ કોઈ પશુ સમય માગી જાય ત્યારે તો તે સમયના
સર્વ ચિન્હો નાન પામતજ, પ- માણસના અ-કરમપર જે તમાર
કરવામાં આર છે તે તે તરીકે કદા ક- પશુ ન માતું નથી જ-
કે તે જાતી અમર હોય છે.

એક નાખનું માન્ય એવું હોય છે કે તે ગમે તેવી કામાલમાં
પશુ કમ, ચિન મેલેનુંજ નથી તમા પ્રમાણે આપણ જા કોઈ એ
કાએ તેના કા માનવના માન્ય અ રમે કમરજ થતા નથી નહ
કદા કે તમા, જે કોઈ કમર કમે કમશે તમા, કદાજ કે તમે
પોતાનેજ માનવતા હકશે. તો 'સાચ મા માનવતા તે કે મા મા
પડશે તદિ. એટલે, તમા કમરત મા એકજ માન્ય છે અત ત
એ કે તેના કાએક આજને કા જે એક અતિ સ- અભિમા ન મક
અને તમા કદાને માન્ય છે કે : મા મા, માનવતા વમે તેવી માન્ય

નથી અને આપણી નિસ્તેજ અથવા આપણા નાશ પામેલી યાદિશ્વરી જાહેર ખખરનું કામ બળવે છે.

સેતાન પોતાની દીવાસગી પ્રથમ કઠિન કોણમાને લગાડેનો નથી. પરંતુ તે પ્રથમ તો ' નિર્દોષ પાપો નેજ પ્રદિપ્ત કરે છે; પ્રથમ તે નરમ શાકકાનેજ સમગાવે છે અને પછી તે પાકડુ કઠિન કોણમાને પ્રેરિત કરે છે. આ પ્રમાણે પાપ ધીમે ધીમે જલ્દિગત થાય છે અને જ્ય. મુધી માણસના સમગ્ર સરીગમા તે આપી જાય તદિ ત્યા મુધી તે ગદાર પડતું નથી. ખૂન, અભિચાર અને ચોરી, મનમા જ્ય મુધી શરંવાર થતા નથી ત્યા મુધી તે પ્રત્યક્ષ કરવામા આવતા નથી.

એક દોરેલની આગિના કાચમા એક છોકરો લીગકબીયા ... લખતો હતો. તેને એક માણસે કહ્યું " અદો લખાતુ નહિ. " તે છોકરાએ પ્રત્ત કયો: " કમ હ છે " ફગર મળતા: " તે તું અદાઆ લખશે તો તેને ખૂંસી નાખા રાકામે નહિ. " આપણ શાગી ગાતાં ક તે કાચ કોઈ પણ સમયે નાગી જાત જ્ય કે ન, તે જ નજ સર્વ ચિન્દો નાન પામતાજ, પન તે મનસતા અન.કનખપક જે નવાન કરવામા આવે છે તે તે સરીગ ગદાર જાત પણ જાતાતું નથી અને ક તે નકની અમર હોય છે.

એક નામનું પાન્ય એક દેવ જ ન તે ગમે તેવી જગતમા પણ કમ્યા વિના ગદેનુજ નથી જાત. અમાને આપણ જાત જાત એ કીએ તેના: જા નામજા વિના અ રમે. જગતજા થતા નથી. ને રૂક ના નામ જા કાંતે જાંતે કાંતે તેના નામજા ને પોતાનેજ નામજા પડશે. ના નામજા ને નામજા તે ક ના ન પડશે નહિ. એટલ નામ કનરત મન એકજા થતા છે અને ન એ ક તેના નામજા નામજા કાંતે નામજા અર્થમા નામજા અને તેને નામજા નામજા છે જે ના નામજા નામજા નામે તેના નામજા

નથી અને આપણી નિરતેજ આંખ આપણા નાસ પામેલી ચારિત્ર્યની
નહેર ખમરનું કામ ગમતે છે.

એતાન પોતાની હીવાસળી પ્રથમ કદિન કોઠાસાને લગાડેના નથી.
પરંતુ તે પ્રથમ તો ' નિર્દોષ પાપો નેજ પ્રદિપ્ત કરે છે; પ્રથમ તે નરમ
લાકડાનેજ સળંગાવે છે અને પછી તે લાકડું કદિન કોઠાસાને પ્રદિપ્ત
કરે છે. આ પ્રમાણે પાપ ધીમે ધીમે શદ્દિગત થાય છે અને જ્યાં-
મુખી માણસના સમય ' સરીરમાં તે વ્યાપી જાય નહિ ત્યાં મુખી તે
ગદાર પડતું નથી. ખૂન, બળિયાર અને ચોરી, મનમાં જ્યાંમુખી
વારંવાર થતા નથી ત્યાં મુખી તે પ્રત્યક્ષ કરવામાં આવતાં નથી.

એક દોરિલની બારીના કાચમાં એક છોકરો હીરાકણ્ડીથી કંઈક
લખતો હતો. તેને એક માણસે કહ્યું: " અહીં લખીશ નહિ." તે
છેલ્લાએ પ્રશ્ન કર્યો: " કેમ શું છે ? " ઉત્તર મળ્યો કે " જો તું અહીંના
સખરો તો તેને ખૂંસી નાખી શકાશે નહિ." આપણે ધારી શકીશું
કે તે કાચ કોઈ પણ સમયે ભાંગી જત ત્યારે તો તે લખાણ
સર્વ ચિન્હો નાશ પામતજ; પરંતુ માણસના અંતઃકરણ પર જે લખાણ
કરવામાં આવે છે તે તો સરીર છૂટવા છતાંપણ ખૂંસાતું નથી. કાચ
કે તે તકલી અમર હોય છે.

ઘોટ નામનું ધાન્ય એવું હોય છે કે તે ગમે તેવી જમીનમાં
પણ ઉગ્યા વિના રહેતુંજ નથી. તેજ પ્રમાણે આપણે જે કંઈ છત્રીએ
છીએ તેના રંગ ભોગવ્યા વિના આપણે છુટકોજ થતો નથી. ખાજ,
જદ્દ વા પુવાન, જે કોઈ જેવા કંઈ કરશે તેના તેવાજ રંગ તેને
પોતાનેજ ભોગવવા પડશે. તેના સિવાય કોઈ ખીજને તે રંગ ભોગવવા
પડશે નહિ. ઘોટનો નાશ કરવાનો માત્ર એકજ માર્ગ છે અને તે
એ કે તેના પ્રત્યેક ખીજને કાગજપૂર્વક અતિ સખત અગ્નિમાં નાખવું
અને તેને ગાળીને બરમ કરી દેવું. તમે તેના ખીજને ચમે તેવી જૂમિમાં

રેલપાના ના પચ તે અવસ્થામાં આંખો મેળવતી મૂળ નાખશે અને
લીલી હાથ પાંદડીથી અસંખ્ય જશે. " નીચેના પાંદડીઓના નાખશે "

" જોન કેમલ હશે છે કે, " આપણે પચુ બેદરકારીથી આમતેમ
કામચલાવી બીજો દેખાશે હોશે અને એમ પાંદડીઓ હોશે કે આપણે પુનઃ
તેમને કારણે જોઈશું નહિ; પરંતુ જોઈતીની ફાટુપણને અટકાવ-
નારા નીચે સ્વરો તે પ્રકારી નીચેના વિના રહેતાં નથી. "

કિયોડોલા એવી કાશ્ત આરવી હતી કે દુઃ સંકેતિસના અનુ-
પાસ્યોએ તેનાથી દૂર કરવાને શક્તિમાન હું. આ સંબંધી સાંકે-
ટિસ બોલ્યો: " એ જાની શકે એમ છે, કારણ કે તે તેમને નીચે
સહ જાય છે; અને દુ તેમને સમુદાયના કુમરપર વ્યકતું હું. આ
રીતે યાદમાં તેમને પુષ્ટિ પરિચય પડે છે અને તેમાંના મધુ બાલ્યો
ના આવી પચ શક્તા નથી; ક્યારે નીચે કંતરું એ તો સહેલું છે. "

કુનિયલ વાહક જાણી છે કે " ક્યારે અને એમ હોવામાં
આરે કે અમુક વિદ્યાર્થી અત્યંત અભ્યાસ કરવાથી ખીખાર પડ્યો
છે, અથવા અમુક હરીગર સખત કામ કરવાથી રોગનો ભોગ લઈ
પડ્યો છે ત્યારે દુ તેના મુખાર્થિને તપાસું હું અને પશ્ચિત્તાર
અને તેની નિસ્તેજ હોઈ જાય, નિસ્તેજ ચામડી તથા બીજાંયુક્ત
રીતમાત્રમાં ચોક્કસ સત્યની પ્રતીતિ શક છે. આ ચિન્હો બાદર
હરે છે કે તે વચ્ચે પુરુષ કેમકે પ્રકાર પ્રકૃતિના નિવર્તનો મંમ કરે
છે; તે યુગ રીતે પોતાના નાચ કરેના હોય છે; છતાં તેના અદાની
અને પ્રકૃતિ મિત્રો હો છે કે તે પોતાના હોયને ભોગ લઈ
પડ્યો છે. આ તે કેવો નિરાશાર અને અસત્ય નિર્મુખ! ખરી વાત
તો એ હોય છે કે તે પોતાના જીવનના મુળને ખોટી નાખેના હોય
છે; અને આપ સમગ્રમાં તે નહ શક જાય છે. ખરે વચ્ચે પુરુષો!
એનો દાખલો જોઈ સારથ શક જાય. " તપાસી જાણે શક અને

નથી અને આજથી નિરતેજ અંધ આજથી નાચ પામેથી અગિયારી
ભદ્રેર-ખખરું કામ બળવે છે.

સેતાન પોતાની હીરાસગી પ્રથમ કડિન કોલસાને લાગડોનો નથી,
પરંતુ તે પ્રથમ તો ' નિરોધ પાપો ' નેજ પ્રદિપ્ત કરે છે; પ્રથમ તે નરમ
લાકડાનેજ સળભાવે છે અને પછી તે લાકડું કડિન કોલસાને ઝડિપ
કરે છે. આ પ્રમાણે પાપ ધીમે ધીમે શ્વેદિગત થાય છે અને ત્યા-
મુધી માખસના સમગ્ર શરીરમાં તે વ્યાપી જાય નહિ ત્યાં મુધી તે
મહાર પડતું નથી. ખૂન, બાનિચાર અને ચોરી, ખનખા ત્યામુધી
વારંવાર થતા નથી ત્યાં મુધી તે પ્રત્યક્ષ કરવામાં આવતા નથી.

એક દોરેકની બારીના કાચમાં એક છોકરો હીરાકળ્પિયા કપડા
લખનો હતો. તેને એક મજબુમે કહ્યું. " અહીં લખીશ નહિ. " તે
છોકરાએ પ્રશ્ન કર્યો: " કેમ સુ છે ? " ઉત્તર મળ્યો કે " જો તું અહીંના
લખરી તો તેને ખૂંસી નાખા છોકરો નહિ. " આજે પાસી છોકરા
કે તે કાચ કોઈ પણ સમયે ભાંગી જાય ત્યારે તો તે લખાજી
સર્વ ચિન્હો નાન પામતાજ; પરંતુ માખસના અંતઃકળ્પક જે લખાજી
કરવામાં આવે છે તે તે છોકરા કદવા છતાં જન્મ નુસારું નથી. કાચ
કે તે લકની અમર હોય છે.

એક તામનું પાન્ય એક હોય છે કે તે તમે તેની કમળાતમાં
પણ કેમ્પા વિના રહેનુંજ નથી. તમ વમાણે આજેજ જે કાંઈ કરીએ
કીએ તેના તમ આપખા વિના જ રહેા. તુલના કરે તથા તથા,
૧૬ ૧ તામ, જે કાંઈ તથા કાંઈ કરશે તથા તથાજ ૧૧ તો
પોતાનેજ લાગતવા પડશે. તમ વિચાર તથા ખજાને તે કાંઈ તામના
પડશે નહિ. આદત ત. ૮ કાંઈ તમ એકજ જગ છે અને ત
એ કે તેના કાંઈક મુજબને કાંઈક પૂર્વક આજ લખા અગિયાર ૧૧
અને તમે તથાને જન્મ કરે તે તમ તથા મુજબ થશે તેની અગિયાર

શાંતી તો પૂર્વે જઈને પાછા આવે તેમજ તેમની "તર્ક" અને
 લીલા "કમ" પાછાથી જોઈને નજીક જાય તેમજ તેમની "તર્ક" અને
 નજીક જાય તેમજ તેમની "તર્ક" અને
 કાંઈકેયી જોઈને જોઈને અને જોઈને પાછાથી જોઈને જોઈને પાછાથી
 તેમને કાંઈકેયી જોઈને જોઈને; જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને
 નાચુ નીચુ સ્વરો સે પ્રકાશી નીચા ચિનાં રહેતીને નથી."

ચિરોત્તરની કાંઈકેયી જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને
 વાળીએને તેનાથી દૂર કરવાને સહિષાન હતું. આ કાંઈકેયી સાંકે-
 રિસે જોઈને: "જે બની જોઈને જોઈને છે, કાંઈકેયી છે તે તેમને નીચે
 સહ જાય છે; અને દૂર તેમને સહજીવના કાંઈકેયી જોઈને જોઈને. આ
 રીતે જોઈને તેમને કાંઈકેયી જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને
 તો જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને

દુનિવસ વાળી જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને
 જોઈને કે જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને
 છે, જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને
 પડ્યો છે ત્યારે દૂર તેના મુખાંચિને તપાસુ પુ અને પછીવાર
 અને તેની નિસ્તેજ હડી જોઈને, નિસ્તેજ જોઈને તથા જોઈને જોઈને
 રીતમાતમાં જોઈને જોઈને સત્યની પ્રતીતિ થાય છે. આ જોઈને જોઈને
 કરે છે કે તે જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને
 છે; તે જોઈને રીતે જોઈને નાચ કર્યો હોય છે; જોઈને તેના જોઈને
 અને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને
 પડ્યો છે. આ તે જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને
 તો જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને
 છે; અને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને
 જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને જોઈને

“મારે, સાર્વ, કોઈ જીવે માણસ, મને, યોધી આપશે અથવા નહીં કરી આપશે એવી એ સિદ્ધિ ને લેવા કહે છે. તે પોતાનો સરોયો પડોંચાડવા વિના જાતે ભરેલું પામશે.” — હાલેલ.

“યુદ્ધમાં હો કે ધર્મધોરણમાં હો, ધારણામાં હો કે પ્રેમતા-જમાં હો, સત્તા પ્રાપ્ત કરવાના પ્રયાસમાં હો કે દ્વેષોપાર્જન કરવાના વાતો પરમાર્થ કે પરોપકાર કરવાના માર્ગ પર હો, પરંતુ ‘સ્વાવલંબન’ ને જ તમારો મૂળ મંત્ર થવા દેજો.” — સંકેત.

“પ્રત્યેક જીવે પોતાની સાક્ષ્યગત પે. ન. વી. જાતે જ નથી. જીવ પર આધાર રાખે તો નહિ.” — શેકસપિયર.

‘કનક કોલ્ટ પોતાને માટે પોતાની જાતે જ જીવે કરે છે’ આ પ્રમાણે એક કોલ્ટસમેન મજસજાના હાથપાળના “કનક કોલ્ટ માટે જીવે કરે” એ શબ્દના પ્રત્યક્ષ જોડો દેતો આ મદા પુ. ૧ એક મદા પ્રજ્ઞના પ્રત્યક્ષના સામે થઈ પડે છે. તેને પ્રત્યક્ષ થયે કરેલાં પ્રમાણિક થયું પડે પસંદ કરે પડે કરે ના. એ સિદ્ધિનો, અનિશ્ચિત અને અન્ય, દેતો, તો પા. ૧ મદા ૧ ના ૧ ના અને તિથયના પુ. ૧ ૧ ને.

— કા. ૧ ૧ ને પોતે તિથયના પા. ૧ ના થયે ત્યારે તત્તથા

હમણ સંચો જગતને અર્પણ કર્યો અને ઈસાંડના જગજા હાથમાં એક એવો રાજદંડ અર્પણ કર્યો કે જે ખુદ મહારાણીએ પણ ઠીક થારણ કર્યો ન હતો !

લીલી જણાવે છે કે “ જે માણસ દંડ ખાતીપૂરેક માને છે કે અને સાધનો મળશેજ તે ખરેખર સાધનો ધગવતોજ હોય છે. ”

સોલારિયો જ્યારે એક બટકતા કંસાગની અવસ્થામાં હતો ત્યારે તે ઠાસ ઍન્ડોનિયો કેલ રિયો નામના ચિત્રકારની પુત્રી સાથે ગાઢ પ્રેમમાં પડ્યો; પરંતુ તે છોકરીના પિતાએ જાણીશું કે મારી પોતાની બરાબરી કરી શકે એવા ચિત્રકાર સિવાય કોઈની પણ સાથે એ છોકરીને પરજીવવાની નથી. ત્યારે તેણે એવો પ્રત્ન કર્યો કે. “ ત્યારે આપ અને ચિત્રકલા શોખી, આપનો પુત્રીના હાથને માટે હકદાર બનવાને દસ વર્ષની મહેનત આપશો ? ” ઍન્ડોનિયોએ તે બામટાનું મુખ પોતાની નજર આગળથી સદાને માટે દૂર કરી ની છંછાથી આ સરત કળૂવ કરી. દસ વર્ષ પૂરા થયા આખા દન એવામાં રાગની બહેને એકવાર ફાલ ઍન્ડોનિયોને ‘ મેદોના અને બાલક ’ નું ચિત્ર બતાવ્યું. એ જોઈને તે ચિત્રકારે તેની અત્યંત નારીક કરી; પરંતુ જ્યારે તેના જાણુવામાં આવ્યું કે તેનો ચીત્રગનાર તે સોલારિયો હતો ત્યારે તેને કેટલું આશ્ચર્ય થયું તેનો વિચાર કરે. એ પછી તેના જગાએ પોતાની વિનય કુલસાવાળા લગી તેને સ્ત્રી પણ વધુ આશ્ચર્યચકિત કરે. હતો.

તે દિલિપે કહ્યું હતું કે આજ રોજે હમ મજબબ સવાવતલ મોગ્ય જો મહપલ નામ હોય તેા તે માત દુબલ છુ, કારણકે મારી જ જાતેજ મારા જોડે દુ પાલિય કરી રહ છુ.

પોતાની આત્મવત્કિયા પ્રમુખપરે પરે એના મુનાછરેડ નો નના એક પ્રમુખને એકવાર એંગ પ્રત્ન કરવામાં આવ્યો કે “ તમારો

તમે મને તેદલી અંકતા હો, પરંતુ તમારો પુત્ર તો તેની ભેદ જુઠ
કિમત મળતો નથી. ઉત્તરના સિખરવર, ચંદ્રામાં તમે તમારા
રત્નપુત્રો, શક્તિ અને જગને વિશિષ્ટ કર્યા હોય છે અને તેથીજ
તમે તમારી ઉત્તરવરણને પડોચાને તથા તમારા મનને સાચી
રાખવાને શક્તિમાન થયા હો. આ પ્રમાણે તમારી સંપત્તિએ તમને
તો અવસ્થ અનુભવ, આનંદ, શિશુજી, આરિય અને વિશાલ અપા-
આ છે, જન્મ તેજ સંપત્તિ તમારા પુત્રને માટે તો પ્રભોમન અને
ચિન્તાનુજ કારણ થઈ પડશે અને મંમવતઃ તેને સંકુચિત હૃદયનો
જનની દેમે. જે સંપત્તિએ તમારા સંબંધમાં પામતુ કામ કર્યું છે
તેજ સંપત્તિ તેને માટે જારે ખેળવ રૂપ થઈ પડશે. તમારા મંનંધમ.
તેજ વિશાલ આપવાતુ અને તમારી ઉત્તમોત્તમ શક્તિએનો વિકાસ
કરવાનું કામ કર્યું છે, પરંતુ તેના સંબંધમાં તો તે મમવતઃ શિશુ-
જી, આસરણ, પ્રમાદ, આરિય અને અજાનનોજ મનના થશે, કારણક
તે તેનો પાસેથી આવશ્યકતા રૂપી અમુદ્ય એક જો લાંબી છે,
જે એટલે વધાર કરી કરીન માનુસના પાત્ર જગતના કૃતિહીન
સનાં લગભગ સમસ્ત મહાન કાર્યો કરાવ્યા છે.

તમે ત્યાં તુલ્યા આવી ચુક્યા હો ત્યાં તમારો પુત્ર આગળ
જન્મ કરી કન્યા માટે એટલાજ માટે જે તેને તમારી નપત્તિ અર્પણ
કરી છે અને તે તમે એક દયાનુ કાવ મણા જા. તમને જે રીતઃ
કન્યા તરુ દત્ત, જે મકરા અને દુર્ગેના લલન કરવ. પાંચ હતા,
તમને જે પાંચા અપાર હતો અને તમને પડામાં જે કમલ
પાતાળ મળતુ હતું, તે સરખાવી તને પુત્ર કરવાના મહાંખાલી
તેજ વિચાર તમે રાખ્યો છે, પરંતુ માદ રાખત ક તમે
તે દયાના ભગવાન કાવ આપવાન મદમે રોકવાની કામલાધેડીજ
અને તે તમે તેની પાસેથી આત્મવિકાસ, આત્મોજનિ આત્મ-

અરિજન ભણે પુણ્ય : " તમારી ખાંચે કોમલજી બંધાવે તો રહે ત્યાં
 જાય તો પુણ્યોત્તરું તું જાય ? " તેને કવચનર અરિજન ર, " તેણે
 વિદ્યાના કામલકીને કામલો રહે " તો ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય
 ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય
 ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય
 ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય
 ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય ત્યાં જાય

તથા "અસ્થિર" વૃત્તિનો બનાવી તેના એવનને બોલોરૂપ રિંગ્સ કરી દે છે. જ્યાંસુધી તમે ઉઘોગી અને ખેતીશા રહો છો અને જ્યાંસુધી તમને પ્રમાદ અને અપ્રવૃત્તિ દુઃખકારક લાગે છે ત્યાંસુધી તે તમને તમારા કામમાં નિમગ્ન રાખે છે; તેમજ જ્યાંસુધી તમને પ્રત્યેક પ્રયત્ન પ્રતિકૂળ લાગે છે અને પ્રત્યેક સરળતા અસમ્ભવ લાગે છે ત્યાંસુધી તે તમને આજ્ઞાસ્થ અને બેદરકાર પાત્ર બનાવી દે છે.

જો ડી. ડેવિડસન જણાવે છે કે, "મારે તમારા મગજ પર પહેલવહેલી આ વાત ઇસાવવાની છે કે આપમને અપરિશ્રમથીજ સત્યાર્થ પ્રાપ્ત થાય છે. આપમને વહિભોવાજિત મંચત્તિ તરીકે કાંઈ ખરી જાતિ મળતી નથી; આપમે તેને દ્રવ્યથી ખરીદી શકતા નથી; આપમને તે દેવથોએ મળતી નથી; કનમ કુળમાં જન્મવાથી, કુશલ દરમજને મળવાથી, મુક્તિમાન દેવાથી અને શ્રીમંત હોવાથીજ સર્વને પ્રાપ્ત થતી નથી. તે આપમના પોતાનાજ પરિશ્રમના પરિણામ તરીકે પ્રાપ્ત થઈ શકે છે, તે આપમનાજ કનમ સિદ્ધાન્તો અને શ્રેષ્ઠ સંતોનનું પારિતોષિક હોઈ શકે છે. સરવળા આપનાર સર્વ મુગ્ધોમાં સ્વાવસાનન કરતા વિશેષ મદદરત્નો મુખ્ય કાર્યપત્ર નથી. આપણી પેલાની સત્યાર્થ અને પ્રગતિના ઉત્પન્ન કરનાર આપમે પોતેજ થઈ, એવા નિમગ્ન કરતા વિશેષ મદદરત્નો મુખ્ય બીજો એકેય નથી. જો આપના માર્ગમાં વિખો આપને કનમ મહેતા દોષ, જો તમારી વિચાર પ્રયત્ન પ્રતિકૂળતાઓ આપને ઉપરિચિત થતી હોય તો ત્યાં સુધી તેમને દડનેલી કાઢીને આપના સંવચનનું તમારામાં મગ્ન દોષ ત્યાં સુધી તે તમને હાલિને તદ્દય લાભજ કરશે. પ્રત્યેક તમજ પુરુષે આત્મશ્રદ્ધા મળી પામ્યા આશ્રય અને આધારથી કામલાયોગી અને કાને જાન મારીને આમળા રાખવું જોઈએ. પમના ન-જોમ સાઈ તરત મહેતુ દોષ છે, પમનું તેઓ જ્ઞાત જ્ઞાન વનન કરતા ઉત્તરથી

મનવનો શોખ ઉપજાવ કરે છે. તમને હમેશાં સ્વયં કંઠાનો અવાજ મળે છે અને તમારે પદતિસર અભ્યાસ કરવામાં એ સમય રોકે છે. જોઈએ. હું તમને હમણાં જ સલાહ આપું છું. તેની રીતે સલાહ આપનાર મને તમારા જેટલી વધે કંઈ મળ્યો હોત તો અત્યારે હું આ હલકા રસ્તાન પર હોવાને બદલે મારા ખાતાનો પ્રયુક્ત બન્યો હોત." મીન્ડેન દિવસે તરુણ દિનેશ પદતિસર અભ્યાસ કરવા માંડ્યો. તે મત્તેના વિશ્વવિદ્યાલયમાં મથો અને ત્યાં પોતાના અવિરત ઉદ્યોગથી સુપ્રસિદ્ધ થયો. તે એટલો બધો મરીન હતો કે તેણે એક પીપ ખરીદીને તેને કાપીને નકાવાનું 'ટન' બનાવ્યું હતું. તે ઘણીવાર અભ્યાસ કરવાને માટે સર્વોદય થયા પૂર્વે-અત્યારે તેની આસપાસની દુનિયા તો હજુ સુની હોય ત્યારે-મંડી પડેલા હતો.

માત્ર પરિશ્રમથીજ જાતમા ખરી સફલતા પ્રાપ્ત થાય છે. જેણે પરિશ્રમથી કિમત આપનારને પ્રત્યેક વસ્તુ વેચી નાખે છે. પરંતુ તેના વિના તેઓ કંઈપણ આપતા નથી. તમને કહિયુ તમાર સફલતા મળશેજ નહિ. વિજયમંદિરનું દાર કહિયુ ખુણું રાખવામાં આવતું નથી. તેમાં પ્રવેશ કરનાર પ્રત્યેક માણસ પોતાનું દાર પોતે જ બનાવે છે; જે તેની પાછળ ખીલ સર્વ માણસોને માટે બંધ થઈ જાય છે.

સંચોએ મહાપુરુષોને કહિયુ અનુકૂળ રહ્યા નથી. મહાપુરુષોએ પોતેજ સર્વ પ્રકારનાં વિધિ સામે મારે મંથન કરીને પોતાનો માર્ગ ચીકો કર્યો છે. કુદ પ્રારંભ અને નાનું મૂળ એ કાંઈ મહાન કાર્ય કરીને માટે પ્રતિજ્ઞાયક નથી. એટલેના ઉદારાઓ જન પાસમાં તથા રાજસભાઓમાં કંઈ આસનોનાર વિરાજે છે; અને તેમાંના કેટલાક ઉત્તેજાત થઈને, ધર્મમાંથી તથા કૌશલ્યમાં છે; રાંધે માણસને પેર જાણેલા ઉદારાઓએ ખદખદ મહાન શોધ કરી

તે ન્યૂ હેવનમાં એક મુંદર હવેલીમાં રહેવા સામ્યો.

જમતનાં સગમન બધાં મહાન કાર્યો સ્વાયમથીજ સિદ્ધ થયાં છે, કેટલા બધા તરબૂ પુરુષો પ્રારંભ કરવાને માટે પોતાની જાણે મૂકી નહિ હોવાથી મંદ અને વિવિધ બની જાહેને પોતાનું કાર્ય છોડી દે છે, તથા પોતાને ઉમે ચલાવનાર કોઈ સારી તકની રાહ જોયા કરે છે ! પરંતુ સફળતા એ ઉદ્દેશ અને અંતનુંજ સંતાન છે. તે કોઈ કાંઈ ફરજતથી વચ થતી નથી.

એસિટુ પુરિટ એક વૃદ્ધારને ત્યાં ઉમેદવારી કરતો હતો તેના કારખાનામાં તેને આખો દિવસ અને પછીવાર તે રાત્રે પણ કામ કરવું પડતું હતું. ઉત્તમ પ્રાપ્ત કરવાનો એના કમતા ઓછો મંત્રવ આજે કેને છે ? અને તે છતાં પણ ભોજન કરતી ગમત પોતાની સન્મુખ પુસ્તક રાખી તેનો અભ્યાસ કરીને તથા અભ્યાસની મગતી પ્રત્યેક પળનો ઉપયોગ કરવાને માટે પોતાના ખીનામાં પુસ્તક રાખીને તેમજ રાત્રે તથા રજાના દિવસે અભ્યાસ કરીને તેણે, જે સમયના ટુકડાઓ ધણા હોકર, બ્યર્થ ગુમારા દે હ તેમાં જતન વિશાળ પ્રાપ્ત કર્યું. જે સમયે થાંતના હોકરાએ, અને આગરના હોકરાઓ મળાસા ખાતા સુતા હોય - દરેક મેંત્રાને બેસી નેદેત. હ. તે સમયે પુરિટ ઉદ્દેશ કરીને અભ્યાસ કરતો હતો. નોંધ - તથા રજા તેણે રાખતી મુખ્ય જાણઓનું મંત્ર. રાત્રે તેના પાત્ર અને તે એશિયાની જાણઓનો અભ્યાસ કરતા મંત્ર.

આસા હોકરને પ્રતિદિ નિગરાળા કરતો મળા હતો ? આ પુસ્તકોના પાંચગણા માન્યતા - જુઓ નહિ હવે કે મંત્ર સફળતા એમના માટે આથી રજાને તર્જ - તક ન મળતી હોય પરંતુ આ પુસ્તકની ગાંધિપણા અને અભ્યાસનાર કરવાની કમ - એટલા પ્રમગ હતો કે તેનો સદાવર્ત તેના પોતાના મંત્રમંત્ર સમય વિધાને છતી

કે હાલકામ કરવાની વધુમાં વધુ નિષ્ઠા પસાવનાર માણસોએ મહાનમાં મહાન હુદિશાળી મનુષ્યો નીવડ્યા છે. શરિયત હુદિશાળી પુસ્તક મળ્યો હોય, પરંતુ આમથી સમજીને બહુ નેમ વાને માટે તે ને તેજાર વાગ્યેને પ્રયોગ કરતો હોય તે સમજીને અનેકવાર સુધારી સુધારીને પોતાની રમણુનેમમાં અગાડીને પ્રતિ રાખતો હોય અને સમજ આપે તેનો પ્રયોગ કરતો.

‘હુદિ’ એટલે ‘મન કરવાની અનન્ત શક્તિ’ એવી ને તેની આપ્યા કરવામાં આવી છે તે થોડામત છે. ને માણસોએ જ્ઞાન કર્યું કર્યું છે તેઓ ને આજના આમથી તેમ અવધાન તરફને માત્ર એટલું જ દર્શાવી શકે કે તેમની દૃષ્ટિનો મોટો ભાગ થોડામાં પરિમત અને સતત દેવોમનુજ પરિણામ છે, તે તેઓ તેમને કેવું ઉત્તેજન અને પ્રેરણાદન આપી શકે? ને ક્યો જામતની પ્રતિષ્ઠા પામ્યા છે, પરંતુ જેમણે તેમના ક્ષાંતિભરી શક્તિનું નિંદુએ નિંદુ મુસી લીધું છે તે કરવામાં તેમને કેટલી માથાકુટ, કેટલી નિયમ, દેશ સંકેતો અને કેટલા અગ્રે સંકલન કરવા પડ્યા છે, તે ને આજના હાલમાં અને નિરાશ થઈને તરફો વળી શકે તે દુનિયામાં થાય તમે માત્ર જ્ઞાનનું અને મોજ સદિત એકાદ કાળ અગાડ એકાદ જાંબ થોડી નિનિદામાં અથવા થોડા કલાકમાં થાય શકે છે. પરંતુ તેને રજવાને માટે અવધાર દિવસના દિવસો અને મહિનાના ચક્રિયા સુધી ને જાણીક વખત અને કલાકો નરેવા પરિમતની નરેવા ને છે તેને તે તમે જાની જાન નહિ શકો.

શક્તિના મહાનમાં મહાન મધ્યેના રીતે રીતે પરિમત સુધારી સુધારીને જાનવામાં આવ્યો છે અને તેમના થળા મધ્યે તે નરેવા ને રાર જાનવામાં આવ્યા છે. સમજના ક્યોટીમાં કમ રહેવા ને જાણી રમવા કરવા માટે શક્તિશીલ પુરોગાએ ને પરિમત કર્યું.

પામાં સદુપયોગ કરતા ખાંચો.

માર્કિસ ફેરો એક રંગ લુહારનો પુત્ર હતો અને તેર વર્ષની વયે લાંબામાં તે એક બુદ્ધિમાન અને ત્યાં ઉમેદવારી કરતો હતો. તેને કાચે જે ચોપડીઓ બેઠાતી તેની અંદર રહેલા જાનનો પરિચય મેળવતા રહીને તેણે પોતાની બાતી મદત્તાનો પાયો નાખ્યો હતો. ત્રણ બીજા માણસો આત્મા ગયા પછી તે બંધાવા માટે આવેલા કુમર અંધો વાંચવાને અને તેનો અવધાન કરવાને દુકાનમાંજ રહેતા. લોર્ડ ટેન્ડોને પોતાનો પિતા જે દુકાનમાં એક પેનીએ એકના દિસાને માથાં મુકતો હતો તે દુકાન ગર્વ સંદિત પોતાના પુત્રને બતાવી હતી. નાખસનો ધર્માચાર્ય રહેચિપર કે જે તરબૂતારવામાં શીશુવતી બનાવવાનો ધર્મો કરતો હતો તેને એકવાર એક ફેંચ વેચે હસકા કુળનો કહીને તેનો તિરસ્કાર કર્યો હતો. તેના પ્રત્યુત્તરમાં તેણે જણાવ્યું કે " જે સ્થિતિમાં મારો જન્મ થયો હતો તે સ્થિતિમાં જે તારો જન્મ થયો હોય તે તું તો હજુ મીઠાવતી બનાવવાનોજ ધર્મો કર્યો કરતો હોય. "

કેટલું ઓછું આગર્વાદે પોતાના નામમાં ફરતા ફરતા ન્યૂટનના ' પ્રિન્સિપિયા ' નામના ગ્રંથની એક પ્રત પાસપર પડેલી હતી. એ પ્રત કોઈ પોતાના પુસ્તકાલયમાંથી ન આવ્યું હશે એમ ધારી તેણે પોતાના એક માણસને તે રાજી મૂકી આવવાને બોલાવ્યો; પણ તેના માણીના હોદ્દા એકમંડ રોને કંઈ ને તે મારી છે. આથી આશ્ચર્યચકિત થઈ કહે પૂછ્યું: " તું એ પુસ્તક તારું છે? તું તું જામિતિ, લેટિન અને ન્યૂટનનું વખાણ તમજે છે? " એકમંડ પ્રત્યુત્તર વળ્યો: " હું તેમાંનું કંઈક જાણું છું. " કહી પ્રશ્ન કર્યો: " પણ આ સવળી નાખતનું જાણ તે કેવી રીતે મેળવ્યું? " રોને પ્રત્યુત્તર આપ્યો: " એક નોકરે દેના વર્ષપર અને હવેના શીશુ હતું. પોતાની ક્ષિતિમાં આવે

એક, બે, ત્રણ અથવા ચાર કલાક અભ્યાસ કે બીજા સાહિત્ય વિષયક કાર્યો કરીને પછીવાર અભ્યાસરિત કાર્યો કર્યા છે. તેમજ એમને વેલ્ડ શાળામાં માત્ર શિક્ષણના મૂળતત્ત્વો જ શીખ્યા હતા. કારણકે તેની પાસે પ્રકૃતિને લીધે તે શાળામાં અનિયમિત રીતે હાજરી આવતો હતો; છતાં તેણે ઘર આગળ અત્યંત ઉચ્ચાઈએ અભ્યાસ કરી પોતાની સપ્તમી પામીઓ દૂર કરી અને પછીજ પ્રવૃત્તિ કરી પોષ-બીજો એસેક્રાન્ડર એક બિંદુક હતો; તે કાદવના કુંપણમાં જન્મ્યો હતો અને સર્જિમરમરના મલાલમાં મરણ પામ્યો હતો. વિદિ-યમ હર્કેસ, ચાર વર્ષની વયે હેનારેરિપન ગાઈડની દુકાનીમાં સમીક્ષાઓ તરીકે નીમાયો હતો અને તે પોતાના અવસાનના સમયનો ઉપયોગ વિજ્ઞાનના અભ્યાસમાં કરતો હતો. તેણે મોટા પ્રમાણમાં સામાન્ય જ્ઞાન મેળવ્યું અને ખગોળવિદ્યા કે જેનું જ્ઞાન તેણે કોઈની પણ સહાય વિના પોતાની મેળેજ મેળવ્યું હતું તેમાં તેણે જે શીધો કરી છે તેથી તે હમેશને માટે મહાનમા મહાન ખગોળવેદાએની હરીજમાં વિરાજમાન થયો.

જ્યોર્જ વૉલિંગ્ટન, વેસ્ટ મોર્ડેન્ડના એક ખેડૂતના ધરમ જન્મ્યો હતો અને તેનો પિતા મરણ પામવાથી તેની વિધવા માતાએ તેને પાળી પેટાંને મોટો કર્યો હતો. છેક નામ્પાસસ્વાથીજ તે જન્મ્યા જન્મ્યો હતો. કોઈ પણ વિષયકે તેનું સ્વામત ક્યું ન હતું અને કોઈ પણ પાઠશાળાએ તેને જડમાનની ઉપાધિઓ આપી ન હતી. તે માત્ર સ્વધા-રણ વાંચતાં સખતા અને હિસાબ ગણતા શીખ્યો હતો. એકસપિપર પણ શાળામાં વાંચન લેખન સિવાય કશુંજ વિશેષ શીખ્યો ન હતો.

તે બાદમાં વિજ્ઞાની તે વિદ્વદ્ જ્ઞાનો. શિશુમણિ જન્મે જન્મીને જ કાનુ શિક્ષણ મળ્યું ન હતું અને તેની તરફાસરશ અતિ મરીન હતાજ અતિ નર્મ હતી.

કરતો. તેણે પોતાના એક મિત્રને લખ્યું હતું કે "હું દિન પ્રતિદિન સમયનો વિશેષ લોભી થતો જાઉં છું; હું મારી જાતને તેનો કિસામ આપું છું અને સમયનો જરાપણ ભાગ બચે જતાં અને પરિતાપ થયા વિના રહેતો નથી."

કોલેજનસ ન્યારે ખસાસી તરીકે જીવન ગાજતો હતો ત્યારેજ તે અભ્યાસ કરી શક્યો હતો; છતાં તે પોતાના સમયનો સૌથી મહાન ખુશખબરો અને ખુશખબરો થવાને સક્તિમાન થયો હતો.

ન્યારે મદાન પિટર ચોદ વર્ષનો છોકરો હતો ત્યારે તે રશિયાનો સર્વસત્તાધારી શાસક બન્યો હતો. તે સમયે તેની પ્રાજ્ઞા જંગમી અવસ્થામાં હતી અને ખુદ તેનામાં પણ અસંખ્ય મનુષ્યને જાણે તેની સાગમીઓ અને વૃત્તિઓ એટલી પ્રગળ હતી કે તે તેના સમય જીવનમાં પારંવાર પ્રદર્શિત થતી. આમ જના પણ તેણે પોતાની જાતને અને રશિયનોને સુધારવાનો નિશ્ચય કર્યો. તેણે ધણી બજાવૂંક સુધારા દાખલ કર્યા અને છબીય વર્ષની વયે યુરોપખંડના બીજા દેશોની કલાઓ અને મંડરાઓનો અભ્યાસ કરવાના ઉદ્દેશથી તે દેશોમાં પ્રવાસ કરવાને માટે નીકળ્યો. હોલેન્ડના સાડીમ નામક સ્થાનમાં મદાન દરદ છન્ડિયા ચોદો જોવાથી તેના મનપર એટલી બધી અસર થઈ કે તે એક નૈસર્ગિક વિધાયકને ત્યાં ઉમેદવાર તરીકે રહ્યો. ત્યાં તેણે 'સેન્ટ પિટર' નામનું પદાલ્ય બાધવામાં સહાય કરી અને પાછા જાયી તે પદાલ્ય તેણે ખરીદી લીધું. આ પછી શીખ્યા પછી તે ઉચ્ચાંડ મયો અને ત્યાં તેણે કામગાના કારખાના, દોરકા વજાવાના કારખાના, પ્રક્રિયાકાના કારખાના અને બીજા બહુ બહુ જાતનાં કારખાનાઓમાં સાધારણ મજૂરની પેઠે કામ કર્યું.

પ્રવાસ દરમિયાન જે જે સ્થાનની તે મુલાકાત લેતો તે તે સ્થાનના ગ્રંથપત્રમાં જોટલી મળી શકે તેટલી માહિતી તે પ્રથમથીજ

મગરાણી તેની કુલબર્જનકક્ષિમાં શરૂ થાય છે; અને અર્ધા ઘંટે તેને માત્ર કુશળતા જણાતી હતી ત્યાં તે સૌન્દર્યનું ઇંદન હશે છે. આપણે જેની સ્વપ્નમાં પણ કુશળતા હશે ન દોષ મેરી દુનિયાને તે પ્રત્યક્ષ કરે છે અને સામાન્યમાં આપણે વસ્તુમાં પણ ઉત્તરેશ્વર સૌન્દર્યનું દર્શન કરાવે છે. એકાદ અમરલિંગની આપણે જેની દુનિયાએ જોઈ શકે છે કે જેનું અસિદ્ધિત અંખને શરૂ સ્વપ્નમાં પણ ઇંદન વધેલું હોયું નહીં અસિદ્ધિત દાય જે શામ કરી શકે. નથી એવા દબારા શામ સિદ્ધિત દાય હતી શકે છે. દાનપો તે એકમો મિતન્યશાળી જતી ગત્ય છે કે તે સુંદર, દર, મારજન અને કુદરત દોષ, ગણે પ્રાપ્ત વિચાર પણ કરી શકે. દોષ તેવો જણાય છે. સિદ્ધિત માણસની ત્વજા દર અને મગજન દોષ છે અને પોતાના, જે સમર્થવરો તે દોષ જામ વસ્તુન પછી શકે છે વિજ્ઞાન માનુસન ત્યાં રામ અમરલિંગ ને શરૂ નહીં એકાદ એકાદ એકાદ સિદ્ધિત વિજ્ઞાન વિચાર, અગાધ મુદ્ધિ અને માત્ર નવ્ય જમ મગજન અને જે મ ઉચ્ચતી નહીં ન્દર્ય જાતની અપાદ, ગત ન પોતાની સિદ્ધિત ત્યજ કરી ન વિજ્ઞાન દર ન દોષ એવા અને અગાધ મુદ્ધિમાં દર ન હોય દોષ છે.

તરફ શરૂ છે - આપણે વસ્તુ દર, કા અને એકાદ નમ વસ્તુની વિજ્ઞાન પમરતી ને મગજન નમુ નામ વિજ્ઞાન, જમરતી આપણે મગજન દર, દર, નવ્ય નમરી સિદ્ધિત વિજ્ઞાન કરે અને જાતના આગાધ અપાદ, જે વ આપણને નમરતી દર ને નમ દર પણ પાર ન લેને ગમરતી, પણ અર્ધ ન લેને ન કરી નહીં, પાર ન લેને નહીં ન સદ્ગત ન કરી નહીં, ન વસ્તુ જે અમરલિંગ માણસ દરના ના વપારે કિદાન જાત ન પોતા સદ્ગત, પાર, કે તમે જાતના એકાદ નહીં કરી કરે ને વિજ્ઞાન વિજ્ઞાન વિજ્ઞાન વિજ્ઞાન

તમારી માનસિક સેવા નહિ, દલિઓનો પણ વિદાય કરી દઈશ.

“ તમે એટલું દુ:ખ કે “ હું જાણી છું છું કે તેને તાત ખાતું
એ માટે કહેત નથી, પરંતુ તેને જાણ છે ત્યારે તે જાણી અને તમા
દુ:ખ એ કોઈ સીખવવાનો મારો કહે છે. ”

સર્વે તાત અહમસિસજીવી પ્રાપ્ત થાય છે. વિદ્યાર્થીનો માનસિક
સ્થિતિસ્થિત તેનાં હોમની પ્રાપ્તિએ આપાદિ રહે છે. શિષ્યને, પિતાની
જનને સીખવવાં સીખવવાં એજ શુરુનું મહાન કાર્ય છે.

આહજેક રેખિત કરે છે કે “ શારીરિક વિદ્યા નહિ, પરંતુ
માનસિક વિદ્યા આપણને મનુષ્યત્વ અર્પણ કરે છે; એટલા માટે
તમારું માનસિક પણ વધારે. તમે જે જે જુઓ અથવા વાંચો તે તે
સમજવાનો પ્રયત્ન કરો. વાચનની સાથે ચિંતનનો એક દાવો એ
આપણા ઉત્તમ જીવનના પ્રથમ સિદ્ધાંતો પાડે છે એક છે અને તે સઙ-
ક્ષમાં સરલ થાય છે. ”

“ જે યોગ્ય માનુષ્યો ચિંતનશાળી હોય છે તેમથી પણ કેટલા
યોગ્ય માનુષ્યો મેળવેલી તે ચિંતન કરે છે ! જેઓ પોતાને ચિંતનશાળી
ધારે છે એવા કેટલા પણ માનુષ્યો પણ અર્થમાં દક્ષિણ ચિંતન
કરતા નથી. ”

તેથી મહેનત કરીને જેની નકલ પણ ન થઈ શકે અને દરેક વેળે પરથી કબજી પણ ન શકે એવો એક હિરવાળો રંગે તેણે બનાવ્યો. સરકારી રંગે જોડિસના પ્રમુખે તેને જાણ્યું કે ભેડો જૂના વસ્ત્રોને પરથી રંગે કરેલી વસ્ત્રો કરીયા તેનો ઉપયોગ કરે છે તથા સરકારને દરેક એક પણ ગાંડુ બુઝાવે શકે છે. પણ તેમજની પદ્ધતિથી સરકાર પાસે જોડા રંગે બનાવેલો જે નવીન પણ નવજ થયેલો તે પણ તે પ્રમુખના ધ્યાનમાં ન હતો. તેથી બંધેમન તેના હિરવા ૧ રંગે બનાવવાની પદ્ધતિ માટે એક ચોક્કસ રંગ આપવાની અથવા જીવનપાત આડેજોડેની જગ્યા આપવાની માગણી કરી જેમને જાણ્યું કે તેની નીચે કંઈ. અને જે સ્ત્રીના સાથે તેના સંપર્કને ન કરાવે તે કબજી થયેલો તેને આ ખુલાસીના સમાચાર નેમના રંગે તે નાંખી ગયો પોતાની શોષણિય ખુલાસા કરતા તેણે એનો નાંખી જૂના વસ્ત્રોને પરથી કાઢી પણ માણસ રંગેલી રંગે કાઢીને તેના પુત્રને રંગે બનાવેલો કરેલો કરી રીતે અટકરી તે સમજાવ્યું.

તેની પ્રિયા પેલી " હા ન તો હું નમજી પરંતુ જો સવળા રંગેની ઉપર લારીખ નાંખામ અને તો જાણ્યમા તેનો ઉપયોગ થતા તે પકડા નવા વિન કદિપત્ર રંગે નહિ. "

આ વખતે વેળે રાજે દલાર અને આજ ને જે વસ્ત્ર અટકરના એકજ નમજીને આજ કરીએ તો તમામ નાંખાસ મદત્ત રહેતું નથી. પરંતુ તે નાંખો રાજે કિલિસ મહેનતના ખાતાના મોટા મોટા અમલદારોના પ્રચડ બેગલોમાં અત્યાચાર નહિ આવવાથીજ દીર્ઘ કાળ પવન પ્રતિપતિ એકસાથે ગાંડુ સરકારને બુઝાવે શકે હતું. હવે જો આ ન તો રાજે એ અમલદારો આગળ જાહેર કરવામાં આવે તો તે તેમજની હિરવાળા રંગેની વસ્ત્રોને નકાલીજ બનાવી દે

સમય રોકવાને કોરમાં યોગ્ય તરજી સ્ત્રી પુરુષો રાજી હોય છે ? માત્ર યોગ્ય ક્ષિત્રજી મનુષ્ય-યોગ્ય પુસ્તકોમાંનું પોષ્ટિકા જ્ઞાન મનુષ્ય કે તરતજ તેઓ ધર્મી કરવાને તેવાર થઈ જાય છે.

“ યોગી શકતો નથી ” એ આ સદીનું પ્રધાન સમસ્યા છે અને એ સમસ્યા પ્રત્યેક વસ્તુપર સખાપેલા દૃષ્ટિભાવર કારણ છે. આપણે કેળવણી, સમાજ, ધર્મ એ સર્વની ઉપર એજ સમસ્યા સખાપેલા છે. અને કાઠરપૂષ થા પાઠશાળાના શિક્ષકને માટે યોગી શકતા નથી; ઇકરો મુવક થવાને માટે યોગી શકતો નથી; તેમજ મુવક, માનુષ થવાને માટે યોગી શકતો નથી. શિક્ષક અથવા કેળવણી સારા અભ્યાસ પ્રાપ્ત કર્યા વિનાજ તરજી ધર્મમાં કપલાયે છે અને ઉતાવળા ઉતાવળા દમ વિનાનું કામ કર્યા કરીને જીવનના મધ્યાદ્યનકાળમાં કારી જાય છે; તથા ધર્માખરા તો ચાલીસ વર્ષનાજ વૃદ્ધ બની જઈને મરણ પામે છે. પ્રત્યેક માનુષ રોડરોડજી પડેલો હોય છે. કમ્પાર્ટમેન્ટ પુન્ય એટલી તરાયી બાધવામાં આવે છે કે તે કાબો સમય રોકી શકતી નથી અને પ્રત્યેક વસ્તુ ખસ ‘ વેચવાને માટે ’ જ બજારમાં આવે છે. યોગ્ય સમયપર અમેરિકાના એક વિશ્વવિદ્યાલયના એક પ્રોફેસરને પશ્ચિમ બામની એક તરજી સ્ત્રી તરજી પત્ર મળ્યો હતો. તેમજ તરજી સમય હતું કે “ જો હું આખા વિશ્વવિદ્યાલયમાં ગાણું અને ગાર પાંડીયું ભેગું રાખાવું તો આપણે શું કરીશું ? ” આજના આપણા વચ્ચે પત્ર એ સ્ત્રી પેડ કાઢી કરવા માને છે અને રાજીજી કરવા માને છે વિચાર અને ઉદ્યમ પણ નાખવાને તેઓ નહીં નથી. તેમને તેવાર જાવનની તરજી અને પાઠશાળાજી અનેક નવી કલાકારતરજી અન્વય કરવા પડે છે તેથી તેઓ નિરાશ થઈ જાય છે. તેમને માત્ર કેળવણિયુગ જ્ઞાન જોઈએ છે.

પત્ર હતું છે કે “ યોગ્ય જ્ઞાન એ સર્વકર વસ્તુ છે; કલેશ જ્ઞાનજ

મનુષ્ય જનજીવનને આટલે ને અસંખ્ય સર્વોપયોગી નામે છે. તેને જોઈને
 જેને સંસ્કૃતિ હોય છે કે, જોકે મનુષ્ય એક પુસ્તક સંપાદન માટે
 અર્થ પુરતો કામ ઉપયોગી નોખવું જોઈએ. જ્યારે એક લેખિકાએ વાંચ-
 વર્ધન કર્યું છે કે “મે” એક કાવ્યપર છ કલાક ગાળ્યા છે. જ્યારે તે
 પ્રત્યક્ષ અભિપ્રાય છે. “મે” તેપર છ અઢવાડિયા ગાળ્યા હોત. અને
 હોમે પોતાના એક અંક પર ત્રીસે વર્ષ ગાળ્યા હતાં. એવડો કોઈને
 નરી કુખી એપીસોડ કુખી દિલ્લે નામના અંક પર વીસ વર્ષ પૂર્વ
 કામ કર્યું હતું. મારે પોતાના એક સંગીત કાવ્યની કડી પર કેટલાંક અ-
 વાડિયા ગાળ્યાં હતા. તેની એ કડી એટલી સુંદર છે કે જોઈને
 મહા કુદિમાન પુરવાના મમજમાપી નીકળી હોય તેમ લાગે છે. કોઈ
 ઇશ અત્યંત ચોકસી કરીને લખતો હતો. જ્યાં સુધી તે પ્રત્યેક
 જ્વળીતા પ્રમાણજૂન અંકનું અવસોકન કરતો નહિ ત્યાં સુધી તે
 પોતાના મહાન ઐતિહાસિક અંકનું એક પાતું પણ લખતો નહિ
 આપી તેનું પ્રત્યેક વાક્ય, પણ અંકોનો સાર અને મહાન પુસ્તક-
 લખોમા પણ કલાકો સુધી અત્યંત પરિશ્રમ પૂર્વક કરેલા અન્યેયનું
 રંગ ગણાય છે. આજે “સાર્ડર રેકૉર્ડસ” પ્રત્યેક સ્થળે પ્રાપ્ત થાય
 છે. પ્રાયઃ કોઈપણ પુસ્તકેસરને ત્યાંથી તે તમને માત્ર થોડાજ પૈસામાં
 મળી શકે છે અને એની લક્ષાવધિ પ્રતો દુનિયામાં ફેલાયેલી છે; પરંતુ
 ઈ. સ. ૧૮૫૧માં જ્યારે કાર્પાઇસ તેને લંડનમાં લાવ્યો ત્યારે વધુ
 આગેવાન પ્રકારનાં એ તિરસ્કાર પૂર્વક તેનો અનાદર કર્યો હતો. અંતે
 જેમ તેમ કરી તેણે તે લેખ “ફ્રેન્ચ મેગેઝિન” માં દાખલ કરાવ્યો.
 હેન્રી વોર્ડ બીચરે એક ધાર્મિક પત્રના પ્રકાશક પર તેનું લવાજમ
 બરવાને માટે અર્પી ક્ષન લેખો મોકલ્યા હતા, પરંતુ તે ‘માનપૂર્વક
 પાછા વાગવામાં’ આવ્યા હતા. ‘આટલાટિક મંથલિ’ ના પ્રકાશકે કુમારી
 આર્થકોટના લેખની હસ્તલિખિત પ્રત એવી સૂચના સાથે પાછી વાળી

જેવા જણાતા આ શાખાને લીધેજ તે સ્તંભ સખળાં તોરણની સામે
આગ હોય સહેવાને શક્તિમાન થયો છે. પ્રત્યેક સફલ જીવનનો
મેરો ભાગ પાવો માખવામાંજ વ્યતીત થાય છે. મર્યાદા
સાધતા એ પરિશ્રમ અને ખર્ચનુંજ ફલ છે.

હવે એક રીત વર્ણવી વધે સૈન્યમાં દાખલ થયો હતો અને યોગ્ય
તક મેળવવાને માટે તેણે બગીચા વડે પર્વત કામ કર્યું હતું તથા ધૈર્ય
ધારણ કર્યું હતું. પોતાનામાં કેટલી શક્તિ છે તે એ સારીપેઠે બહુતો
હતો અને દારૂડિયા તથા મૂર્ખ લોકોને પોતાના ઉપરી તરીકે નીમાના
બોધને તેના કોષને પાર સહેતા નહિ; પરંતુ આ સખળાં વળો
દરમ્યાન તે લખના તરફની પેલી બહુત કૂચ કરવાને પોતાની બાને
લાવક બનાવી રહ્યો હતો.

ધણી વળો પર્વત પરિશ્રમ કરવાથી તથા એક હબર મંથો વાંચ-
વાથી બર્બાઈ ઇસિયટને " ઇનિયલ ડેરાન્ડ " ને માટે ફલ હબર
પેઠે મેળવવાની શક્તિ પ્રાપ્ત થઈ હતી. અસામાન્ય લેખકો કેવી રીતે
શક્તિશ્વર થયા છે ? વળોના વળો સુધી કાર્પણ લવાનું લીધેવિના
લખવાથી; માત્ર અનુભવ મેળવવાને માટે મેંકડો પાન મણત
લખવાથી; અણુ જીવન મુલામની પેઠે સાદિત્યના કામ કરવામાં માગવાથી.

' ધી એન્જેલસ ' નામના મંથપર ધણી વળો સુધી કંટાળા-
બરહું કામ કરવાથી અને ધૈર્ય ધારણ કરવાથી તેના પચ્ચીસ હબર
પેઠે ઉપજ્યા હતા. મિલેટના પ્રથમ પ્રયત્નો સવયા નિષ્ફળ નિવડ્યા
હતા; પરંતુ તેના પાછલા પ્રયત્નો મંદારના બંદાર ખેત્રી લાવતા
હતા. થીલરને પોતાનું કામ પૂરું થયે કે નહિ એમ હમેશા લાગ્યા
કરતું હતું. ડાટે પોતાનો ' ડિવાઈન ડામેડિ ' નામનો મંથ લખતાં
અત્યંત મુશ્કેલી મંથો હતો કામ કરવાથી અને ધૈર્ય કરવાથીજ
સંપૂર્ણતા પ્રાપ્ત થાય છે.

UNIVERSITY OF MICHIGAN
LIBRARY
ANN ARBOR, MICH.
1964
This book is the property of the University of Michigan
and is loaned to you for your personal use only.
It is to be returned to the University of Michigan
Library when you are no longer using it.
If you wish to purchase this book, please contact
the University of Michigan Library.
If you wish to borrow this book, please contact
the University of Michigan Library.
If you wish to reserve this book, please contact
the University of Michigan Library.

જ્ઞાનનો અભાવજ નથી; વિપરીત જ્ઞાન એવો પણ એનો અર્થ છે. બદલર કહે છે કે “ જ્ઞાનમાં એકદમ આગળ વધવું એ પાપમાંથી એકદમ પાછળ દડરા સમાન છે; અને પાપમાંથી એક પાછું પાછળ દડવું એ સ્વર્ગની નિકટ જવા સમાન છે. ”

બદલર કહે છે કે “ પ્રેક્ષાછટ્વિસતી કામદેવતી મૂર્તિની આજ પર, જે આડું કપડું ધરવામાં આવે તો તે પૂતળાનો ગેરેશ મંદીર અને ઉદાસ જણાય છે; પરંતુ જ્યાં તે કપડું ખસેડી નાખવામાં આવે છે કે તરતજ સુંદર દારવની છટા તેના મુખાવિંદ્ય પર પ્રસરી રહે છે. આ જ પ્રકારે મનઃચક્ષુપરથી અજ્ઞાનનો પડો દૂર કરવામાં આવે કે તરતજ મનુષ્યના અંતઃકરણમાં સુખની ઉત્તમવસ્તુ જ્યોતિઃ પ્રગળ્યા હોય છે. ”

એક તરણુ પુરુષ યોદ્ધા વખતપરજ ઐત્યુએટ બન્યો હતો; તે ત્રિનિદી કૌશલના પ્રમુખની પાસે ગયો અને બોલ્યો: “ સાહેબ, મારું શિક્ષણ પૂરું થયું છે અને હું આપને પ્રણામ કરવાને આમ્મો. ” આ સાંભળી પ્રમુખ બોલ્યો: “ સાચું કહે છે? મેં તો મારું શિક્ષણ હજી હમજાજ રાજ કર્યું છે. ”

અતિ સાધારણ એવા ઘણા હોકરાઓ અસાધારણ પુરુષ બન્યા છે; પરંતુ જેમને અસાધારણ કાર્યો કરવાની ઇચ્છા હોય તેમજે બચપણમાંથી તેનો પાયો નાખવા માંડે એ જોડાએ. એક ગામડિયા, જંગલી અને જડમરજ હોકરામાં પન્નુ જે સાદું સત્ત્વ હોય અને તેની આદતો ડઢ ચદ મયા પૂર્વે જે તે એકાદ કસાલ શિક્ષકના હાથ નીચે આવે તો શિક્ષણ, તેની પાસે પન્નુ અદ્ભુત કામો કરાવી શકે એમ છે. હેત્રા સિવિલ વારમાં સૌથી વિશેષ અશિક્ષિત અને જમણીમાં જંગલી માયુમેને માત્ર યોદ્ધા આવાડિયા અથવા યોદ્ધા મહિના કલાપત શીખવવાથી તેઓ એવા શિક્ષિત, બદાદર

કરનારા માણસો પ્રત્યે જે સહાનુભૂતિ ઉત્પન્ન થાય છે; સાધારણ માણસને આઠ આના રગત્તં પચુ કેટલી મહેનત પડે છે તેનું તેને જે જ્ઞાન થાય છે તે સર્વે દ્રવ્યને જાળવી રાખવાને માટે તેને કેને જિત કરે છે. પરંતુ જે તરુણ ખેડૂન ખેતીને પિત્તારે છે; પાતેદર કરતું અને સજીવું જેને પમદ પાતું નથી; પોતાની જન્મભૂમિમાં થોડી પરંતુ સુરક્ષિત મિઠ્ઠાન પ્રાપ્ત કરવાની ધીમી અને ટાંચ રીત જોને જાળવી નથી; અને જે કુખેરનો બંદાર જુડી એકાદમ સીપંટ ખતી જાળવી આશાથી રહેરમાં આવે છે તેના મંદરનો નો પાશ રહેતો નથી.

એકસિન, પોતાના દેનોઆરમાંથી પૂર્ણ ઉચ્ચાર કાઢવા માટે પોતે જે જમીરય પ્રયત્ન કર્યો હતો તેનું વર્જન કરતાં જાણાવે છે કે “હેમણા સાન મહિના થયા રહિલિન અદારથી રીલ કમક. સુધી આ એકાદા ‘રોષિયા’ રાખપર ફૂ કામ કરૂં છું. ફૂ દેનોઆરમાં ‘રોષિયા’ ‘રોષિયા’ કહેતો હતો, પરંતુ તે ‘રોષિયા’ ‘રોષિયા’ ઉચ્ચાર કરતું હતું. આ કામ એક માણસને દોવાનો જનાવી દેવાને પૂરતું હતું; પરંતુ ફૂ દા રહો અને દહે અને વિજય મળ્યો છે.”

અનેક વર્ગો સુધી આત્મત્યાગ અને સખત પરિશ્રમ કરવાથીજ કીર્તિનો માર્ગ ખરેખર છે.

મેમ્બરેટસમા ‘સર્વનાથાનુ રાજા પદ્મિ’ રાખણ કરનાર મહા પુરુષ દોરેલ તેન પરિશ્રમ અને મેંઈનું જવજાન ઉદારતા છે. જમીનમાં અને સખત મહેનત એજ માન તેના પાશમે હતો, પરંતુ તે અખૂદ જાનપિતાતા અને જમતમા આગળ વધવાનો દદ નિષ્કલ પડવાનો હતો જે પુસ્તકોને માટે તેના આત્મા તપસવો હતો તે ખરીદવા માટે પૈતા મેળવવાને તેને સદી સુધવાનું કામ હતું.

જેનામાં ચિદામિત્ર ચિદામિત્ર બનાવવા ધીમવાને માટે મોં તેમાં
 હો, સત્ત્વ કરવામાં આધુનિક અને ન હોય. કદીમ આધુનિક
 માટે પદ્ધતિ માટે હાથ કરવા હતા ત્યારે તે કદીમ અને સામો
 ચિદામિત્ર કરવાને માટે હાથ કરવો હતો. ચાલતી અને ચાલતી
 આગળ, લમણ અને પદ્ધતિને તે 'કો જિલ્લ' માં સમાવેલો
 હતો તે મામ હોયે પેલો પાલન કરી મળેલો હતો અને હાથ
 માં કરવા કે લગ્ન વગર તે વધારે હાથ હતું એ તેનો
 નોંધ લેવા જોઈએ. આમ જોઈએ પૂર્વે ચિદામિત્રની
 નોંધ લેવા જોઈએ. આમ જોઈએ પૂર્વે ચિદામિત્રની

જેનામાં ચિદામિત્ર ચિદામિત્ર બનાવવા ધીમવાને માટે મોં તેમાં

માટે તેવારી કરવામાં પણ વર્ષો અતીત થયા હતા અને પાશ્વ
 એટમાં જ્યાં મેળવવાનો તેને લોભ હતો તે પરિતપ્ત થયો. તે જ્ય
 તેણે તેથી સંતુષ્ટ ન થતાં સીના નેતા થવાનો પ્રયત્ન કર્યો
 તેનાં સર્વ સાર્વજનિક અને અંગત કામોની વચ્ચે તે કાપતિક
 અભ્યાસ ખર્તપૂર્ક કરતો હતો, એટલુંજ નહિ પરંતુ તે હમેશ
 શ્રીક બાળાનો અભ્યાસ કરતો હતો અને તેને ખાસ કરી એક
 પ્રત્યેક ઉત્તમ મંથ તથા લેખનું પરિશીલન કરવાને તે કાંઈ જલ્
 થકતો નહિ. તેણે પોતાની સર્વ શક્તિઓનો બની શકે તેટલો
 સંપૂર્ણ સંપૂર્ણ વિકાસ કરવાનો અને વિશાળ તથા ઉચ્ચ જ્ઞાન
 સંપાદન કરવાનો દૃઢ નિશ્ચય કર્યો હતો.

સત્રાષ્ટ પહેલો વિલિપ્ત કાર્ધ મહા શુદ્ધિમાન પુરુષ ન હતો.
 પરંતુ અવિશ્રાંત પરિશ્રમ એ તેના સામર્થ્યની કૃત્તી હતી. તેને
 એક મિત્ર તેના મુખપાશ જાહેર છે કે " રાત્રે હું ગમે તેટલો ઓળ
 જાગ્રિતના રાજમહેલ આગળથી જતો તોજ્ય હમેશાં તે મમ
 રાજમૂર્તિ લીલી બતોની પાસે ઉભેલીજ દેખાતી. આ દ્રશ્ય જોઈ હું
 મારા મનમાં બોલતો કે, બાહ્ય આ જ મુખથી અને જાનની
 રાજમુદ્ર પ્રાપ્ત થયો છે. "

એક વખતે કહ્યું હતું કે " જો હું એક દિવસ કામ કરું તો તેનું
 પરિણામ હું જોઈ શકું છું, જો હું બે દિવસ કામ કરું તો મારા
 મિત્રો તેને જાણે છે, અને જો હું ત્રણ દિવસ કામ કરું તો
 આખો દુનિયા તેને જાણે છે. "

જાનનો અંત નમે તેટલો તુરક જાણતો હોય તો જ્ય તેને
 કામ કરી લઈ, પ્રત્યેક તક-પ્રત્યેક યતનન થકજ કરી લઈ તેનો
 કામ માં ચિનિયોન જાણના દરખાશની જેટલી પ્રયત્ન કરીએ તેટલી
 એકી છે. આ સર્વ વસ્તુઓ કંપોગી છે એમ તમને પ્રતીત થશે.

ચક્રિત કહે છે કે “ જ્યારે એક માણસ પોતાનું કામ કરી રહ્યો હોય અને જ્યારે તેના બાહ્યમાં કોઈપણ પ્રકારે કંઈ મદદરતો ફેરફાર થઈ શકે એમ ન હોય ત્યારે બસે તે પોતાનો પરિશ્રમ બૂધી જાય અને યાદે તે બાહ્યની મસ્કરી થયું કરે; પરંતુ જે સમયે તમારું બાહ્યનો સર્વ આધાર તમારા નિયંત્રણ પર હોય તેજ સમયે તમે બેદરકારી ધારણ કરો તો તેને માટે તમે શું બદાલું બનાવી લોકો? એક તરફના શૂદ્ધનું દમેશનું સુખ જ્યારે એક કયાકતા મંભરો અને મનો-બાવોપર અવલંબેલું હોય અને તેજ નમયે તે બેદરકાર બની જાય તો તેનું પશ્ચિમાત્ર શું આવે? તેના આખા જીવનની કારકીર્દિ એક ક્ષણનીજ તક ઉપર અરધાંશિત હોય અને તેજ સમયે તે બેદરકાર બની જાય તો તેનું પશ્ચિમાત્ર શું આવે તેનો વિચાર કરો! જે સમયે તેનું પ્રત્યેક કાર્ય બના માનિ ચરેનના પાયાનો પથરો હોય અને તેની પ્રત્યેક ક્રિયાના તેના જીવન અથવા મૃત્યુના પાપદરપ હોય ત્યારે તે બેદરકારી નહિ તે તેનું કામ તેનું શું મળે? માટે તરવારમાં બેદરકાર યાઓ તેનું કામ તેનું જીવનના કોઈ કાર્યમાં બેદરકાર બનવો તે બેદરકાર બનવાથી કોઈ પણ કાર્ય ન થાય એકું એક ને મનાવો મને માત્ર એકજ છે અને તે તેને મગન પથારી છે. માનુસને મને તાત્કાલિનું કાર્યનું કહેતું નથી.”

હવે આજે વેલિજનને જન્મના નેચર નેચરને ત મળ્યો તેવા તે એકજો સર્વો દવાશ થઈ ગયો કે તેનું જીવન માનમાં એક થઈ ગયો અને જન્મને માટે રાજના કરી, નાનું તેની આ અનુજ પથ મંજૂર થઈ નહિ તેનાવિચન નોકરીમાં મળ્યો થોડો તે પહેલા તો વર્ષે તે તેજે પ્રત્યેક પાત્રો જીવનને મટે રાજના કરી દત્તી. પરંતુ આ મેમ્બર જમિયાન તેજો પોતાના સારના તોયો પોતાના અન્યાસને થયું રાજના કરી દત્તો આ નમ કરીને તેજો પોતાના અન્યાસના

પ્રકરણ ૧૦ મું—રૂપદ્વ દ્વય.

—સમીક્ષા—

“મને એ પણ નાનીસી તો મને તે દ્વારા હું માટે પાણી મેળવી
આપીશ.” —સોહાગિયર.

“દયા દ્વારે માણસો બેશુદ્ધ થઈ જાય, ત્યાં સુધીને આત્મા નવ
આપના વાગે થઈ જાય કે દુર્ભાગ્યપૂર્વક પોતાના અણી જાય તેથી મું થઈ
મરું. આધારણુ ધોરના રમવાદપર લક્ષ્ય આપતો ના. સોનાપત્રિયે મૂળ
મંત્ર એ ‘વિજય’ તેજ વારે તે આત્મા રાખવાનો છે.”

—હાદિસિયસ બોનર.

“હંધરની આપેલી તો એ આપ જની એઈ તે વારે આત્મા આપના
વિના, અપનના પૂણી પવસાથેલા કિનારાપર સુધ રહે તેના કરતાં દુઃખી
માણસોનાં દુઃખ અંગ નરણુપૂર્વક વિજય ગ્રંથાં એ અલગ સાઈ છે.
વિષયાસક્ત થઈ, કોમલિતાસમાં મત્ત રહી, દેવી સક્તિ અને દેવી લક્ષ્યને
વિસરી જવા કરતાં ખુશ્બે સરીરે સંકટ સહન કરવાં એ સાઈ કામ છે.”

—બિહારિયર.

“અણેને, જાન્યદેવી પોતાની સવ સવકારક વસ્તુઓ મારાપર છાદી
તે; પરંતુ માટે આત્મા એવો છે કે જે દાસની પેડે સર્વ પ્રદાતે સહન
નરી શકે છે અને વિશેષ પ્રદાતેને ખાટે નેવાર રહે છે.” —હાઈડન.

“તે એક બહાદુર રાખ્યો છે, તે એક ખુદિશાળી મનુષ્ય છે. અણેને,
આખું સહેર તેની વિશ્વ કા ન હોય, તો પણ તે પોતાને એ કહેવું હોય
તે કહેતાં કરતો નથી.” —હામ્પ્ટોલ.

તેમનાં મનમાં, હવે કે રિત્વન જેવો, અને પુરી રીતે સિવાય
 જાહેર કસ્ટમાં આવેલા સંખ્યા વજાઓ, બાળકો આવવાના મુશ્કે
 રવાનમયી રવાનમ કરી મળા હતા એને કહ્યું "રિત્વન ! તમે
 નાસી નાંચો તો શી; પેલા મોકા આવે છે." રિત્વન બોલ્યો "પરંતુ
 તમારી મંજાળ કોણ લેશે ?" એવામાં એક કાપર દુશ્મનોર એ
 એની દેગ લઈને ત્યાં આમળ આવી પહોંચ્યો તેના હાથ પર પોતાનો
 હાથ મૂકી તે સી રિત્વન પ્રત્યે બોલી : "આ મુદ્દસ થારી સંખ્યા લેશે."
 તે દુશ્મનોર એ ઠીંગળી સી તરફ જોઈને આમર્શચ્છિત થઈ બોલ્યો
 "શું ઉડડ—? તમે શું કહ્યું ? હા, હું તમારી સંખ્યા લઈશ અને
 મેંક ખમ માનસ તમારો વાળ વાકો કરી ચકરી નહિ." આપણું
 બોલી તેણે આમળ આવીને મોકાના રંગામાથી તેને માટે રસ્તો ક્યો
 અને તેની આગુરતાભરેલી મામળીથી તેને એક ઉચ્ચ રવાન પર
 ઉભી રાખી હાથમાં કમોરો લઈ તેની ચોડી કરવા લાગ્યો. તેણીએ
 એનું અસરકારક માનસ ક્યું કે આતાએએ તેના પર કાંઈ અત્યાચાર
 કર્યો નહિ, એટલું જ નહિ પરંતુ મહાશય ઈસ્ટરના કપડાને દુશ્મ-
 ના જે નુકસાન થયું હતું તેના અદસામાં ચાર નાંચું ઉધરાણું એમું
 કરી આપ્યું.

હરિષેટ જીયર રડો જણાવે છે કે જ્યારે તમે અત્યંત સંક-
 ઘામનુષા આવી પડો અને હવે એક મિનિટ પણ રહી ચકારી નહિ
 એમ તમને લાગે તથા પ્રત્યેક વસ્તુ તમારી વિરુદ્ધ જતી લાગે ત્યારે
 પણ તમે પ્રયત્ન છોડી દેશો નહિ, કારણકે ખરાબર તેજ સમયે
 કિસ્મતનું ચકર ફરી જશે. '

આસે સમ્મરે કહ્યું હતું કે "વધુ વસ્તુ આવશ્યક છે: પ્રથમ
 - - - જીજી દદતા અને ચીજી દદતા."

પાંખી નમરે છ. સ. પૂર્વે ૭૫ માં જ્વાળામુખી વિસ્ફોલિત

“સ્પષ્ટ ધ્યેય” હમેશાં લોકોની માનવૃત્તિ આકર્ષે છે. આ ગુણથી કાર્યસિદ્ધિ થાય છે અને પ્રત્યેક માણસ કાર્ય સિદ્ધ કરનારની સુવિદ્યે છે. પૌણ્ય અને સિદ્ધાંતોની લક્ષ્યમાં દલતા વિનાના બુદ્ધિમાન માણસોને પરાજય અને બુદ્ધિ વિનાના દલ માણસોને વિજય પ્રાપ્ત થાય છે. “સત્ય પશુવાળો દુર્બળ અને નમ્ર રાજદારી, અસત્ય પશુના ખંતીલા અને ચિવટવાળા રાજદારીની સામે હરીશમાં ટકી શકતા નથી.” તેને એક માણસની છબ સાથે એક અભિપ્રાય લટકાવીને તેને તે અભિપ્રાય ધરાવનારો બનાવી શકતા નથી. સિદ્ધાંતોની કોઈ પણ લક્ષ્યને અંતે તેનું નામ મરણ પામેલાની યાદીમાં જડશે નહિ અને ધાયલ યરેલાની યાદીમાં પણ નહિ મળે; પરંતુ નાશી અચેલા-ખોવાઈ અચેલાઓની યાદીમાં જ મળશે.

‘દાર્શનિક’ એક ગીથરિયું પેપર હતું અને મહાશય વૌશ્વર તેનો પ્રકાશક હતો. આ પત્ર ચત્રાવવામાં તેને હમેશ ખેડ જતો હતો. નાના જોન વૌશ્વરની વય તે સમયે સત્તાવીસ વર્ષની હતી અને તેણે પોતાના પિતાને, તે પત્રનું સર્વ તંત્ર પોતાના હોશમાં મેં પવણી વિનંતિ કરી. ઘણી માથાકૂટ થવા પછી અંતે તેના પિતાએ તે વિનંતિ સ્વીકારી. હવે તે તરણ પત્રકાર તે મંરણને સુધારવા માટે સર્વ નવીન કસ્ટપનાઓ લાખલ કરવા લાગ્યો. તે પત્રે સાર્વજનિક મન મેળવ્યો ન હતો અને તેને પોતાનું સ્વતંત્ર અસ્તિત્વ કે અભિવ્ય ન હતું. તેનો પણ મંધાગ્યો ન હતો. તે સાદસિક તરણ અધિપતિએ દિનપૂર્વક પ્રત્યેક દુનિયા-પત્ર દુનિયા કર્યો અને બ્યારે નવનાં અટકાના ખડમાં પડેલી જણાઈ સારે તેને પણ છોડી દિ આથી સરકારે તેને ઝાપલાનું કામ અને જાહેરખતો આપાનું કાર્ય આ જોડ તેનો પિતા તો અત્યંત મનરાપ મચેડ તેના

તામુખી તેણે પેલો જવલંત શબ્દ "સ્વતંત્રતા" સાંભળવાનું
અનિચ્છા પરાવર્તી દુનિયાનાં મનમાં તે રેણુઓ ક્યો જ્યાંસુધી સં-
ગ્રામી ઉદાર પામ્યા તદિ ત્યાં સુધી જીવન શબ્દનાં અદોષતાનાં
પણ ગંધ ઘસાં નહિ.

સોઝામાં જાનાં જોને 'અસંભવિતપણું' કહેવામાં આવે છે. તેનું
જો આ દુનિયામાં કદિ પણ અસ્તિત્વ હોય તો તે પેલા બહેરા, રંક
પૂર્વ તરફના જ્ઞાનના બંધાર સ્વરૂપ કિરોના જન્મ અને મૃત્યુની વચ્ચે
ક્યાંક પ્રાપ્ત થતું જોઈએ. પરંતુ કિરોને ત્યાં તે પ્રાપ્ત થતું ન હતું.
તેના નિમ્મલજન અને તેની ભીત્યુ શક્તિની આગળ તે પીગળીને પાણી
થઈ ગયું. તેણે પોતાના પિતાને પ્રાર્થના કરી કે મને અનાયાસમયથી
કાઢી સો. તેણે કહ્યું કે "માર્ગ પુસ્તકો વેચી નવા મારો રમાઈ
ગીરો મૂકીને આશરે બાર સિલિંગ મેળવી લઈશ. હું કંઈક ખાઈને
હડાઈ કાઢીશ અને પાસની ગંજીમાં બરાબરને સૂઈ રહીશ." સાચી
દ્રવતા તે આતું નામ! આવા દ્રઢ નિશ્ચયવાન માણસને ખાટે તે કં
કાર્ય અસંભવિત છે? કાલિના સમયના મહાપુરુષોએ જો નિશ્ચય
ક્યો હતો તેનું સ્વરૂપ પૈંડીક દેવોના આ શબ્દોપરથી તમને સંભ-
ળશે: "શું છ'ંદગી એટલી બધી પ્રિય છે અથવા શાંતિ
શું એટલી બધી મધુર છે કે તેને બંધન અને ગુલામીની
કિંમતે ખરીદવી! હે સર્વશક્તિમાન પ્રભો! તેનું મ્હો બાળ!
ખીજા માણસો ક્યો માર્ગ મરણ કરશે તે હું જાણતો નથી; પરંતુ
મને તો, કા તો સ્વતંત્રતા આપ કે કાં તો મૃત્યુ આપ."

દ્રવતા એ સ્થાયી મજાપૂત ગુણ છે અને તે શરીરના હરેક
હરેક તંતુમાં પ્રવેશી જાય છે. એક દુર્નિય, અંચલ, નિશ્ચય વિનાનો
માણસ બહેને કોઈક પ્રસંગે કોઈક મહાન કાર્ય કરવાને પ્રવૃત્ત થાય,
બહેને તે કોઈક સંકટના પ્રસંગે બુદ્ધિરાણી બની જાય, પરંતુ દ્રવતા

તપાસી આવી થયે કે એ સંધારની પાછળ એ પોતપોતાની
એકબીજા પાછળ પોતપોતાનો ચંતિસાંકુલોત્પન્ન થઈને અને પ્રભુત્વ
પામવાની મેનપર્ફિયો કરતાં સાચો વિચારસાગર હવે રહેલું છે.

વિનંતિપત્રનું પણ પ્રતિજ્ઞાન સમજાવું પડતું હતું તેને
પરંતુ તેનું પત્રકમ ચિત્રરથમાં ન હતું; તેનો આશર માત્ર તેની
મદદના તોરપટ્ટા રોનો હતો.

તે પોતપોતાના મહાદુરી અને પાત્રકમ રહીને સમગ્ર દેશને
ચિંતનમાં નો તાલપી કરતા હતા. અવારે સર્વ સમિર પડે તેને રૂઝ
દાસ કરનામં દુષાનેમાં ચિત્રે પાદ કરતા હતા; અવારે તેની અંતર
નિદા કરવામાં આવતી હતી; અવારે તેના પોતાના પસંદગી કોઈ
તેનું કાર્યોપા રીત કરતા હતા; અવારે મેનાપર્ફિયો, કિયે મોંપર
વિચાર રાખતામાં મોટી મુશ્કેલી કરી છે એમ કહીને તેની નિંદા
કરતા હતા અને એ મેનાપર્ફિયો દૂર કરવાને મોડેલાં મોંપર તેની
મુશ્કેલીને મેનાં હતા; તે તમને પણ તે મદદના પ્રતિજ્ઞા પોતાના નિમ-
વન સર્વેકા અંતર રસો હતો.

ચિંતન અને ચાલમાં એવી કરતા હતી કે તેઓ મોડેલાં કોઈ
દાસની દરકાર કરતા ન હતા અને મોડેલાં પોતપોતાની સદૃશ્યુત્તર થતા
ન હતા તેઓ નિદા અને તિરસ્કાર સહન કરવાની સમિતિ ધારણ
કરતા. હવે નિમવ અને મદદના આદ્યમત્રકામાં પ્રજાત સમિતિ રહેલી
છે. તત્કાલ પરમ નવા રહેલું છે એવું જાન અને 'સત્યમેવ જયતે'
એવી હવે માન્યતામાં મદદ સામર્થ્ય હોય છે.

મદદ ક્યેવળી મનુષ્ય પોતાના સદમને આવડત હવેપૂર્વક વળતી
રહેવાને અને અડમ રહેવાને સમિતિમાન થાય છે. તેને પોતાની ક્યેવળી
અંદર અવર હેસારકની રહેલી નથી; કાશ્મીરે તેની હવેપૂર્વ તેની
પ્રત્યેક કાર્યની અંદર અવર હેસારે છે. હવેપૂર્વે લીધે તે સમિતિ

ઝૂમી રહેલું હતું; તે છતાં પણ તે એક છનામતી હરીશાહમાં, ઢિલ-
વાની તૈયારી કરતો હતો! આ શું આશ્ચર્યકારક ઘટના નથી! આ
આપણને કેવો બોખાડ પૂરો પાડે છે! તેનો મૈય પ્રકટ થાય અથવા
તેને છનામ મળે તે પૂરે એ ખડાદૂર છેડારો મરણ પામ્યો, પરંતુ તેનો
પરિશ્રમ સર્વથા સ્થગિત થઈ જવાનું બોલ્યું પણ પડ્યું ન હતું એ
અથવા તે નિર્દય થઈ ન હતું એ એવો તેનો કોય હતો અને તે
અમેરિકાનો ઉત્તમોત્તમ પાઠશાળાનો મેન્ટ્યુએટ બન્યો; એટલું જ નહિ
પરંતુ વિશ્વવિદ્યાલયના છનામતી હરીશાહમાં પણ વિજય પામ્યો અને
સાક્ષિત્યની કિંમતી મેડા બનવાના શકિતમાન થયો.

જોકે 'ગિ' સુધાસદ્ ભેષક રહેલો એલ. ટી. ટાઉન્સેન્ડ સંયો-
ગીની કપરે દરદા કેવો વિજય પ્રાપ્ત કરી શકે છે તેનું આપણને
બોલ્યું ઉદાહરણ પૂરું પાડે છે. આશ્ચર્યકારક છે તે સંયોગીની સત્તે
સખત બાથ બીડરી પડી હતી અને તેને એ સિલિંગપર એક આપું
આવાઈયું એવી કદાચ પડ્યું હતું; તે છતાં પણ આન્ડરસ્ટે કોલેજમાં
અભ્યાસ કરી તેણે નિવૃત્તિ પ્રાપ્ત કરી હતી.

આરેન્જર બહુ દરદા હોવાને વિજય પ્રાપ્ત થાય છે તેનું
કામ ઉદાહરણ આપણને કદ પાડે છે ને બહુતેને આ કામ કરી
પાળ્યું હતો, તેને પોતાની પીઠપર નવી દત્તવચન માટે પડીએ લઈ
જતા, તેના રોટલા બનાવતા નાખતા રોટલા અને મહિનાના મહિના
સુધી દૂધને રોટલાપર નિવરક બનાવતા આત્મ નિયંત્રિત પણ તેણે
વેગલેયન વિશ્વવિદ્યાલયમાં ગણ્યો અભ્યાસ કર્યો હતો.

કોમિસનેન નિવિયમ પાળ્યું કપો નવારે પાઠશાળામાં અભ્યાસ
કરતો હતો ત્યારે તે એટલો બધો મનોન હતો કે તે એક શબ્દકોઈ
પણ ખરીદી શકતો ન હતો. આથી તે પોતાના ગામ કાર્મથ માસન્થી
પણે આવીને નુ બેક્ટરિય જતો અને ત્યાંના પુસ્તકાલયમાંથી શબ્દ-

બેજવાર તે નિષ્ણ થયો હતો; તો પણ તે જરાયે કંઈ નહિ તે બંધુતા હતો કે ખો સમજતો ત્રિસ પ્રાત્ન થવા વિના રહેનાર નથી; અને અવશ્ય તેને એ ત્રિસ પ્રાત્ન પણ થયો. મહાન મુખ્ય પ્રધાન સાથે મેન્મેનની સાથે આ આવી જ અને તરફ ઈશ્વરના આજ્ઞા પરિચય કરીને આજ્ઞા ત્યારે તેણે તેને પૂછ્યું કે "તમે શું થવો ઈચ્છો છો?" તેણે બળપૂર્વક ઉત્તર આપ્યો "ઈશ્વરના મુખ્ય પ્રધાન!"

આધુનિક સમયના મહાનમાં મહાન ઉપદેશકો પછી એક શરૂ ઉર વારંવાર નિષ્ણ થયો હતો. પ્રત્યેક જણ કહેતો કે એ કદિ પણ ઉપદેશનું કામ કરી શકનાર નથી, પરંતુ તેણે સમજના પ્રાપ્ત કરી નિષ્ણ થઈ હતો અને પોતાની સમજાવવા નિષ્ણતાનાં બે વર્ષ વીત્યા પછી તે નોટારીયામાં મોટી મોટી મંડળીઓ સન્મુખ આજ્ઞા આપતો હતો.

જાગ કોલોડસન કે જેનો પિતા અનાયાચનમાં મરણ પામ્યો હતો અને જેનું શિક્ષણ એટલું કંગાલ હતું કે જેને પોતાની પત્ની વારંવાર ફરી ફરીથી સમજાવવા પડતા હતા, તેણે પોતાની અડમ ખંત અને દ્રઢતાથી જગતને મોહિત કરી નાખ્યું. તેનો વિરોધી પિતા, ગરીબાઈ, અથવા સંકટ પણ તેની શક્તિને દાબી શક્યા ન હતાં.

વિલિયમ એચ. સિવાઈને તેના પિતાએ પાઠશાળામાં અભ્યાસ કરવાને જણાવ્યું પાંડ આપ્યા હતા; તેમ તેની સંપત્તિ હતી. એક વર્ષ પૂરું થયું ત્યારે તે છોકરો મોટા મોટા વિચાર લઈને, પરંતુ કંઈ પણ પૈસા વિના, પોતાના પિતાની પાસે પહોંચ્યો. તેના પિતાએ તેને ખીંચી એક પણ પાંડ આપવાની એકબી ના પાડી અને તેને કહ્યું: "મારા બરમાયા થાઓ જા." જ્યારે તે તરફને જણાવ્યું કે તેના સ્વજનો આધારસ્ત્રમે તૂટી પડ્યા છે અને હવે તરફ કે ફળ હો તેના

275

[illegible]
$$x_0 = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 \\ i \end{pmatrix}, x_1 = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 \\ -i \end{pmatrix}, x_2 = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}, x_3 = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

તારે શું કામ છે ? ” બ્રહ્માસમ અચકાતી અચકાતી બોલી : “ મહેરવાન સાહેબ, હું બેનીના પ્રાણનું દાન માગું છું. ” મહાશય સિંહને પૂછે : “ બેની ? બેની કાણ છે ? ” તે નાની છાડીએ પ્રત્યુત્તર આપ્યું : “ સાહેબ, બેની મારો બાઈ યાવ છે. તે પોતાની જગ્યા પર ઉઠી મથો તટલા માટે તેને મોતની શિક્ષા થઈ છે. ” પ્રેસિડેન્ટ બોલ્યો : “ મને માલ છે કે તે બચકર ઉધ દત્તી. બેટા ! તું જાણે છે કે તે ખાસ બચનો સમય હતો. તેની યુન્દામરેલી બેદરકારીથી હજારો જિંદગીઓનો નાશ થયો હોય. ” તે છાડીએ કહ્યું : “ મારા બાપાજી પણ એમજ કહેતા હતા; પરંતુ સાહેબ, મિત્રો બેની ધણી યાજી મથેલાં હતા અને જેમી ધણી અથકાત દત્તો. સાહેબ, તેજે બે માણસનું કામ કરું હતું અને તે રાત્રે જેમીનો પહેરો હતો, કાંઈ બેનીનો ન હતો. જેમી અત્યંત યાજી મથો હતો અને બેની પોતે પણ યાજી મથો હતો; પરંતુ તેજે પોતાની જાન વિપે કરી વિચારજ કોઈ નહિ. ” પ્રેસિડેન્ટ બોલ્યો : “ બેટા, તું શું કહે છે ? અહીં આવ; તારું કહેવું હું સમજતો નથી. ” બ્રહ્માસમે પોતાના માથેના પોતાના પિતા ઉપરનો પત્ર તેને આપ્યો. તે તેજે વચ્ચે પોડી લીટી લખી તેજે ધંટડી વગાડી અને જે મોકર હાજર થયો તેને કહ્યું : “ આ પત્ર એકદમ મોકલી આપો. ” ત્યાર પછી બ્રહ્માસમ તરફ ફરી તે બોલ્યો : “ મારી બેટી, ઘેર જા અને તારો પિતા કે જે પોતાના પુત્રને તેના દેશ તરફથી હરમાનગામા આવેલી શિક્ષાને અનુમત થયો છે તેને કહે કે અમારામ સિંહને તમારા પુત્રની જિંદગી એટલી મધી કિમતી ગણે છે કે તેને શુભાવી દેવાને તૈયાર નથી. પાંચે જ, અથવા આવતી કાલ સુધી અવીજ થોમ. બેની આટલી મધી મહાદેવીના મોતની સામે ઉભો રહ્યો છે એટલા માટે તેને હવાઈ ફેર મદ લીધી જરૂર પડશે. તેને યોગે વખત રજા આપીશું. તે તારી સાથે આવશે. ” બ્રહ્માસમ બોલ્યો : “ સાહેબ, પ્રભુ અપનું કલ્યાણ કરે. ”

કેવલ વિચિત્ર સ્વરૂપ છે. " જે વસ્તુને પેલાના સ્થાનપર જઈ
જતા પાછો પેલાની દિશા પરતવાપાસે જાય છે તેને, પણ પેલાને
જેવું જણે જાય તેવું તે વસ્તુ જાણે જાય.

કેવલ વિચિત્ર એ સ્વરૂપ છે જે વિચિત્ર અવસ્થામાં સ્થિત થાય.

一、關於本會之組織及職權。本會係由各界熱心公益之士發起組織，其宗旨在促進社會福利，改善民生。本會之組織，由會員大會為最高權力機關，其下設理事會及監事會。理事會由會員大會選舉產生，負責執行本會之業務。監事會亦由會員大會選舉產生，負責監督理事會之執行。本會之職權，包括：(一) 籌募經費，(二) 辦理社會福利事業，(三) 改善社會環境，(四) 提供社會服務，(五) 其他有關社會福利之事項。

二、關於本會之經費來源。本會之經費主要來自社會各界之捐助及義演所得。此外，亦接受政府之補助。本會之經費使用，應遵循公開、透明之原則，並定期向會員大會報告。

三、關於本會之社會服務。本會將致力於提供各項社會服務，包括：(一) 社會救助，(二) 職業培訓，(三) 社會福利諮詢，(四) 社會福利政策宣導，(五) 其他社會福利服務。

તેની પ્રતીતિ પણ થતી નથી; જે અકલ્પનીય ત્વરા સહિત આવે છે અને પૃથ્વીપર પડે છે છતાં આપણને જણાતી પણ નથી; અને જે પૃથ્વીપર એટલી બધી અસર કરે છે કે જેને લીધે પુષ્કળ લીસેતરી થાય છે; અને જેની નિરંતર ક્રિયાથી જ્યાં ત્યાં સૌન્દર્ય તથા મંગલ પ્રસરી રહે છે; તેનામાં જેટલું જગ હોય છે તેનું અર્થુ જગ જગ પ્રકાશિત વીજળીમાં હોતું નથી. જે વસ્તુઓ કાંઈ પણ અચાજ કરતી નથી અને જેઓ કાંઈ પણ કરવાનો હાથો કરતી નથી તેજ વસ્તુતઃ જગવાનમાં જગવાન ચીજે હોય છે. એકાદ મહા પુરુષની મૂળી પવિત્રતા સમસ્ત ઓકોપર જે અસર કરે છે તે અસર એકાદ વજ્રા યા ઉપદેશકનાં છંદગી મુધીનાં છાપણે પણ કરી શકતાં નથી.

એક પ્રાચીન સિસિલિયન કથાપત્થી જણાવ્યું છે કે સિડ્ડુજી વાળા ડાયોનિસિયસે કોપથી ઉનાવગ કરી પિથિયાસને મોતની શિક્ષા ફરમાવી હતી. પછી પિથિયાસે તેને પ્રાર્થના કરી કે “મારે મરી માનુષ્યોની કીસમાં કંઈક કામકાજનો અંદોજરત કરવાનો છે. માટે મને અમુક સમય માટે ત્યાં જવાની રજા આપો તો ડીક. દુ નિયન સમયે પાછો આવીશ; એ વિશે જરાપણુ છંદા મળશે નહિ.” તે આપણા રાજ્યએ તેની આ માગણીને વિષ્ણુપૂરેક ડસી કાઢી અને તે મોતયે: “એક વાગ તું સિસિલીની બંદાર જઈને સુગંધિત થયો એટલે પછી તું પાછો અહીં આવશે એની ખાતરી શી ? છેકાઈ તારો જીમીન ? ” આ સમયે તે સળપમેલા માણસનો પ્રમેાન નામનો એક મિત્ર તેનો જીમીન થવાને અને જે તે મુકરર સમયે પાછો ન આવે તો તેને ખરે મરવાને નેવાડ થયો. આ જોઇને ડાયોનિસિયસ અત્યંત અકિન થયો, પરંતુ તેણે આ માગણીને સ્વીકાર થયો. જ્યારે તે બચેટ દિવસ આવી પહોંચ્યો ત્યારે પિથિયાસ, સિડ્ડુજીના જઈ પહોંચ્યો.

જ્યારે જનરલ સી પોતાની સેનાની હીસચાલના સંબંધમાં પોતાના એક અમલદારની સાથે વાત કરતો હતો ત્યારે એક સાધારણ ખેડૂતના ઊકરાએ તે સેનાપતિના આ ચમ્દો સાંભળી કીધા કે “મેં હરિસચન જવાને બદલે જોડિસચન જવાનો નિશ્ચય કર્યો છે.” તે ઊકરાએ આ હાજીબ પોતાના અવનર કર્દિનને તાર માંસલે જાણી દીધી. તે ઊકરાને ઘણા આવવાને મારે એક ખાસ એન્જન મોકલવામાં આવ્યું. ગર્નર બોલ્યો: “આ ઊકરો સત્ય કહે છે કે નહિ તે જાણવાને હું મારો જમગો દાસ આપવાને તૈયાર છું.” આ સાંભળી એક કોરપોરલ-નાવકે-ઉત્તર આપ્યો: “સાહેબ, હું એ ઊકરાને એળખું છું; અસત્ય તો એ બોલી શકે એમ છે જ નહિ; એનામાં અસત્યનો અંશ જમ્ય નથી.” પંદર મિનિટમાં તો બુનિયત કરાર જોડિસચન તરફ દૂર કરવા લાગ્યું અને ત્ય. તેને વિજય મળ્યો: ચરિત્ર્ય એ એક પ્રકારનું જળ છે. મનુષ્યત્વ પ્રાપ્ત કરવું, ઉગ્ર્ય અને ઉદાત્ત ઉદેશ રાખવો, અંતઃકરાનપૂર્વક કામ કરવું અને સત્ય તથા શ્રેષ્ઠ દેવતાને મારે પરિશ્રમ કરવો એજ મહત્તાનું લક્ષણ છે.

વેલિઅને પાસામેન્ડમાં જન્મ્યાનું હતું કે “નામદાર કુમરાંયો, જ્યારેય સર મેજર્ડ પીસનું ઉગ્ર્ય અને માનવત્વ ચારિત્ર્ય આપ સૌના આગમજ દશે. મારા સત્ત્વરનિકા અવનમ. જાગ્યા સમય સુધી મારે તેમની સાથે મંત્રણ કરેા હતો. અમે બન્ને આપનું રાજ્યની સમગ્ર એગમાં કામ કરતા હતા અને દરેકકાળ પવત તેમની અંધન નેત્રો જોખવાવાનું મને માન જમ્યું છે. મારે તેમની સાથે જોડશે પરિશ્રમ તથા ત તથા રખત રરખવાનું એવો કષ્ટજન્ય ખરૂંસ મારી જમ્યું. અન્ના તથા ક જોતા નત્ય આન ન્ય.વપર મને તેના કરક નિરોધ વદ દાવ. જનાન્ય મે તેના કરક. કોડમેવ. કરકને નિરોધ નેનડ નબે દે.વ. મ.ગ. સમય કરતમ અને કદિ જમ્યું એરે

બીજા કાર્ડ હોય સકે નહિ.” તે સભાએ સર્વાનુમતે બહાર જવું કે પરતુરિયતિ આવી હોવાથી યેમિસ્ટ્રાફિલસની યોજના તાત્પર્યથી મૂકવી એજ બહેનર છે.

એકવાર એથેનિયનોની નજીક એક દરજીસપ્રધાન તાટક નજીક વાળું. તેમના એક પાત્રના મેસંધમાં કહેવામાં આવ્યું કે “ન્યાયી તરીકે દેખાવાની ને જોડણી દરકાર કરીને તેટલીજ ને ન્યાયી થવાની દરકાર કરીને દતો.” આ શબ્દો સભાની સંધના માગ્યોની અ.ખ તરતજ એનિસ્ટ્રાફિલ નજીક ફરી, કામ્યુકે ને નજીક સંધના ચીડામાં તેને ન્યાયી વિશેષ વાગુ પડતાં હતાં. ત્યાર પછી નવાનુમતે તેને ન્યાયીનું ઉપનામ મળ્યું. ‘નટક કહે છે - આ ન્યાયી ખરેખર સી હતી. તેને આ મદન નાનું મળેલી જો. નટકમાં માણસે ના મનમાં છપ્પાં કૃત્તવ્ય થયું; અને આ વર્ગિત એટલો જો. પ્રજાવસિત થયો કે તેને લીધે કૃતક ક રો નહીં તેને દેશપાત્રની રીતસા તકન કરવી પડી. તેના ન્યાય જેવી અન્યાય રકા સંવત્સરમાં આવી કે લોકોમાં તેનું જે રાજ્ય છે તે ન્યાયવત્તાને માટે અદિત્ય છે. જ્યારે તેના સ્વદેશ માધવાએ તેને દેશપાત્રની નિતા રમ્યાન ત્યારે અનિષ્ટ-કૃતિ પોતે તેમની અન્ય પાત્રર દતો એક અપનિયિત માણસ કે જે તેના પામે ઉત્તર દતો અને જે વખો લાડતો ન હોય. તેને તેના મનપ્રવક્ત્ર પોતાને, મન નથી આપવાનો એનિસ્ટ્રાફિલને વિતિ ફરી. તેણે કહ્યું ‘એનિસ્ટ્રાફિલને જે હા માટે શિક્ષા કરવામાં આવે છે.’ શું ને તેને એ જોયો તે’ અસ્ય તેણે તમારું કાર્ડ મગાડ્યું છે.’ ને અપનિયિત માણસ પ્રજાનર આવ્યો. ‘હું તેને એકાગમતો. પણ નથી અને નાં. માં કાર્ડ મગાડ્યું પણ નથી; પરંતુ જ્યાં જ્યાં હું જાયું હું ત્યાં ત્યાં ન્યાય એનિસ્ટ્રાફિલ એ સજો માગે કાન લાગે અસ્ય નિતા મહેન નથી અને તેટલા માટેજ હું

પણ તેણે એકલાએજ પોતાના કિતાબોં કાર ખુશમાં રાખ્યાં હતાં. તેઓનું મોટું સદ્બલ્લ છે કે હવે જમ ક્રેડલાક ભેડો એવા પણ છે કે જેઓ પ્રિસિડેન્ડ થવા કરતાં પ્રમાણિક થવું વધારે પસંદ કરે છે.

પિયર આખો, રોજર સર્મનના સંબંધમાં કોન્વેસની સમક્ષ જણાવ્યું હતું કે “ હું એકાદ વિધવાની ચર્ચાં ચાલતી હોય તે સમયે ગેરદાનર સ્ત્રી હોઉં અને તેથી કમા પડતે મન આપવો તેની મને સમજ પડતી ન હોય ત્યારે હું હમેશાં રોજર સર્મનની વચ્ચે જોઈ છું. કાસ્ત્રુકે મારી ખાતી છે કે તે જે પડતે મન આપે તે પડતે હું જમ મન આપુ તો હું ખરજ કાંઈ કંઈ છું. ”

ચારિત્ર્ય આપણને વચ્ચે જુલિયાપર લઈ જાય છે; જ્યારે ચારિત્ર્ય વિનાની એકલી જુલિ આપણને અધોગતિમાં લઈ જાય છે. પછીવાર આપણે જોઈએ છીએ કે સાચા અથવા પાકી યાગ્યાને જે હેકરાઓ ખદાઓ કંઈ અને મૂર્ખ જણાય છે તેઓ પોતે પરત્વે હતાપૂર્વક, જીભ ચારિત્ર્ય વિહીન હેકરાઓ કરતાં વધારે દેશને પ્રાપ્ત થાય છે. આજ કાળે માત્ર એકલુજ છે કે તેઓ વધારે જરાનો ઇતિ મગાવે છે. આ ઇતિ વાંચે પોતે પરત્વે એકલ રાત્રિ વિહાર વાંચે છે અને તમને કમી કરતે માનવત નવા વિષયોમાં રવાન થાય છે. જે માનવત માનવત કાંઈ હોય છે, જે માનવત વિના અને વચ્ચેવાળે કિલ્લ મિલ્લ કરતે વચ્ચે જરાની અને આજ પચ્ચના ઇતિ વચ્ચે છે વચ્ચે વચ્ચે એવા મુજ હોય છે કે જેને તમે કાંઈ વચ્ચે છે.

આજ, સર્મનના સમયે જમ કાંઈ કરીએ છે તેથી અજાણ હતાં તેવો આજ નવ જાણે. વચ્ચે જમીએ પડતું તે કનેક્ટ કનેક્ટને અનુમે, કનેક્ટ અજાણે. આજ, વચ્ચે વિહારીન કાંઈ કરીએ

ધણીવાર અન્નના પણ વાખા પડતા હતા એની તમને કદાચ ખબર
 પણ નહિ હોય ! પેણે સાહિત્ય પ્રેમનો છેલ્લમટાકું દારેસ વાળોણ
 કે જે માડી ઘોડે મ્હાલતો તે એનો ધિક્કારપૂર્વક ઉપકાસ કરતો હતો !
 જો કે ગોશ્વસ્થિયે પોતાના પ્રતિજ્ઞા ભાગ્યની સામે આનન્દપૂર્વક બાજ
 બાડી અને તે મરણ પામ્યો; પરંતુ તેણે જે સોકાને તેમની સંકટાવસ્થામાં
 સદાય કરી હતી તેઓ તેની સંખ્યાની આસપાસ એકઠા મળ્યા અને
 તેને માટે વિલાપ કરવા લાગ્યા; અને એક ઉચ્ચ કુળની સજારી કે
 જેના તે માત્ર દૂરથીજ પ્રશંસા કરવા લિખત કરી રહ્યો હતો તેણે
 આપણને સ્મારક તરીકે તેના વાળનો એક ગુચ્છો કાપી લીધો. આ
 પ્રકારે જ્યારે હું ગોશ્વસ્થિયને પોતાનું હૃદય પોતાના હાથમાં લટકે
 કરતો જોઈ છું ત્યારે હું તેને એક એવા સરળ માનુષ્ય ગણું છું કે
 જેને મંદુર તેની ઉચ્ચ ભૂમિકાપરથી તોચે લાગી રહતું નથી.”

૧૦ નો પ્રિય આપણને બાળપણે જે કે ઉચ્ચ, ઉચ્ચ પદવી, સત્તા
 અને સ્વતંત્રતા પ્રાપ્ત કરવાનો આરામ આપવામાં મુખ્યત્વે કરીને
 ન હોય છે, અને તે અપાતન કરવાનો લીલ્લુ દરીશકમાં ધણી
 ન હોય છે, અનિશ્ચિત, ગીત ગરબે જે અને પોતાય છે, વસ્તુતઃ
 અપાતન કરવા નિનંગ, ઉચ્ચ અપનાવથી યતો શોક વગેરે
 ને પડતો જતા થાય છે. મનુષ્યો આ પ્રકારના શોકના
 ને થતું ન હતું. જે મેંદુર માનુષ્ય એમ ધારે કે એક મહાન
 ને કે નામ રહ્યું હતું અને બીજા નાક માણુમે કહ્યું તેણે શું
 થતું મેંદુર માણુમે કહ્યું તેણે કહ્યું. અથવા કે
 નામ નહિ હતા આપણને જે વસ્તુ આપી રહ્યું છે અને
 ને નામ આપી રહ્યું હતું, વિચર કરીનેજ આપણે જે ઉચ્ચની
 ને વિનુ આપી તે નામ નામ આપણને કાંઈ પણ શોક થાય
 ને અને આપણે આત્મત્યાગનો પાઠ શીખ્યા હોઈએ તો

આર્મત્રણને માન આપી આખી પસઠણ ધસી આ અને તેમનાં
પણને પાછા વાગવા પડ્યા !

એક મહાન નામમાં દેહલી ભદ્ર સક્તિ રહેલી છે ! યુરોપમાં
એક પણ રાજ્ય એતું ન હતું કે જે વૈશિષ્ઠ્યના સારિયની
સામે ટકી શકે. લિંકન, માન્ડ અથવા ગાર્શીફના નામની આગળ
કોઈ માણસોનાં કામ તે સી વિસાવમાં આવે ? આવા પેલાંક નબોએજ
પણી પ્રભુએને અકાળ મૃત્યુ પામતાં બચાવી છે.

“જે માણસનું ઉન્નત્વસ અંતઃકરણ બીજાઓના અંતઃકરણને ક્ય
બુમિકાપર લઈ જાય છે તે માણસ શું મરણ પામે છે ? જે અંતઃકર-
ણને તે પોતાની પાછળ મૂકી જાય છે તે અંતઃકરણોમા જીવતું એ
કાંઈ મરણ નથી.”

હૈડરને પાલમેન્ટમાં રાજકુમારી એલિસનું મૃત્યુ જાહેર
કરતી વખતે તેણીની મેવા ચાકરીની એક હલ્લકાવક વાત કહી હતી.
તે રાજકુમારીનો નાનો કુંવર બીમાર હતો અને વૈદ્યરાજે તે દર-
ગેનો વિષમય પ્રયાસ પોતાના આસપાસ નહિ સેવાની ચેતવણી તેણીને
આપી હતી. તો પણ તે સખ્ત તાવની બચાંક વેદનાથી પીડાતા માન-
કને તે માતાએ પોતાના બેળામા લીધું અને તેના તપી ગયેલા કપા-
ળને પંપાળવા લાગી. તે છોકરાએ પોતાના હાથ પોતાની માતાની
નરદનની આસપાસ રીટાળ્યા અને ધીમેથી કહ્યું : “ માજી અને મુન
કરો.” વૈદ્યરાજની ચેતવણી કરના માતાની સ્વાભાવિક લાગણી પ્રભુ
નિવડી ! તેણે જાણકના એક સાથે પોતાના એક દયામ્મા અને
તાતાનું જીવન બોલું.

ક્રીમિયન વિમ્લ સમાપ થવા પછી રાઈ રૅટ્કેડે એક માન
માણસ આપ્યું હતું. આ પ્રમંથે એક એવી દરખાસ્ત મુજબા આપી
ત્યંકે જલ્દી પોતાને જે નામ તોચો વિગેય સંસ્મરણીય લાગે તે એ

સમગ્રના રૂઢિપદ સખતું. જ્યારે કામજો બોલવામાં આવ્યા ત્યારે તેમાંના પ્રત્યેકની ઉપર હોદાઈને નાઠદિએલું નામ લખેલું જાયલું.

રોડી જણાવે છે કે દુનિવસું પ્રથમ ચોરપાલક ચોરી થતા પિંદમાં પેલી હાલ ધિલી સગારી દુનિવોલાએ રચાવત દુરું હતું આધુનિક સમયનાં પરાપકારી મનુષ્યોમાં જોન દાવડં અને હોદાઈને નાઠદિએલું તેનું અંગણી છે. કામિયન યુદ્ધમાં બાજ સેનાના જાને પસૂના સેનાપતિઓ રોડી એક પણ સેનાપતિનું નામ દુગમાંથી એ પણ માણસ લઈ રહે એમ નથી; પણ જ્યારે તે બંધકર ખૂતરેછન સમયનો નિર્દોષ દરવાખં આવે છે ત્યારે જે એક નામ તત્કાલ યા આવે છે તે મંચીર ખદમીમાંથી તરતની હોલી તરખુ સી રહોદાઈને નાઠદિએલું છે. એક સૈનિકે દુરું હતું કે ન તે સી આરી તે પૂં શ્યાપ દેવાનો અને કસમ ખાવાનો ખારે આપાર ચાલી રહ્યો હતો પરંતુ તેના આવ્યા પછી સર્વત્ર દેવાલપના જેવી પરિવત્તા પ્રસરી ગઈ. તેણે યુદ્ધની અર્ધી બંધકરના યોદ્ધા હરી નાખી. તેના સમય પછી તમસ્ત પ્રજાઓની યુદ્ધ સમયની દવાખાનાની પદ્ધતિમાં ફેરફાર થયો છે. કોંગ ખાદીનના જેરો બહાદુર કાર્મ પણ સૈનિક ન હોય અને તેણીના જેવો સમયો ખરેખરબજા પણ કાર્મ ન હોય. તે કાસ સોસાપટિની હાલ પ્રોસ્ટન્ટ સીઓ. પેંગ, કોલેંગ, ગેલ, દુસાંગ વગેરેથી પીડાતા લોકોના દુઃખ વિદારવાને જ્યા જ્યા જાય છે ત્યાં જ્યા આ અપરિશ્રમેષ દેવન સર્મો સી પણ લોકલેખાનું કાર્ય પહોંચે છે. આપણા ધાર્મિક ઇતિહાસના પુર્વોપર ને નામો ચોતરો કલ્પવલ પ્રસાદ કેવારી ગદ્યા છે તેમ જાન કરતા વિશેષ કિદાન નામો આપણને આ પ્રાપ્ત થશે ૭ ખાસિત જડતન કિદાન નામો કિદાન કિદાન કિદાન ને કિદાન કિદાન ને કિદાન

સત્યયુગ હજી હમણાંજ શરૂ થાય છે અને આ યુગમાં સ્ત્રીઓ પોતાની ઇચ્છામાં આવે તે ક્ષેત્રમાં પારમર્થિક કાર્યો કરી શકે છે.

“ કર્તવ્ય એ એક પ્રકારનો સીમેન્ટ-યુનો છે; એના વિના સવગી સત્તા, બલમનસાઝ, બુદ્ધિ, સત્યતા; સુખ અને પ્રેમ સુદૃઢ રચાવી શકી શકતો નથી. એના વિના આપણા જીવનના સવગી તર્તુઓ તૂટી જાય છે; એના વિના આપણને આપણી પાયમાલીની વચ્ચે આપણા નાશ તરફ આશ્ચર્ય સહિત જોતા બેસવાની ફરજ પડે છે.”

નિરંતર દૃઢ કર્તવ્યપરાયણતા એજ શિક્ષણનું સાચું પરિવસાન છે.

“ મને સ્વપ્ન આશ્ચું કે સોગવિદ્યાસ એજ જીવનનો હેતુ છે; પરંતુ હું ભગ્યત થયો અને મને પ્રતીત થયું કે કર્તવ્ય એજ જીવનનો હેતુ છે.”

આપણને જેમ જાણુ અણ કરવાની ના પાડવાનો હક નથી તેજ પ્રકારે આપણને કર્તવ્ય બજાવવાનો ઠંકાર કરવાનો જવાબ અધિકાર નથી. જે માણસ પોતાના માનવજાતિઓ પ્રત્યેના પોતાના કર્તવ્ય તરફ દુર્લેશ કરે છે અથવા તેનો અનાદર કરે છે તે અવશ્ય નૈતિક દેવાળું કાઢ્યા વિના રહેશે નહિ. આપણે કોઈને પૈસા આપીને પણ તેની પાસે આપણું કર્તવ્ય કરાવી શકતા નથી. બધું દ્રવ્ય તમારા કર્તવ્યમા-ફરજમા શુદ્ધિ કરે છે; કાસ્ટ્યુકે તમને તે અધિક વિચારણ અને વિશેષ ઉદ્ઘાત કર્તવ્યો કરવાને શક્તિમાન કરે છે.

જો તમારા પૈસા પ્રમુખિકપણે મેળવેલા ન હોય, જો તમારા કાર્યવાધિ રૂપિયામા અપમાનિકપણે મેળવેલી એકાદ પાઈ પણ હોય તો - મને સહનતા મળેલી નહીં નહીં. જો તમારી મૂંઝા દિસાજમાં ન હોય અને દુઝામી અનાયો તથા વિધવાઓનું રક્ષા હોય તો તમને વિગત મળેલો મળી શકે નહિ. જો તમારા દ્રવ્યે બીજાઓને મરીતબના

આ દોષ તો તમને નિષ્કલનજ મહેરી સમજાવે. જો જપિઃ બીજા માણસોને ખાતી નામે, બીજાઓના જીવન કુંઠાં કરે, બીજાઓનાં રક્તને શિથિલ બનાવે અથવા તેમના સરીરમાં બાધિ કલમ કરે. એવા કોઈ પાપા હાથ જે તમે દબ મેળવ્યું હોય; બીજાને ખરાબ કરે એવા કોઈ પાપા હાથ જે તમે પેલા મેળવ્યા હોય તો તમને નિષ્કલનજ ખજા છે એમ સમજાવે.

રમસૂઝમાં રાખાને કે એક સમયે તમારી સમગ્ર રહેણીસણીનો દિશાત્વ તમારે આપવોજ પડવોજ તમને પુછાશે કે તમે કયમ રીતે મેંપાદન કર્યું હતું ? શું તેમાં બીજા માણસોના ભોગ અવાધ છે ? શું તેમાં બીજા માણસોની આઠાઓ અને સુખની કમર ખેંચાઈ છે ? શું તેને ખરે બીજા માણસોના સુખનો ભોગ આપવામાં અર્થ્ય છે ? શું બીજા માણસોના દર્દો તેમ નાથ પામ્યા છે ? કે તેમને મળવાની તકનો નાથ થયો છે ? કે તેમનો વિકાસ અટક્યો છે ? આ તેમના સ્થિતિઓ જાણ થયા છે - શું તેમાં બીજા માણસોના સ્વસ્થા અને સ્વેચ્છાથી નુકસાન પડ્યું છે ? જે એમ હોય તો તમારું જીવન નિષ્કલનજ નિવેરું મળાશે. તમારા કોરો રૂપિયા તમને આ નિસ્કલનજ લેણવાપકારમાંથી બચાવી શકશે નહિ કે: " તમારી પુત્રના કરવામાં આવી છે અને તમે દલદલ પાકિતના નિવડ્યા છે."

પેલાના પુત્રોનોના હાથનાં અને ખેડાટક દેવાળું કદાચપાથી જાતે સર રાશ્તર સ્કોલની સામે ૧૨૦૦૦૦ પાંડુ દેવું પુરાતું કમું ના - તેના મિત્રો તેની મહેર ધાવર અને તેના સ્વેચ્છાદોના મન મનાવના જેટલા પેલા એકલા કન્યાને નેવાં થયા. પરંતુ તેને સાબિત ન ન કર્યું: " આ જમતો દાસી હામ કર્મિનજ સખા દેવું પત્ની હોઈ; નહિ અને બીજી સખા યુવાની છોરું. પરંતુ નિશાન અમારી કલ્પના ના અને નિષ્કલનજ રાખીશું." આ મદાપુરઃ આપણને પાંચ અને

પ્રમાણિકપણું કેવું મદાન ઉદાહરણ પૂરું પાડે છે । તેણે તે રૂંચણી આવડાને સંખત પરિભ્રમ કરી અત્યંત ત્વરાથી " નેપેલિયનનું છાત્ર ચરિત્ર, " " વૃણ્ડોઈ, " " એક સાદાની વાર્તાઓ, " એ શ્રંગો સખીને પ્રસિદ્ધ કર્યા અને તે ઉપરાંત " વૈમાસિક " ને માટે લેખો જનુ સખનો મરો તથા મીઠાં સખાણો પણ કરતો ગયો । આ સખનું લેખનકાર્ય તેણે મદા રોઈ, દુગ્ધ અને પાવમાણીની વચ્ચે કર્યું હતું. છતાં તે જણાવે છે કે " મારા લેખકારોનો ધન્યવાદ મેળવવાની અને એક પ્રમાણિક મનુષ્ય તરીકે મારું કર્તવ્ય જાળવવાની આશ્વાસવાચક આવનાથી હાથ કુંજોનો ખસખસાદ ઉપી છાં છું તેવો હું આથી વિપરીત સ્થિતિમાં ગળી ચાલો ન હોત. હું મારી સામે એક સાખો, કંઠાળા ખરેખર અને અંત દારમ્ય માર્ગ ભેડાં પું; પરંતુ તે માર્ગ અને નિષ્કલંક કર્તવ્ય તરફ સખ જાય છે. જો હું આ રમુખિયા મરણ પામીશ-તે જેમ જન-વનો પળો મંમવ છે-તો હું માન સદિનજ મરણ પામીશ. "

તે જે અનિમ વાણો બોલ્યો તેણનું એક આ હતું: " આજ નિક સખના મેખોમાં સમયમ સોથી 'વધારે મેં' લખ્યું છે અને મને આ વિચાર આવતા આવડે થાય છે કે મેં કોઈ જનુ મનુષ્યની વચ્ચે આવડાનો કે કોઈ જનુ મનુષ્યના સિકાનો ઓછાકાનો પ્રવલ્લ છોડે નથી. વળી મેં એવું કાઢ જનુ લખ્યું નથી કે જેને મારી મનુ-હન. પર જનુ મદ કરવાની અને છગ્ગા થાય. "

જો કે આત્મસિદ્ધે દબ્બતી એક મોટી રાખે માટે જનુ મારાદ કરવાની ના પાડી હતી. તે જનુ દબ્બને માટે ખાસજ કાનિ તે આદે હાથો દોળ તેના રમ્મ કારંડ વિષદિયાવજને તે અધિક દબ્બ આદે મરો છે.

દેશો જે વિદ્યાર્જનો અન્વાસ આવજ ન વાદરત તો યાજ રદ લાય રેશ્વો પુછ મેહાન રી રાકો રેજા; પરંતુ તેને બિજ

ધમલેન એક વાત જણાવે છે કે, ભોરકનના એક મીમાં
આપારીની ખાતે તેને એક મિત્ર એક પારમાર્થિક કાર્યમાં સદાય મેળા
મળેલા આ સમયે તે, એક કાગળને અર્પીને બાપે આખા વેશરૂ વાપરવાને
માટે કહ્યો: આપનો ફતેહ તેના મિત્ર આ બેઈ શાઈ કે અલી
અલ્લાઈ કે.૫ તમે એમ સાગવું તથા. પરંતુ અમારે તેની માજી
સ.મજીને તેજી મેં પેઠ જ્યાં ત્યારે તે મિત્રના આશ્વર્યનો પાર રહ્યો
તદિત તે બોલ્યો: " જ મજાસ આમાં રહેતો માટે આપનો મી
માજસ દોષ તે મજાસ એક વગરવારી કાર્યમાં. ત્યાં પેઠ અપે એ
નરેતર આજનીકાન્ક રહત ન " જ સામગ્રીન ત આપારી બોલ્યો:
અમારું રહેત નસ.ગત અત આત દુર આમતોપર પાન
આપીનેજ દુ કા.ક આપી શકુ અરહુ મ પ્રાપ્ત કરું છું. "

અતઃ અતઃ ન ત ન ત નિવર્તન ત ત અત મિત્ર દુર.

તાં હંદુસ ખામુસ હંદુસાણને વદ્ય થઈ એક આનેા પદ્ય મદામહેનતે ખર્ચે છે; અને આ પ્રકારની હંદુસાણ એ તો હોખનો નાનો ખાઈ છે.

અર્ધદાઝનો એક વેખક જણાવે છે કે " એક ખેતરના દરવાખનો આગળો બગીચો દોવાથી નીચે પ્રમાણે તુકયાન થયાં હતાં તેમાંથી પસાર થનાર પ્રત્યેક જણ તે દરવાખને વાસતું, પરંતુ આગળો બગીચો દોવાથી પવનનો સપાટો આવતાંની સાથેજ તે ઉપડી જતો. એક દિવસ તેમાંથી એક ફક્કર નીકળીને જમણાં તાસી ગયું. ખેતરમાંના સર્વે માણસો તેને પાતું સારવામાં મદદ દરવા દોડ્યાં. તે ફક્કરને અટકાવવાને એક માણસે અભણ્યે એક ખામાની ઉપર ફડકો માર્યો અને તેથી તેની ધુંટીને એવી સખ્ત ઇજા થઈ કે તેને બે આંચાડિયાં મુઠી ખાઈએ સેવવો પડ્યો. બ્યારે રસોડામાંથી પાણી આવી ત્યારે તેને જણાયું કે તેણે સમડી આમળા સુકવવાને જે ઘણિયું મૂક્યું હતું તે વારે સામગ્રીથી ઘાતી ગયું હતું. જોવાસણ પછી મકરમમાં જે અખ-રમખ માણે છૂટી મૂકીને ચાલી ગઈ હતી અને તેમાંની એક માણે એક વાહરમનો પચ ખાગી નાખ્યો હતો. માણનો પચ પછો કિમતી વખત નહોતો મળે. સવેળા આગળે પદસાણ્યો હોત તો આ બધા તુકયાનને જલ્દે માત્ર ખેન આના ખર્ચાવા દોત."

હાંડનનો પુસ્તક વેચનાર માણ, કે જેણે પાછળથી એક મદાન લવાખાતું રથાપ્યું હતું તે અત્યંત હંદુસાણ કરતો હતો. તે પોતાની ફાનના પાઉલા આગળ રહેતો; એક બૂતી પાછલીપર બેસીને બેજાન કરતો; પોતાના દિસાજ ગણવાના પાટિવાનો ખેન તરીકે ઉપયોગ કરતો અને વર્ડમાનપત્રને કપડા તરીકે પાવરતો. તેણે સમ હતું ન હતું. એક રાત્રિએ દાપદિન્સ નામનો એક ખીલે નાખીયો હંદુસ તેને ત્યાં ગયો. માણ કે જે અંધારામાં હતો તેણે ખીજુગણી સગ-ગાળીને તેને પૂછ્યું: " તમારે શું હામ છે ? " તેણે જવાબ આપ્યો: " વમે

કરી રીતે પેસા જમાવે છે તે હું જાણુવા માગુ છું.” દોષદિન્સનો હોસ્
જણી લીધા પછી “આપણે એ વાત તો અધારારમાં પસંદ કરી
છીએ” એમ કહીને તેણે મીજબતી: “એકાદી નાખી.” આ બોલ
દોષદિન્સ બોલ્યો: “ખરેખર, પેસા જમાવવાની નામતમાં તમે ખાતર
ચુર છે. હવે મારે બીજું પૂજવાની કાંઈ જરૂર નથી. તમારી જાતી
મારા હાથમાં આવી ગઈ છે !”

આવી કંઠાક કંજુસાધ કરતાં તો હાલકપણુ સાફ છે. એ મને
વાનાં જ્યારે હદ એજાગી જાય છે ત્યારે તે દુઃખ ઉત્પન્ન કરે છે.
એટલુંજ નહિ પણ ચારિત્ર્યનો નાશ કરે છે.

એક શુદ્ધ પોતાની નોકરીમાં રહેલા એક આશ્ચર્યમંત્રને
કહ્યું: “વર્ષાદિના દિવસને માટે કંઈક જમાવી રાખજો.” થોડા દિવસ
પછી તેણે તે આશ્ચર્યમંત્રને પૂછ્યું: “તમે કેટલા પેસા એકઠા કર્યા
છે?” તેણે પ્રત્યુત્તર આપ્યો: “કાંઈ પણ નહિ; આપની આજ્ઞાનુ-
સાર મેં પેસા એકઠા કર્યા હતા, પરંતુ કાલે ખૂબ વર્ષા પડ્યો તેમાં
તે સપાળા તણાઈ ગયા—તે સપાળા દાર પીવામાં ચાલ્યા ગયા.”

રોમન સામ્રાજ્ય વખતે રોમમાં કુચ્ચ અને દલકી પંકિતન
લોકોની વચ્ચે જોડેલો મોટો બેદ દતો તેટલો મોટો બેદ બીજો કોઈ
પણ રચતો ન હતો. એક તરફ અસેકસાન્ડિયાથી અનાજના વહાણ
આવતા એકાદ દિવસ પણ વિદ્યંબ ચાપ તો ધણા લોકો જૂએ મરી
જાય એવી ત્યાંના ગરીબ રહેવાસીઓની દશા હતી; ત્યારે ઉચ્ચ
પંક્તિના લોકો માત્ર એકજ મિજબાનીમાં લાખ્યો રૂપિયાનો ધુમાડો
કરી નાખતા. તેઓ દાર પીવા માટે મલમલિત પ્યાલીઓ વાપરતા
અને મોલાખ મોલી તથા તરેહ તરેહના સ્વાદવાળી શાક તરકાર
ખાતા. પરિશુભે બર્તદરિના ક્યન મોંમે રોમ મર્ય પ્રમાણે
તેમના વચ્ચે વ્યાધિઓનો સુકાળ રહી તેઓ અસ્થાયી થતા.

નિષ્ફળતા મળવાનો સંભવ ન હોય. તેમ તેઓ બપડાદાર રીતે રહેવા લાગે છે. જાણે હવે તેમને કંઈ ડર રહ્યો ન હોય તેમ તેઓ પોતાની રહેણી કરણીમાં ફેરફાર કરી નાખે છે. દુર્ભાગ્ય વચ્ચે સરકાર એવો કાપડો ધડી શકતી નથી કે જે પ્રજાનો ઉપજ કરતાં વિશેષ ખર્ચ કરવાનો દુરુદ્દેશ દૂર કરી શકે.”

“શૂર્ભ માણસોની ઉત્પત્તિ તેમના નાશનું કારણ થઈ પાડે.” બાર્નમ જણાવે છે કે “દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કરવાનું કામ અને તેટલું કડિન હોય તો પણ તેનું સંરક્ષણ કરવાનું કામ તો સૌથી વિશેષ કડિન છે.”

યોગ્ય માણસો દ્રવ્યનો સદુપયોગ કરી જાણે છે. તેઓ તેને કમાઈ પણ શકે છે અને ઉડાવી પણ શકે છે; સંચી પણ શકે છે અને નષ્ટ પણ કરી શકે છે; પરંતુ તેનો સદુપયોગ કરવો એ વાત તેમને માટે અસંત કડિન થઈ પડે છે.

એક દેવાસયની રંગીન કાચની એક મોટી બારી બની રહ્યા પછી એક કલાવિધાયક, ફેંડે દેવામાં આવેલા કાચના ટુકડા ઉડાવી લીધા અને તેનાવતી એક બીજા દેવાસયને માટે આખા યુરોપની સર્વોત્તમ બારીઓ પૈકીની એક બારી બનાવી ! આ જ પ્રકારે પણ હાકરાઓ બેદરકારીથી સમયના જે ટુકડાઓ ફેંડે દે છે તેનો સદુપયોગ કરીને બીજાઓ ઉત્તમ ચિન્નણ અને પુષ્કળ દ્રવ્ય મપાદન કરે છે.

આરિશ્વનો વિકાસ કરવાને માટે દેવાસય, ઘર અથવા દુકાન પર હેવું હોવું જોઈએ એવી રહીસ, આજકાલ નવીન અર્થસાધનો એક એક રૂપ થઈ પડી છે. પરંતુ મર જોતાં તો હેવું એક, જાડવું ત્રણ છે; હેવું કલંક રૂપ છે. ખેડુતોએ તો ચીસી મૂકવાની રીતને કાચેરાની પેઠે તથા દેવી જોઈએ આપણામ્ બરવાની શક્તિ ન હોય. તે છતાં હેવું કરવું એ ચોરી કરતાં કંઈ નાનો મુન્હો નથી. આ

તેા પ્રાનિ આજ્ઞા વિરોધે આપણું મુખ જોવાની તક પણ આપી નથી. જે પછે ઘડીરમણી પ્રશ્ન નીડ્યો જાય છે તેજ પછે પ્રાનિ ઘડીરને કિમ કિમ કરતા માટે છે કે જોયી તે ઘડીરનો અન્ન વસ્તુઓની ઉત્પત્તિ કરવામાં ઉપયોગ કરી ચકાવ.

કરકસરની મુખ્ય શક્તિથી યોગ પેસા જાગ્ય મામ છે; કિમ વિલિમ અંતો જોડાઈને તેનું અખંડ સ્વરૂપ બને છે; અને તકિ જેની વસ્તુમાંથી ખરી વસ્તુનો ચમત્કાર કિપમ થાય છે. આર્ત નામ 'કંજુસાર્ધ' નથી પણ "કોરે દહિ" અને "અવરથા શક્તિ" છે કે જે શક્તિ નિકપયોગી વસ્તુઓને ઉપયોગી બનાવે છે; તકાઈ ચીંગોને કાપમ. સાવે છે; તક પાખતી ઘાંગેઆ નીતન શક્તિ ઉમેરે છે અને કોર વસ્તુનો મનુષ્યનું મુખ વપારવામાં ઉપયોગ કરે છે.

અધેજ મનુરો અતિ સખત કામ કરે છે, જાગેજ રજ બોખવે છે અને કાન્સના મનુરો કરતા ખમગા પેસા મેજવે છે, તે પણ તેઓ ખાતુંજ થોડું બચાવે છે; કેમકે પેસા મળવાની સાથેજ તે સાર વમેરેના કૃષિક વિસાસ પછળ ખચાઈ જાય છે. જીંછ તરફ કાન્સમાં પ્રત્યેક માનુસને યોડામાંથી પાતું કરવાની કળા શીખવવામાં આવે છે. કાન્સમાં રહેતી એક અમેરિકન સમારી જણાવે છે કે "મારા દેશમાં હું જે વસ્તુઓને હમેશા ફેંડા ફડે છું તેમાંથી અહીંની મારી બહેનપણી સુંદર સુંદર વાલીઓ બનાવે છે; અને તે છતાં તેમાં તગી અથવા કંજુસાર્ધ જેવું કાંઈ જણાતું નથી."

કેવરંદ વિલિપમ માર્શ જણાવે છે કે "જ્યે સખમ આકર થયા 'કરકસર કરો' એવું સુવર્ણીકરે સજું એમ બને મન થાય છે."

જાવર જણાવે છે કે "તમારી વરરિખાતેલું પ્રમાણ એવું તાજો કે જોયી તમારે સાધનો વધે. પોતાની આવક કરતાં વિશેષ

ખર્ચ કરનાર પ્રત્યેક માણસ તંગીમાં રહે, છે, પરંતુ આવક કરતાં
ઝાણું. ખર્ચ કરનાર દોઈ પ્રજા માણસ તંગી ભોગવતો નથી. હું મારા
પૈસાની એવી ગેરબ્યવસ્થા કરી ચૂકું કે મારી વાર્ષિક આવક પાંચ
લાખની હોય તો પણ ગરીબાઈનાં ખરાબમાં ખરાબ અનિષ્ટો. પણ
મારે સહન કરવાં પડે, ભય અને સજ્જા માફ હોયલું કેરી ખાપ;
અને હું મારા પૈસાની એવી સુબ્યવસ્થા કરું કે વાર્ષિક સો પાંડમાં
પણ હું શ્રીમંતાઈના ઉત્તમોત્તમ સુખો ભોગવું અને માન મેળવું.

એમાંડ નહિ એક પ્રમંત્રે આર્થિક સુધારા વિશે ભોલતાં, સિસે-
રોના આ શબ્દો લાંબા હતા—“ કરકસર એ સારી આવક છે ”
પરંતુ તેણે “ આવક ” શબ્દના ઉચ્ચારમાં બૂલ કરી હતી તેથી
હોઈ નોંધે તે સુધારવાને માટે તેને પાંચેથી હતું. પરંતુ નહિ આ
બૂલનો પણ સંદુષ્કોણ થયો. તે ભોલેણ “ નામદાર હોઈ રહે, છે કે
તમે સિસેરોના જે શબ્દો લાંબા છે તેમાના મુખ્ય શબ્દના ઉચ્ચાર-
માં બૂલ કરી છે; ” પરંતુ તેથી અને આનન્દ થાય છે, દારણ કે
એથી ‘ કરકસર એ સારી આવક છે ’ એ અમૂલ્ય રહેવત જરીથી
બોલવાની અને તત્ત મળે છે. “ કરકસર એ સારી આવક છે ” એ
શબ્દો આપણે દરેકે વારંવાર ખાર અને ઉચ્ચારવા શ્રેય્યે.

વેલિચ્ચન બ્યારે મુનાઈટ્સ રહેસને પ્રેસિડેન્ટ હતો ત્યારે પણ
તે પોતાના ધરખર્ચની અત્યંત જારીક નજલ લેતો હતો તે સમ-
જનો હતો કે કરકસર વિના કેઈ પણ પ્રમાણિક માણસ શ્રીમંત
થઈ શકતો નથી; અને કરકસરવાળા હોઈ પણ માણસ ગરીબ
નથી—શક થકનો નથી.

વેલિચ્ચને હતું હતું કે “ મેં મારાં ખાસો ખાસી જતેજા મુજ-
વાનો નિયમ લખ્યો છે. ”

જેન જેન એટલે હતું હતું કે “ કરોડો રૂપિયા પેતા કરવા

પ્રકરણ ૧૩ મું—પૈસા વિનાં પંજુ શ્રીમંતું થઈ શકાય છે.

“ કો વા દરિદ્રો વિશાલ તૃષ્ણા ”

“ જીન માણસો કહેને પૈસાને માટે આત્મ કરે, પરંતુ હું પૈસા વિના અને પ્રત્યેક સુદ્ર વસ્તુથી પર થવાનો પ્રયત્ન કરીને શ્રીમંતુ થઈ શકીશ. હું કોઈ પણ સ્વાર્થી દેવથી મારી સ્પર્દા સેવાને કલ્પિત કરવા માગતો નથી. ”

—સાઈ ડોલિંગ્સવૂડ.

“ જે દેશમાં લકષ્મીનો સંગ્રહ થયોને માણસો પતિત-વેશથી યાવ છે તે દેશનું અનિષ્ઠ યાવ છે અને તે ત્વચથી આવતા અનિષ્ટોનો ભોગ લઈ પડે છે. ”

—ગ્રાહરિમથ.

“ પાસે પાદ પંજુ ન દેવી એ તરીખાઈ નથી; અને દ્રવ્ય એ નાંઈ સંપત્તિ નથી. આપણી પાસે કોઈ વસ્તુ ન દેવ તેથી એમ સમજવાનું નથી કે તે વસ્તુ પ્રાપ્ત કરવાની આપણામાં શક્તિ નથી અને દેવેયોને કોઈ વસ્તુ મળે તો તેથી એમ માનવાનું નથી કે તે પ્રાપ્ત કરવાની આપણામાં શક્તિ છે. ”

—ફેલન હંટ.

“ કોઈ માણસની પાસે પુષ્કળ વનમાલ દેવ તેટલા મારેન મારે નેને માથા આગળ બેસાઈ મારવા જેવા બેઠએ નહિ. મારે તેને જગ્યાથી અપહનું બેઠએ કે હું પૈસા વિના થવાથી યત્ન હું અને મને કોઈ પૈસાવટે ખરીદી શકતો નથી-મને કોઈ સુખ અને માન આપીને પણ થવાનો.

1998

[illegible]

શારીરમાં અવગો નથી. " તિલિપ શ્રુત છે કે " મુદગલિ
નિમ પેલી ખાલી નથી અને સદગુણી જેમ વદન્ય ભાર્ય નથી
તેમ કન્યાને મન મહત્ત્વ નથી. "

જ્યારે જોઈએ ત્યારે આપણે મુખને ઠાંધી
કરીશું ? શું આપણે આપણા હાથને અને આપણી પીઠનો તે
મળીશું ? શું આપણે ખાર લેતા વસ્ત્રો ઉપરના કાચ તરીકે શું
આપણે આપણા બનીએ-અને જ્યાં જ્યાં આપણે વિશેષ કરીએ-
આપણી અભિમાન રાખીએ ?

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

[illegible]

તે દેશમાં જાય અને પછી બહારના આવી શકે નહિ. તેમ તેથી
નિશ્ચયી પણ મને નહિ. એક સિસ તે જાણીયુંસ એ નેવરાઈ
સપગ્ન બોળતે છે કે કેમ તેની વધારે કસોતીને અંગે. તેના અંતરમાં
તેની જાણ પેલી કાળજી પડેલી અને તે પોતેજ પેલાં ઉણ પુરું
કાળજી દેખીને તણાઈ મરે !

નેપોલેને કહ્યું : “ આ સર્વ (હાઈ સાર્સરીસના કેડવટન નામની
મિથા) એ સ્વાર્થ સુખી હોયો નેપોલે. ” એમને જવાબ આપેલ :
“ ના હા, આ સર્વ જાત એજા અનિષ્ટ-ખરીનામનીજ દૂર કરે છે.”

તેમ કાંઈ એક સંકલિત વધુરનો પુત્ર હતો. તે અઘાત
ફાંટી દાખિયે ખુદે અછાત અને જીવન હતો. એ તે મહોમ્મદાઈ
મતે તે દેશીયાર નેજા હોયતો. તેના પર જાવરનો ખારી મળા-
જતા તે જો બેઠુરના દેર ચારતો હતો તે પણ તેના પ્રત્યે પાતણી
કેટલાં મજાવતો અને તે અઘો સિસ વાંદન બીજાની આખો
કેવલ લોજી લેને એરોને એરોજાની વરચરતો અને બીજાનેલોજ
અઘરવા એ બેઠુર એરદાઈ કમલ નિહાના પર મુકાડતો
જા તે દેશીયાર એરદાઈ જાણે કાંઈ નામતો અને પોતાનાં
મજા દેવોજા દેવોજા તેમ તેમ કીરલો જામ છતા પણ તે હોજ-
રાને દેવોજા દેવોજા સીમરજી મજા સુ અને
મજા તેને મજાજી મજાજી દેવોજા જાણે
મજાજી એ સિસરજી મજાજી સમજાજી
મજાજી લેલ મજાજી જાણે મજાજી સમજાજી
મજાજી મજાજી મજાજી
તેથી વસતિજાણે
જાણે દેશીયાર જાણે
જાણે તે એક દેશીયાર

રહી અને આપણે તેના જેવા ખરાબ કાર્યોનાં કારણો જોઈ પર્ત
કરું નથી ! વિવેકાનંદ, રામાનંદ, શામળીનં, અરવિંદ, કમલેશ્વર, વૈષ્ણવ,
વેદાન્તિક અને વડેશ્વરના જેવા મંત્રી વિચારસ્થિત કાલો કેવો
ભરી પ્રજિજ્ઞ ? ગૌરમન, જાણ, સમ્મત, વૈદિકમન, સમજાસાધ
અને વિચારના જેવા ખરાબ ગજદારી બતાવેલું તેનો પમવં કયો ?

કેટલાક માણસો આરોગ્ય, આનંદ અને ખુશખબ્બરી આપ
વળે વાંચન દોષ છે અને કયો તેઓ અનંધ સ્વાદામ્ય પશુધૈર
આપે ? નવમ વરો અને દુઃખોળી અધિમ ભે છે ખીલ કેટલાક
કલ્પનો આત્મક, રૂઝ અને વિવાદા બાબતમ્ વાંચન દોષ છે,
જે કેટલાક એવા વીરવતરાન નામવાતા દોષ છે + પાંચેક મહાત્મ
આમ અદ્ય છે એવાક માત્રા અંધ તેા અ.ન.ન. કે દેશકીકેવ
કે + કમલ, વગેરે આમ છે ને ન દેશકી કે આનંદકુલ
મનુષ્યમ્ આપણો કે કે દેશકી માણસ કાર્યાલક, અને અધિ
આપે ને ને કમલ, વીજ, કે ને ને કમલ, વગેરે આમ છે અધ
+ સમ. વ.ન. અને કેટલાક આપણના કમ વગેરે આપણના ભ.વે છે.

કે + કમલ, વગેરે આમ છે ને ન દેશકી કે આનંદકુલ
મનુષ્યમ્ આપણો કે કે દેશકી માણસ કાર્યાલક, અને અધિ
આપે ને ને કમલ, વીજ, કે ને ને કમલ, વગેરે આમ છે અધ
+ સમ. વ.ન. અને કેટલાક આપણના કમ વગેરે આપણના ભ.વે છે.
કે + કમલ, વગેરે આમ છે ને ન દેશકી કે આનંદકુલ
મનુષ્યમ્ આપણો કે કે દેશકી માણસ કાર્યાલક, અને અધિ
આપે ને ને કમલ, વીજ, કે ને ને કમલ, વગેરે આમ છે અધ
+ સમ. વ.ન. અને કેટલાક આપણના કમ વગેરે આપણના ભ.વે છે.
કે + કમલ, વગેરે આમ છે ને ન દેશકી કે આનંદકુલ
મનુષ્યમ્ આપણો કે કે દેશકી માણસ કાર્યાલક, અને અધિ
આપે ને ને કમલ, વીજ, કે ને ને કમલ, વગેરે આમ છે અધ
+ સમ. વ.ન. અને કેટલાક આપણના કમ વગેરે આપણના ભ.વે છે.

છે તેવી રીતે તેમણે જીવ, ખેતર, પુષ્પ, પક્ષી, જાનસાધી, ધર્મ અને
 નિર્મલકાંધી સહિત અને દ્રવ્ય એમનું છે. તેમને જાણના પ્રતિષ્ઠા પાત્ર
 સાંસ્કૃતિક મહાન સંસ્કૃતિ પાત્રો આસિ રહિયાં જાવતાં. જાણના દેવ
 આ વિરલ જ્ઞાતિઓને જાણના પ્રત્યેક મહાદેવો સહિત અને સાંસ્કૃતિક
 જની પ્રતીતિ થઈ હતી; અને જેવી રીતે રજુમાંના પ્રવાસી પક્ષી
 મહામાનુ દેવપિત પાણી પાત્ર છે તેવી રીતે તેમના તુલાતુર જ્ઞાતિ
 જોએ તેમાંના અમુતનું પાન કર્યું હતું. માણસો અને વસ્તુઓ
 રહેલી સારજૂત સહિત અને સાચું દ્રવ્ય લાસી કહાતું અને તુલાતુર
 માનવજાતિપર તેની હાજિ કરવી એ તેમનું કર્તવ્ય હતું. તેઓ
 માનતા હતા કે મનુષ્યનો સૌથી વિશેષ મહત્વનો જોગજ મુખ
 દારા શરીરમાં પ્રવેશ કરતો નથી. તેઓ માનતા હતા કે મનુષ્યો
 કંઈ સંપત્તિ, દ્રવ્ય અને અમયીજ છી રહ્યાં નથી; અને જે
 તેઓ માત્ર તેનાથીજ છી રહ્યાં હોય તો તેઓ કેવલ પશુનીજ
 સ્થિતિમાંજ રહે. તેઓની એવી માન્યતા હતી કે ઉચ્ચતર જીવને
 માટે ઉચ્ચતર જોરાજી આવશ્યકતા છે. મનુષ્યમાં વિદ્યમાન પામણી
 અમયીજ સહિત છે; અને આ વિદ્યાને માટે માત્ર સ્થૂળ જીવને
 કાઢી રાખનારા જોરાજ કરતા ઉચ્ચતર જોરાજી જાણવળા છે એજ
 તેઓ માનતા હતા. તેમણે સહિસાંસ્કૃતિમાં અને મનુષ્યોના અંતર
 ત્યામાં એવું સૂક્ષ્મ જ્ઞાન જોયું કે જેનો મોઢાવડે ખવાય તેવો રોજ
 અને રોજો જીવી રહતો ન હતો. તેમની જાણના ઉચ્ચ અને ઉચ્ચ
 હતી મહા અને અંતે તે સાંસ્કૃતિક કાંઈ જાણી જાણે. જાણે જોવા
 અનુભવવાવાળી જાણી મહા. તેમણે વિદ્યાસ પામણી ઉપમા, દારા
 વસ્તુવિદ્યા, સુદર પામણ અને માનવ જાણવળા પ્રત્યુત્તર રૂપેન કર્યું.
 તેમણે પ્રત્યેક જગત્, પ્રત્યેક નિયમ, પ્રત્યેક જુગત, પ્રત્યેક જાણ
 વિદ્યા અને પ્રત્યેક જાણવળા તેનું પ્રતિબિંબ જોયું. તેઓ

કાન્તાના પૂર્વે લાગીજ રુચી હતી. છતાં પણ તેઓ સ્થૂળ કરતાં
અનેકમાત્ર કિંમતી એવું જાન થતુ જગતને આવી મળા છે. . .

કુલમ મગજ અને ઉદાત્ત આત્મા પરાવનાર મનુષ્ય (મુદ્ધમં
હુદ મુદ્ધમાં પણ સૌન્દર્યનો એવો પ્રકાશ ફેલાવે છે કે જેવું સૌન્દર્ય
હારીયરો કદિ પણ આપી શકતા નથી. હુદ દ્રવ્ય સિવાય બીજું કંઈ
પણ પામે ન હોય તેના કળા. આરિય અને મંત્રોત્ત ધારણ કરવાનું
તણ પસંદ નથી કરતું / જે માણસ મંદકૃતિને કુન્નત કરે છે તે ભલે
એક પાક વિનાજ મરણ પામે, તો પણ ભાવી જ્ઞાન તેનું સ્મારક બંધાવશે.

શ આપણે મુક, કાન્સ્ટ, ગરબોસ્ત, મહામદ કે કાન્સ્યુશિય-
નનું અનુકરણ કરીને તેમના જેવા નામગ, ઉદાર, સ્વાયંત્રવાદી, સંપન્ન,
અને પ્રમાણિક થવા માગીએ હોએ / જો તમ હોય તો ભલેને
આપણ, મગજના તમિષાઝાદક પાણી હોય, તો પણ આપણને તે મદા
નકરે કે અમુક અને પગમ સિવા સગ્ગે ભલેસો સમજવેક.

એક એનિસ્ટિક પ્રવાસી આપણને જણાવ છે કે " રેલીના
નળુમ એક દિવસ એક કદન મુ રારીની પાવનુમ. એ માણસોના
રૂઢિ, પદ્ધતિ મારો જનવામ આપ્યા. તેઓ સ્ખીલી રીતે તૃષ્ણા
મન્ય રાખ્યા હતા, અને ત જ પળ તેમાના પ્રત્યક્ષી હમરની
આનવાસ નિમ્ન નિમ્ન પ્રકાનના અમ કારણના એક નોટા જથ્થો દતો '
વિનાયક, આ અનંકાનેને જાનના સહરોમા વેચવાને તેઓ સ્વુમ
મન ન જાણતા હતા. "

જે મનુષ્યની પાને નેસા હતા નથી તે ગરીબ હોય
કે, પરંતુ જેની પાસે પેસા મિલાય બીજું કંઈ પણ હોવું
નથી તે તેના કરતાં પણ જલ્દી વધારે ગરીબ હોય છે.
જે માનવ પોતાની પામે દ્રવ્ય ન હોવા છતાં પણ આનન્દ જુરી
તા છે તેજ માવ શ્રીમન્ છે જે માણસ લોભા હોય છે તે ભલે

એ ઇચ્છે છે નિસર્ગે આવી જાય છે પાંડી શીયા અને કુલાલ ત્યાં
 નેમી નીચે તેના ખરીબોરે તેને સ્વતંત્ર કોઈ અને પોતાના કોઈને
 કારભાર લેવા પોતાના માલકોના કિશ્કનો સમય માત્ર એ કોઈને
 ને દ્રવ્ય અને આકારને પિત્તરત્તે હતો અને એક કુપારાં છેતો
 હતો આવી કંગાલ અવસ્થામાં પણ એ તરત્તાનીને પ્રેમ જાન
 પૂરક રહેતો જોઈને મહાન સિકંદરને અત્યંત આશ્ચર્ય થયું અને
 તેને પૂછ્યું : “ તમને કાંઈ જોઈએ છીએ ? ” ઇચ્છે છે નિસર્ગે પ્રત્યુર્ત
 આપ્યો : “ હા તમે જય હેરા કમા રહો અને મારા પર કાંઈક પડ
 રો તમે મને જે આવી સજ્જા નથી તે મારી પાસેથી કાઢ દો નહિ
 તે મહાન વિજેતા એમણે “ જો હું સિકંદર ન હોત તો ઇચ્છે
 છનિસ થવાનું પસંદ કરત.”

અસામાન્ય બહાદુર અને પ્રમત્તિજી માણસો કાઈ સુવર્ણને માં
 કામ કરતા નથી તેઓ પ્રેમ માન અને આસ્થિયને માટે કામ કરે
 છે. પોતાના સત્ત્વ અને નીતિના સિદ્ધાંતોને ત્યાગ કરવાને બદલે સૌંદર્ય
 મરણનું દુઃખ સદન કર્યું હતું. સાત કાસાસે રોકે ઇન્દિયનોનાં સંક
 એમાં કરવાને માટે પ્રયાત્ન કર્યો તે સમયે તેના મનમાં દ્રવ્ય અથવા
 દેશ મેળવવાનો વિચાર ન હતો તેણે રક્ત વિચારવંત માણસોની
 ઉત્પત્તિ અને સજ્જ દુઃખી માણસોના છુટકારા માટેજ કામ કર્યું હતું.

એપિસ્ટલસ દ્રવ્ય તરફ જે તિસ્કાર ધરાવતો હતો તેને એક
 શીખંત રોમન વક્તાને ઉપદાસ કરતો જોઈ તેણે જણાવ્યું કે “ મને
 એવી વસ્તુઓની અપેક્ષા નથી. એકંદરે તમે મારા કરતાં મરીન છો.
 તમારે ત્યાં આંદીના વાસણો છે, પરંતુ મારા માટીનાં વાસણો તમારા
 આંદીનાં વાસણો કરતાં મારા મનથી વધારે મૂલ્યવાન છે. માફ મન
 એ માફ સામાન્ય છે અને તમારા અશક્તિ બરેલા આગાસતે બદલે
 એ મને પુષ્કળ અને સુખાવડ કામ આપે છે. તમારી સમગ્ર સંપત્તિ

“એક માણસ આખું જીવન મેળવે અને તેનો પોતનો આશ્રય ગુમાવી કે તો તેને શો શામ થાય ?”

તે તમે મેઢી સંપતિ મેળવે તો તેની પાછળે પણ પ્રજાદિગ્ધ પહેળ મેળવજો. મોડાને દારૂથી કેમત બનાવીને, અનાયોને રાત્રીને અને વિધવાઓને વિશાપ કરાવોને તમારે પેસા કમાવતી જરૂર નથી તમારા પૈસાએ બીજા માણસોને રોકે અને કંગાલ બનાવેલા કોણા જોઈએ નહિ.

મહાન સિકંદર મટકો બટકના સ્વર્ગના દરવાજા પાસે ગયો અને પ્રવેશ કરવાને માટે તે કહ્યો. ત્યાં પહોંચી જતા દેવે પૂછ્યું: “એ દરવાજાને કાળુ ખખડાં છે.” જવાબ મળ્યો: “સિકંદર.” “ઓ સિકંદર.” “સિકંદર—નિક દર—મહાન સિકંદર, જમદગિજેતા સિકંદર.” દેવે કહ્યું. “અમે તને ઓળખતા નથી; આ તો પ્રભુનો દરવાજો છે; એમાં તો માત્ર પમા મનુ તમેજ પ્રવેશવાની પરવાનગી છે.”

ખોટા પાશ્વર્યા નમરી કરનારોના પ્રારથ કર્યો નહિ; ખરેખરો મહા પુરૂષ ધન, ધાન અને રાજ્ય વગેરે બાહ્ય સંપત્તિઓને એટલી કુદ ગણે છે કે તેના તરફ ઝાંખીને જોતો પણ નથી. ઉમદા ચારિત્ર્યની આગળ કરોડો રૂપિયા પણ કરી વિરાટતામાં નથી.

અધ્યાપક અગાસિજો એક દિવસ તે એક મહા બચ્ચાર-રૂઢિ મનુષ્ય હતો તેણે એકવાર અગાસિજન જગજ્યુ હતું કે “આજ દિવસ મહાન શક્તિશાળી પુનઃ આદલો સ્વરૂપ આપકથી મંત્રોત્પન્ન થો એ જાતને દુઃખ આજીવિત થાઉં કુ.” આ સાંભળી અગાસિજે પ્રત્યુત્તર આપ્યો: “મારી પામ પૂતળી નષ્ટિ છે. પૈસા પ્રાપ્ત કરવામાં સમય ગુમાવી દેરા દુઃખ માનતો નથી. મનુષ્યનું જીવન એટલું બધું લાંબું નથી કે જેથી એક માણસ પુષ્કળ પૈસા પણ મેળવી

મંદાર ઉવરે જ્યાંનાં જ્યાંની જોવાં છે; પરંતુ મનુષ્યે પોતાનાં હૃદયમાં ભરેલા ઉદારતા, ખવિયતા, નમ્રતા, આત્મસંતિ કેલાદિ સર્વ ગુણનાં મંદારો તે, માણસ આ જગતમાંથી આપ્યો જાય છે ત્યાં જ એ પોતાની સાથે જ લેતો જાય છે.

તીર્થજી હરીશ્ચંદ્રના આ જમાનામાં તરંગોને પેસા વિનાના મીમંત થતાં તથા લૌકિક સફલતા વિનાજ ચલાવી લાંબું તેવી સફળતા મેળવનારાઓની આગળ નિકળી જતાં શીખવવાની સર્વથી વધારે જરૂર છે.

સુવર્ણ જેમ જાખ્ખીચુસને મીમંત જનારી રેતુ નથી તેમ નિર્ધનના પેસા વિનાના મીમંતને રંક જનારી રાકડી નથી.

“ પરિવર્તિત વધસ્થંભ ” નામક કાવ્યમાં એક શ્લોકી એવે એવું રચન જોતી ચીતરવામાં આવી છે કે તેને એક એવા રથને સમ જવામાં આવી કે જ્યાં બિન બિન આકાર અને કદના પશુ વપસ્થંભો (કોસ) પોલા હતા તેમના સૌથી મુદર સ્થંભ સુવર્ણના અલંકારોથી સજ્જાસ્વામ્ય આપ્યો હતો. આ વધસ્થંભ એવો નાળુક અને મુદર દોઢો કે તેણીએ તેનો પોતાનો સાદો વધસ્થંભ ખૂટી લીધો અને પેલા મુદર રતંબને ઉપાડી લીધો. તેને આવો નાળુક અને મુદર વધસ્થંભ મળવાથી બહુ આનંદ થયો. પરંતુ અલ્પ સમયમાં જ તે સુન્દર સ્થંભના વિશેષ જોખને લીધે તેની પીડ પીડાવા લાગી; આથી તેણે તે ખૂટી દહને એક બીજો અતિ મુદર અને દુધથી સુંબેનો વધસ્થંભ લીધો. પરંતુ એકાદ સમયમાં દુબેલી નીચેના અગ્નિદાર કાઠા તેણે માંસ વીધી નાખવા લાગ્યા. ઉવરે તે એક અલંકાર વિનાના કાઠા વધસ્થંભ નહીં આવી પડેલી. આ વધસ્થંભ પર ખાવ “ચેમ” સબ કેકારેલો દોહ. તે સિવાય તેના પર બીજું કશુંજ કોતરણ ન હતું. આ વધસ્થંભને તેણે દુધથી લીધો અને તે દહણા દહીં તથા કુતોળામ

દેવતા વિચાર અને મદાત પ્રવાત એજ ખરું દ્રવ્ય છે.

તમારી ભાતનેજ તમારી મૂલી બનાવે એટલે તમે કોઈ પણ રંગ થયો નહિ. તેમ તમારી એ સંપત્તિને લાગી અર્ધ થયો નહિ, અગ્નિ તેને ખાઈ શકો નહિ અને મધ તેને ટાળી બનાવી શકો નહિ.

દેવતાનું અગ્નિ છે કે "એ એક મનુષ્ય પોતાની ડાકણ પેઠાએ ખાવામાં ખાઈ કરે તો કોઈ પણ માનુસ તેની પાનેથી ને મધ શરે નહિ ખાઈ શકે મરી જાય પણ રાજાની આજ્ઞાને તોયો વિશેષ બાંધ મરે."

મનુષ્ય કહે છે કે "દ્રવ્યમાં મારે કષ્ટમાય છે. તું કોઈ મુઠા તે એ કષ્ટ બાંધે છે તેના નાશમાં તેથી વધારે બનતું કે. એવું કહેઈ શકે છે એજ. હું ધનને લીધે મિથિ માનુસ કંઈ ભાઈ જુ ખઈ; પરંતુ મનુષ્ય તે હું નાનેજ ખઈ ખઈ જુ."

મારી પાને વિશેષ કષ્ટ લેવા છે, પરંતુ માનુસ વિશેષ નાની આવતી નથી.

મારી કાને વિશેષ દુઃખાદો લેવા છે, પરંતુ માનુસ દિવસ એટલી લેવા છે; મારી પાને વિશેષ પુરતો લેવા છે પરંતુ માનુસ એટલું લેવા છે."

દેવતા કહે છે કે "તમે તેમ કો વસ્તુ કો તે એવું અગ્નિ કે કે બસા કુ મિત્ર જગત કો કે. રાજામુકુર કહેવું મનુ દેવતા દેવતા વિશેષ દિવસી છે અને દેવ કષ્ટ કષ્ટ કૈવં માનુસ અને અગ્નિ વિશેષ કષ્ટીક જગત છે."

નાખીને કાંઈ વધારે સારા સામઘાવક ધંધામાં પડવાનો નિશ્ચય કર્યો. તેણે આસલેટનો વ્યાપાર કરવાનો કરાવ કર્યો અને તેને માટે આસલેટના ફવાની શોધ કરવા લાગ્યો. લાંબા વખત સુધી શોધ કરી પણ તેણે પોતાનું ખેતર ચાલીસ પાંડે વેચી માર્યું અને બંસે મંડવ દૂર જઈ તે પોતાના નવીન ધંધામાં રોકાયો. જે માણસે તેનું ખેતર ખરીદ્યું તેને માત્ર ઘોડાજ સમય પછી આસલેટનો એક મોટો ઝોલ તેજ ખેતરમાં હાથ લાગ્યો. "

સેંઢોડો વર્ષ પૂર્વે સિંધુ નદીના તટની પાસે અહીં હાઈજ નામનો એક ધરાની રહેતો હતો. તે નદીના કિનારાપરના એક ધરમાં રહેતો અને ત્યાંથી સમુદ્રપર્યંતના સુંદર પ્રદેશનો બચ્ચ દેખાવ જોઈ શકતો હતો. તેને સ્ત્રી અને સંતાનો હતા. તેની પાસે વિશાળ જમીન, અનાજના ખેતરો, બાગબગીચાઓ અને અનેક કોશનું જંગમ હતું. તેની પાસે પુષ્કળ પૈસા અને સર્વ હિઝિજત વસ્તુઓ હતી. તે મેનુષ્ય અને સુખી હતો. એક દિવસ સાયંકાળે એક વૃદ્ધ બીજા ઉપદેશક ને તેમાં આવ્યો અને તેણે સમગ્રની આગળ બેસીને પૃથ્વીની કૃત્તિ કેવી રીતે થઈ હતી અને સૂર્યના પ્રથમ કિરણો પૃથ્વી પર આવીને હીરા કેવી રીતે બની ગયા હતા તે સમગ્રવ્યું અને કહ્યું કે " તમારા હાથના અંગુઠા જેવડો હીરો રૂપા અને સોનાની મોટી મોટી ખાણો કરતા પણ વધુ કિંમતી હોય છે. જો તમને આવો એક હીરો મળે તો તમે તેનાવડે તમારી સર્વ જમીન કરતા વધારે જમીન ખરીદી શકો અને સદ્બાગ્યે જો તેની એકાદ ખાણજ હાથ લાગી જાય તો તમે એક આખું રાજ્ય ખરીદી શકો. " અહીં હાઈજે આ વાત સામળી એટલે તેની સર્વ ઓમતાઈ નહ થઈ ગઈ. તેના હૃદયમાં અમતોય ઉત્પલ થયો કે જેની કૃત્તિ થવાની સાથેજ માણસની જાણે મને ભેટકુ હોવા છતા પણ તે નિર્ધન બની જાય છે. (કો યા-

પ્રમાથથી પ્રસન્ન થઈને તેને ઘેર લઈ જઈ રમેડાની પાસે અમરદાસ
 મૂક્યો; પડીક પડી તે એ જાગત મૃત્યુ બૂલી મરે. જે દૃઢ ભૈરવ
 ધર્મચાર્યે અહીં દર્શિતના લક્ષણ અસંતોષ ઉત્પન્ન કર્યો હતો તે એક
 દિવસ પેલી જમીનના નરીન રવામીને ઘેર આવ્યો. તે ઝોરકાથ
 નાખત ઘરો કે તરતજ તેની આખ પેલા ચક્રચક્રિન પરચપર પડી
 તે દૃઢ ધર્મચાર પરમ ઉશ્કારત સદિન બોલ્યો: "આ તો હીરો છે!
 આ તો હીરો છે". શું અહીં દારૂજ પાછો આવ્યો?" તે બેઠે તે કહ્યું:
 "ના, તેમજ આ હીરો પણ નથી; એતો માત્ર એક પાથર છે."
 ત્યાર પછી તે બંને જણ જામગીર ગયા અને તેનાના દાયણી સૌંદર્યથી
 મજબૂત સામ્ય આવી તમને પડે. કેળા રત્ન રત્ન મુન્ન હોય માત્ર.
 જે અહીં દારૂજ પણ નેતા રહેતે પાતળ રંગના રંગના રંગના રંગના રંગના
 ગોપાલને માટે પચ્ચતમા જગતને મદદ તથા મદદ મદદ મદદ મદદ મદદ મદદ
 અને અપુત્ર દુઃખ તદ્દત કુળના રક્ષક તત્ત્વ તત્ત્વ તત્ત્વ તત્ત્વ તત્ત્વ તત્ત્વ
 ન જા અદ્યુ હો. તે રંગ રંગના તે રંગ રંગના મનુષ્ય તત્ત્વ એક
 વત કાળજી તત્ત્વ તત્ત્વ રંગના રંગના રંગના રંગના રંગના રંગના રંગના

મંત્રેને ધંધો ચંચુરાંઈ બરેલી લાગે, પરંતુ તે માનવજાતિને કોઈ કંઈ થોગી થઈ પડે નહિ. 'પેટ' ઓરિસમાં અદ્ભુત આતુર્યથી થયે મોટી સંખ્યામાં નોંધાયેલાં હોય છે પરંતુ તેમાંનાં સેંકડે એક દોઝા પણ શોધક વા જગતને ઉપયોગી થતો નથી; અને તે છતાંયે કદાચ બધા માણસોએ અનેક વર્ષો સુધી નિરુપયોગી શોધખોળ કરી પોતાનાં કુટુંબને દરીદ્રી, રંક તથા વિપત્તિચ્ચસ્ત બનાવી મૂક્યાં છે ! એ. રી. સ્ટુઅર્ટ પોતાની જામ્યાવસ્થામાં પોતાની જ સિસિગની મૂડીમાંથી ત્રણ સિસિગનાં એવાં બઢનો અને દોરા લીધા હતા કે જેને લેકો ખરીદતા ન હતા ત્યાર પછી તેણે, લેકોને જેની જરૂર ન હોય એવી કોઈ પણ વસ્તુ હદિ પણ ખરીદવી નહિ એવો નિશ્ચય કર્યો અને તેથી તેની ઉન્નતિ થઈ.

એવો અડસટો કાલવામાં આવ્યો છે કે અમેરિકાના કેટલાકાધિપતિ કારખાનાવાળાઓના સાલમાં બાજે, જે વસ્તુઓએ તેમને થીમત બનાવ્યા તે વસ્તુઓ પોતાને હાથે બનાવીને પોતાની કારખાના પ્રારંભ કર્યો હતો. અવસોડન અને પરિશ્રમ કરવાની શક્તિના અભાવ, એ મનુષ્યની પ્રગતિના મોટામાં મોટા અવરોધો પૈકી એક છે. એક માણસનાં જુદાં વધિ રૂઠી ગયા અને જીભ જટ ખરીદવાની તેની શક્તિ ન હતી. પરંતુ તેની અવસોડનશક્તિ તોવ હતી, તેથી તે પોતાના મન સાથે બોલ્યો : " દોરી બેરવવાની એક જાતની ધાતુની આંકડી હું બનાવીશ અને પછી તેને ચામચમાં જડી દઈશ ! " તે એટલો બધો મરીજ હતો કે પોતાના બાંહે લીધેલા ધરના અંગૂઠા માંથી ધાસ કાપી કાલવાને માટે એક દાતરડું પણ તેને માગીને લેવું પડ્યું હતું ! છતાં હવે તે મોટો થીમત બની ગયો છે !

એક નિરીક્ષક દર્શિના દબ્બમે વાળ કાપવાની કાતરમાં સુધારો કરવાનો નિશ્ચય કર્યો ! તેણે વાળ કાપવાનો સંયો બનાવ્યો અને તે દ્વારા

ફારોસના એક મદાગાસ્કર પડો પોતા કમરોમાંથી 'ખાખા' એન્જેલોને સંગેભરમરનો એક ડુકડો પ્રાપ્ત થયેલ કોઈ અનુપા કહીને આ ડુકડાને કાપીને તોડીફોડી જગાડીને ફેંકી દીધો હતો. નિર્જાત ધણી કસાવિધાયોને લાખું હતું કે આ સંગેભરમરનો ડુકડો કયો જાનનો છે અને તેને જગાડી નાખવામાં આવ્યો હતો. એટલા માટે તેમને શોક થયો હતો; પરંતુ માઈકલ એન્જેલો હજુ જમ તે મગેશ પાપાજીના ડુકડામાં દેવદૂતનું દર્શન કરતો હતો. પોતાની છાંછી તથા દયોડીવતી તેણે તેમથી તમ્બુ ડેવિડનું પૂતળું કે જે ઇરાકિનાં મુઠામાં નુદર પુતળાઓ પેઠી એક છે તે બનાવ્યું !

નાન્ટયુકેટનો એકાગ્ર દીપ સહયતા અને કાર્તિ સંપાદન કરવાને માટે કંઈ અતિ અનુદૂળ સ્થાન ગણાય નહિ; પરંતુ દેરિવા મહાકાવ્યે નાન્ટયુકેટ અંધેનિયમના પુનઃકાવ્યસ તરીકે પંદર પોડના વાર્ષિક જમાને કામ કરી એક સુપ્રસિદ્ધ અમેરિકાના બનવાનો સમય અને તક પ્રાપ્ત કર્યો હતો. અમેરિકાના મોટા કે જે અમેરિકાના સૌથી આગેવાન પદે આવી મનુષ્યો અને સુધારકો પેઠી એક દલી અને આખા ખંડમાં જે નુપ્રસિદ્ધ થઈ દલી, તેણે કપ્રેસિકા તરીકની પોતાની કારિતો થયે; નાન નાન્ટયુકેટ દીપમાં મેળવ્યા હતા.

સ. સ. ૧૮૪૩ માં માના-વૃક્ષ પરગણાના રૌદ્ર દાકનની એક કાઠી છોકરીએ પોતાના પિતાને પ્રશ્ન કર્યો : "અમેરિકામાં સારા રાજા કયોનામ કમ નથી ?" તેનો જવાબ કે જે વેચતો પડ્યો હતો હતો તે મોખેડ "દુ ખાડ પુ ર એક અમેરિકન પૂતળા પાંદર જમ સ. સ. ૧૭ ને વધી ગયી ર. ર છે." તે સમય કપ્રેસિકા એટલેકે દુ ખાડ વ ક વત આગત ના અમેરિકન તે પડ્યા છીજાનો પ્રવલ નહિ કે ના દુ કા ટા." ત્યજ નેન્દનજ સિમ્પસાનો અગત્ય ૩-૧ મ. ૧-૧ ન અગત્ય રાજાને માટે તે રાજા પોતાના મોઝા

કે “ સીઝરને ખુદસ મળ્યો હતો, પ્રથમ ચાર્સને ” ડામરેલ મળ્યો હતો અને ત્રીજા બ્લોઝે, તેમના ક્રાંતિમાંથી કિતકારક બોધ મેલુ કરવો જોઈએ. જો આનુંજ નામ રાજકોટ દોષ તે હશે ” તે હશે ” આ સંદેશો તેની શક્તિ અને તેની દિમત પ્રકટ કરતા હતા.

મહાન પ્રાકૃતિક તરવેતા ફેરાડે કે જે એક સુદારનો છેડો હતો તેણે પોતાની તરબારણામાં હારી ડેરીપર એક વન જામ પોતાને રાખ્યા હન્ટિલ્ડપૂસનમાં એક જગ્યા આપવાને મામ્પી કરી હતી. ડેરીએ આ જાગતમાં પોતાના એક મિત્રની સલાહ લીધી તે બોલ્યો: “ ફેરાડે નામના એક તરવેતા આ એક વન આપ્યો છે; તેને મારા જાખ્ખાનો સામન્ય છે અને તે મારી પામે રાખ્યા હન્ટિલ્ડપૂસનમાં એક જગ્યા મારે છે; બોલો, હવે મારે શું કરવું ? ” તેનો મિત્ર બોલ્યો: “ તેને બાદલીઓ પોવા રાખો; જો તે કાંઈપણ કાર્ય કરવાને હાથક લૂકો તો તે તરવેતા તે કામ સ્વીકારશે; અને જો તે ના પાડશે તો કાંઈ પણ કામ કરી શકશે નહિ. ” પરંતુ જે છેડો પોતાને મળતા અવકાશના સમયમાં એક રંધની દુકાનમાં એક જૂની ફાઇ અને કાચનો ઘીંચીઓ રતી પ્રવાનો કરી ટકનો હતો તેને બાદલીઓ પોવાના કરેલા વન ને તે જ દેશન વન અને પશ્ચિમને તે દુસિયની કે વન જગતમાં અખપક મળ્યો. ફિન્ડેલ નક વિનાના આ છેડોના મનપ્રમ. મનુ. છે. ” તે જગતનો નેકામ મેરો પ્રવામ કરા વિનાનો છે. ” વિનાના એવમ્ એ સમયનો અખકારિક દુલ નિવડા.

એમ જોવાય છે કે એક કચ્છીકાવ. મહાનનુ ચિત્ર કાઢીયને નેકો દીરેલન વનન મરનના દુકાનના મેન હતા. તે કચ્છક વન પોતાના જાનનો કોઈ જાખ્ખાવ ના. હોઈ દેશની નેવરીમાં હતા એવામ્ સ્વપ્નમાં તેના કોઈ કચ્છ નુ. ” એક એવામ્ સાજ

અણ્યું કે તે નાનો હતો અને તે ન્યાં બેઠો હતો ત્યાં પૂતપૂર જે નિશાની જોઈ હતી તે પરથી મારા અનુભવામાં આવ્યું કે તેની મુઠકડી મુગ્ધાવાર હતી ! ”

વર્ષોનાં મે જિન્દુઓ સાથે સાથે આપતાં હતાં, પરંતુ પવનની એક નાની લેરોથી તેઓ પુરાં પડી જઈ તેમની વચ્ચે ફેટલાક ઉચ્ચ બંનર પડ્યું. જિન્દુઓના એક ન્યાયાસપનાં જૂઠાં જૂઠાં પાદાંગર તે જિન્દુઓ પાયાં. તેમાંનું એક રાજિવનર નજીક અને મિત્તિ-સિપિ નદીમાં થઈ મેસિડોના અખાતમાં મળ્યું અને બીજું અનુક્રમે હોશ નદી, ઓન અખાત, મિમિમ્લ સરોવર, મેકિંતોની સામુદ્રી, ગુરોન સરોવર, સેન્ટામેર નદી, સેન્ટામેર સરોવર, ફેડ્ડાઈ નદી, મેરી સરોવર, નામગરા નદી, આન્ડારિયો સરોવર અને સેન્ટ લોરેન્સ નદીમાં ઠાપણ થઈ અંતે સેન્ટ લોરેન્સના અખાતમાં પડેલું. પવનની અસર ફેટલી થોડી હતી અને તે છતાં પણ દેશની રચના એવી હતી કે તે સાથે પડનારા જિન્દુઓના આગવર એક નાના સરખા કારણે એવી પ્રચંડ અસર કરી કે જેનું વર્ણન પણ ચખ્ખો દારા થઈ ન શકે. જ્યારે કાલવમ પડેલો એક નાનો બીરો વધીને બેનગેન જેવો થાય અને એક આનાનો ચોરી પણ આગળ જતાં ત્રણ સાડે સદાચવારી થઈ પડે ત્યારે કુદમા કુદ જાગતો કેપરથી પણ ફેટલા મેલાં પરિણામ નિવડી આવે તે કાણ કહી શકશે ? પછીવાર એક પક્ષમાં કરેલું કામ પણ અરણ્યખર્ચત શીક કેપનબ્યા કરનાર નિવડે છે એ વાત કાણ નથી જાણતું ? બંદુકનો થોડો દબાવવામાં માત્ર એક ક્ષણના વારના લાગે છે, પરંતુ તેનાથી શરીરવિદોષો થયેલો મનુષ્યનો આત્મા કદિ પણ પાછો એ શરીરમાં આવી શકતો નથી.

ફેટલાક સળગી ઉઠે એવા પદાર્થોપર એક નાની ચિરમગરી પડવાને લીધે દારૂની શોધ થઈ હતી.

અંબમાં એક નાનું કાનું પાણું. તેના એક ડીંઘળા બિરે તેના પર કપ-
કાર કરી તે કાનું તેની અંબમાંથી બહાર કઢાડીને તેના હાથમાં
આપ્યું. એ કાનું બિરે આથવેજુરુંક તપાસી તે પ્રથમ માણસ પેઠાની
ઉપોચા: "આના જેવી એક મુઠ વસ્તુ માણસને આપતી નથી તેના
કરે એ ખરેખર એક ચમત્કારિગ વાત છે."

ફેલીપ્પાર એક મંત્રાણ કે એકાદ પરમાંનું કોઈક વાચ્ય અમલ
એકાદ લેખનના કોઈક કારે આપ્યુંને તેના કાર્યનું સમય ચલિત
સમજાવે શક્તિમાન કરે છે. એકાદ દાકરું, એકાદ પાંચ અથવા
એકાદ રાત્રિ, વૈજ્ઞાનિક અને ચારીરદાસીને અનેક મુદ્દા પૂરે ખરજી પામેલા
પ્રશ્નોની શારીરિક રચના નજીવને શક્તિમાન કરે છે. દેશમાં પાણી
પેસી નહીં તેને ડુબાડી ન દે એટલા માટે કેટલાક દેશોમાં સમુદ્રની
આડી મજબૂત પાણી-બંધ બાંધેલા દોષ છે. આવા બંધમાં હો પાડીને
એકાદ ઉંદર પણ એક પ્રળને ડુબાડી મારે છે. દાકરું-કા એક નાના
હોકરાએ આવા એક પાણીના બંધના તળિયાની પામેના એક નાના
હોકરાથી પાણી નીકળતું હોયું. તે નજીવે હતો કે પાણીને જો એક
દમ બંધ કરવામા નહિ આવે તો તે હિંદ તરંગથી મોટું થઈ જશે!
આવી તેજી અંધકારમય અને બચાવક મતોના સમયે એ હિંદ પર
પોતાનો દાઘ દાખી રાખ્યો. જ્યારે પ્રાતઃકાલ થયો ત્યારે જતા આવતા
માણસોએ તેને એ સ્થિતિમાં જોયો અને દોલન દેશ પર આવો પડેલું
મંકટ તેમના લખવા આવીને એ હિંદ પૂરી દેવામા આપ્યું. દોલન
વાસીઓ એ હોકરાનું નામ વજુપત્ય કૃતચના પૂરુંક વાત કરે છે.

સૂર્યમહર્ષીશંકરની સકાલ ચિંતા જોઈ પણ ન શકાય એવાં નાના
જંતુઓએજ દુઝાંડના ચાકના ડુંગરો બનાવ્યા છે.

અમિમાં દારૂનું એક ખાલી પીપ નાખવાથી આગમાંની કપવા
પહેલવહેલી માણસના મનમાં આવી હતી. એક ઇલાલિયન

રસાયનશાસ્ત્રીની સ્ત્રી બીમાર પડી અને તેણે ઉન્મત્ત બની નાંચ સાપનો ખોરાક માગ માગ કર્યો તેથી (ટેસિઆર) તારની શોધ થઈ હતી !

મૈકમ ગાંધારીના પતિએ એક વિજળીના ધંત્રમાંથી વિજળીનો તણખો પાચેલ તેના સ્પર્શ આકસ્મિક રીતે એક દેહકાંત થયો અને તેથી તેના સ્નાયુઓ ધીમાચાલ મળ્યા આ બનાવ મૈકમના જીવામાં આગ્યો અને તેણે પોતાના પતિનું ધ્યાન ખેંચ્યું નેતે પરિણામે માતૃવાનિક હોસ્ટેલિસિટીની શોધ થઈ કે જે કાકામા કળાઓમાં તથા બોસેલા મા હાથેલા યંત્રોનું સ્થાનાંતર કરવામાં અતિ ઉપયોગી થઈ પડી છે.

પિ. હુઝ પાસ્તૂર સિધિયમમાં ચોપદાનું કામ કરતો હતો. યુરવારને દિવસે તે ઊંઘાએને ધરતી સહજતો હતો. એક વિદ્યાર્થીએ નાના નાંદાએનું નિરીક્ષણ કરવાને માટે એક સૂક્ષ્મદર્શકયંત્ર સાથે સહ લીધું અને પાસ્તૂરને પણ તે દ્વારા અવલોકન કરવા દીધું. તેની જે કારકીર્દિએ માણસોને આશ્ચર્યચકિત કરી નાખ્યા છે તેનો આ આગંબ હતો. તે સૂક્ષ્મદર્શક યંત્ર જે નવી દુનિયા પ્રત્યક્ષ કરી તે જોઈને તે પ્રાચ્ય જ્ઞાનન્દોલમમાં બની ગયો.

સા. દબ્બર પેડ એટલા કરવાને માટે ચિરેલી સગરો મેન્ચ એક પસાર કરવાથી અનિર્ગિદામ રાજ્યકાંત થઈ ગેમા તથા કરેડ પેડને ખર્ચ થયો. હુઝ કાન્થોથી કેવ પ્રચંડ વુઝો ઉપનિચન થાય છે.

સ્વતંત્રતાના દરેકપર વિચાર કરવાને કાંઈક મળી. પુત્રનુત્તમ પટલુત અને રેકમી મેન્ચ પડેગિં અવેલ મળ્યો માખાઓના એટલા ખર્ચા કટાણી મળ. કે તમે પે. ના ખાસને એક પ. પ. ગિર નાખો કાકા નાં, અને એમ કટન પ છે કે એમનું સંધાન કટાણીને તે અચને હુ હો કમી નાખો અને નિ-દસન નીશી - - - કન્ટાવેન્ચર તરવાર. ના એ જે નાંચા ની સદી પસાં આ હું

ઝેડસ્ટન કહે છે કે “ એક પ્રજાનું આગમ ધણીવાર મુંદર પડવાના પૂર્ણ અથવા અપૂર્ણ પાયાનપર અવલંબી રહ્યું છે. ”

એક તરજુ પુરુષ એકવાર પૈસા કમાવાને દિંદુસ્તાન ગયો; પરંતુ કાંઈ તક નહિ મળવાથી તે પોતાના ઓરડામાં ગયેલ તેજે પિસ્તોલમાં દારૂ ભર્યો અને ચાંપ ચડાવીને ખેંચી; પરંતુ તે પિસ્તોલ ફૂટી નહિ. તે બારીની નજીક ગયો અને ફરીથી તેજે ચાંપ ખેંચી. આ વખતે તેજે એવો નિશ્ચય કર્યો હતો કે બીજવાર પણ પિસ્તોલ જો ન ફૂટે તો તેને દેવી કૃત્ય માની અને બચાવવાની કશી રની ઇન્કા છે એમ મન્યું. આ સમયે પણ તે નિષ્વળ મઠ. આથી તેના આશ્ચર્યનો પાર રહ્યો નહિ. તેજે પોતાનું જીવન બચાવવાનો, તેનો સર્વોત્તમ ઉપયોગ કરવાનો અને ફરીથી કદિપણ તેને જ્યાં નહિ મુમાવી દેવાનો નિશ્ચય કર્યો. આ તરજુ પુરુષના આગમ જતા સેનાપતિ ‘ગૅનર્ટ’ કબાઈન ગયો, કે જોજે માત્ર મુઠીમર સૈનિકોની સદાયથી ઇસ્ટ ઇન્ડિયા કંપનીને અનુત્પન્ની છત મેળવી આપીને એક બિટનની રાજ સત્તાનો પાયો વીસ કરોડની વસ્તીવાળા એક મોટા અને ફળદ્રુપ દેશમાં (દિંદુસ્તાનમાં) નાખ્યો.

હાંમાં, અસાનથી ચોરીદારો જાગી ઉઠ્યા અને પ્રાણ લોકોના હાથમાંથી રાખનો બચાવ થયો. કાઠાની પેદાશથી એક રફાઈશ નેવાને ડેન લોકોના આગમનની ચેતરણી મળી.

દેવી રાઈ બીચરને જો એક મન વધારે મળ્યો હોત તો તે એક રેફરેન્સા સુપરિન્ટેન્ડેન્ટ તરીકે ચૂંટી કઢાયો હોત; અને જો તે રેફરેન્સા સુપરિન્ટેન્ડેન્ટ ન-પે. હોત તો અમેરિકાએ કદાચ પોતાનો મહાનમા મહાન ઉપદેશક મુમાવ્યો હોત. કુશલક વસ્ત્રથી પણ આમ મનુષ્યના મહાન બારીનો માર્ગ પુક્કો થાય છે.

સુતર કાગજની નરઆપ ધર્મ ને અગનામાં નાના તંત્રીઓ

સક્રમાં મુક વરતુએએ વિચારેએ એવા વિચારો ક્ષમિત થઈ
છે. એને તીથે જગતમાં મોટો ફેરફાર થઈ ગયો છે.

કેટલાક વેપારીએતી એવી રીત હોય છે કે તેઓ પેલાના નોકરો
પામે કોઈ પાખામાં પોણ પેસા રેકાને છે અને નશા તેણામાં તેમનો
આગ કરે છે. આ પ્રજાવિ અનુસાર એક આપારીએ પેલાતી નોકરી
કળા એક મરીન અંગ્રેજ છોકરાને આશ્ચર્યપૂર્વક જતા એક વદાવુમાં
પોણક પેસા રેકાવાને આપાઓ. તે છોકરાએ, પેલ ને આરડીમાં
જતા હતો તેમના કાંઈ પડકાને માટે એક જમ્મ આપોને એક
મિલાદી ખરીદી હતી અને તેના મેંપણિ પા ન્યાયર જ મમ મિલકત
ને કદો તે એજ દલી આ મિનાડીને ન પાતાની સાથે વદાવુ
સાથ ગયો અને મૂડી નોકર તેને આપો. આશ્ચર્યપૂર્વક આમળ આવી
પડેઆવા ના તુલ (કાંઈ) ને મળ્યું. એક માણસને કેટલે બહુ
દેરાન કળા દતા, અને તેથી તેને તેના તેવી મિનાડી આપો. તેએ
એટલી તરમવી હરેંગા ના કપા - એ માણસને તે મિલાદી ખરી-
દતાની જગ્યા થઈ, પા ન જપા તુલ આ મિ નોકરી કિમત આપવામાં
આવી તદિ ત્યા તુલ તા નદાએ તે તેમના તદિ. તેના કેપમ થયેલા
તેલાની તેના આખાને કિમતી એતીએતી નદ માત પરિણામે પુકા
માત ખસેને જપારે તે વદાવુ પાતુ થઈ તવારે તમાવા માતના મોટો
જાગ ત છોકરાનો હતો એકુ જાલોને તદિત આખાએકા થઈ નવા
જાલતા એ આપારીએ ત છોકરાને રાગતી નાનીદાર તવાઓ, તે
છોકરો ધણ પેસાદાર થતા અને તેજુ રખત જતા તેવી મિનાડીના
ખરીદનારેજ પેલા ધીપા. આ મિનાડીના આરડીને ત દતા તદિ-
મેવરતુ અમીરપદ આપવામાં આતુ અને તેને એ કડેરવા માણસોમાં
ખીને ત પડે મળો. તેજ સન રિચર્ડ ક્રિસ્ટિયન હતો.

ધર્મને માટે પ્રાણ આપનારો એંગેલાનાએ પાદરી તેન વિશિ-

હતો એવામાં મારા અવાજના ધ્વનિથી ઉત્પન્ન થયેલાં આશ્ચર્યને
 ક્ષીણ એક પાતળા પોલાણની અંધારી તેની પાછળ ધરેલી તે મારી એક
 આંખમાં પેસી ગઈ! આથી હું વિચારમાં પડ્યો. મેં વિચાર્યું કે મેં
 હું પોલાણની અંધારી મંદિની નાથે લઈ અને પછી તેની ઉપરનાં દેને
 પાછી ફર્યું તો આંખેલી બોલેલાં સળે તે પુનઃ સાંભળે બેસી નહિ
 જાય તે હું સમજી શકતો નથી. મેં શુદ્ધ રીતે કામ કરે એવું એક
 યત્ર બનાવવાનો નિશ્ચય કર્યો અને મારી શોધથી વાત મારા સહાય-
 કાને કરીને તેમને આવશ્યક સુચના આપી. બસ, આટલીજ વાત
 છે. ફોનોગ્રાફ એ એક આંખમાં પોલાણની અંધારી વાગી તેમજ
 પરિણામ છે! ”

એક કુંપડામાં એક માણસ એક કાનસ મૂકીને ચાલ્યો ગયો
 અને એક ગાયે તેને લાત મારી. આ એક સાધારણ બનાવ હતો,
 પરંતુ તેણે ચિંત્વેને બાળીને બસીબૂત કર્યું અને એક લાખ માણ-
 સોને ધરનાર વિનાનાં કરી મૂક્યાં !

તમે માત્ર એકજવાર ઈંડાપણું બતાવે, તમે માત્ર એકજ મર્મ-
 બેદક દીકા કરો, પરંતુ તેથી તમે હાથેએ માટે એક મિત્ર ગુમાવશો.

તમે કહેશો કે આપણામાં સહેજ દુર્બળતા હોય; સહેજ વિધા-
 સમ્પત્તિ હોય; સહેજ ક્રોધ હોય કે સહેજ અનિશ્ચિતતા હોય તેમાં તે
 શું થઈ ગયું ? પરંતુ એવી નાની ચીજોએ ધણી મોટી કાચાદિઓનો
 નાશ કર્યો છે. ગ્રેટબ્રિટનની પાલમિન્ડ, પુનાઇટ કસ્ટોની કેમ્બ્રિજ,
 અને સમગ્ર જગતની બોડનિયુક્ત રાજ્યસભાઓની ઉત્પત્તિ, રાજ્ય જોને
 બ્રેન્ડાઈસર જરાક નેટલી સહી કરી તેમનીજ વર્ડ છે !

બેન્ડામ કહે છે કે “ એક વાસ્તે પશુ માણસોની મિત્રતા
 નિશ્ચિત કરી છે અને આપણે જાણીએ તોએ લા મુઠી પશુ રાજ્યોની
 ભાગ્ય પશુ નિશ્ચિત કર્યું છે. ”

અભાવ, નિષ્વયનો અભાવ, કોઈ સ્વભાવ, એવો કોઈક નાનો દેવ વર્ષોની મહેનતપર એક પત્રમાં પાણી ફેરવી દે છે.

એક ગૃહસ્થે માધકલ્પ અન્તેશ્વરે કહ્યું: “હું છેલ્લીવાર આપને મળ્યો ત્યાર પછી આપે કંઈ પ્રગતિ કરી હોય એવું જણાતું નથી.” તે શિક્ષણાચારી બોલ્યો: “પરંતુ મેં આ બાગને સુધાર્યો છે, પેલા બાગને સફાઈદાર બનાવ્યો છે, પેલા અવયવને લોસો બનાવ્યો છે, પેલા સ્નાયુને વધારે ખુશ્તો બનાવ્યો છે, પેલા અંગને વિશેષ જગવાન બનાવ્યું છે, વગેરે વગેરે કામો કર્યા છે.” પેલો મગવા આવેલો મગ્ગસ બોલ્યો: “પરંતુ એ તો નજીવો કામો છે.” તે મદાન કલાવિધવકે પ્રત્યુત્તર આપ્યો: “બસ એ નજીવો કામો હોય, પરંતુ નજીવાં-નાનાં નાનાં-કામોજ સંપૂર્ણતા આણે છે અને સંપૂર્ણતા એ કાંઈ નજીવી વસ્તુ નથી.” એક પૂતળાના એક ના.યુને, એક ખના સ્નાયુ સાથે અધિક અંગે મગાનો બનાવવા માટે માધકલ્પ અન્તેશ્વરે જે અત્યંત રૂપેશ્વરક એક અદરાદિયા નુપ્તો આગન કોતમાં કોત્રીનો, અને એક કે.લીંગના ૫૬૧.૫૨ એક પ્રાકમના મિદુને રંગ અસંગ્રહક બનાવવા માટે જર્જરી રીડે જે અગધ રૂપેશ્વરક એક દિવસ ના દનો, તેમ સહનગ અત નિષ્ફળતા રમેતા નહતું કામ્ય છે.

કર્મિને અત કરતા એ. . . ૫૬૧ બનાવના પાપ,નું નેત્રી રીતે નાખતુ - જેના મોઢા કદના ૧ | ૧૮૮૭ ડી (Carpenter) “પાપાનુત્તુ પરિવર્તન” એ અગ્રણે મને; અત અ. રીતે તેણે મન નને કમ ૫ બનાવના કા સંગત અમેરિકામાં સર્વત્ર કિષ્ટ મગ આજી. એક પાપના નદાવવા તેણે વિદુરસાજના એવા મદદરના સિકાના ન્યાયિ ના એ એ સાજના નાપ સમગ્ર આધુનિક અંગેમાં આગમન નદના છે અત નરિચમ, તેમની અત ૧ ૪ આ પ્રકાશના રીકરિન ૨૨૦

તે મુલ્યના મુલ્ય એવો તે સમજાવે એમી મરો દોઝો કે તે માત્ર કોઈ
 કામ માત્ર ખાતરું સાદસ કદી સમો દોઝો અને ક.પ જુ મે
 ખાતરું પૂરે તે પેઠાના મોકરોને માત્ર વાગ્યાથી એક એક કોઈએ
 ખાતરું દેવ. ત્યારે અપરિચિત વખતો તેનો સમજાવે કો
 દોઝો ત્યારે મોં મનો વગર કાલુજી સિવાય કોઈ; પરંતુ ત્યારે
 કાલુજીથી એક મુલ્ય વગર માત્ર સાદસ માત્રના કાલુજી કોઈએ માત્ર
 તેવો મોકરો ત્યારે માત્ર એક વગર એકરમ મોકરો માત્ર. માત્ર
 મુલ્ય માત્ર માત્ર માત્ર માત્ર માત્ર માત્ર માત્ર માત્ર માત્ર માત્ર
 માત્ર માત્ર માત્ર માત્ર માત્ર માત્ર માત્ર માત્ર માત્ર માત્ર માત્ર માત્ર

[illegible]

મહાન રૂઝ ચિત્રકર નિકાલસ પુસિત જીભાવે છે. " મને
 સિદ્ધિત એ છે કે જે પેલું કાપી કરવા યોગ્ય છે તે સારી રીતે
 કરવા યોગ્ય છે. " જ્યારે તેને એવો પ્રશ્ન કરવામાં આવ્યો કે
 " સુપ્રસિદ્ધ કેશવિધાપકોની ભૂમિમાં આપે આટલા બધા મહાન શી
 રીતે બની શક્યા? " ત્યારે તેણે પ્રત્યુત્તર આપ્યું: " કેટલું પેલું નાની
 ચીજ તરફ દુર્લભ ન કરવાથી. "

એમ કહેવાય છે કે દ્રાવણની હેલનના નાકનો અણી ને નાક
 કેમ મોટી હોત તો તે પણ સૌન્દર્યવતી કહેવાત નહિ; અને પ્રિયો-
 ચેટ્ટનું નાક જો એક ઈચ્છા હુંક હોત તો માર્કે એન્ટનિ કદિ પણ તેના
 અદ્ભુત સૌન્દર્યથી મોહિત થયો ન હોત અને તે કશકે મગતનો
 આખો ઇતિહાસ ફેરવી નાખ્યો ન હોત! જ્યન જોશીનના મોહક રિતે
 રોમના મહાન દેવાલયના બે ભાગ કરી નાખ્યા અને એક પ્રજાના
 બાળ્યને ફેરવી નાખ્યું! નેપોલિયન કે જે મગરમા મગર રાજ્યપર
 પણ ખુદ તેના પાટનગરપર જઈને આક્રમણ કરતાં ડરતો ન હતો તે
 અપ્રસિદ્ધ જીવન ગાળતી એક સ્વતંત્ર સ્ત્રી મેડમ ડિ સ્ટાએલની રાજ-
 કીય સત્તાથી ડરતો હતો. જો રફોલ આસ્થાવરચામા લંબડો થઈ ગયો
 ન હોત તો તેણે સેખરના પાંખાને બદલે કદાચ જૂહીજ દિશા પકડી
 હોત અને અંગ્રેજી સાહિત્ય કેટલીક વાનીઓથી વંચિતજ રહ્યું હોત!

હોમ્બેલ અમેરિકા તરફ પ્રયાણ કરવાની તૈયારીમાં હતો એવામાં
 પરદેશ જતા લોકોને કામદાથી પ્રતિબંધ કરવામાં આવ્યો. એમ કહેવાય
 છે કે એ સમયે તે બ્રહ્મ જીવન ગાળતો હતો અને તેણે પોતાની સર્વ
 સંપત્તિ ઉઘાડી દીધી હતી. પરંતુ જ્યારે તેને માલુમ પડ્યું કે તે
 ઈલાહ હોડી થકતો નથી ત્યારે તેણે પોતાનું જીવન સુધાર્યું. જો તેના
 અટકાય થયો ન હોત તો ઈલાહનો ઇતિહાસ કેવો બન્યો હોત તે
 કાણ કહી શકે ?

ઉંચી જૂંઘણપર લાખ્યા હો તે બતાવશો ? ” સારે ડોક્ટર તેને એક નાના અભ્યાસગૃહમાં લઈ ગયો અને એક મેજ પર ખૂંટી એક જૂની મહાની રક્ષાળી તરફ આગળી બતાવી કહેવા લાગ્યોઃ “ પેલી રક્ષાળી મરી પ્રયોગશાળા ! ” તેપર માવ થોડાક દૂરથી નના કાચ, થોડાક કાગડો, એક નાનો કાટો અને એક નળી હતી. એક જાણી લાકડી અને એક કોડારના પારખાએ વિશ્વને માટે પેન્સિલ અને કાગળની મરજ સારી હતી. સન ૧૯૪૭ જેલે મોગમી લનાજિદમાં માવ એકજ મટ.ફં. હાલ-કમાં લઈ ગયો હતા પેન્સિલને તેની એકલી દીક્ક થઈ છે કે તે આજે કોયેટો મ.વુનાને મોવાક ગો પાડે છે અને આવનારમાંના તારવાર પાક ને ક ના કદ છે છે.

નાખરે ઝગડનારા ધજા વિદ્યાર્થીઓ કરતાં જગતમાં વધારે
દીપી નીકળશે.”

સર્વે રશ્વરેથી વીળી લીધેલા માહિતીના નાના નાના ટુકડાઓ
તથા નાના નાના અવસોકનેતરેજ શાળના પિરામીડ બંધાય છે.

એક દળરે વર્ષ પચત એકલો એશિયા ખંડર રેશમનાં વસ્ત્ર
હોતો હજારો રાખી રહ્યો હતો અને રોમમાં રેશમી કપડાં માટે બારે
બાર મેનું ખેલતું હતું. હાડી ચતાબિદમાં ગરિદનિયતની બધામકુથી
મે છરાનો કડારો, એક પેલી લાકડીમાં રેશમ ક્રિપ્ત કરનાર કીડાના
। હાથ નવાડીને ચીનથી પુરોષમાં કાઢી આજ્યા અને ત્યાર પછી રેશ-
મના વ્યાપારનો જાગરો એશિયાનો પામ ન્યો નાંદા.

પુરોષનો મનહોતા સામેનો નાથી મદાન વડાઇમાં લઇ જવાને
માટે હાંફાળાં પોતાનું જે પ્રચડ મેન્ય તૈયાર હતો હતો તેનો તુલ-
નામાં નેક પસના-વસ્ત્રો મોંઘ કરવાને માટે અજાત સમુદ્રમાં પર્યટન
કરનાર મનુ નાન વડાળામાં કિપડવાને તૈયાર ચલેલો-કાણેલો રેશમો
જાલ્યક હતો । સત્ત હાંફાળાંને મદાન સિવાય મજબા હતો જતા પનુ
દોર નો કાનંદર હોતોવાના તના ગરિદન ચલાવવીના અદ્ભુત કાપેનો
કાચે જવના કાચા રાત્ર્ય મનરામાં આવે છે

નવજાગતના બહુમાં મન નોડના તના - વિનિયતો મગજ પાન્યા
લાા પનુ તેવો હોય જ કાં એવા મેરી મગના આકમ્બુથી બન્યું
પનુ જા નાના રાખી નાના રાસની ત્યારે નાં એની નાંદાઓ સુકાઈ
જાતી અને નાંદાના અવરોધો ધનનુ તૂટતી હતી.

માનુનના જા નાંદા નાંદા ધ્યાન આપવાને માટે પ્રતિક છે.
। એકવાર એક નાંદાનો કાચે નમાત્તુ કરતો હતો એવામાં
જાલ્યક તેવા મનમાં નેક રિચાર મુકી ચાલ્યો. તેણે કહ્યું મગને
કહ્યું । નાંદા ખેલતો, નાંદા મનુનના અનુ પુ. આવને આ રીતે એકલા

દર્દી મરેલા પશુઓના પથણાં જોઈ શુ મિલરને ખૂસ્તરણાઓ
અઘ્યાસ કરવાનો શોખ થયો અને અને તે પોતાના સમ્પત્તિ સૌથી
મદદાન ખૂસ્તરણાઓ થયો !

સર વૉલ્ટર રફોર્ડ એકવાર એક બરવાડના છોકરાને દલાપર્વક
ચાલતો જોયો અને તેનો નેનો પોતાના અશ્વપર બેસવાને કહ્યું. આ
છોકરો જ્યે જ્યે કેન્ધ દતો તે શિશ્વસાસ્ત્રનો અઘ્યાસ એટલા કૃત્સાદ-
ર્વક કરતો દતો કે તે એક નુંદર નાગ જેવાને માટે પણ ચાલીને
પથ સમ મ મરેલો દતો અને પથામ માત્ર પાછો આવ્યો દતો. તે
સર વૉલ્ટર રફોર્ડને માથા પાશું મરેલો ન દતો. જ્યારે રફોર્ડ મજબૂ
પાનાં ત્યારે “ વેર્વાઈ ” ના કના (નર વૉલ્ટર રફોર્ડ ના માનમાં,
જેકિલ્સનેમા જે મજબૂત આરકે વાપરામાં આવ્યું તેની ઉપરેખા તેજેક
અત્યંત કયાન વધુ આસેખા આ ।

એક મર્ડામ છોકરાએ રેડિનના એક કમા એક જગ્યા મેળ-
વે ને મજબૂત કરી, પર ન તેને નિર્મળા મ ને દવાખામાંથી
મદદ ન કરી જ્યે ન ન પડેતી એક ન કમ્પી કદ ન લીધી. તે નકના
મેજરને આ પડના જતે અને તમામ ને છોકરાની સાચતા સમજ
નકના તેને પાછો પોતલાને એક જગ્યા આપી, ન જે જગ્યાપરથી
ન ન થતો અને તે અને નિસના ન દ મ મેડો નક મરેલો ને
દરી દતો.

થિરેટોન પર્વ એક કાચના નર નકરાને એક પત્થર ઉચ-
વેલો તે સમયથી તેના નરના નિરા મદનાલો તેના હૃદયમાંથી
નક ને ને “ દલા નર ” અને તેજે કાચના નર પત્થરે મે
નર ને ને મ ને પોતાની માનને નર “ મારા હૃદયમાં એવા
કર્દ નર છે ન જે અને પથર મારના અટકાવે છે ” તેની માતાએ
કરો “ એ નરે અંતનામાં છે ” અને ત્યાર પછી તે હ મેલા પોતાના

પ્રકરણ ૧૬ મું—આત્મસંયમ.

“મને તો બેવો માણસ આપો કે જે મનોવિહારનો શુભામ ન દોષ;
અને હું તેને મારા દુષ્કર્મના વશ-બરે વશમાં ઉદા-મામમાં પાસજી કરીશ.”

—દોકસપિયર.

“શારિરિકનું જગ જે વસ્તુઓનું અનેકું છે; હઝાસસ્તિ અને મનો-
નિશ્ચય. કોઈકા માટે, તેના વ્યક્તિત્વને માટે જે વસ્તુઓની આવશ્યકતા છે
મજબૂત શાસ્ત્રીઓ અને તેને અંકુશમાં રાખવાની મજબૂત રાજી.”

—એફ. હબ્બર્ડ. ફાઇનર્સન.

“આત્મમાન, આત્મશ્રદ્ધા અને આત્મસંયમ માત્ર જે વજ્ર હારાજ
આપણને સર્વોપરિ સત્તા પ્રાપ્તિ પાક છે.”

“માણસે જેને પેનાની જાન હપર મેજરંદો વિજય, એ તેને સારી
ચિંતેષ જદાફરી બહેંદો વિજય છે.”

—અલ્ફર્ડ સ્ટર્લિંગ.

“આત્મવિજય એજ ખેંદો વિજય છે. અને તે વિનાનો વિજેતા
સુડમા સુડ રહામ છે.”

—દોમ્સન.

“મનુષ્ય કયારે પેનાનો શૂદ્ધાન અને છે ત્યારે તેજુ નુસ્ય અંતુ
પરી નય છે.”

—એડિસન.

“તારા વશપમાના ન હંધર અહેદને વશર, તારા પેનાના રાજ-
રને રાસ બનાર અને તારા અંગતજનો સીકર બની જ.”

—દોમ્સ જાઉન.

“જે માણસ પાનાની પ્રતિબંધર શબ્દ પકારે છે અને મનો-
વિહાર, હંધા વશા બધને તાલે રે છે તે રાજા નેના પજી બિરો છે.”

—મિલ્ટન.

એક પેઢાની કવચના આ રમ્ભે પિતૃભાષા અભાષા એ
 સર્વે પાશુપતીને એવી સાક્ષાત્કરણે એકાદ એક એક
 સૈનિક અસીમા સુધે છે તે કહેવું અને સિદ્ધાન્ત પૂર્ણ પૂરે સુધે
 છે અર્થે તેનું સર્વપી પલાનનું જાણ વધુ કુદરતી અને સર્વ
 અને તેમાં જનુ તેને વિજય સુધે કહે છે "

છે એ ૧૮૧૦ માં અમારામાં બિચારે વધુનવર જનુ. કહી
 તેમાંથી મારી દેવામાં મેંથી એમાં કહીને તેના અર્થાત્મક અવસ્થાને
 સિદ્ધાન્તીકરણ અર્થેના તેના વચન વચન આ રમ્ભે તેનું પેઢામાં
 મોટા એક દેવ મારીને અમુક અને કદાચ નાના કદાચથી અમુક
 સર્વ અને એમાં " હવે, પેઢામાં ન રમતલાવ વાર્ધે વનસ્પતિ જે
 તે કદીય અવસ્થા એક પાશુપતિ કદાચથી વધુ "

અંશે કહે છે ૩ ન પેઢાની અવસ્થા વિજય કિલ્લાએ એ
 અમુકનો વધુન અને ઉત્તરમાં વિજય છે. પોતે પેઢાની
 અવસ્થા વધુને વધુ એ એવી વિજય કદાચથી અને વધુને "

અવસ્થાને એ સમય સુધુધુધુના પાના છે. તે કહે સુધુ
 કદાચ અર્થેનાને અને વાન છે ૧ કદાચ ૧ પેઢાની સૈનિક
 કદાચના સિદ્ધાન્તિ આપે છે.

૧૮૨૨ ૧૮૨૮ કહે છે ૨ " કદાચ અવસ્થાને કદાચને અને
 કદાચ તેમાંથી આનંદ કદાચના કદાચ ૧૮૨૨ આપી તેમાં કદાચ
 વધુને કદાચે વિજયના આપે ૧૮૨૨ સુધુ ૧૮૨૨ કદાચ કદાચ
 વધુ આપે છે "

કદાચને કદાચના પેઢાની ૧૮૨૨.૧૮૨૨ પેઢાની કદાચ
 વધુને, પાશુપતિ અને તેમાં ૨ કદાચે કદાચે વિજય કદાચે
 કદાચે પેઢાની કદાચે વિજયને કદાચથી અને કદાચે ૧૮૨૨
 કદાચે અવસ્થાને અને કદાચને ૧૮૨૨ વિજય કદાચે પેઢાની

અને મને વિદ્યારેના થોડાં થોડાં હોય તો તેજ તેના નાણું મારું
 થઈ પડે; એટલાં માટે તેજે અને દુર્ભાગ્ય દુર્ભાગ ગુણની પતિપત્ની
 સંબંધમાં સમસ ગુણની કેટલેકરે યદ્યપ્તિ પ્રત્યેક પ્રયત્ન કરે
 નેહએ. ને આપણે પ્રતિદિન અથવા પ્રત્યેક અડવાડીએ આ ગુણે
 કાંઈક બનાવીએ અને પ્રત્યેક ગુણનો વિશાસ તથા સંકાય તપાસી તેની
 સાચકાત અનુસાર માઈ મૂકીએ તો દરરોજ આપણને એ ત્રણ મિનિટનું
 શાંતિ. ને તમે પ્રમાણિકપણે સમ્પત પરિશ્રમ કર્યો હોય તો ઉદ્યોગના
 સોં માઈ મૂકો. ને તમે તમારો મિલજા બોધ દીધો હોય અને તે
 પરિણામે આદ્યમયમનો ત્યાગ કરી તમારી જાતને મૂર્ખ બનાવી
 હોય તો તેના થોડાકજ માઈ મૂકો. આથી તમને એ ગુણે
 ઉત્તર કરવાનો પ્રયત્ન કરવાને ઉત્તેજન મળશે. ને તમને કોષ ચળે
 હોય તો તમારા મિલજાની સાચકાત પ્રમાણે માઈ મૂકો અને પ્રયત્ન
 કરી કમે કમે તેમાંથી તમારી જાતને મુક્ત કરો. જ્યાં તમારે બહાનું
 દૂર થવું હોય ત્યાં ને તમે બીર થવા હો; જ્યાં તમારે નિમજ્જ થવું
 નેહએ ત્યાં તમે ને ચંચલચિત્તા બન્યા હો; જ્યાં તમારે સત્ય વાંચું
 નેહએ ત્યાં ને તમે અસત્ય બોલ્યા હો; જ્યાં તમારે શાણા થવું
 નેહએ ત્યાં ને તમે મૂર્ખ બન્યા હો; જ્યાં તમારે રોકડું પરખાવું
 નેહએ ત્યાં ને તમે ગેળગેળ બોલ્યા હો; જ્યાં તમારે ન્યાયી થવું
 નેહએ ત્યાં તમે ને અન્યાયની જૂથ અને દુર્ભાગ્યનો સામ દીધો
 હોય; જ્યાં તમારે પ્રમાણિક થવું નેહએ ત્યાં ને તમે અપ્રમાણિક
 થવા હો; જ્યાં તમારે ઘેર ધારણ કરવું નેહએ ત્યાં ને તમે અધી
 રાઈને વસ થઈ ગયા હો; જ્યાં તમારે આનન્દી થવું નેહએ ત્યાં
 ને તમે મોડું ચડાવ્યું હોય; તો તે સર્વની સાચકાત પ્રમાણે
 પ્રત્યેકના માઈ મૂકો. આથી તમને આરિચરચનામાં મોટી સહાય મળશે.
 મનુષ્ય જ્યારે પોતાના સ્વરૂપને જોળે છે ત્યારે પ્રકૃતિનું

સુસદા અને તેના બધાં તેનામાંથી અલ્પ વધુ જન્મ છે. " તારી જાતને જોગખ " એવી સાથે " તારી જાતને સદાવંદર " એનો શ્રેષ્ઠ ઘટવિંતજ સંસ્કૃતનો માર્ગે ખુલ્લો થઈ જન્મ છે.

તમારી દુર્નિશ્ચયથી સારવ રહેજો. અતીતિ પોતણું અલ્પ અલ્પ જગ તો પોતનો જોગ થઈ પડેલા મનુષ્યોની દુર્નિશ્ચયતામાંથી જ મેળવ્યા કરે છે. શું તમારો સ્વભાવ દોષી અને આક્રોશી છે ? જો તેમ હશે તો પાણીના બંધમાંના ઉંદરના દરની જેમ અનેક વચોના તમારા કામપર તે પાણી ફેરવશે. દોષપૂર્વક જોવાપેલા બિલાદ શબ્દથી પણ દોષક્રિયાઓ એવો દરો જન્મે છે કે જે લાંબા સમય સુધી પણ ચાંદ થઈ રહતો નથી. માત્ર એક જ દોષી શબ્દથી થયું મિત્રો દર થાય છે.

એક ક્ષેત્રપંથીએ પોતાના ધૈર્યથી એક વ્યાપારીને વહ કપોં દત્તે. તેને પેલા વ્યાપારીએ પૂછ્યું: " મારી માગ સદન કરવાને તમે શી રીતે સહિતમાન થયા ? " તેને પ્રત્યુત્તર આપેલ " બાબ, હું ને તને હકીકત બાદે સ્વભાવ તાત્ત્વ નેવેજા મરમ અને દોષી દત્તે. મેં જોયું કે મુઝને થયેલા મારફતો કામેલા મોઢેથી જરાય પાડે છે. આથી મેં પાર્શ્વ કે જો હું ખાત્ર અવાજને કાબુમાં લાવી લઉં તો હું મારા દોષને લાગી દેવાને સહિતમાન થાઉં. અને મેં મારા અવાજને અનુક્રમ પાછાથી હદિ પાનુ ઉમેરો તદિ જરા દેવાનો નિશ્ચય કંપે અને આ નિશ્ચયનું મેલાગપૂર્વક પાલન કરીને હથિરની કુપાશે મેં ન્દાગ: સ્વાભાવિક અવાજને મેં પૂર્વગતિને કાબુમાં આપેલ છે. " નહીં નહીં નહીં જાગા મિક કિરદમાન અજાણે છે કે " પાનુ નહીં - મેં પોંચ મ પાનુ અલ્પમસંવધ કરી લગવાની આવી હું અદાન થિરની પામેથી મીન્દેલ દત્તે. નવથી પાનુ લાગ્ય. સુધી હું નહીં નહીં હું ને અન્માન હું હદિ પાનુ મારો મિત્રમા બોલે. નહીં "

બપંઠર યુદ્ધ મારા મસ્તાકપર ઝડપી રશું છે; તો પંજુ તે છે. સ. ૧૮૧૫ ના જૂનની ૧૧ મી તારીખના પ્રાતઃકાળના લગભગ ત્રણ વાગ્યા સુધી રિમમંડની કચેસને ઘેર ચતા નામમાં ધણા ખુશમિજાજ સહિત રહ્યો હતો. વૉટર્ડના રણક્ષેત્રમાં અત્યંત ખારીકીનાં પ્રસારે જરા પણ ઉત્કેરાવા વિના તે આશુ ફરમાવ્યો હતો હતો.

જેના અને આરસ્ટટના બપંઠર યુદ્ધને માટે વ્યવસ્થા કર્યા પછી નેપોલિયન લગભગ અર્ધી રાત્રે પોતાના તંત્રીમાં ગયો અને મૅડમ કૅમ્પાનની મહિલાશાળાને માટે અન્નાસક્રમ અને નિયમાવલિ ચોક્કસવાને માટે શાંતિપૂર્વક બેઠો. સેન્ટ જસ્ટ કહે છે કે “શાંત થાઓ, એટલે તમે સર્વ માણસોપર સત્તા ચલાવશો.”

માસિન્જર કહે છે કે બીજાઓપર સત્તા ચલાવવાની ઇચ્છા હોય તેણે પ્રથમ પોતાનો જીતને વશ રાખવી જોઈએ.

જે માણસે પોતાની જીતને વશ કરી છે, જે માણસે પોતાની જીતને જીતી છે તે પોતાના મનોવિકાસ, પોતાના સંયોગો, પોતાના ધંધા અને પોતાની વાણીપગ કાનું મેળવે છે. આત્મસંયમ એ એક એવો સેનાપતિ છે કે જે અસિક્ષિત ચોદાઓના ડોળાને શિક્ષિત મેનામા ફેરવી નાખે છે. જે માણસ આત્મસંયમ કરી જાય છે તે પોતાની જીતનો સદુપયોગ કરી જાય છે. મનુષ્યજાતિ હમેશાં વિજય મેળવે છે. આપણા ધંધાઓ, આપણી મુશીબતો, આપણા વિદ્વેષ અને આપણી નિરાશાઓનો જો સદુપયોગ કરવામા આવે તો તેઓ, આપણને આત્મસંયમ સોંપનાર મહાન શિક્ષકો નિવડે. જે માણસ પોતાની જીતનો સ્વામી હોય છે તે વૈતર કમ. કુનારો યુલ્લામ નવશે નહિ; પરંતુ તે પોતાનું કામ હમેશા આજગવી કરી ગણશે. જે દ્રવ્ય અથવા મોટા દરજ્જા કરતા પણ અધિક મૂલ્યવાન છે તેને એ પોતાના કુટુંબ પાસેથી ખુશી લેશે નહિ. તે પોતાના ધંધાનો યુલ્લામ

સાત્રાણાં કથાસ ગામી નહિ ત્યાર પછી તે પીર, મંઝીર, હોઝિસ
 ધરજાથી નીચળી જવાર આમણામાં પેઠે તેની છાત અને નિષિંદ
 મુદ્દ ભેદ એ જાણતો હોય તપડો વધી મથે અને તેજે ધાત-
 પર દોડી જાવો સોઝેરિમના મહાજપર પડ્યો એક થડો કાપી રીધો
 આ ભેદ તે માત્ર દસીને વાળેલો "આટલી જાડી મજાના થાવતો
 પડે તપડનું એકાદ જાવડું થયું વાડુજા જાવડું" તેનો મિત્ર આસિસ
 જા.પાંડુન તેની સાથે તેની જાના સત્કર્મમાં ગાત કરતા બોલ્યો "હું
 અથએ પામ્યું કે નિજાનું તમા ગાત મદન કરીને તમે તેની
 સાથે એક રમત સી રીતે જાવડો જાવડો હા " હજુ વડુજા આપ્યો
 હું તમા ગાત કરતો એટલે તમા ગાત પડું કે જાવડા આપ્યો
 મારું જાવડું આ જાવડું અને તમા ગાત થાય તમા જાવડું વડું
 ના જાવડું તમા ગાત થાય તમા ગાત

નથી તે પોતાની શક્તિએને, બુદ્ધિ અને અંતઃકરેણુના તાંબાખંડ રાખે છે. આનંદાતિરેક પશુ નિરાશા જેટલેજ દાનિકારે છે. કોથી સ્વભાવને લીધે ખેડાં અને ખૂખાંઈભર્યા કર્યો કરીને કેટલા બધા માણસો પાંછળથી મારી મારે છે ! જે માણસ પોતાની જાતનો રાજા હોય છે તે પોતાની શક્તિએને અંકુશમાં રાખે છે અને પોતાની લીલ તથા પ્રમજ શક્તિએને સામર્થ્યના રૂપમાં ફેરવી નાખે છે, જેથી તે દાનિને બદલે લાભ કરે છે.

રિલ્લન ગિરાડ બ્યારે એવી વાન સાંભળી કે અધુર મરકુનો સ્વભાવ કોઈથી છે ત્યારે તે પ્રસન્નતાપૂર્વક તેને પોતાના હાથ નીચે રાખવાને તૈયાર થયો. તે માનતો હતો કે આવા માણસોને જો ઉગ્ર સ્વભાવનો સંયમ કરતા શીખવવામાં આવે તો તેઓ ઉત્તમ કર્તવ્યશાલી પુરોએ નિવડે. ઉગ્ર સ્વભાવનો સંયમ એ સામર્થ્યનું એક લક્ષણ છે. જો તેનો બુદ્ધિપૂર્વક વિનિયોગ કરવામાં આવે તો જેની રીતે એનિ/નમંની ઉજ્જ્વળતા પાંતને મવાવનારી શક્તિ રૂપ મળી જાય છે તેની રીતે તે કાર્ય કરવામાં શક્તિ રૂપે વપરાય છે. કાંબેસ, વિધિ-યમ સાદા સળદ, વડૂંત્રવચ્ચે, ફેરાડે, વાંચિચ્છન અને વેચિચ્છન એ સર્વના સ્વભાવ અત્યંત ઉગ્ર હતા, પરંતુ તેઓ તેનો સંયમ પણ સારી રીતે કરી રહ્યા હતા.

બ્યારે વાંચિચ્છનની શક્તિએ એટલા પ્રમાણસર અને એટલી સુસંગઠિત હતી કે તેની પ્રવૃત્તિના સંબંધમાં તેનો સમાવેશ હતો અને તેનું મમજ એક સુનિયંત્રિત ગણ્ય સમાવેશ હતું. તેની શક્તિએ અત્યંત પ્રમજ હતી, પરંતુ તે બુદ્ધિના અંકુશમાં રહેતી. તેની લીલ છઠ્ઠાશક્તિ તેની પરિષકવ વિવેકબુદ્ધિના તાનામ. રહેતી હતી. તેનામાં એક એવા પ્રકારની શક્તિ હતી કે જે મેદામાં મેદી ઉકેરણીના સમયમાં તેનાની શક્તિએને અંકુશમાં રાખવાની શક્તિ આપતી હતી અને તે બુદ્ધિએ વચાન મોઢું હાગ્યું મને ત્યારે પણ તેને ધીરજ કરવાને

આભિપ્રાયની તે વિચિત્ર જગ સૃષ્ટિ કરતો નથી.

આ કામ્ય સ્વભાવેની વચ્ચે નિરંતર પુદ્ગલોમાં છે. એક સ્વભાવ સ્વભાવને કારણે તરફ એક છે તે બાજી તેને તોડતા હાથે છે. બીજાં કવિષ્ણુ બોલ થતું નથી. એમાંથી એક છે. પરંતુ હારેલો કવિ તાને ઘેરો નથી. કવિસાક્ષિના કામ્યમાં પડી રહેવાની કમ્યાર સ્વભાવને બધે હરખ પડે; પરંતુ તે કમ્યેકા તેની સામે ધમ્મી તેની નિષ્ઠા ના કરે છે. વિષાસકિના કામ્યમાં તે પડેલો દોષ છે તારે જગ તે કવિ જુની સકોતો નથી કે તે પ્રજુની મૂર્તિ છે. મનુષ્યને ઉમે જોવાને પ્રાપ્ત કરનાર વૃત્તિ કવિષ્ણુ કવિષ્ણુ હતી નથી. તીમ સ્વભાવનો બોલ થતું પડેલો માન્યત 'એને ઉમે જોવાને સુખપેલો છે' એ વાત જો જુની જઈ શકે; જો તે પોતાની સજાના મિત્રને જુની નાખી શકે; જ્યારે તે મુકામીમાં પડેલો દોષ તારે જગ જે અવાજ તેનો તિરસ્કાર કરે છે તેને જો તે તાપી છે. એ અને જો તે પચાત્યા પિનાજ હિન્દિપોના કામ્યાવ બોલતી શકે; તોજ તે એક પગુની પેડે મંતોપપૂરક નહીં શક. પરંતુ તે તો આનન્દ બોલવા જાય છે કે તરતજ તેનો કમ્યાર સ્વભાવ કમજૂરી કડે છે અને તેને એ આનન્દ બોલવા દેતો નથી; વિષય કમ્યોમને મારે તેજે પોતાનું કમ્યાર જ; અંગ જેથી દીપેલું હોય છે, પરંતુ તેજે જે જલકર બોલ આપેલો હોય છે તેનું સ્મરણ તે ત્યજી શકતો નથી; મિજમજી નેવાર હોય છે, પરંતુ તેનો જ્ઞાન તે સજી શકતો નથી.

"સાધિક દુર્ગતનાને જે છતી મે છે અને જે મોટી તેજા નાની વંતુઓપર સજા ચલાવે છે; જે માયાનું સખ્દો અને માયાનું સામથીએક પતી છવનસ મામતા તરંગોને સાન્ત કરી દે છે; અને આપણા છવનસ સકોતને આપણા મનના રિજયો રૂપ જનાવી દે છે; એવી જાગ્યને છતી મેનારી સકિત મને આપેલ." —ચાક્ષી સ્વેચ્છન.

રે; ઘરીરમાંની ધાતુઓ અને રસો તેને પીગળાવી નાખે છે; તે કમ-
નની બેદમરેલી લોહીની નદીમાં મળી જાય છે. પ્રકૃતિનાં આ લોહીના વિચિત્ર
કરા આગળનાં, આ રોહીનીના ટુકડાની રાક જોતાં નાનાં નાનાં કુદરતી
કારખાનાંઓ, તે પસાર થયો હોય ત્યારે જનને જાદુથી ન કરતાં હોય
તેમ, તેને કોઈ સ્થળે હાડકાના રૂપમાં તો કોઈ સ્થળે પાચક રસના
રૂપમાં, કોઈ સ્થળે પિત્તાસવના અણુરૂપે તો કોઈ સ્થળે ગ્લુ-
તીનના અણુ રૂપે અને કોઈ સ્થળે મગજના અણુ રૂપે ફેરવી નાખે
છે ! તે સુઝા રોહીવાનો ફેંદાપેસો ટુકડો, આમ કઈ કિંવાયો સ્નાયુની
પામે આવીને ઠામ કરે છે તથા મગજની પામે જીવન વિચાર કરે
છે તે આપણે જાણી શકતા નથી ! જનિયનના આગવરૂપી વજન
વજનનારા કાટલાને આમનેમ ફેંદાનારા કુદરતના એ અદ્ભુત હાથે
આપણે જોઈ શકતા નથી; તેમ આ કારાગૃહમાં આવી પોણા
રોહીવાના ટુકડાને જગતની સુંદરમાં સુંદર રૂપકમય કથા “ પિથિમ્મ
પ્રોમ્મિસ ” માં પરિવર્તિત કરી નાખનાર બેદ બરેલા કિમિવાત
અદ્ભુત પદ્મ આપણે જાણી શકતા નથી ! છતાં આપણે એટલું તો
અવશ્ય જાણીએ છીએ કે ગરર જ્યારે અન્ન માગે અને તેને પાટે
ખૂસ પાટે ત્યારે જો આપણે તેને એ આપીએ નહિ તો મગજ અને
સ્નાયુઓ ઠામ કરી શકતા નથી; અને આપણે એ પદ્મ જાણીએ
છીએ કે જો આપણે યોગ્ય ખોરાક પસંદ કરીએ નહિ, જો આપણે
તેને યોગ્ય ગીતે ખાઈએ નહિ, જો આપણે માનસિક અને ઘરીરિક
બાધામયો તેનું યોગ્ય રીતે પાચન કરીએ નહિ તો તે એકાદ ગ્રોહીતનના
બાધામયને : એકાદ જનિયનની રૂપકમય કથાને ઉપમ કરી નહિ

ખરેખર આપણા ઘરીરની રચના અદ્ભુત છે ! જરા ખ્યાલ
ના કરો કે એક સંદેરની મંદીને એક પગમાં શુદ્ધ પ.ણી બનાવી
દેના એકાદ તળાવ કે રાંડી હોય તો તે જોઈને આપણને કેટલો

જીવિ આનંદ શાવ! પરંતુ આપણા શરીરમાં એવુંજ એક તળાવ
 છે. મરુતકના. ભરખેજીન રહેવા અણુઓની રાખ અને ખવાણ
 ગમેલા બાકીનો કચરો લઇને પાણું ફરતું ફાળું લોટી ફેરમાં
 પ્રત્યેક શામની સાથે. સ્વચ્છ, સ્વચ્છ, સ્વચ્છ લોટીમાં ફેરવાય જાય છે!
 તે જાણે જરામાંના રાજાનું પ્રત્યેક નિંદુ કોઈ એક દિવસ રસાયન-
 શાસ્ત્રોનું જનાવેલું દેણ તેની અંદરજ આપણી સર્વ સમગ્રતા અથવા
 નિર્જગતા સમાવેલી હોય છે! તેમજ આપણી શક્તિઓનો વિસ્તાર
 અથવા મર્યાદા રહેલી હોય છે. તેમાં આપણી તંદુરસ્તી અને
 દીર્ઘાયુ અથવા રોગ અને અકાળ મૃત્યુ રહેલા હોય છે. તેમાં
 આપણી આસા અને આપણા બરો, આપણી દિંમત અને આપણી
 બીરતા, આપણી શક્તિ અથવા અશક્તિ, આપણી સમગ્રતા અથવા
 નિર્જગતા, આપણી સમગ્રતા કે નિર્જગતા, રહેલી હોય છે, તેમાં કુચ્છ
 અને વિરતન શિષ્ટાચુ અથવા અશિષ્ટાચુ પૂર્વજો વારસામાં મળેલી
 નેકુચિત શક્તિઓ રહેલી હોય છે. તેમજ આપણા અરિથ અને
 આપણી નસો, આપણા રનાનુઓ અને મગજ, આપણી શુદ્ધતા અથવા
 શુદ્ધતા, એ સર્વનો કુદબય થાય છે. તેમાંજ સદ્ગુણી વા દુર્ગુણી
 જીવનના તર્કો અને અપરાધીની વા મદાત્માની વૃત્તિઓ બરેલી હોય
 છે. એટલા માટે આપણને આરોગ્યના નિયમોને આધીન રહેવાની
 અને તેમ કરીને આપણી આ બોલિત જીવનશી નદીની સ્વચ્છતા અને
 શક્તિ જાળવી રાખવાની ફરજી પડી જાય છે!

રહેતાર હશે છે કે “ ધણા લોકો ‘મજ શરીર’ વિષે વાત કરે
 છે અને એ શબ્દ માત્ર સામગ્રાથીજ ધણા લોકો આરોગ્યના નિય-
 મોનો જગ કરવાને લલચાય છે; પરંતુ જે લોકો પોતાની જનાવેલી
 ઉત્તમોત્તમ વસ્તુઓ પેડી એકની સાથે આવી અપમાનકારક રીતે વેચે
 છે તેમને કુદરત શાંત રીતે દાખી દે છે અને જે લોકો એટલા મૂંઝ

[illegible]

“તે કરવાને સંમત થતી નથી.” જીજ્ઞેષા દિવસે તે દરદી મરણ પામ્યો!

એમસેને પોતાના મોજશાખમાં ઉઠેલા નાના પુત્ર તરફ જોઈને પોતાના મનમાં કહ્યું: “નિર્ભાગી માતક! મને યુવાવસ્થામાં જે સંકરો સંકળ કરેલાં પડ્યાં છે તેનો અનુભવ એને ન મળવાથી એનું કેટલું બધું અદિત થશે?”

આરોગ્ય, બળ અને દીર્ઘાયુષ્યનો આધાર અવિનાશી કાવચએ પર રહેશે હોય છે. તેને “દેવયોગ” ની સાથે કંઈ પણ સંબંધ નથી. પ્રથમ આપણું માતાપિતા અને આપણે પોતે તેને માટે જવાબદાર હોઈએ છીએ. બાધિએ! આપણેને પણ ગાંઠતા નથી અને મનુષ્યભૂતિનો યોગ્યો ભાગ, વાસ્તવિક જીવનમર્્યાદાનો સત્તરમો ભાગ પૂર્ણ કર્યા વિના બચપણમાં જ મરણ પામે છે, તે માટે કંઈ જ નથી પણ જવાબદાર નથી. જો તેને એ જાગૃતતા જવાબદાર દરાવવામાં આવે તો મનુષ્યો ગમવાં હાતરે છે અને યોગ્ય ચોર છે તેો માટે પણ એને જ જવાબદાર ગણવો જોઈએ!

આકસ્માતેની બાદ કરીએ તો આપણે ધણે અંશે આપણી હજીયાતુસાર જ છીં સફાઈએ તેમ છીએ. દરેક દેશમાં સગરો અને સાખો વૈદ્યોની શી જરૂર છે? તેમાંનો દરમો બામ પણ માનપૂર્વક નિર્વાહ કરતો હોય તો તેમ હોય આપણો પોતાનો જ છે. ઉમતજ અટકાવી સકાય એવા રોગોથી દરવર્ષે કમમા કમ એક કરોડ માનુષ્યો મરી જાય એ આધુનિક મંસ્તૃતિષર કેવું મોડું કસંક છે?

સેનેકા કહે છે કે “કંઈપર આપણને દીર્ઘાયુષ્ય આપ્યું છે પરંતુ આપણે તેને કુંડાં બનાવી દીધું છે!” મનુષ્ય પોતા સોડો જુદા સુધી જીવરતું પૂર્ણ જાન ધરાવે છે અને જુદાવસ્થાએ પડેથી મરણ થાય એરો તો કોઈ વિરલ જ હોય છે. માત્રી બધામ બચપણને પુવત્તીમાં જ મરે છે. સેંકડે રતુ આર માનુસજ જુદાવસ્થામાં મરણ

મેહું અપમાન કરવા સમાન છે ! કાનિસ વિલાઈ કહે છે કે “એક સમય એવો પણ આવશે કે બ્યારે લોકો અત્યાચારી આપણી નમ્રી અવસ્થાને સંભારી સંભારીને એવી વાતો માંડે કરશે કે “અમારોના વર્ષતમાં છેકરોએને રાખ્યોગી અવયવો અને તિમેટની નદીએના નામ શીખવતા, પરંતુ જે અદ્ભુત નિયમોપર તેમના આરોગ્યનો આધાર હોય અને જે માનવોચિત આચારથી તેઓ પોતાની આસપાસના માણસોની સાથે શાંતિ અને સદ્વિચાર સહિત રહી શકતા હોય, તેનું તેમને શિક્ષણ આપવામાં આવતું ન હતું !” પોતાની જાતનો અભ્યાસ અને પોતાની જાત સંબંધી જ્ઞાન એને જેની ઉપયોગી વસ્તુ માણસને કાઢ પણ નથી અને તે છતાં પણ તે પોતાની આસપાસના પશુઓ સંબંધે જેટલું જ્ઞાન ધરાવે છે તેના કરતાં પણ પોતાની જાત વિષે બહુજ ઓછું જ્ઞાન ધરાવે છે !

મનુષ્યનું શરીર એ મહાન વિશ્વકર્તાનું મહાન કામ્ય છે, તેને વાંચતા, તેનો અર્થ સમજતાં, તેની મુશ્કેલીની કદર કરતાં ન શીખવું અથવા તેનું જુસ્મ રહસ્યો બહુવાને પ્રયત્ન ન કરવો એ આપણી સંસ્કૃતિને ક્ષતિ સમાન છે !

મનુષ્યો પોતાની અજ્ઞાનતાને લીધે કેટલું સહન કરે છે તેનો પ્રત્યક્ષ આપણને એકાદ મંકુચિત, અર્ધ વિકસિત, એકાંગી, અપણ પ્રજા તરફથી મગરો.

જો કવિ બીમાર પડે છે તો તેની કવિતા પણ બીમાર પડે છે; જો એકાદ અંકગણના માથામાં કાળું વિષમય લોહી ફરતું હોય છે તો તે તેના અંધને પણ તેનાવડે ભરી દે છે; અને જેવી રીતે લોકો બાહરનની વિષમાસક્તિ તેના કાન્ધોમાં તથા કેટલાક ગુજરાતના કવિઓ તેમજ કવિ કહેવરાવવા માનનારાઓની વિષમ લોપુષતા તેમની કવિતાઓમાં નજરે પડે છે, તેવી રીતે કુમળી પીમણ

દરદીનાં લખાણોમાં પણ ક્યાં ત્યાં રામનીજ મંથ આવે છે. માત્ર અસત્યવાદીઓજ નહિ, પરંતુ અછાંડથી પીડાતા દરદીઓ પણ પ્રભુને પસંદ નથી.

“એક રામી શરીરમાં રહેલી મહાન બુદ્ધિ, એ એક ધાડી ગણેલા તારા (તરનાર) ના ગજવામાં રહેલા મુવજ સમાન છે.”

મણી વાર પેટના અછાંડને લીધે માથાનો દુઃખાવો થઇ આવે છે અને તેમાંથી કેટલીક વાર જ્વરાદિ વ્યાધિ થઇ આપીને એક અવપતના પાપને માટે શરીરનાં તમામ ક્રિયાને દુઃખ સંદેહું પડે છે. તે ઉપરથી સમજી શકાય છે કે શરીરના તમામ અવયવો તથા જાનનંતુઓ એક બીજાની સાથે કેટલો બધો મંથન થાય છે !

એકાદ નસ ઉપર ચોળે થઇ આવતાં ખીજ નસ હાલકા સાથે દમાઈ જાળી મનુષ્યને જે અતિ વેદના ઉપજાવે છે તેના આગમ નેપોલિયન સરખો સમર્થ મહારથી પણ એક નાના ખાસક જેવો બની રહે છે ! એકાદ આંમગા યા મુત્તપિંડ કે હશેનમા અથવા શરીરના ખીજ કોઇ નીચલા ભાગમા છુમડું, ચોળે, છાજ કે ર્દદ થતું હોય તો તેથી આખા અને માથાને પણ વેદના સાથ છે—ગંભીર દર્દનિ થાય છે !

હૃદયત અપચ્છા સપગા દારીરિક, માનસિક અને નૈનિક કાર્યોની નોંધ લે છે.

સાક્ષી આપજે એના ચોપદના એકાદ પાનાપર નજર ફેરવીએ
હાર્ષ, પરિબ્રમ.

અત્યંત હસરત, તમાકુ કે બીડીનું મનનું ઉત્કેરાણું, કોપ ચડવો, સવન, રૂઢામ વ્દા, ર્દદિનું શેવન, ખૂબ છવનની આશાને દર્દનિ પડે—
જેમથી હશેમાં મારવાં, અત્યંત તરણી સ્ત્રી અથવા નાચ થવે.

દોડીને ટ્રામગાડી કે આમગાડી પકડી,
અભ્યાસમાં હવે ઉપરાંત ખંડવા રહેવું,
ઉશ્કરણ જાતું, વગેરે વગેરેમાંની
ઓફિસ અનેક ખામનેાનું સેવન કરવાથી
વચ્ચેમાં ધૂંતી થઈ.

જામરામ કુલાલ, અથવા કુપર
ક.સા. ખોર, કનુ નાન કનકોથા
મનમાન, સમયમાં મનદા, અ
મનદા, અથવા મનદા, મનદા
મનદા, મનદા, મનદા, મનદા
મનદા, મનદા, મનદા, મનદા
મનદા, મનદા, મનદા, મનદા

મનદા, મનદા, મનદા, મનદા
મનદા, મનદા, મનદા, મનદા
મનદા, મનદા, મનદા, મનદા
મનદા, મનદા, મનદા, મનદા

સની પામે એક સુંદર નાણુક પડિયાસ હોય, તે તેને રસ્તાપર ખાઈ
 મરી દે અને તેમા ધૂળ અને વાઈડ પડવા દે અને તે છતાં જુને
 સારી રીતે ચાલીને ચોગ્ગ વખત આપે એવી તે હચ્ચા રાખે તે. તેને
 રિખે તમે શું ખાશો ? કેહા મુદરચ પોતાની હવેલીના બારી ખામ્બા
 બામડાઓ અને ચોરોને તથા જરન, ધૂળ અને વાઈડને માટે ખુલ્લ
 વકોડ અને તે કા નેમણી સર્વ વસ્તુઓ સારી તથા સુરક્ષિત એ-
 તાના આશ્ચ મેં ન. તમે રિખ તમે તા પાંગો !

કસરત અને ખોરાક છે. પાણીનો ઉપયોગ છૂટથી કરજો, કસરતનો ઉપયોગ નિયમિત રીતે કરજો અને ખોરાકનો ઉપયોગ સાધારણ રીતે કરજો. એટલે તમને મારી સદાચની આવસ્થા રહેશે નહિ. મારી જીવંત હયામાં હું તેમના વિના કંઈપણ કરી શકી નહોતો અને મારા મરણ પછી પણ મારા બંધ પ્રમાણિક સદાચની સાથે જો તમે મિત્રી કરશો તો તમને મારી ખોટ જણાશે નહિ. આપણે આપણા બંધનો દંડ મરવો જ નોંધજો. જો કાર્ડ તમને મારી નાખે છે તે કાર્ડથી સાવધ રહેજો. જે બંધમાં અસ્વચ્છ હવા ધાસમાં લેવીજ પડે તેનો ત્યાગ કરજો. સમયે, ખાણમાં અને ૩ તથા સુતર અને કાપડના કારખાનાંઓમાં કામ કરનારાઓ અને પોલાણનું કામ કરનારાઓ અગ્નિયુ દોષ છે. મારણ કે તીક્ષ્ણ રજકળો તેમના શરીરમાં પ્રવેશી જાય છે અને તે ફેરસાના શુદ્ધ આવરણને કસોડે છે. માન્વેસ્ટરના ઝરી મંદા બનાવનારાઓ ખતોલ વર્ષથી વધારે ક્વમિટલ જીવે છે! જે માણસો લાંબા જીવનને કિમતી મણે છે તેમજો એવા સખગા બંધાએને નિષાંઝલિ આપવી નોંધજો, કે જે તેમને અસ્વચ્છ હવા રમમાં લેવાની અને સૂર્યના પ્રકાશને નામે બંધિયાર જગ્યામાં કાચદારા મળતો પ્રકાશ લેવાની રજા પાડતા હોય. વિશીને કરીને આ બંધાઓનો તેમજો ત્યાગ કરવો નોંધજો કે જે તેમને ૮, પોલાણ, પિત્તળ અને લોહાની નાની નાની રજકળો અને નાની નાની કરચો, કોલસાની રજકળો અને અનાજના કુંદાઓ, અનાજ જુલ્ય કરનાર તેમજ અનાજને ફગવાયું વજામથી રજકળો પાસમાં લેવાની રજા પાડતા હોય. નેજો અનાજની વખા-રોમાંજ પડ્યા પાવવા રહે છે તેમજ ગમ, સીમું, દહાણ, વગેરે અપવચન કારખાનમાં કામ કરીને ઝેરી પાણ રજા લીધા કરે છે નેજો પશુ એવું જીવન જીવનારા હોય છે.

ગીળ ધંધાઓથી... થતાં મરણનું... સરાસરી પ્રમાણ એક હજારનું હોય છે તારે-દાર હતાદિ કેટલી ઓછેના-ધંધામાં રોકાયેલા માણસોનાં મરણનું પ્રમાણ પંદરસો એકથીસ હોય છે! આ એક અતિ મહત્વની વાત છે કે ધંધાઓ આપણને રૂએ એવા અને આરોગ્યને હાનિ ન કરે એવા હોવા જોઈએ. જ્યારે જ્યારે આપણું કામ આપણામાં કંટાળો ઉત્પન્ન કરે છે, જ્યારે જ્યારે તે આપણને વેડ સમાન અને અરોગ્યક લાગે છે ત્યારે ત્યારે તે આપણા જીવનનો ખર્ચ કર તરતથી કુપ કરે છે.

આરોગ્યનો સંચય કરી રાખ છે; તેની ચાપલુ કરી રાખ છે; તેનું ચક્રવર્તિ જાળ રૂપરૂપી રાખ છે અને એ રીતે તેને જમણું ચક્રવર્તુ કરી રાખ છે. જેની રીતે એક શ્રીમંત એકજ સદામાં પોતાની સમગ્ર સંપત્તિ ગુમાવી ? છે તેવી રીતે આપણા આરોગ્યનો પણ માત્ર એકજ ખર્ચ વર્તનથી નાશ થાય છે.

આપણુપણથી નદિ પણ ઉદાગથીજ આપણને દારૂજીવનની પ્રાપ્તિ થાય છે. ખંડરમાં પડેલું રેડેનું વડાણ-અને નદિ કે સમુદ્રમાં ફરતું વડાણ-નોથી વેડેનું મચાતું મળે છે. છાકસિન રહે છે તેમ 'વપરાતી ચાલીજ નમેલા મગકની રહે છે' અને વેડેનું જળ જ સ્વચ્છ રહે છે.' આ જ પ્રમાણે ખરો અને આતુર હૃદયથી પ્રયત્ન કરવાથી સરીર મન અને અદ્ભુત નિરોગ થાય છે. કસરત પિત્તના પ્રાપ્તને નિયમિત કરે છે અને આપણામનના ધનના જમણું પોતાના પિત્ત-શયમાંજ પોતાના વિચાર ફરતે ફરે છે. જો આપણે નિરોગી રહેઈએ તો આપણું આવાવડા રહેઈએ હોઈએ અને જો આપણે રોગ-ગ્રસ્ત રહેઈએ તો અવસ્થા નિરાવાવડા રહેઈએ હોઈએ.

જો આપણે રમત અને કામનો અતિરેક કરીએ (અધિકા વચર

એકલોય જાણામણે હું! સપત્તે મારા મળામાં મહું છે! હું એકલો
 નર્સનો મોતો તારે મને સાચી સંખતિ મળી હતી. હવે મને પૂર.
 જાઓઈ વર્ષે જુદુ મળા નથી ત્યાં તે મેં મારી સૌન્દર્યની પત્નીને મારી
 ત્યાંની તે ક્રૂરમજ્જા મર્ષે મમળુ પામી. મેં એકકાગીથી માર.
 ત્યાંનાના જુન કપ' આ લિખે મળા એકલે મોજન રી રીતે
 મેં 'વળુ ન લમળનું નથી' હું રાડિયા આન રમિ' નમળન મમળ
 જામ હ આજ માર હજુ મારું જ આન આજ જ નિવલિ
 હું ... નવન વરના ... જુદુ નાનુનન ... આજ ...
 આ ... જુદુ માર ... નાનુનના ... નાનુનના ...

... જુદુ આજ મારિ ... આજ ... નાનુનના ...

1. 1945년 8월 15일, 해방된 조선민주주의인민공화국에서는
 2. 1945년 8월 15일, 해방된 조선민주주의인민공화국에서는
 3. 1945년 8월 15일, 해방된 조선민주주의인민공화국에서는
 4. 1945년 8월 15일, 해방된 조선민주주의인민공화국에서는
 5. 1945년 8월 15일, 해방된 조선민주주의인민공화국에서는
 6. 1945년 8월 15일, 해방된 조선민주주의인민공화국에서는
 7. 1945년 8월 15일, 해방된 조선민주주의인민공화국에서는
 8. 1945년 8월 15일, 해방된 조선민주주의인민공화국에서는
 9. 1945년 8월 15일, 해방된 조선민주주의인민공화국에서는
 10. 1945년 8월 15일, 해방된 조선민주주의인민공화국에서는

પણેમ, ડરે નદિ અથવા-તેરી સંપત્તિ સંભાળ-લેવાના-કાર્યે પ્રત્યે
જોઈશારી જવારે નદિ, સું ડવન એટલું, બંધું સંપત્તિ જની મથું છે કે
પ્રત્યુદ્યોગનાં જાનરીઓ લેને આ રીતે ફેટી રહે ?

બોધ : રૂપદાનું છે. આમાં મરણ પામેલા, માયુસેની
વાડી અમર્યાદ છે; અને તેમનાં, મરણનાં ઉપર જવાબમાં-એવાં
કારણો અસંખ્ય છે; પરંતુ સારી રીતે ડવનારે માયુસેનાં ઉદાદરદ
અતિ વિરલ છે.

જાગચંદ નારસિંહ મેડિયા

ફલ ન થાકત.

૬૪૨૨, (૧-૧૯૫૫)

પ્રકરણ ૧૮ મું.—સારા માઠા ધંધાઓ.

“ પ્રકૃતિએ તમને એ જનાવવાની ઉંઝા રાખી હોય તે જનો એકે તમે સફળતા પ્રાપ્ત કરીશ; એ મોઢ ખીજ જનાવ જશે તો તમને નિષ્ફળતાજ મળશે.”

—સિદ્ધિ સિમ્ધ.

“ સફળતાને ખરીદવા માટે પણ માણસોને પોતાના સારીનો એકાદ દુકોડે સખી આપવો પડે છે.”

“ મોઢ પણ માણસ પોતાની પ્રતિષ્ઠા વિરુદ્ધે પ્રવાસ નિરંતર કરી શકતો નથી અને સફળતા મેળવી શકતો નથી; છવનનું સાફ્ત્ય જરૂરના નિયમો પેઠા એક નિયમ એ છે કે આપણા છવનને એવી રીતે પાછડું નેહ્યે કે એથી આપણા સારીનું બંધારણ અને આપણી સ્વભાવિક રીતો નિરોધ કરવા પાછળ આપણું સખનું જગ ખરચી દેતુ ન પડે અને તેના સદુપયોગવડે આપણે સફળ થઈ શકીએ.”

—મહાવર.

“ એ માણસની પાસે એક ધંધો છે તે માણસની પાસે જી. જી. ૨૦.”

—ફક્તિન.

“ પ્રકૃતિ પોતાના દરેક સત્તાને જનાવવી રાખે તેને મોઢ ને મોઢ તમને માટે ખાસ સાવ-ગત જરૂર આપે છે.”

—સોવેસ.

ધંધા રોજમારની મનુષ્યના આધુનિક પ્રયત્ન અસર થાય છે, એટલા માટે તમને પૂરેપૂરો સૌથી પ્રયત્ન એ ખાતરી કરી લેવી જોઈએ કે તે જે ધંધો પસંદ કરે છે એ આરોગ્યદાયક છે કે નહિ સમજાવી ન્યાયાધીશો અને ધર્માધીશો ધણુ વર્ષ છે એ વાત નુક-

સિદ્ધ છે. વ્યાપારમાં દહીં દરીયાઈથી ને સંપર્કથી થાય છે ને તે લીધે
 યરીર કેતાવશે પસાય છે, પરંતુ હવેર કયા તે પ્રસારના માનસેમાં
 તેમ જનનું નથી. દૂર દૂર દરેકી મદાન મુર્ખમાવાઓ વિને નિરંતર
 ચિત્તન દર્શા કરનારા ખમેળવેન્દ્રઓ પશુ પાણીન લાખુ છવન મોગરે
 છે. દંબોશ અને દર્શક આ સત્યના જ્વલંત કદાહરણો છે.
 મેલિસિયો, મેક્કન, ન્યૂટન, બુધર, કાલ્ટન વગેરે તત્ત્વવેદઓ તથા
 પેશનિકો, મલિવશાઓ અને ધર્મશાઓના અભ્યાસીઓ, સાધા-
 નકુ ધંધારારી મનુષ્યોના પશુ મંદરાથી મુક્ત નહાય છે. વન-
 રપતિવિધાના મદાન અભ્યાસીઓએ જલુ સાધારણ ગીને પશુ લાંબા
 સમય સુધી સુખી છવન ગાળું છે. હંસાઈની ધીવડાસની શોધબોળ
 દેનારી એક મુક્તિસિદ્ધ મંદાળીના ચોદ સત્યો ૧૮૭૦માં મળ્યું પામ્યા;
 તેમના બે નેત્રુ હન્ટ. અધિક વયના દળા, પાચ એકી કરના વગરે
 કેમરના દળા અને બે સિતરે વર્ષ કરેના વંદુ કેમરના દળા.

માનસિદ્ધ દર્શકો સર્ગના આરોહવપર પાણી નાંદી અમર
 થાય છે. વિજ્ઞાનનો અજવાળ હાનિનુ ગાતાવેન કેવલ દેવી
 ન પૂજ્યમા રહિ છે છે.

ત્રાય અત કદ જનુ વનાના વર્ષ કરેના મ જનાના પેદાશ
 રસાનાના ને માર્ગે નેવકેમુ થાય છે તથા નયક ને ન ક્રિપત
 ત્રાય છે અને તેઓ વગસન આવીન વરના થય રહેવ. તે અવસ્થ
 તરણ નાં છે. મારે રનાને જાય આ પદામ પદનતે મારે માન્યો
 વન્ય પ છે એકતુર નારિ, પંતુ તમન મુલકપનતે. અવ એ.છો કરેકાને
 નાટ જે વાનનાએ. રાંવાન આર છે નેના નામે પન નેઓ પાનાના
 નમલ ને તરી થાય છે, કાંતુડ નમલ એવ. નય નય. કો છે ૩ લેપી
 નય પદા નલુના આ ૨૫મા પદા અત લેમને પનાં એકાં કરી
 છે. નલના રેશન દળા રના કાન ને એના કાન કરેના માનુ

સોના આરોગ્યપર કામગીરી થી અસર પાડે છે તેની ધણી ઉદ્વેગે વધારે કરી છે અને તે સર્વ એકમતે જણાવે છે કે તેના પતિએ એ બોકોનાં ઘંત-વહેલાં ખંચાઈ જાય છે, જણાવતું હાથું સડી જાય છે ગંગાપર સોને ચઢી આવે છે અને બીજા ધણી રોગો લાંબુ પડે છે. એ ચોત્રીય વર્ષ અને આઠ માસ દરમિયાને એસેચ્યુમે સ્થાન પરમજ્વાળા વીચ કરતાં વધારે વર્ષની વયના એક લાખ સપ્તસદ્દ હજાર માણસો મરેલે પામ્યાં ! તેમના રોગના ખાતાઓમાં તેમના ધંધાઓ નોંધેલા હતાં. બધાની સરાસરી વય એકાદન વર્ષની આવી હતી. ખેતીનો ધંધો કરનારના વર્ષની સરેરાશ ઉમ્મર સૌથી વિશેષ એટલે કે સાડી પંદર વર્ષની આવી હતી.

બીજા ધંધાઓમાં રોકાયેલા માણસો કરતા અને ચહેરીઓ કરતાં ખેડુતો વધુ છે અને ટૂંક માણસનું પ્રમાણ તેમનામાં વધુ જણાય છે તેનાં ધણી દારણો છે. તેમને સ્વચ્છ હવા મળે છે અને મેદાનમાં કસરત મળે છે; જેથી તેમને જૂખ સારી પેટ લાગે છે અને ઉપ પચુ ખૂબ આવે છે; જ્યારે ચહેરમાં વસતા માણસો ભાખેજ સારી જૂખ અને ગાંઠ નિદ્રા ભોગવે છે. વળી ખેડુતોને બીજા લાખ એ છે કે ચહેરમાં સખ્ત ઢનીશાઈ ચાલતી હોવાથી ત્યાના બોકોને ને પસારો, ચિંતા અને મનોવેદના ભોગવરી પડે છે તેથી તેઓ મુક્ત હોય છે.

બીજી રીતે જોતા, ખેડુતો પશુ કેટલાક મહાન હોયો અને દીર્ઘાયુષ્યના કેટલાક વેરીઓના પંજામાંથી મુક્ત હોતા નથી. મનુષ્ય કાંઈ માત્ર શેઠલાથીજ જીવતો નથી, શરીરને નિરોગી સ્થિતિમાં રાખવામાં મન સૌથી અમત્વનો ભાગ ભજવે છે. ચહેરનું સામાજિક જીવન તેમજ પુસ્તકાલયો, બ્યાખ્યાનો, મહાન ઉપદેશકો વગેરેનો જામ ભેવાની મનને મગતી તમે; અને ખુદિમાન પુરવેજો નિર્ગનર સહવાસ; એ કવિતાના જીવનના ઉપર જણાવેલા ધણી કામોનો મદદો વાળી આવે છે.

આમ તો કંપોઝિટરોએ જ હોય છે ! સિદ્ધમાં આવતાં ૬, મુનર અને કાપડનાં કારખાનાઓમાં પણ રૂનાં આરિક રબરકલ્પો. મેન્યુરેન્ટ આસેન-
ગ્રાસમાં પુષ્કળ જવાથી તેમજ કારખાનાંઓમાં ગરમી નળગી રાખવા
સાથે હવા નહિ આવવા દેવા માટે પ્રકાશ પણ કાચનાંજ - બાસ્પુઓ
મારફત આવવા દે છે તેથી, મરજીનું પુષ્કળ પ્રમાણ આવે છે. મુંબ
હની કાપડ માલકીઓમાં દિવસ અને રાત મુખરનારાઓની પણ
તેજ વસે છે.

જે ધંધાઓમાં કામ કરનારાઓને રબરકલ્પો - આસેન : લેવાની
શરત પડે છે તે મુંબઈ, વલસાડો બેન્ગાલરન તથા લોખાટ પછી
તપાસ કરી છે; તે પરથી જણાય છે કે ખાણોમાંનાં રબરકલ્પો
આરોગ્યને સૌથી વિશેષ નુકસાન કરે છે; પ્રાણીઓનાં રબરકલ્પો એથી
ઓળું નુકસાન કરે છે અને વનસ્પતિના રબરકલ્પો એથી પણ વેડું
નુકસાન કરે છે.

ધંધાનો પતંગની કરતી વખતે સ્વચ્છતા, શુદ્ધ દવા, સૂરપ્રકાશ
તથા નુકસાનકારક રબરકલ્પો અને વિવિધ દવાથી મુજિ એ બાળતે, તે
નેથી વિશેષ મદદર આપતું જોઈએ. જે માનુસ મને તેવી રકમને
માટે પોતાના જીવનનું એકાદ વર્ષ વેચી દેવાને તૈયાર થાય તેને
જીવનું મારું. તપ્તિએ છીએ અને તે છતાં આપણે એવા ધંધાઓ
સંદ કરીએ છીએ કે જે જીવકલ્પો, અને માલકીના જાણીતા મુજબ
આપણું જીવનના પાસથી સજીવે પડ્યોય, વેચ અને માલકીય વગેરે
અવસ્થા કાન નાને છે !

જે ધંધામાં કા.મ. અને અનિવચિત અનરે પુષ્કળ બળને મળે
જવા પડે છે તે ધંધે, પણ સ્વચ્છતા હોય છે. જે મજબૂત નિવચિત
ગિને અને પદ્ધતિના કા.મ કરના તથા તેના મજબૂત સંકલ નિર્દેશ
પુષ્કળ રહેતું દેવ છે એક વેદ ૮ ૯. ૧૮૫૫માં જણાવ્યું હતું

મનુષ્યની બાતી કારણદિ ધણીવાર નેષ્ટ થાય છે.

મગજનું કામ કરનારા માણસો હમેશાં ધણું કલાક સુધી એક ને એક પ્રકારનું કામ સાંઝી અને અસરકારક ફેરી ચક્રતા નથી મગજે કંટાળી જઇને પોતાની સ્થિરતા અને સામર્થ્યને શુભાંતી દીધા પછી પણ તેની પાસે તેનું તેજઃ કાર્ય કરાવ્યા કરવાથી એવા કાર્યમાં પણ સ્થિરતા અને સામર્થ્યનો અભાવજ રહે છે. એને બદલે જો તેઓ શકેલી સક્તિઓને આરામ સેરા દઈને બીજી પોતાની નહિ થાકેલી સક્તિઓને ગરનું બીલું કોઈ કામ કરે તો એવો ભય રહેતો નથી.

કેટલાક માણસો સાહિત્યની સાથે કંઈ પણ સંબંધ ન હોય એવા ધંધાઓ કરતા હોવા છતાં પણ અવકાશના સમયમાં સાહિત્યનું પુષ્કળ કામ કરે છે. પોતાના નિયત ધંધામાં તેમની જે સક્તિઓ વપરાય છે તે આખા દિવસના કામના દમાજી અને ઉસ્ફેરશીથી મેપૂર્ણતઃ થઈ ગઈ હોય છે અને તે છતાં પણ નાચકાને અથવા બીજા કોઈ પણ અવકાશના સમયમાં તેઓ અતિ અસરકારક કાર્ય કરવાને સક્તિમાન થાય છે; કારણકે તેઓ આ સમયે સર્વદા મિત્ર એવી સક્તિઓને ઉપયોગમાં લાવે છે, કે જે સક્તિઓ બીજી સક્તિઓ કામ કરતી હોય છે ત્યારે વિશ્રાંતિ લેતી હોય છે.

મગજની ક્રિયા ગ્રંથ રહેવાથીજ કાંઈ મગજને વિશ્રાંતિ મળતી નથી. આ વાત મદાન વિચારકોનો મોટો ભાગ જાણે છે. જે માણસો મગજનું કામ સાથે વિશેષ કરે છે તેઓ રહેલા યા મોડા-દુર્બલ વસાત મોડાગ-વારાધરતી એક પ્રકારની સક્તિઓને વિશ્રાંતિ આપી બીજા પ્રકારની સક્તિઓનો ઉપયોગ કરવાનું શીખે છે. એક કાર્યમાં તેમને કંટાળો આવે છે ત્યારે ત્યારે તેઓ તેને પડતું મજીને બીલું હાથમાં લે છે; અને આ રીતે તેઓ પોતાના પુષ્કળ માનસિક શક્તિને ઇશ્વરને ઇશ્વર કરી નાખવાને સક્તિમાન થાય છે. મગજની

જામૈન જાગ્યામાં વાત કરતો જ્યેષ્ઠ પરિસ્થિતિમાં હજાર રીતે જેમ જાણ્યું
 બોલતો; કિંતુ પાસાંમેન્દ્રમાં કષ્ટકોના કવાનો મુખી અંશેષમાં સ્ત્રીક
 પર સ્ત્રીમનો વરસાદજ વરસાવતો ! પેઢી દર પેઢી માન્યા આરત
 મુદર શારીરિક જામાને સપ્તને પજુ, પડુંબોએ સરવતા પ્રાપ્ત કરી છે
 અને તેને અનેક પેઢીઓ મુખી સાચી રાખી છે.

જન કિલ્લમી કાઠમ્લ મર વિવાળામાં પજુ કદા પાણીએ
 લગાવ કરી ચુકના હતો. દુઝળા મારીનમાં રાંદસા જગ્યાવાન મગ
 નજરને નિર્મળા દાયાવાળી મુદર હરીની કંપમાં આપવામાં
 આવી છે. જા અસ્થિતિ અને સાત રૂતના દેવ પાસા તેનો
 વાર નિજુ દેવ ન પતવતે પતવે કદાવના ભવેન । દેવા નો
 અમાર દેવ નેનો નજા ને પતવે પાસામાં અગતી નયો
 મગદુ નેનો ને અમારો અને સાતના વન નજા નેનો નેનો
 મગદુ નેનો નેનો નેનો નેનો નેનો નેનો નેનો નેનો નેનો
 નેનો નેનો નેનો નેનો નેનો નેનો નેનો નેનો નેનો

પરજ પાડે છે તે તમારી જાતને અધર્મ સમાજને ઉપયોગી નહિ ? જો તમે એક દરજ્જી પાસે નામમાં પહેરવાનો પોશાક માટે પાંચ હા મુંદર જાકર ચીકાનો તો તમે માત્ર તમારો સ્વાર્થ સિદ્ધ કરવાનેજ પસંદ કર્યો છો, કારણ કે તે જાકરનો ઉપયોગ માત્ર તમેજ કરી શકશો અને તે માત્ર એકજ નામમાં કરી શકશો એવા મેળો સોંપ અને સોંપને પરમાર્થ સમજીશો નહિ, તેમજ જૂવધી એમ પશુ પારી શેરો નહિ કે તમે જે મુંદર વચ્ચે પહેરો છો તેથી તમારા કરતાં ઉતરતી પંક્તિનાં માણસોનાં કુપાતુર મુખમાં અન્ન નાખે છે. તમને તમારી માડીમાંથી ઉતરતા જોવાને માટે જે શેડી સાંકેર ધૂજતા દારખંધ કમા રહે છે તે શેડીનો આવોજ અનુભવ છે. આ મુંદર વચ્ચેનો અર્થ એવો થતો નથી કે તેમનાં મુખમાં એટલું અન્ન મળે છે, પરંતુ તેનો અર્થ તો ઉલટો એવો થાય છે કે તેટલું અન્ન તેમનાં મુખમાંથી ખુંચતી શેવામાં આખું છે.

એક મુંદર, ઉપયોગી, માનવંત ધર્મો પર્મદ કરો. ખરાબ ધંધાની સાથે જનુ પરિચય થવાથી કેટલીક વાર તે પણ સારો જણાય છે; પરંતુ એવી જૂઠઠા પડતા નહિ. એવો ધર્મો પર્મદ કરો કે જેમાં વિકાસને અવકાશ હોય. કેટલાક પ્રકારના ધંધામાં એકાદ ગુણ કે તાતાને પણ સફળતા મળી શકતી નથી, તેમજ એકાદ પિત્તોડી પણ તેમને માનવંત બનાવી શકતો નથી. એકાદ એવો ધર્મો પર્મદ કરો કે જે તમારો વિકાસ કરે, તમને ઉન્નત કરે અને તમને આત્મ સંસ્કાર તથા પ્રગતિ કરવાની તક આપે. તમે ઝાઝું દ્રવ્ય પેદા ન કરો તેની ચિંતા નહિ, પરંતુ તમારે ઝાઝું અનુષ્ઠાત્વ તો માત્ર કરવુંજ જોઈએ, કારણ કે અનુષ્ઠાત્વ એ દ્રવ્ય અને ખિતાબ કરતાં પણ મોટું છે અને ચારિત્ર્ય, એ કારકીર્દિ કરતાં પણ મહાન છે. જો બની શકે તો જે તમને પરાણે કામ કર-

અમુક પદ્ય નિર્દેશ આપતે ઉપરથી એ વી છે. એકાદ ગદ્ય. મનુષ્યો નહીં, વેદ, મર્યાદા નહીં અને પદ્ય નહીં. પણ "માનવ" એ "મનુષ્ય" દેવાથી તેને પદ્ય કહીને કલ્પનામાં ઉપસાડીને પદ્ય બનાવે છે. એવા મનુષ્યો મનુષ્યો નહીં, અથવા આકારીઓ નહીં હોય, પરંતુ કીર્તિત મનુષ્યો નો તેમને ગદ્ય નહીં તેમને પદ્ય મનુષ્ય નથી અને ઉપરથી તેમને કુર્બાનિયો તે મધ્યમીએ અગ્રિમ કતી કરી આપી છે.

વળી કહ્યો તમો નો એવાજ પદ્યો વિશ્વ મેળવે છે. એ કારણે મદી તેમની પાસે સાપ્તમ્ય હોવા નથી અથવા એ પદ્ય કલ્પની તેમની કૃતિ પદ્ય હોવા નથી અને તેથીજ તેમને મધ્યમી પદ્યો નિવૃત્ત થયે છે.

"દર્શન, સાધનના નબંધતા પાસે પોતાના કલ્પના અને આત્મો ત્યાગ કરે છે અને પોતાને 'વિ' ના નાજી એવા ખાવે છે; પરંતુ તેનો પદ્યો નો નો તેમ નથી હોય. એથી જીવન સિદ્ધિ તેો કલ્પના થયો નથી."

અમુક પદ્યો નીજ મનુષ્યોએ કલ્પના પદ્ય સંપાદન કું હોય તેટલા મારેજ નમે તેને પદ્ય નથી. નહિ અમુક પદ્યો હોય 'એક' અથવા 'માનવ' માનવ. હોય તેટલા મારેજ તેને પદ્ય કહી નહિ સખા પરિચય, વિધો, લેકર ન કલ્પ પદ્ય પ્રકારની પ્રતિષ્ઠા એવા ન હોય એવા સમય પદ્યો, માનવ પદ્યો અને પદ્યો એવી મદેનતે એવી વચ્ચે એવા પદ્યો અને કલ્પના પદ્યો પદ્યો પદ્યો પદ્યો, લીરોના કે આરિયોના પાવમાસ થઈ ગયા છે.

એ કારણે મારે આપજી અપાવ્ય હોય ત કલ્પ કરવાને કપારે આપજી પ્રવાસ કરીએ છીએ ત્યારે આપજી પદ્યો અલથી કામ કરતા

તેની સજિઓની સહાયમૂલિ, હોતીજ નોંધએ. ને ધધી એક સુવાન પિંછેના માત્ર, લુચ્ચાઈ, અસત્ય, ધત્યાદિ દલકા અને નીચે અણેનેજ કોતેન આપતો હોય અને તેની ઉચ્ચ શુણેને દુર્ગંધ પડીને મરી જવા દેતો હોય તે ધધીને પસંદ કરવાનો તેને શું હક્ક છે? ને ધધી તેનામાં મનુષ્યત્વને મિલકે ખુલ્લો ત્વનો વિકાસ કરતો હોય તે ધધી પસંદ કરવાનો તેને શું અધિકાર છે? ને ધધી માત્ર તેને ક્ષમા કરતાં અને પારકો માલ હરી-દેવાનું શીખવતો હોય; ને ધધી માત્ર તેને “ખાને મેં દમ ઔર; સજેમેં દુમ” એવી જ્ઞતિ ધારણ કરાવતું શીખવતો હોય; ને ધધી તેનું ઉત્તમ શુણેનો કે સરીસપંછિનો નાશ કરીને માત્ર તેની બુદ્ધિને જીવ બનાવતો હોય તે ધધી પસંદ કરવાનો તેને શું અધિકાર છે?

ધધી પસંદ કરવાનો ઉત્તમેત્તમ માન એ છે કે તમારા મનને આ પ્રશ્ન પૂછો:—“જો ભોલો મારા શુણે અને મારી લાવકાદ ધ્યાનમાં લે અને ને દારા તેમને સૌથી વિશેષ સામ ચાવ એવા સ્થાનમાં મને મૂકે તો તેઓ મારી સાથે કેવો વ્યવહાર કરે?” અઃ સંબંધમાં એક નોંધનિયન કહેવન થાળી સારી છે: “તાફ સમજ કવન તારા માનવશુણેને સમર્પણ કરે; તેઓ અતિ શિષ્ય તેની બદલે વાળી આપશે.” જ્યારે આપણે બીજાઓને માટે પુષ્કળ કામ કરતા હોઈએ છીએ ત્યારે આપણે આપણી બાતને માટે પણ પુષ્કળ કામ કરતા હોઈએ છીએ. સુવાસવાજી જ્યારે આપણે આપણી ઉત્તમેત્તમ સજિઓનાં મોઢામાં મોટી સંખ્યાનો ઉચ્ચ પ્રકારે ઉપયોગ કરી રાકવાની રિવજિયા હોઈએ છીએ, ત્યારેજ આપણે આપણું જનન માટે તેમજ બીજાઓને માટે સૌથી વિશેષ કામ કરી રહીએ છીએ. વળી જ્યારે આપણે બીજાઓને સૌથી વિશેષ સામ કરીએ છીએ ત્યારેજ આપણને સર્વોત્તમ સરસતા પ્રાપ્ત

ધાર છે. ખાતર સ્વાધેનીજ દરિયા પાંખે પસંદ કરવાનો આજ્ઞને
કદ પરૂ અધિકાર નથી. આપણે ક્યારે ખીજાઓને ઉતરીએ
હોએ ત્યારે આપણે આપણી જાતનેજ ઠગીએ હોએ.

એક મમય એવો આવશે કે ક્યારે હોશો અને હોશીની સ્થિતિ
વિક કલિ નિશ્ચિત કરવાને માટે સરેશ્વરો સ્થાપન કરવામા આવશે. આથી
સત્શક્તિઓમા બદોરો અનુભવ અને સૂક્ષ્મ અવહોષનશક્તિ ધરાવનાર
મહાત્માના નાનુ સ્ત્રી પુરુષોની સ્વાભાવિક રૂપિનો અભ્યાસ કરશે અને
મન પાશમાં તેઓ પોતાના સાંપડ સામર્થ્યનો ઉપયોગ કરી સહે
કેમકે તે એ કોઈપણ હાવામા તેમને નદાવ કરીને તેમના સામર્થ્યનો
તેનિતમ ઉપયોગ કરી રીતે કરે. એ તેમને શીખવશે. પોતે જો
અવધ પોતાના સાંપડ સામર્થ્યને પ્રયાગ કરી શકે તે કોઈ વરદેશે
જ નો મોખ્ય કદાકાલત પ્રવર નાનુ ચાન્નિમન થતા નથી, નો
પ્રવર નો નમ કરનાર શક્તિમાન થવા અને દુર્નિયમાને
સામન્ય વર્તિત થવા કરીને પોતાનો નિમદ કર. નવાપિ પછી
જો તે એકદમ નમ નો નમ છે ને નેદા મદન વિગત
મા નો મમય અહીં નો પા છે કિંતુ નેદા, સત્શક્તિઓ
જો એ અન હોઈ તેમને નમ નેદા પ્રવર નમ મામ
મા પડે ના નદાવ કરે પાંદેલી પમદેલી કરવાથી માગે
દન સાથ છે માન પાતા ઇત્તન નો નમેકા થવા દિવા
જો નમ નમ નિમેકા મનના વદના બાદ છે દે નમ
મામા નમનમા ન, અને મદાન પ્રવર નમ નમ પા
મા નો છે નમ નમ દિવા ન સદેક પ્રવર નમ નમ સત્
મા પ્રવર થવા છે અને ના પ્રવર નમ નમ પ્રવર નમ
મા પ્રવર નમિત્ત નિદા અવર નમ નમ છે
પ્રવર એકદમ નમ નમ નમ નમ નમ નમ નમ નમ

વાગીને જોતા નદિ; તેને સંપૂર્ણ ચિત્તથી વળગી રહેજો. કેટલું
 થયું વસ્તુથી લોભાતા નદિ અથવા તમારા લક્ષ્યથી એક તમુ મન
 પણ વ્યુત થતા નદિ; એટલે એમાં તમને અવશ્ય સફલતા મળશે.
 પ્રત્યેક ધંધામાં વિધિ તો હોય છેજ અને તેથી મુશ્કિલ નિરાશા પણ
 ગ્રાસ થાય છે; પરંતુ તેથી તમે તમારા હેતુને છોડી દેતા નદિ
 જો તમને તમારો ધંધો વેક સમાન લાગતો હોય, જો તમને નિઃશ્વર
 એવોજ વિચાર આવ્યા કરે તો હોય કે આ કરતા નાનકડો નાનકડો
 ધંધામાં પડત તો સારી સફલતા મળત; તો તમે કદિ પણ વિજય
 પ્રાપ્ત કરી શકશો નદિ. અત્યંત ચિત્તલાગીક તમે તમારો ધંધાને
 વળગી રહેશો તોજ તમે તે ધંધામાં જાણુતા વિધિને કડક રીતે
 અંતે વિજય પ્રાપ્ત કરશો આ દલના-આ નિશ્ચયભર્યા મોટો નાનકડો
 તો એ થાય છે કે જ્યાં જોડાને આપણાપણે અક્ષા ખેંચે છે અને
 તેમ થયું એટલે પછી નાનકડું રુ રુ સિદ્ધ થયું થતું તમારું અવરો
 આટલું છે અને આપણને તૈનિક રીતે મળે છે વિજય કે હાર તો
 માણસપર જોડા પડેલા જોડા રાખે છે અને અચિયરતા થયા તે
 કારીખરેક કામ કરતા, રાખે નાનકડું સમય એક તમારું
 ખીજો પકડવાની અથવા નિઃશ્વર થવાની સમય પાળના કરતાં મ
 રાને તેઓ જોડાના સંપત્તિને નથી તમારું નિશ્ચય તેઓ નિ
 કેશવાળા માણસને નાનકડું મળે છે નાનકડું મળે છે નાનકડું
 થવાનું માણસ નિઃશ્વર થવાનું માણસ થવાનું તેમના થવા
 નતા, નિશ્ચયના અને તમારું નિશ્ચય તમારું નિશ્ચય તે
 કડકમાં દલ વિજયના થવા દેશે

જ્યાં પણ યાવ તમને હરિ પગ પરથી હી ચમકે નરિ અને નિરંજન
તમાયે સારી રીતે અને માનસિક, આરોગ્ય વાંચનાર જાણે અત્યંત
જ્ઞાન અને શ્રેય, એ અનુભવનો સંગ્રહ છે અને હૃદય હરિ
એ કાર્યનો સંગ્રહ છે. ”

જો તમારે શિખર પર પહોંચવું હોય તો તમે નીચામાં
નીચી તળેટી પર જાવો તમારા ધંધાનાં સર્વ અંગોનું સુદૃઢ
જ્ઞાન અને અનુભવ પ્રાપ્ત કરો. તમારા ધંધાની સાથે જોને સંબંધ
હોય એવી કોઈ પણ ખાતરને કુશળ સમજી શકો નહિ. અંગેશ્વર
દી. રુદ્રાદિતી મદાન રમેશની ચાલી આ જ હતી. તેની ન્યૂપાઈની
દુશનખાનો મુનીમ મરજી પાડ્યો ત્યારે ત્યાંનાં એક મજૂરે તે મખાને
ખરે પ્રાર્થના કરી. રુદ્રાદિ તેને કહ્યું: “ તું તો ખાતર એક મજૂર છે;
તું તે મુનીમનું કામ શું કરી શકીશો? ” મજૂરે પ્રત્યુત્તર
આપ્યો: “ એ વાત તું જાણું છું; પરંતુ મેં મુનીમનું કાર્ય તપાસ્યું
છે અને તેથી તું ખાતરનાર થયો છું. એ કાર્ય તું સારી રીતે કરી
શકીશ. ” જતાં રુદ્રાદિ તેની અરજીનો અસવીકાર કર્યો. તે મજૂરે
બીજી દુશનખા મુનીમની જગ્યા મેળવી અને અંતે તેણે એ દુશન
ખરીદી લીધી !

નિષ્કળ ક્ષેત્રના દળારો માણસોમાના દરેકે જૂઠા જૂઠા અનેક
વધાઓમાં એકલું ‘જુથ પેતર’ કયું હોય છે કે તેટલો પરિશ્રમ જો
તેમણે એકજ ધંધામાં કયાં દોડતો તેમને મદાન સરજના પ્રાપ્ત
થાત. જે વંચસાચી એક એન્જન બનાવવા માટે છે પરંતુ તેને
મંજૂર રીતે તેવાર ક્યાં વિનાશ કોઈ બીજા ધંધામાં પડે છે તેને
નિષ્કળતા પ્રાપ્ત થાય છે. વળી બીજા ધંધામાં પણ જ્યારે તે સરજ-
વાના કમરા પર આવ્યો હોય છે ત્યારે તે એને છોડી દે છે અને તેથી
જ બીજાવાર નિષ્કળ થાય છે. સરજનાના દાર પર આવીને નિષ્કળ

સાથી પોતાને મારે કોઈએક ખાસ જાણતી જાણતી કરી નથી ત્યાં કુંડી
તે કોઈ પણ રિવાજ રિવાજ સ્ત્રી શકતો નથી.

રમતો પાંચો કન્યાર મનુષ્ય, અવદારકુસળ મનુષ્ય, શક્તિ-
શાળી અને કુદોગી મનુષ્ય જમીનપર ધર બાંધે છે અને
તરંગી મનુષ્ય દવામાં કિલ્લા બાંધે છે. તરંગી મનુષ્ય
કપારે સાબો રૂપિયા મેળવવાની માત્ર કમનાજ કર્યા કરે છે ત્યારે
અવદારકુસળ મનુષ્ય યોગ્ય દબલ કપિયા રોકાય બકમા મૂકે છે.
તરંગી મનુષ્યના મજાલા સ્વપ્નદલામ તરંગી છે, પરંતુ કપારે તે
જાગત કાય છે ત્યારે તેના ખાતમા નથી કાય છે. સાજખોતાં
સ્વપ્ન જોવાં સંદેહ છે, પરંતુ એક કપિયો કમાવો મુશ્કેલ છે.

તમે જે પણ કાર્ય ઉત્તમોત્તમ રીતે કરી શકતા હો તેને
જ તમારું જીવન, તમારું જાગ. તમારો કોમ્પાસ, તમારું
મર્વસ્વ અપેક્ષા કરો. જ તમારું જીવન છે કે જ જીવનમાં માત્ર
એકજ ખરી નિષ્ફળતા કાય છે અને તે આપણે જે કામ
જાણતા હોઈએ તે કામ ઉત્તમ રીતે જ કરીએ એ છે."

સંતોષ કરે છે. "જીવન મારે પા. ન મો, પા. મને પા
અપવન મને તો પણ તો જાણતો ન હો એ સોચતો નુ કંઈ
તે કુંજુંજ નેકરો."

"અત્યવ જાત તો કન્યાને મારે મારે રા કુંડી જો એ"
તરે દમલા પડે કન્યા પગલુ ના. એ."

કપોત જેનીનાં કડે કડે છે એ એક સુનાવવાની વાત છે
"દા પડી રા કુંડી" એ એકજ વાત આપણે આપણી જાતને
જાણતા છે. એક માણસ એકજુદ કરી શકે છે; તે નિરાધ ખાતુ
પા પા. થ નાકતું નથી."

પા. કડે છે કે "જ મનુષ્ય તો જેનું એકજ કામ પોતાની

સારી સહિ વાપરીને મળતો છે તે માણસ એ માણસ જેવું માણસ અને
 વખત મીઠો છે તેવું લેખતાં પણ કોઈ નહિ. "સિદ્ધાંત
 સ્વિચ્છાદિ છે કે નહીં એ સ્વચ્છાર પૂરે માત્ર આનામનો જીવન
 છેડ અને પાસની જીવન કુપજ કમતી તે સ્વચ્છાર ને આનામના
 છેડ અને જે માણસની કુપજ કમતી અને માણસનું સ્થિતિમાન થાય
 તે સમસ્ત શાળાગીઓના સમદ કરતાં ઘોડાના માલને પણ પાપ છે
 અને તે તેમના કરતાં દેવની અધિક અદરકની એવા કરે છે."

એમસૈન કહે છે કે "તમારી દરેકની પાસે આ કાળે
 ફિઝિયાસની પ્રચંડ ફરસી, હરિષિયાપનોની ધાપી અથવા
 અક્રિય કિંવા લાગેની લેખિની કરનાં પાત્ર અધિક ઉત્તમ
 અને અધિક મહાન, પરંતુ તે મર્યાદી બુદ્ધ એવું જોખમ
 વિદ્યમાન છે."

પ્રકરણ ૧૯ મું—એકજ વિદેશ ધરાવનાર મનુષ્ય.

જો એ મનુષ્ય પોતાનું જીવનકાલ એક જ વિદેશમાં રહેવાનો હોય તો તેને વિદેશ એકજ હોવાને એકજ એવાનું નેતા મનાવેલું છે. આને લેવાને લેવાને અને તેના સમય જીવનને માટે જો પાતાના જીવન તેને અંતરમાં રાખનાર એક મહાત્મા કે જે એક જ વિદેશમાં રહેવાનો હોય. —એકજ.

જો એ મનુષ્ય એક જ વિદેશમાં રહેવાનો હોય તો તેને એકજ એવાનું નેતા મનાવેલું છે. આને લેવાને લેવાને અને તેના સમય જીવનને માટે જો પાતાના જીવન તેને અંતરમાં રાખનાર એક મહાત્મા કે જે એક જ વિદેશમાં રહેવાનો હોય. —એકજ.

જો એ મનુષ્ય એક જ વિદેશમાં રહેવાનો હોય તો તેને એકજ એવાનું નેતા મનાવેલું છે. આને લેવાને લેવાને અને તેના સમય જીવનને માટે જો પાતાના જીવન તેને અંતરમાં રાખનાર એક મહાત્મા કે જે એક જ વિદેશમાં રહેવાનો હોય. —એકજ.

—જો એ એકજ એવાનું નેતા મનાવેલું છે.

વાળી અને મધ્યભાગમાં નાકાંવાળી સોપાને કામ કરતી. બનાવવાના પ્રયાસમાં અનેક મહિના શુમાવા પછી એકાએક તેના મનસ્સાં વિચાર આવ્યો કે બીજો બપોળો પણ સાથે સાથેજ ખારી થાય એમ છે. આ વિચાર આવતાંવેંતજ તે સમયમ-ગાંડા મનુષ્યની માણક એ પુક્તિ સિદ્ધ કરવાને માટે ક્યોમ કરવા મંડી પડ્યો અને રાત્રી દિવસ પરિશ્રમ કરીને અંતે તેણે એક બોટાળા નમૂનો તૈયાર કર્યો. દરે તેને સરસતા યાજત થવાની ખાતરી થઈ. દરે તે મનુષ્ય દ્વારા પોતાના કષિત સાચાને જોઈ શકેનો હતો. પરંતુ તેની પોતાની પામેની મૂઠી અને તેનો પિતા કે જેણે તેને ઘેરી પધ્ધી મદદ કરી હતી તેની તરી તેને પ્રત્યક્ષ કામ કરતો બનાવવાને માટે અર્થુ દની. હેરો જ્યેજાં રિજા નામનો તેનો એક જૂનો લદાખાનો કે જે રિજાજામા કાસતા અને સાકામ વેચવાનો ધપો કરતો હતો તેની નમૂણી તેને મદદ મળી. તેણે તેની સાથે એકી સરત કરી ને "દુ તારી અને તારા કુટુંબની ખાખાખોરાઈ પૂરી પાડું અને તને એકમા હેડ આપું પરંતુ તના બદલામા જે સંચો હદ થેવા તાજા તિરડે ન તના પેટદમા અર્ધાં દિરડાં મને આપેવેડ" એ. લ. ૧૮૮૧ મા. તથા તૈયાર થયો. અને એ વર્ષના જુલાઈ માસમ એકિ-તલ દે.અ.મિ. રિજાને માટે એક તણ પોતાને માટે એક અમ મે મનના કવડના તણક તે રાત્રી લીખ્યાં તુ લીખનકામ અહિં મગજુ. ૧૫ દનુ કે ૧૫૫ રાત્રા પરંતુ ને હેડ તારક. અ. ૧૫૫ દનુ. ૧૫૫ રાત્રી તાખાવા આજુ છે. ને એક રિજાજામા વગન. અનિય. અને હ અને બહુ કેડી ૧૫૫ અ. ૧૫૫ દે.અ. ૧૫૫ તરત રાત્રી. રિજા નમૂણે મનુષ્ય છે. હાજુ જે હાજુરિ માવડતા. તથા ૧૫૫ ૧૫૫ તેમનો એક ૧૫૫ એકે તરી કે એક અ. ૧૫૫ તરત ને હાજુ અનિય. તિહનેતો

સુખ, સૌન્દર્ય અને સગવડ પૂરાં પાડવાં તથા તેમને સારી આરોગ્યદાયક પરિસ્થિતિમાં રાખવા એ કોઈ સારા નફાકારક ધંધામાં મૂડી રોકવા સમાન છે એમ તે માને છે અને એટલા માટે પુલ્કર્ષેન નગર આજે સ્વચ્છતા, નિયમનક્ષતા, અને સુખસગવડ ધરાવનાર આદર્શ નગર બની રહ્યું છે.

એક જ હોદસા ધરાવનાર અને તેને કાર્યમાં પરિણત કરનાર માણસોએ જૂતગપર મોટા ફેરફાર કરી નાખ્યા છે. ઝીક તત્ત્વચેત્તઓનાં લખાણોમાં વરાગચંત્રની મૂળ કલ્પના દક્ષિણેશ્વર સાથે છે, પરંતુ તે કલ્પના ત્યારથી જે દબ્બર કરતાં વધારે વર્ષ પછીના વિકાસ પામીને અમલમાં મુકાઈ.

સત્તરમી સદીમાં આગળ વધવાની કોઈ પણ તક વિનાના ન્યૂકમેન નામના એક અંગ્રેજ હુદારને વરાગના ચંત્રથી એક લોહના હાંમે ગતિમાન કરવાની કલ્પના મૂકી; પરંતુ તેણે જે એન્જિન બનાવ્યું તે એક ઘોડા જેટલું જગ ઉત્પન્ન કરવામાં ત્રીસ સેકન્ડ કોમ્પાને બેઝ તેતું હતું. આધુનિક એન્જિનની સંપૂર્ણતા તોષણે બાજે બેન્સ નામના એક ગરીબ અશિક્ષિત રોમ્સ છોકરાને આપી છે. આ છોકરો પોતાની પાસે રાંતની વાંચે જાડન ચક્રેરના મહોક્ષા આમ કામ મેળવવાને માટે આટા મારી મારીને દેશની ધૂળ કરતો હતો, જ્યારે તેને કામ મળતું ન હતું. ગ્લાનગો વિશ્વવિદ્યાલયના એક અધ્યપક તેને કામ કરવા માટે એક એરડો કદાહી આપ્યો એક તરફ તેમ કામ મેળવવાને માટે મહેનત કરતો હતો અને બીજી બાજુએ જાતી બહતીઓનો વનગ બરવાના વાસણો તરીકે અને પાયા તાકડીઓનો નળી તરીકે ઉપયોગ કરીને એક એન્જિન બનાવવાના પ્રયોગો કરતો હતો; કાંચ કે એક પણ પાળુ બ્યારે જાપ એ તેનાથી નહન થઈ શકતું ન હતું. તેણે ન્યૂકમેનના એન્જિનમાં સુધારો

ચૂંકવી દેવાને માટે મોઢવી આપ્યા હતા. લોકો કહેતા કે “એનું ભેજ
 ચરણી ગયું છે ! એના વરાગપંત્રમાંથી નીકળતી ચીકણારીઓથી પર
 બળી જશે; તેમાંથી નીકળતો ધૂમાડો દવાને અશુદ્ધ બનાવી દેશે તથા
 ગાડી બનાવનારાઓ અને ગાડી હાંસનારાઓ કામ નહિ. મગવડી
 ભૂખે મરી જશે ! ” આમની સમાની કમીટીએ તેનાપર ત્રણ દિવસ
 મુંઝી પ્રતોષણી બાણેનો વરસાદ વરસાવી તેને અકાગી નાખ્યો હતો.
 તેમનો એક પત્ર આ હતો : “ જો કલાકના દસ માઇલની તરાથી
 દોડતા એન્જિનના રસ્તાપર એકાદ માથ આવી જાય તો યું તે એક
 બમંકર સ્થિતિ નહિ થઇ પડે ? ” સ્ટિવન્સને પ્રત્યુત્તર આપ્યો : “ હા,
 માનને માટે તો તે અવશ્ય બમંકર સ્થિતિજ થઇ પડે. ” એક સરકારી
 ઇન્સ્પેક્ટરે કહ્યું હતું કે “ જો આગાડી કદિ પણ કલાકના દસ
 માઇલની તરાથી યાત્રે તો હું એક એન્જિનનો નારતો કીશ ! ”
 “ ક્વોર્ટર્સિ રિવ્યૂ ” નામના અંગ્રેજી પત્રના ઇ. સ. ૧૮૨૫ ના માર્ચના
 અંકમાં એક લેખકે લખ્યું હતું કે “ આગાડીઓ ઘોડા કરતાં બમણી
 ઝડપથી દોડશે એમ કહેવા કરતાં અધિક મૂર્ખાંબિરેલું અને
 હાસ્યારૂપક અસત્ય બીજું યું હોઇ શકે ? આટલી તરાથી દોડતા
 આવા એક પંત્રની દબાપર પોતાને ઊડવા કરતાં વૃક્ષિચન લોકો
 બાળ્યી વૌધાઇ જવાનું વધારે પસંદ કરશે ! અમે અહા રાખીએ છીએ
 કે પાંત્રમિન્દ સથળી રેલ્વેઓમાં આગાડીની ઝડપની મર્યાદા દર કલાકે
 આઠ અથવા નવ માઇલની કરાવશે. અમે મદ્રાસપ સિલ્વેસ્ટરની સાથે
 એકજન થઇને કહીએ છીએ કે વધુમાં વધુ આટલીજ ઝડપે આમ-
 ગાડી ચલાવવાનું સાહસ કરી શકાશે. ” આ સમયે ‘ સિલ્વરપૂલ અને
 માન્ચેસ્ટર રેલરોડ ’ બંધાતો હતો અને તેની ઉપર ઘોડાઓને જાકે
 તરતના રોપિલા મતિમાન વરાગપંત્રનો ઉપયોગ કરવાની સ્ટિવન્સને
 દરખાસ્ત કરી હતી. તે સંબંધે પણ ઉપલા લેખમાં જણાવ્યું આમ

સાગતો હતો. આ સમયે તે પોતાના મન સાથે બોલ્યોઃ “લોકો નિર્વિચારીતે આગબોટમાં પ્રવાસ શરૂ કરી નહીં કરે?” ન્યૂયૉર્કમાં અને લંડનમાં તેણે આ વિષે ચર્ચા કરી. પરંતુ તેની વાત પર કોઈએ ધ્યાન આપ્યું નહિ. સ્મિથને સૌથી પહેલું હિતજન ન્યૉર્ક મેટ નામના ધર્તિકાલેક્ષકો વેત્તા અને ઝેકર તરફથી મળ્યું. તેણે કહ્યું કે તમારા વિચાર અમલમાં મૂકી શકાય એવો છે. માત્ર આટલા સંખ્યાના હિતજન સિવાય તેણે કંઈ વિશેષ કંઈ નહિ. તે કાર્યમાં પૈસાનો જોખમ બેઠવાને એ તૈયાર થયો નહિ. અંતે આશ્ચર્યક સેસિ નામનો લંડનનો એક આગેવાન બાપારી બે હજાર ટનના વજનની એક આગબોટ ખાંધવાને સમ્મત થયો. આ નેહાલું નામ “બ્રિટિશ ક્વીન” પાડવામાં આવ્યું. એન્જિનો ગોઠવવામાં અણધાર્યો વિલંબ થવાથી તેમણે ‘સીરિયસ’ નામની સાતસો ટનના વજનની, નદીમાં ચાલતી એક આગબોટ ખાંડે લઈને તેને ન્યૂયૉર્ક તરફ મોકલી. આ વાત સંબંધી જીજ્ઞાસુઓ ત્યાર પછી ચાર દિવસે ‘મેટ રેકૉર્ડ’ નામની આગબોટમાં બેસીને બ્રિટન સાથે નીકળ્યા અને તે જાને આગબોટો એકજ દિવસે ન્યૂયૉર્કમાં આવી પહોંચ્યો. ત્યાર પછી થોડાજ સમયમાં સ્મિથે લંડનથી ન્યૂયૉર્ક સુધી જતીસ દિવસમાં પ્રવાસ કર્યો.

ન્યૂ હેવનવાળો આર્થર બ્રૂડિયર આપણને દર્શાવે છે અને ધૈર્ય કહે છે કે તમ કદાચરણ ‘ફેડ’ પાડે છે! તેણે હિન્ડિયારખરને વ્યવહારોપયોગી કરવાને માટે ગરીબ દશામાં અગીઆર વર્ષ સુધી પ્રયોગ કર્યા હતા. તે દેવું ન બરી સફાઈ કરાચરૂદમાં પડ્યો હતો; તેણે પોતાનાં બાળકોને બૂબે મરતાં નચાવવાને થોડા પૈસા મેળવવા માટે પોતાનાં વસ્ત્રો અને પોતાની પત્નીના અલંકારો ગીરો મૂક્યા હતા; તેના શ્રેતાનોને બેતરોમાં ઝરીને જગતજી એકદું ઠરકું પડતું હતું; એક મરી

ગમેથી આગકેનો જુનિયાર કરવાને માટે તેની પાસે પેસો ન દતો
 અને તેના બીજા જાગડો જુને ખરવાની અચ્છા ઉપર દતો ત્યાર
 પછી તે પરમ કૈય સદિય પોતાની ઉદેશને વગળી રહ્યો દતો! આ
 સમયે તેના પાડોશીઓ કુટુંબની સંભાળ નહિ લેતા માટે તેની સંપત્તિ
 નિરા કરતા દતો અને તેને મારી દેતા દતો પરંતુ આ સિવે
 સદન હરી તેણે ગધકના નિમકુવાળું રૂબરુ તેમજ કુચ્છુ આ રૂબરુ
 દાલમાં જુદાં જુદાં પાંચસો કામેમાં વપરાય છે અને રૂબરુના
 ધંધામાં ૬૦૦૦૦ કરતાં અધિક માત્રાએ રોકાયેલાં છે!

પાલિકીનું ઉદાહરણ કેવું દરજ્જાસિદ્ધ છે! માટીનાં વાસણોને
 મીનાકારી કરવાની મૂલ કલાને શરીયી ઉત્તેજિત કરવાને-પુનર્જીવન
 આપવાને માટે સંકટ અને વિટંબજાઓની વચ્ચે તેણે ઉદ્યોગ ક્યો
 દતો! પોતાની પીઠપર છોરા ઉચ્છા જાતને તેણે બહી બનારી દતી;
 જાતન વિના અને ધણું ખર્ચ તે જૂખમરાયી તેનાં છ જાગડો ખરણ
 પાખમાં દતો; તેની પત્ની ગ્રીધરિયા દાસે કરતી દતી અને પોતાના
 સ્વામીની 'મખાંઈ' જોઈ નિરાશ બની ગઈ દતી; તેણે પોતાના
 કુટુંબની સંભાળ લીધી ન દતી તેથી તેના પાડોશીઓ તેને પિહારતા
 દતો; તે પોતે દાણચિજર ૧૫ બની ગયો દતો; પોતાની નોકરીમાં
 નામેલા માત્રાસને પેસા આપી યજ્ઞે ન દોષાયી તેણે એના પગારના
 બદલામાં પોતાનાં વસ્ત્રો આપ્યા દતો! તેને દમેશાં નિષ્વગતા મળી
 દતી તે પશુ તેણે હાલ પશુ આશા છેડી ન દતી. અંતે તેનું મદાન
 હાથે સિદ્ધ થયું અને તેના ઉદ્યોગને બદલો મળ્યો.

જર્મન પ્રજાને એક દરવાનો-એક વતે માંખરાનો-વિચાર
 નિરખાઈના દરવાજા કાઠરાઈ રહ્યો દતો. આ પ્રયત્ન આપખુદ
 સત્તાધારી જે જે દરખાસ્તો મૂકતો તેને માત્ર અનુમોદન આપવાને
 માટે જ દર વર્ષે એક પ્રતિનિધિઓ રાજસભામાં એકાદ વતો દતો!

આપા પ્રતિનિધિઓની સમાની તે શી રીતે કરે ? વિરોધો તે મક્કિમિત પણ પરવા કરતો ન દતો. ને ને સમા તેની રૂબારૂ પ્રત્યે વિરોધ જાહેર કરતી તેને તે વિખેરી નાખતો. તે એકમે રાજધારી રમત ખેલી શકતો દતો. જર્મની દેશને યુરોપમાં સૌથી વિરોધ જાગવાનું બતાવ્યો અને સિયાના રાજ્ય વિલિયમને નેપોલિયન અથવા સિંગર કરતા પણ વિરોધ જાગવાનું દર્શન બતાવ્યો. એજ માત્ર તેનો વિરોધ દતો. મોડો અથવા રાજસભા અથવા મેને તેના માનમાં કમુ દાય તેની તે રીતે કરતો ન દતો. તેની પ્રત્યે હજીને તાત્કાલિક વધારો તે સૌને રીતે પાડતો દતો. જમતમાં જર્મનીનો આગળ નજીવાગળ જોઈએ એવી તેની નજી હતી. તેના માનમાં આવી નેમી વધારો રસુ અને બાજીને તેમે જમીનદારી કરી નાખી. ન અદમનીય આપણું સત્તાધારીને સૌ વિરોધો ડિમ જિમ કરી નાખ્યા.

મદાન કહેને તેના ક્રિયાપત્ર કરવાના બોલો આરોપસર હર પાર કરવામાં આવ્યા દતો અને છુટતા બાજી મુકવાની સિદ્ધા રૂબારૂમાં આવી હતી. અને અનન્ય રાજા પડતા હતા; તેનું સરીર દુનંત થઈ ગયું હતું, તે હવામાં ફેરવે અદા તદ્દી રખડતો હતો; પરંતુ તમે કહો પણ કેદના છોડા વિધિ ન હતા. અંતે સત્વનોજ જય છે એવી જાહેર નાખી તેનો પોતાના અમર કાવ્યમાં પોતાનો પુર આત્માજ મુકા વિધિ.

તેના પત્નિ હમેશા ક્રિયાપત્ર અને અપમાન કરવામાં આવતા હતા. તેને તરબી મળવું હતીને મોડા તેની મરકરી કરતા અને નામદો હતીને તેનું અપમાન કરતા. એમ કહેવાય છે કે ઉદારાએને 'એ તો મોડો માણસ છે' એમ કહેવામાં આવ્યાથી તેઓ પણ રૂબારૂ તેને વિતા ત્યારે કપાને દાય દેતા.

માત્ર એક ઉકરો જમનનો ઉદાર કરવાને મદાર પડે એ કેવી અદ્ભુત વાત છે! હજારો મદમદે પરમ હિંસાદ અને નિયમપૂર્વક ત્રણ વર્ષ પર્વત સદાશાળ ઉદિગિ ક્યાંજ કર્યો અને તેમને માત્ર તેજ અનુયાયીઓ મળ્યા! ત્યાર પછી તેમને પોતાના મનને અનુકૂળ એવા ચાલીસ માનુષ્યોની સભા બોલાવી અને તેની આમળ જાહેર કરી કે “સોડોને કાપનો પ્રતિમતું પૂજન કરતા અટકાવી તેમને ઉદાર કરવા મારેજ મારો અવતાર છે અને તેમ કરવાને હું પ્રવૃત થાઉં છું.” એ વખતે અત્રી નામનો એક સોળ વર્ષનો ઉકરોજ તેમની સાથે જોડાયો અને બીજા માણસો ઉપદાસ તથા મસ્કરી કરીને વિખરાઈ ગયા. પરંતુ મદમદ સાહેબે પોતાનું કામ ઘર કર્યું અને તેઓ મજામાં આવેલા યાત્રાગૃહોને પોતાનો મનનો ઉપદેશ આપવા લાગ્યા. જે કોઈ તેમને મળે તો તેને તેઓ પોતાના ઉપદેશ આપતા. પ્રાણુ દરવાની સમય એ આપનામાં આવી પરંતુ તેમનો નિયમ કયાંથી પડ્યો હતો. તેમને ગુરુઓમાં નંતાઈ મેવાની ફરજ પડી; તેમને વારંવાર પોતાનું જીવન અચારણ માત્ર નાસતમામ કરવી પડી. તેમનું જીવન નિયત અવધ મહેતું હતું તેમ વર્ષ સુધી તેમને અત્યંત દુઃખ સહન હતું. ૧૬૫, અને ચાલીસ મોટી જાતિઓના એક એક મળીને ચાલીસ માનુષ્યો તેમનો રથ કરવાની પ્રતિજ્ઞા કરી. આ સમયે મદમદ સાહેબ મનને અને મજામાં રહેને પોતાના શત્રુઓથી નવે માણસ દૂર નીકળી ગયા. આ સમયથી દિવસની સતનો પ્રાંજ સર્વે ત્યાર પછી દર વર્ષ પર્વત નમરું પોતાના મનનો લોકોમાં પ્રચાર કર્યો. આ દર વર્ષના કલિદાસથી સર્વે સોડો જાણીતા છે. સોડોએ જમનને સુધારવા માટે મદાર રેના ન છે કરનેના ઉપદાસ કરવાનું છેત્રી દીધું. આ આમલી માણસના મનમાં જે વિચાર દેતા તે વિચારે તેમન સામાજ્ય કરતા પડે ને હા અને સમજ સામાજ્યની અધારના કરી તે વિચાર

કેટલો જીવો બગવાન હશે તેનો વિચાર કરો!

એક અમેરિકનને સુપ્રસિદ્ધ જર્મન પ્રકૃતિવેત્તા ઓક્સને ત્યાં બોળવાનું આમંત્રણ થયું. તે જર્મન વિદ્વાનનો મેળપર જિજ્ઞાસુ પણ ન હતું તેમજ સુખવાસ પણ ન હતો પણ શત શોક બેઠો હતો. એ જોઈને પેલા અમેરિકનને આશ્ચર્ય હતું. ઓક્સને પોતાના સાથ બેરાણને માટે અતિથિની ખાસી માગવાની જરૂર જોઈ નહિ, પરંતુ તેની પત્નીએ ખુલાસો કર્યો કે “મારા પતિની આવક જૂન છે અને એમની વૈજ્ઞાનિક શોધોને માટે મધ્ય તથા ઓગરો ખરીદી શકાય એટલા માટે અમે સાદું જ જીવન ગ્રહણ કરીએ છીએ.”

ધરતી શોધ થવા પૂર્વે જે કાંઈ હાંનિ સંસ્ક્રિયા કરવાની હોય તો એ સમયે દુઃખની લાગણીઓના નાશ કરવાને માટે હાંનિ પાચકો દીધા કે તેથી પણ વધુ અરીજુનો કમ્પો પાવામાં આવતો હતો. આથી તેના સરીરને જે પહેા પહોંચતો તેમાંથી મુક્તિ થતું હતું. વાર એક આવાશિયું અને કેટલાક દાખલાઓમાં તો એક માત્ર પણ વીતી જતો. તપ્તુ ડૉ. મોર્ડેન માનતો હતો કે અપકર સંસ્ક્રિયા હરમાન મનુષ્યને દુઃખમુક્ત કરવાને માટે પ્રકૃતિએ કાંઈ પણ ઉપાય યોગ્યો હોવાનું જોઈએ. પરંતુ તે શું કરી શકે એમ હતું? તે કદાચ રસાયનશાસ્ત્રી ન હતો; રાસાયનિક ક્રિયામાં ક્યાં ક્યાં તરતો મિશ્રિત થયેલ છે એ પણ તે જાણતો ન હતો; તેને હૃદય સિદ્ધિ મળતું ન હતું. તે છતાં પણ તેણે પ્રયોગો આશ્રય લીધો નહિ તેમજ તેણે વૈજ્ઞાનિકોની સલાહ પણ લીધી નહિ; પરંતુ તે તરતજ સુપ્રસિદ્ધ કમ્પોઝિટ પ્રયોગો કરવા લાગ્યો. તેણે કેટલી વસ્તુઓની અભ્યાસ લીધી, પરંતુ જ્યાં જ્યાં લગાડ્યા કે તરતજ હાંનિ જાણી

ઉપ લાગવાના પાયાંવેળાં તેણે પ્રયત્નો કર્યા અને અંતે તેને

મુદ્ધરી ન થકે તેની સામે મુદ્ધર્યું એ દૂરતાની પર્યાય છે એમ તેને લાગ્યું અને તેણે આ ને મહી રિવાજ અટકાવવાનો નિશ્ચય કર્યો. જગતે તો અલગત આ રીતે અસહાય સ્ત્રીનો ઉપકાર કર્યો પરંતુ તેનો વિચાર સધળા પ્રજાઓએ મહત્વ કર્યો છે; અને લાલ વધરચંબ (રેડ હાસ) ની નિંદાનીવાળા ધ્વજ ને રાત્રી અથવા હામારતપર ફરતી હોય તે તરફ હવે ને ચતુ તોપના મેળા છેડે છે તે માનુષી વર્તનનો સંપૂર્ણ દક્ષ શુભાવી દે છે.

લોડો કેરિવન કે ને અમેજ વેગનિકોનો મુકુટમણિ છે. તેણે યોગાજ સમય પહેલાં જાહેર કર્યું હતું કે હવાના એક નીચ તત્ત્વની શોધ એ ઇ. સ. ૧૮૫૪ ની સાલમાં મેથામાં મોટી વૈજ્ઞાનિક ઘટના છે. હમણું હમણું ને પ્રયોગો કરવામાં આવ્યા છે તે પરથી પ્રતીત થયું છે કે આ નીચ તત્ત્વ કે જેને, માથુસો તેનું જ્ઞાન ધરાવ્યા વિના અનેક સદીઓ થયાં પાસમાં લેતા આવ્યા છે તેમાં અતિ મહત્ત્વનાં અનુકે તત્ત્વો સમાયેલાં છે. શોધકો પેતાની પાણેનાં અને મળી થકે તેટલાં સધળાં સાધનોથી નાછટ્ટાજનની ધનતા અધિક શુદ્ધતાપૂર્વક માપવાનો પ્રયત્ન કરતા હતા. આ અતિ કંટાળામરેલું કામ હતું અને લોડો રેસેએ બાર વર્ષ સુધી દીર્ઘ ઉદ્યામ સહિત તે કાર્યે કર્યું હતું. તે માત્ર જ્ઞાનને ખાતરજ જ્ઞાનની શોધખોળ કરતો હતો અને તે પણ એવા જ્ઞાનની શોધ કરતો હતો કે જેની પ્રાપ્તિ થયા પછી પણ લોકો તો તેના તરફ યોડુજ ધ્યાન આપે એવો સંભવ હતો. અને જ્યારે લોકો તે પર ધ્યાન ન આપે તો પછી તેને કાંઈ અને સંપત્તિ ક્યાંથીજ પ્રાપ્ત થાય? તે જ્યારે પેતાનો ઉદ્દેશ સાધ્ય કરવાની અણીપર આવ્યો ત્યારે જે વસ્તુની તે શોધ કરતો ન હતો એવીજ એક અજાતીજ વસ્તુ તેને પ્રાપ્ત થય! પ્રકૃતિએ પેતાની એક શુભ વસ્તુ તેની આગળ પ્રકટ કરી! અર્થાત્ તેને એક અજાત મેસનું

સહન કરવાન તથા તે સવની વચ્ચે આચાર્ય અને આર્ય
 વચ્ચે ઘડિયાન થયો. એક જામડિયણ હોઠરી રવા કરાવવાને માટે આવી અને તે
 એટલું બોલી કે “એ ચીતળા હોઠ રહે નહિ, કાલુકે અને એક
 તળા યથા હતા” તે પછી જોનર નાખના કપ્પે એક મહાન સિદ્ધાંત
 શોધી દેઠાડ્યો. તેણે ચીતળાના બમ્બર રોમનો અમલ કરાવે
 માટે ઉદ્યોગ કરવા માંડ્યો. તેનો આ સિદ્ધાંત બ્યારે તેના સહાધ
 યીઓના નાકુવામાં આવ્યો ત્યારે તેમણે તેને વૈદ્ય પાડશોગાખેરી
 હાંકી કાઢવાની ધમકી આપી. તેણે ગામની રસી નાકુવારે પોતાના
 દાખપર અજમાવી. તેણે નાકુ વડે કરતા અધિક સમય પૂર્વે એ રસીનું
 પ્રયોગો કર્યા અને પોતાના સિદ્ધાંતની સાત્યતાની ખાતરી કરી. લોપી
 છતાં લાંડનનો એક પણ વૈદ્ય તેના મતને અનુકૂળ થયો નહિ; પ્રત્યેક વક્તા
 તેની નિંદા કરવા લાગ્યો. લોકો બોલવા લાગ્યા કે જે હોઠરાં
 જોના સરીરમાં ગામની રસી દાખલ કરવામાં આવી છે તેમનાં મુખ
 બળદનાં મુખ જેવાં થઈ ગયાં છે! તેમનાં મસ્તકપર લીંગાં ઉભાની
 સંભવ જણાય છે અને તેમનો સાદ ગોધાના સાદ જેવો નીકળે છે!
 જેમને પહેલવહેલી રસી મૂકવામાં આવી તેમનાપર પત્થર ફેંકવામાં
 આવ્યા અને તેમને મહોણાઓમાંથી હાંકી કાઢવામાં આવ્યા! પરંતુ
 આખરે જોનરે પોતાના જીવનમાં પોતાના સિદ્ધાંતનો આખા જમાનામાં
 સ્વીકાર મેળવ્યો. જેઓ અને તે મનુષ્યજાતિનો કલ્યાણકર્તા મહાવૈદ્ય.

બીજરને એવાં એવાં સંકટો સહન કરવા પડ્યાં હતાં કે જે
 જોનરને મહાનમાં મહાન પુરોગ સિવાય સમજા માલુસો બચીત
 થઈ ગયા હોત. સિદ્ધાંતોના મહાન મુદ્દામાં અને સ્વપ્ન માટેના પ્રયત્ન
 જમાનામાં ધણીવાર તે લગભગ એકસોજ લોકોની વિરુદ્ધતા સંક
 ચિત્ત હાલિ, વહેંચીપણું, અનુદારતા અને પોતાનાજ પંથના લોકોની

“ બાક્યાવસ્થામાંજ મદાન હાથે વિશે વિચાર અને નિશ્ચય થઈ શકે છે અને તરછાવસ્થામાં હાથેનો પ્રારંભ થાય છે; પરંતુ ખરો વખત પછી ગયા પછી અને સામર્થ્ય નહ થયા પછી જૂઠાવસ્થામાં જીવનામ દેરથી મનવો મુશ્કેલ છે. ” —બ્રાહ્મિનિષ

“ સાવધતાપૂર્વક વિચાર કર, અથવા નિશ્ચયપૂર્વક હાથે કર; માનપૂર્વક તારે થા અથવા દૃઢતા પૂર્વક સામે થા. ” —કૃષ્ણદન.

રોમન પ્રજાસત્તાક રાજ્ય સમયે જ્યારે ગોદા કોડોએ રોમને ઘેરી ઘાથો ત્યારે રોમનો એરી મદાન વિપત્તિમાં આવી પડ્યા કે તેઓ સુવર્ણવડે (નાખા આપીને) પોતાની મુક્તિ ખરીદવાને સંમત થયા. તેઓ સુવર્ણ લોભતા દત્ત એવામાં કેમિનિયસ ત્યાં આવ્યો અને ત્રાજવામાં સુવર્ણને બદલે પોતાની તરવાર નાખીને બોલ્યો: “ રોમનોએ શાનિને ખરીદવી જોઈએ નહિ, પરંતુ પોતાની તરવાર વડે જીતી શેવી જોઈએ ”. સાદસ અને તાત્કાલિક નિશ્ચયના આ કાર્યથી રોમનો એટલા તથા કેનિલિન થયા. તેમજ પોતાની પવિત્ર જૂમિ માથા સત્તુએને દાટી દાટી વિજયપૂર્વક શેઠકાએ.

આપત્તિકાળે ન- જોઈતો અપવન, દુઃખ અને વિશ્વવત્તન રૂપ આપીને એકાદ એક કાર્ય કરે છે કે જેથી પ્રત્યેક વસ્તુમાં કેમશીય- ગાય છે, પછી મલેને તે કાર્ય ખોટું કે ન હોય. આવા મનુષ્ય નરકથી અટકાવવા, ગમનાપણા અને ક્રિદા મુઃ દેવેના અતેક મનુષ્યને તમા મોર ન અપાત તમા ગમ ગમ છે તમા તમા ક્રોધન, જા કદા નામે છે

જ્યારે કે ક્રિદા અને વિદિનિત ભસન દત્તપર આક્રમણ થયું ત્યારે ન રોમના ન- ને નવું કે મનોરુ આ પ્રમોને અનિદ- તાયમના અને એક ને ન-મા ને કાર્ય, જે તેને અતેકકાર્મિકતાની તથા કમા મન ના નેના પ- રનાના આગા કરી; પરંતુ અગાધ

તો પરિણામે તેમના પ્રયોજનો દર્શાવે છે. આદર્ય થઈ ગયો. પરંતુ તેઓ દુર્ભાગ્ય મનના હોય છે; રખેને કાઢીને ખોદું લાગી જશે એવી તેઓ બીજી રાખે છે; “ ના ” કહેવું તેમને પસંદ પડતું નથી; અને આ રીતે તેઓ પોતાનું સંરક્ષણ કરનાર બખ્તરને ફેંકી દેને પાપ-માણીના વિચારો રસ્તાપર આવી પડે છે.

એક પ્રાચીન દત્તકથા એવી છે કે એક મૂર્ખ અને એક બુદ્ધિ-માન, એવા બે માણસો સાથે પ્રવાસ કરતા હતા. આસપાસ માલગી તેઓ એક એવી જગ્યાએ આવી પહોંચ્યા કે જ્યાંથી બે રસ્તા શરૂ થતા હતા. તેમનો એક રસ્તો વિદ્યાળ અને સુદર હતો અને બીજો મંકુચિત્ર તથા ખાડાબધાવાળો હતો. પેશ. ના માણસે સુંદર માર્ગ જવાની ઠગ દેખાડી, પરંતુ પેશો બુદ્ધિમાન પુરુષ જાણતો હતો કે કંડિત માર્ગ દુકામ દુકામ અને વિગેરે નિર્ભયતાવાળો હોય છે અને તેથી તેણે તેજ માર્ગ જવાને કહ્યું. જ્યાં અને મંજૂના આશ્રમને સંસ્કૃત મળી. તેઓ પેશો માર્ગ મુસાફરી કરવા લાગ્યા. પરિણામે ઘોડાજ સમયમાં તેમને તુડાગઓ મળ્યા. તેમણે તેમનો સવળો નામાન ની કાળા અને તેમને ૨૬ કપાં. ત્યાર પછી ઘોડીનારે તે સર્વત્ર રાત્રીના અમરજાએ પકડ્યા અને ન્યાયાધીશની સમક્ષ ખડા થયા. આ સમયે બુદ્ધિમાન પુરુષ મેનાના તથાવમાં કહ્યું કે “ આમાં કોઈ તપાસ આ મૂળનો છે; કોઈપણ બિંદુ રસ્તે જવાની ઠગા એણેજ પ્રવચન કરી હતી. ” મૂર્ખ એ પોતાનો તથાવ કરતા જવાનું ક “ હું તો અને તમજ પુ અને કોઈ પણ કડાપણ રાત્રી નાનાને મારી સનાદપર ધ્યાન આપતું એકતું ન હતું. ” ન્યાયાધીશે તે બંનેને સજ્યા રાહ કરી. “ જે પાપીઓ તને સસચાવે તો તું સજ્યાનો નહિ. ”

કાલ પાનુ ૨૪ એવી નવા કે જે આપણા આત્માપર અનિ-

કાવચિત્તે મ.પ. આ એકાદ માર્ગે છે. પગારીમાં પાસ ૧૦ માં કાવચી
 અને ઉપરાંત અનિચ્છાની પ્રેમા બધા કપાડો નાં મુખપર, ડાંબે
 ઓળખા આકારની પગ મળ્યેલી કાવચી મીઠુમિત્રની રૂઢિ
 મદન આ રંગ ઓળખાવો ન હતો અને તે રંગ પોતાને પાવચાપ કાવચે
 એમ એ ખાવોતરીકે મનના કોણી તરફ પોતાના નાકને કમી
 મળ્યું હતું કે તે જગે રંગ પાવ ચાકે મન કાવચ. વિના રંગે
 નાક આવી રહેલું હતું. રંગ કાવચાવચ. મ.પ. પાવચા થતી હોય
 પાવચા અને કાવચાનું જુદું કાવચા અને આકાર કાવચા, રંગ ને કોલે.
 રંગ પાવચા, પાવચાનું કાવચા રંગ નાક અને કાવચાનું કાવચા રંગ આ એક

આ સખત દરીદ્રાઈના જમાનામાં જોને આમને વધવાની
 ઇચ્છા હોય તેનામાં અપવિત્રાપૂર્વક દદ નિશ્ચય કરવાની, સક્રિય
 દોષીજ નોંધએ, સીકરની પેઠે તેણે પોતાનાં વડાજી બાળી મૂકીને
 પાછા ફરવાનું કામ અઠામ દરી મૂકવું નોંધએ. જ્યારે- તે પોતાની
 તરવાર ખેંચે ત્યારે તેણે આનને ફેંકી દેવું નોંધએ; નહિ, તો-કદાચ
 નિરાશા ઉત્પન્ન થતાં અને નિર્ભય રૂપી જતાં પોતાની તરવાર
 આન કરવાની કાલ્પાય થશે. જેમ મુદમું નેત્રને ઠપું હતું તેમ તેણે
 પોતાની ધ્વજાએ વડાજીના ડોલની સાથે ખીલાવતી, જડી' દેવી
 નોંધએ અને જો વિનય ન મેળવી શકાય તો પોતાના વડાજીની
 સાથેજ રૂપી મરવાનો નિશ્ચય કરવો નોંધએ. તાત્કાલિક નિશ્ચય અને
 પરમ પીરવાયો ઘણાં માણસોએ મંદરના સમયમાં વિનયદ્વંદ્વી
 વચાડ્યા છે. તેથી ઉલટું જો તેઓ એવે સમયે અનિશ્ચિત દયામાં
 રહ્યા હોય તો તેમનો નાશજ થશે હોત.

“ તત્કાલ કરેલ ”

પ્રકરણ ૨૧ મું—શરીર ઉપર મનની સત્તા.

“જન્યપાન દિનમનિનાથ, સમયે જન્ય મન ઉત્તરિય જે પણ
 માન સર્વે રસાયણા આગના જેવી નિદાન વિદ્યાન વિદ્યાન ઉત્તરિય
 માન માનની મન પાત્રના પાત્રે, પાત્ર પાત્રના પાત્રે આન પાનને તારે
 પાત્ર ઉત્તરિય.”

—શ્લોક ૨૧

જે આન પાત્રે જન્ય રીતિના પાત્રના પાત્રે, પાત્રના પાત્રે, પાત્રના પાત્રે
 પાત્રના પાત્રે, પાત્રના પાત્રે, પાત્રના પાત્રે, પાત્રના પાત્રે, પાત્રના પાત્રે
 પાત્રના પાત્રે, પાત્રના પાત્રે, પાત્રના પાત્રે, પાત્રના પાત્રે, પાત્રના પાત્રે
 પાત્રના પાત્રે, પાત્રના પાત્રે, પાત્રના પાત્રે, પાત્રના પાત્રે, પાત્રના પાત્રે

મિલિત થતી

—શ્લોક ૨૨

સવારે તમે નિયત રથાને જઈ સડશે નહિ; અને હું તમને એમ કહેવાને દોડી આવી છું કે તમે જે ભગ્ન માણ સંભળાવવાનાં હતાં તે ન મવાયા માટે તમે જગ્યાજગ્યા દિશાગીર થશો નહિ. અને એવી બ્યવસ્થા કરી છે કે તમારું ભગ્ન મિત્ર જાન્યાઈ માશે અને—” આ સાબળી મિત્ર દાહસી એકમ પધારીમાં હોને બેઠી થઈ અને બોલી: “તમે શું બોલ્યાં? શું એ બેસુર અચજવાળી જુદા માફ ભગ્ન માશે? એમ કદિપણ બનશે નહિ.” એક હાથવટી તેણે પોતાના મસ્તકપરનાં પાટાં લોડી નાખ્યો અને ખીજા હાથવટી પાસેના મેજપરની દસાઓ જમીનપર ફેંકી છૂને ઘંટડી જેવા મુદર અવાજે તે બોલી હોઈ: “હા. તુમનેને કહેજો કે માફ ભગ્ન મિત્ર જાન્યાઈની આપરાની કંઈ જરૂર નથી. હું જ તે ભગ્ન માવાને આવીશ.”

એક રોજલાલો જગ્યાએ છે કે થોડા નમયપર એક કુતરો મનુષ્યના દળા, તેના નર્કાનમ, એક ખાન કુતરનું નાવું લેણી દાખન મવાયા તે જાન્યત્ર તર દળા. તે કહેા થયા, એકપણ તુરી તેને બતાવી કહેા દલ. અને ત્યારે પડી પુનઃ મનુષ્ય પાંચો છડરામ તેના નોક અગળા સડાના નર્કાનમ આ પંડુ બોલી દાખન ના આજા, એકલ નજર ના નીન રાજા અને તીન ઇરાન રાજા ના મહુ. આ રાજાન અગળ, મેનકારી, નિન્સામિ-રાજા મન અગર નિન, નથી નિર્કર થઈ પડેના મનમમ એન-કાનિ રિચાન નાદરા માગના મળન કનકામ આ રાજા કદાચ નાન-મજ ના કળાની મને પન છવન તા પ કું. એ ને મ એના એના માન છે. ના ન એક મનુષ્યમાં કહેવન બતાવ ને ના નેા નકાનના મન થયા ન તીન ઇરાન નમ્યુ કહે અને આજા નર્કાનને કનકા નેને છે ન મનુષ્ય નર્કાન ને રિચા-નુ-અથવા ન માન મન દન કલક છે. મદાન રિચાન પાનેન કન

વાથી દુર્ભાગ મનુષ્ય પણ સમજા બને છે; બીજી વાર પુનઃ બને છે; અને અચેત્ત ચિત્તો મનુષ્ય હદ નિશ્ચયવાન બને છે.

લેટિમર, રિડલિ અને બીજા સેંકડો માણસો હસતા હસતા તેમને માટે તેવાર કરેલી ચિતાપર ચડ્યા હતા ! ધગધગતા અગ્નિને જોતા છતાં તેમના મુખાવિંદપર જે અચેત્ત શાંતિ પ્રકાશિત થઈ રહી હતી તે જોઈને પ્રેક્ષકો આશ્ચર્યચકિત થઈ ગયા હતા.

એકાદ ઇન્ડિયન યોદ્ધાને જ્યારે દુર્ગ્ગ દેવામાં આરે છે ત્યારે તે આનન્દદાયક ગાયન ગાય છે; પોતાના પરાક્રમેની સ્તુતિ કરે છે અને વેદનાના ચિન્હ દર્શાવ્યા વિનાજ મરણ પામે છે.

ન્યૂયૉર્કના એક ખાટકીને પુષ્કળ વેદના ચતી હોવાથી તેને એ જવાબાનામાં સહ જવામાં આવ્યો. નપાસ કરતા જણાઈ કે દારૂ પાંચો પગ સારી જવાથી તે હોદ્દાની એક અણીદાર આંકડીપર વૂટી પડ્યો હતો, કે જે આંકડીપર તે હમેશા પોતાના વજ્ર સહકાવતો હતો. તે દુઃખમરી જુઓ પાડતો હતો. એવામાં તેના કપડા કઢાડી નાખતામાં આવ્યા. તે દુર્ગ્ગથી રિંદો પડી ગયો હતો, તેની નાકી સ્વતંત્ર ચાલતી બંધ થઈ ગઈ હતી અને લાલના ચાલતા તેને અત્યંત વેદના ચતી હતી; પરંતુ કપડા કાઢી નાખતાજ માણસ પડ્યું કે તે અંકડીથી તે માત્ર તેના કપડાજ ગટી ગયા હતા અને તે માણસને તો જરૂર પાળું ઇજા થઈ ન હતી. જ્યારે આ રાત તેના જગજગમાં અત્યંત ત્યારે તેના વેદના એકદમ ક્ષય પડી ગયું. આ પ્રમાણે આ જ તેની કમ્પનાશક્તિએજ ઉત્પન્ન કરેલું હોવા છતાં તેનાપર તેણે ના.ય. દુર્ગ્ગ જોઈનીજ અસર કરી હતી.

ગો. રા. પદેક. પરિવર્તની એક મરીચ અને નાટકમાં એક કો. કંડો. તેને ' હારેલ ડ્યુ ' મા વડ જવામાં આવી અને તેના જવામાં આવ્યા. હદયાક મામ પછી એક વિવાદો તેને રસતા

અસાત્ત બિરાદ્રો તેના દેશે કહ્યું કે “ આપ છી છો એવો આશા નથી. ” તે બોલ્યો: “ હું ? હું મહા અને મારું જાવોએ જનાય જનારી મૂક ? હું મરીશ નહિ. ” અને સાર પછી તે પ્રજાએ વડે છડ્યો ! એનેકાને પ્રાપ્ત: અસાધ્ય રોગ સાગ્ર પડ્યો હતો, પરંતુ તે હોંડેનો કે “ મારો પિતા મારા મૃત્યુનો હાગી જા સદન કરી રાખે ન હાત અને એ વિચારેજ અને મરના અટકાવ્યા; અને મેં મારી જાતને જીવરાતી આજા કરી. ” અને તે છડ્યો પણ ખરો ! સર રોસ્ટર નોટ પંચાવન લાંબી વરે બારે જાખના બોળાની તથે દ્વારો દને ન્યા સમર તેની નિમિત્ત સાગી ન હતી નોપખ તેજે પાછો પાર્થિ મૂકી દેરાનો નિષ્ક્રમ કાં. આ નિષ્ક્રમે તેની પ્રાપ્ત: માનસિક અને શારીરિક સક્રિયતા દિ મળ આપી અને તમા સર નહિલ્યો કેનિમિત્ત થતે તેજે પ્રેક્ષાળ કનરાને ખરી નહિ તેના સથેક નલ અને તપુએ હતું કે સાર તમા વધારી દેવુજ જાંએ ? અને તે વૃક્ષાવુ પજા ખાં જે પ્રેક્ષા આરી આપ મુજ ન જાંકિ સત્તા અસાધની હોય તેમા નાગને કમા નહિસાવુ પણ રચાત મમુ મુજ ન છે. તે ગમતા ગમિતે નહિસાવ છે અને પ્રાપ્ત: મુજને પા પાક નહિ છે.

એક વડે કહ્યું હતું કે “ ના, નહિ પ્રાપ્ત: રકના નથી, કાંજી અને ગામાન પછી નહિ નથી રહિ અને ના ન થોડાક તારાઓ ન મોજ જાવરા રા છે પરંતુ પજા ન તેમ કરી રકના નથી. જમારે તે નમ કનરા જોએ: અને હું હવે હું નહોતી રખત અથવા પાતળી રાજ્ય નહિ નહોતી જાત નાનત કાજપન મ. નસતી જેટલા નહિ સારી હું ગીમાન પા નાગો હતા, પરંતુ તે નમ નથી અને તોલ કરત ના. આપ હવેકાંકાં વતેજા હું તેના મનને અટકાવી નહિસાવુ. ન જાંકિ કેતમોતમ એ પા છે ”

પછી તે વડે અને વાટકના ધરો કરનારા માયુમા સાગી

કામ કરવાથી એકાદ ચીજો કુતરો અથવા ખરાબ સ્વભાવનો ઘેડો થાકીને લોથપોથ થઈ જાય છે. કદરૂપી ગાય બરાબર દૂધ આપતી નથી અને ખરાબ સ્વભાવની મેંદી બરાબર પુષ્ટ થતી નથી. ખરેખર મહાન હિંદુ દૃષ્ટાએ "સત્યકામ્યંથી દીર્ઘાયુષ્ય પ્રાપ્ત વાય છે, માટે જે માણસ દુષ્ટકામ્ય કરે છે તે પોતાનું મૃત્યુ પાસે લાવવાને મારોગ એ કરે છે" એ સંખ્યોમાં આરોગ્યવિદ્યાનો અત્યુત્તમ સિદ્ધાંત પ્રકટ થયો છે !

૬૬ અને પ્રથમ પ્રયોગશક્તિ આરોગ્ય અને સરસતા મેળવવામાં જોટલી સદાય કરે છે તેટલી સદાય કોઈપણ વસ્તુ કરતી નથી. તે શરીર અને મનને નિરંતર આરોગ્ય આપનારી બાબતી છે. તે શરીરને સ્વસ્થ કરે છે અને તેને મુશ્કેલીઓ, નિગ્રહાઓ તથા બાધિસહન કરવાને શક્તિમાન કરે છે. એ એક સમતોલપાનું જાળવી રાખનારું ચક્ર છે. તે શરીર અને મનની સર્વ ગતિઓ અને ક્રિયાઓને સંયોગ કરે છે અને તેમને રિથર કરે છે તથા નાવકાન્ઠ ધક્કાઓને પ્રતિહાર કરે છે; કે જે ધક્કાઓ ધણીવાર નિઃશ ચિત્તના માથાએને પગ તેમની કક્ષામાંથી દૂર ફરી દે છે અને સ્વસ્થતાને નદત્રે નેમનામા અસ્વસ્થતા ઉત્પન્ન કરે છે. મનોરાજ્યમાં પ્રયોગશક્તિ એ એક મહાન અમનદાર છે. જો આ અમનદાર દુર્બલ અને અસ્થિર હોય છે તો મન અને શરીરમાં જંગમનું નિયમબદ્ધતા અથવા સ્વસ્થતા જળાવવાની નથી, જો આ અમનદાર સંપૂર્ણ શક્તિઓને પામ્યા રાખીને હઠનાર્ત્તિક તથા ચમાને છે તો જ શારીરિક, માનસિક અને નૈતિક સામ્રાજ્યમાં નિયમબદ્ધતા અને સ્વસ્થતા જળાવાય છે એક દુર્બલ અમનદાર તારા કાયદાઓને પણ અમલમાં મૂકી શકતો નથી અને તેના પ્રદેશમાં હમેશા અનિશ્ચિનતા અને અમાન્યતાજ રહે છે.

૬૭ હૃદય મૃત્યુદબ્ધાપર પડેલા ત્યાગે તેજ પોતાના પુરને કબુત

નાા છે અને તેમણે ખીજા માણસોને બચાવવાને સંકાપ પણ કરી છેઃ
એકલુંજ નહિ પણ સમસ્તગ્રાં અને કિંમતી વસ્તુઓ જઢાર કરીને
બચાવવામાં પણ મદદ કરી છે ! પોતાના દરદીઓ બેઢા વડે
મધીજ બખિત ઘડીને ખાંડ પડવા છે એવી ને વેંચીને ખાતી કરું
હતી તેમણે તેમને ' આજ સાગી છે ' એવો જમાડો કરીને બચવા
તો તેમના ઘરીરને તપાવીને સાસમેળ કરેલો મેસાનો સગીઓ
સમાડીને પધારીમાંથી અને કેટલીકવાર તો ધરમાંથી જઢાર કરીને
સાજ કર્યા છે !

૬. સ. ૧૭૬૪ માં રિલાડેમિયામાં મરણી ચાલતા પડી તેના
મંબંધમા ને રીપોઈ જઢાર પડ્યો હતો તેમા જલ્લાવવામા આવ્યું છે
કે " વેંચસાઓ ઝગની હાજરી કુતમ એલપિની મરજ સારતી હતી;
જલ્લો તેના રાખમાજ રોગની નિશ્ચિત કરવાનો મુજ રહેલો હોય તેમ ને
માણસોને દવા આપવા વિનાજ સાજ કરી દેતો હતો " ૧૭૬૪ ઝગના
જેવા વેંચો પોતાના આત્મિકબળથી દુઢાએને સાજ કરે છે. કેમકે
ખુદ તેમના દેખાવમાજ રોગનિવારક પ્રતિમા રહેવા હોય છે. ડા. રજ
કે જે રોગકુલ શિરોમણિ હતો તેણે દુર્મત મનના મે કરો માખમેને
સાજ કર્યા હતા. પગુ તે જ્યારે વિમાર પડતા ત્યારે તેણે પોતાના
મનની અગ્રગચનાના પરિણામે ધર્મચક્રા નુમાની રીધી હતી !

દુઢામયી પીડાના, આદિવા, મેધી, અનાન, એએન દુઢાએ કક-
તોકના એકાદ મીનનસાર સ્વભાવના મિત્ર અથવા એકાદ ખુશ-
મિજાજ વેંચના આચવાથી અથવા તો કાકે મેગી નેપતિ મગવાના સમા-
પરથી તદ્દન સ્વચ્છ નવ છે. તેમના જયંકર રીડા દુઢા યાવ છે.
વના મોડાપર ધના ઝગડી કદ છે આ તેઓ કોષન ખરે સ્મિત
વના વાગે છે આવા મેંચુ દરદાર માત્ર માનસિક મગધાજ, કાક
નુ યા ગાથા રિના અથવા ઝગનાપનુ કેપચારે કયા વિના યાવ છે.

ખાનુબી જમને સત્ત્વળી ધણીદાર નાનુક પ્રાપ્તિની અને તીવ્ર કાષ્ઠ
 મરણનાની જોડો અત્યંત પીડા પામે છે અને મેરુદ થઈ જાય છે.
 અત્યંત કોષ કન્ધાળી જમને તારી જડી જમ મરજુ જમ વિષમ
 છે. એક અત્યંત મન મનોઅધ્યાત્મ સાધનાળી ધણીદાર સત્ત્વ મલમો
 અત્યંત રોમના આમ થઈ પડ્યા છે. નિરતર મોઢ, કામા સજ્જ
 સુધીના સમ્પત્તિ હજાર, હજારના મલમો અને આરો મનોઅધ્યાત્મી પ્રેમી
 નાનુક કન્ધાળી જમ પામે છે નિમાળીના વિમાન અને અસ્થાવર
 નાનુક જામાળી રોમના નાનુક મરજુ છે અને મલમો વિ
 માન હજાર મુન્દા કન્ધાળી જામાળી પામે છે ત્યાં પાવજુ પામે છે.
 આજે અત્યંત મરજુ ની જામાળી અત્યંત અત્યંત મરજુ મલમો ક્રીડે
 મલમો જામાળી જામાળી મલમો મલમો મલમો મલમો મલમો
 નિમાળી જામાળી જામાળી જામાળી અત્યંત મરજુ મલમો રોમના ક્રીડે
 મલમો જામાળી જામાળી જામાળી જામાળી જામાળી જામાળી
 જામાળી જામાળી જામાળી જામાળી જામાળી જામાળી જામાળી
 જામાળી જામાળી જામાળી જામાળી જામાળી જામાળી જામાળી

સહ્યે પોતે અસાધ્ય રોગથી પીડાય છે એવા બધી એક દેવની સલાહ લોધી, પરંતુ બ્યારે તેને બહુ ટુંકે પ્રત્યેક દીર્ઘકાલ લેવી વખત ને પોષણ અવાજ નીકળતો હતો તે તો તેના યાદપુત્રને લગે રાખવાની યાત્રા એક નહતી હતીને. અવાજ હતો, ત્યારે તે એકદમ સાંને થઈ મરો!

વેલો જણાવે છે કે જે માણસો હમેશાં પોતાના વિશે વિચારવા કર્યા કરે છે, પોતાની જાતને તપાસવા કરે છે અને રોગના નાનામાં નાના લક્ષણને માટે ચેતી કર્યા કરે છે તેઓ કદિ પશુ સંપૂર્ણ આરોગ્ય લોભવા નથી.

માનસિક બગ વિનાનો, ચંચળ ચિત્તનો, અનિશ્ચયી માણસ પોતાના શરીરને સ્વસ્થ રાખી શકતો નથી. તે દૈનિક મનોભગવાળા માણસ કરતાં રોગ અને શારીરિક અસુસ્તિનો વિશેષ શાદક હોય છે. પોતાની જાતપર તેનો કંઈપણ કાબુ હોતો નથી. પ્રત્યેક માણસની સલાહથી તે આખતેમ દેશઈ બધ છે. કાંઈની બચાવજીવી અથવા અવનવી જાહેર ખબરો વચ્ચે તે સર્વ પ્રકારની દવાઓ લે છે. નિરપેક્ષી દવાઓના ટીચારા પી પાને તે પોતાના લોહીને બદલે કરી નામે છે અને તે હમેશા અનિશ્ચય રીતે વર્તનારો હોય છે.

હજીશક્તિ સિવાય બીજી કોઈપણ શક્તિ એવી નથી કે જે શિત્તજની અધિક શાદક હોય અથવા જે વધુ ઝડપથી કેળવણીને મદદ કરી લેતી હોય; જો કે શાળા અથવા પાઠશાળામાં તેને બાળેજ કેળવવામાં આવે છે ! સારી અથવા ખરાબ આદત પાડવામાં એ શક્તિ જેટલી સહાય કરે છે તેટલી સહાય બીજી કોઈપણ શક્તિ કરતી નથી. પરંતુ તે શક્તિને આપણે દરમિયાન કેળવીએ છીએ. આપણી સંસ્કૃતિ અથવા નિષ્ફલતા તેનેજ આંતરીન છે; આપણું સુખ અથવા દુઃખ તેનાપરજ અવલંબી રહેલું છે; પરંતુ આપણે ધણીવાર એ શક્તિ અસિદ્ધિત દશામાં રાખી મૂકીએ છીએ. એ શક્તિના પ્રયત્ન યોગ્ય

તમે રોગ વિશે કિંચિત્ વિચાર જન્ય ન કરો તમારી વેદના વિશે ચિંતન
ન કરો જો રોગના ક્ષયોને તપાસના જન્ય નહિ એમ કિંચિત્
આત્મીય ન જાનતા કે તમે તમારી જીવનના પૂર્ણ સ્વામી નથી. કોઈક
વસ્તુઓને તમે તમારી કંઈ સંતોષ છે એમ દાતાઓ જાણે અને
તમારી જીવનને કિંચિત્ કમથી ક્ષતિના મુશ્કાળ તરીકે સીધાને તકિ

છોડામંડેને આરોગ્યના વિચાર, કુશળ વિચાર અને સ્વિકૃત
જીવનના વિચાર કરવાનો રસ્તો પાડીને પાડાનો જીવ અને રોગની
તમામ મજબૂત ટીકાનું આયત્ન તમામવૃક્ષોનું સીંચવવાની મરુર છે.
તમને પેટાણા મનમાથી મૂલ્યના સપના વિચારો, રોગની કોઈ
પ્રકારોએ, અસ્વસ્થતાનો તપાસી સામજીકો તથા વિચાર, કોઈ
અન્ય, જે અને વિચારવાનના જીવનમાં સપના કુટ મનોવિકારોને
કાળ કાળ સીંચવવાનો મરુર છે. તમને કુટિલો કરવાની જાણ
રહસ્ય કરતા સીંચવવાનો આરંભના છે. તમને એક સિદ્ધિ
આવવાનો મરુર છે કે અસ્વસ્થતાના અન્ય અસાધ્ય કયા કોઈને
નવાન હોઈ; અસ્વસ્થ કોઈકા અન્ય મનને જાણ છે અને જાણ મનથી
તેની જાણ મન થાય ન. તમને એક વિચાર આવે, જોઈએ કે
તેની વિચારો નુકસાનને માટે જરૂરતા અપવાદો છે તેમજ
તમારી આરોગ્યના વિચારો નિરોગી સીંચવને માટે છે. તેમને પેટાણા
માનવા દે નવારના અને સામાન્ય જીવનના જીવનના સામે બને
નહી મિતિ થાય સીંચવવા મરુરનું છે. વિચારોને આસાનનું, પ્રકાર
અન્ય અસાધ્ય થાય સીંચવવાનો મરુર છે. આજનું વિચારો અને
અન્ય કોઈકનાએ એક માત્ર આપણી સમિતિઓની સત્ત્વ મરુર
જીવનના માણસની સરલતા અથવા આરોગ્યતા તેની પેટાણા
નહીના મરુરના પડાને પડાવવાની નથી. સામાન્ય રીતે આપણે પેટાણા
તમારી સામે કોઈ આપણી છોએ. સમગ્ર વિશ્વ માનવ જીવન.

દરીરતી મુલાવરણ અને સૈન્યનું મંજાણીને કાઢી રાખવું.
દરીરને કુદ અને નિરોગી રાખવાની. તેને તાજી અને જીવંત
અને કાચના કસ્ટ પગા રહી સુધી તેને તાજ રાખવી અકાલસુધી
મેલક મનમાં અદમ્ય વશિ રહેવી છે. તાબાદરુ રીતે એ કુએ
અને જાએને પાણી મદાન માર્ગસિદ અને નેનિક વિશાસ ભે
દોષ છે તબાદરુ સોચા વિશેષ છે. તેઓ કમ્યાર છવનના
કમ્યાર રહેવા તમ છ ૩ જપ, પદા છવનનો તાજ કસ્ટ
કેવ તાજ અને અસાધ્ય તા અસ્તિત્વ રખા દોષુ નથી.

તેમના મુખની અને આંખ આગળ પામ મચાવી મગ્ગા દોષ:
તેમના પાંચ તાજ તમમ પાંચ તાજ, મુદર અને સુગી રહે.
તેમના પાંચ અને તમના તાજીને અને માર્ગસિદ આરોગ
રમ મનાવી મગ્ગા દોષ તમમ પાંચ તાજ અકાલસુધી રહિત, પોતાના
મુખને તાજ અને તેમના તાજીને નિરોગ અને તમમ
તેમના પાંચ તાજ તમમ પાંચ તાજ અને, તાજના અકાલસુધી મગ્ગા
મુખ દોષ તમમ અને વિરહાનનાથી અપાંચ તમમ તાજ ન જોઈએ.
મુખ એ તાજના તાજીને તાજ છે તાજના તમમ મુખ
તમને તમ અને તાજ તાજના તાજના તાજ દોષ છે એ તાજ
માના તાજી તાજ અને તાજ તાજના તાજ તાજ તાજ તાજી
તોએ, તમના પાંચ તાજ તાજ મગ્ગા તાજ આપણને એક તમ
આપણ આપણ છે તાજ આપણ માર આપણા કમગાલિ અને
આપણા મુખ તાજ તાજના તાજ તાજના તાજ તાજ તાજી
તાજી તાજ અને આપણ તાજ તાજ તાજ તાજ તાજી
સુધી તાજ અને આપણ તાજ તાજ તાજ તાજ તાજી

“હારા આપને સોમંત થાય છે; તારે થામ સંગેક હીને
જસેન મને છે.”

પાસિંગન નમરમાં ખેતીવાડી ખાતાના ખીવાં રાખવાના રમખાં
એક નાનુકે આ દર આવાયિ ૩૧ સિલિંગના પમારે પ્રમાણિકપણે
કામ કરે છે. તેના માથામાં કોષ્ટ કોષ્ટ વાગ વીળા પણ થઈ ગયા
છે. તેની રીતભાત અને દેખાવમાં સંસ્કૃતિ તથા ચિદ્વૃત્ત બિન્દો
સ્પષ્ટ દેખાઈ આવે છે અને તેના મુઠ્ઠા એકાપર ચિતાની રેવા નજીક
છે; પરંતુ નીચે લખેલા જનના પ્રત્યુત્તરમાં સંકેતરી રસ્કે તેને જે
જગ્યા આપી હતી તે જગ્યાનાં કનૈઓપર તેની સમસ્ત ઇક્તિઓ
એકમત થયેલી છે.

“ સીડર હિલ, એનકોસિમ્બ ડી. ઈ.
નવેમ્બર ૨૬ મી, ૧૮૯૧.”

નામદાર જે. એમ. રસ્કે, મંત્રી, ખેતીવાડી વિભાગ.

મહેસ્તાન સાહેબ—

મિત્ર—તી બામત માનપૂર્વક આપને સ્મરણ કરાવવાની રજા
લઈ છું. જે કુટુંબમાં પૂર્વે હું ગુલામ હતો તે કુટુંબમાં એમનો જન્મ
થયો છે. સંયોગવશાત્ એમના કુટુંબની સ્થિતિ સાચાર થઈ પડી છે
અને એટલા માટે તેઓ મારા દારા કોષ્ટક એવી નોકરીમાં નોડવા
માગે છે કે જેથી પોતાના આ વર્ગીના સમયમાં તેઓ પોતાના કુટું-
બનો અને પોતાનો નિર્વાહ કરી શકે. હું એમનો ગુલામ હતો અને
તેઓ મારાં સ્વામિની હતા અને તેઓ મોજશોખ અને આરામની
વચ્ચે હોઈયા હતાં; પરંતુ મનુષ્યની હયાતું પરિવર્તન વિચિત્ર રીતે
થવાજ કરે છે તેને અનુસાર આજે મારે તેમને માટે એક મુદ્દનોડ-
રીતી વપાસ કરવી પડે છે ! મારી ખાત્રી છે કે મિત્ર—ને ને તેમની
પ્રચ્છા મુજબની જગ્યા આપવામાં આવશે તો તેઓ ખેતીવાડી ખાતાની

જુદા અને તોરે માટે હું વધુ ઠીક વિચરું છે તે બાજુ જી
 નેઈયું. " જ્યારે તેઓ પાછા ફરી ત્યારે નિશ્ચયે સેવરી, કે જે
 મેં ઉપર ગરમ દાંડી અને બોજન મૂક્યું હતું તે બોલી: " જોઈ
 રિમ્મ! મેં ધાર્યું કે મરમ મરમ બોજન તમને રાખી રહેશે અને
 તેથી મેં તમારે માટે મરમ રસોડા તૈયાર કરી છે. " રિમ્મે એ વજ
 રાખ્યું બોમ્બા વિના પીતલું મુખ ફેરવી દીધું, પરંતુ એ જા જા
 તે મુખવાસેલા રહે બોમ્બે: " મેં પહેલીજ વાર આ મામલોની ચોટી
 કરી છે અને તેટલા માટે મને બહુજ ખરાબ લાગે છે. ચોટી ફાટી
 જતી અને કેમ થઈ જાય છે તે હું જાણતો નથી, પરંતુ પ્રથમ મને
 હાથ પીવડી દેવ પડી અને ત્યાર પછી મારું ઠરો અને સ્થિતિ કં-
 વળી આવત પડી; અને પછી તો હું પતિત થવા લાગ્યો. આજે
 ફેરકે જણુ સાત મારીતેજ મારો આઘાતકાર (!) કરે છે. મિ.
 સેવરી! મને સદાયને માટે હાથ આપનાર પ્રથમ માણસ તમેજ છે.
 પ્રથમ તમારું ક્ષમાજી કરો. ' મામલો વેચી દેવાના ઉદ્દેશથી હું તમારે
 ત્યાંથી ચોટી ગયો હતો, પરંતુ હું સત્યજન કહેવું છું કે આ મારી
 પહેલીજ ચોટી છે. " સેવરીએ પ્રત્યુત્તર આપ્યો: " મિત્ર, એને છેલ્લીજ
 ચોટી થવા દે; આ વાત માત્ર તું અને હું જાણીશું. તું હજી
 યુવાન છે. તું મને વચન આપ કે તું એક વર્ષ સુધી કદિ પણ હાથ
 પાંચ નહિ, એટલે હું તને કાંઈ સવારેજ સારા પમારે નોકરીમાં રાખીશ
 કામ આપશે તારી સ્ત્રીને માટે ખજ કંઈક કામ શોધી કાઢી દઈશું
 પરંતુ હમણાં થોડુંક બોજન કર અને કોઈ વિશેષ જાસદ વસ્તુ
 મુંઝા ન થાય એટલા માટે થોડીક નરમ દાંડી પી. તારી સ્ત્રી આં
 છેલ્લેજને ખાતર દિવસ ધારણ કર. " અને છેવટે પોતાના અતિથિને જ
 માટે રજા આપનાં તે બોલ્યો: " જોન, સદાયરજીને પાંચ વજ એટલે
 હમેશા તારો મિત્ર થઈ રહીશ. " મિ. જોનોન કહે આ વાત

દરિદ્રી અને કંગાલ કોઠોડા તેમનાં પ્રત્યેક જણે મોટી દૃષ્ટિએ તે મુખ્ય પ્રધાન છે ! ”

ડૉ. ગોહરિમયે વૈદકશાસ્ત્રનો અભ્યાસ કર્યો હતો એમ જણી તથા મનુષ્યજાતિપર તેનો અત્યંત પ્રેમ હતો એવી વાત સાંભળીએક મરીમ સ્ત્રીએ તેનાપર એક પત્ર લખી તેમાં જણાવ્યું કે “મારા પતિની જૂખ મરી ગઈ છે અને તેઓ અત્યંત શોકદાયક સ્થિતિમાં છે માટે તેમને સાર કંઈ દવા મોકલશો તો આભાર થશે.” તે બધા સ્વભાવનો કવિ તત્કાલ તેને ઘેર મળ્યો અને તે દરદીની સાથે થોડી-વાર મુઠી વાતચિત કર્યા પછી તેને જણાવ્યું કે તે રોગ અને મરીગઈ એ બન્નેથી પીડાતો હતો. ગોહરિમયે તેમને કહ્યું કે “હું એકાદ ક્ષણમાં તમારાપર થોડીક ગેળાઓ મોકલી આપીશ; તે આવાથી તમને આરોગ્ય પ્રાપ્ત થશે.” પછી તે તરતજ ઘેર ગયો અને એક લાકડાની નાની પેટીમાં દસ ગિની મૂળીને તેના ઉપર આ પ્રમાણે ચિઠ્ઠી ચોટી- “જરૂર પડે તેમ આનો ઉપયોગ કરજો; ધીરજ ધરજો અને સદા નાવના રાખજો.”

ગોહરિમયે દેટલીકવાર પોતાનાં એક જોડા વસ્ત્રોમાંતો અર્ધો ભાગ આપી દેતો હતો. એક સમયે તેણે પોતાની પથારીની ચાદર અને એક વાનું ગોદું લુટી આપી દીધું અને પોતે કંડીયા અકડી ગતો ‘ચત્રાને માટે તમારું નીચે નગાઈ મળે’

એક અવાડી વસ્ત્રવેર એક રમ્ય સ્ત્રીની નાની નસ કાપવાને પદ્યે મોટી નસજ કાઠી નાખી. તેથી તેના શરીરમાંથી પુષ્કળ લોહી ટીકાયું અને તે મરણપથારીએ પડી. મરતી વખતે તેણી એ સ્ત્રી-વાને જીવનપાત્રું એક નાદ તપાસતી આવી આપતી ગઈ, પણ તે એક નાન્ને કે તેણે જીવનપાત્ર કરીયાં ગઈપણ માણસની રસ બોલરી નહિ. એક પાલિરા રામકમારી કે જે પણ આવીજ રીતે મરણ પામી

પતિ શેરમેને આટલાટા છત્યું હતું અને સમુદ્ર પર્વતની પોતાની મઠાન
 હૂમ પૂરી કરી હતી. ત્યારપછી શેરમેનને માટની જગ્યાપર લેટ્ટેનન્ટ
 જનરલ તરીકે નીમવાને મળ્યું. પોતાર ઉપેક્ષા આ સામગ્રી શેરમેને
 માંડપર પત્ર લખી તેને જણાવ્યું કે “ મેં જનરલ શેરમેન (પોતાના માથે)
 ને આ પોતાર બંધ કરવાને કહ્યું છે. હું જીવન કાંઈપણ માન્ય
 કરતા આપને મુખ્ય મેનાધિપતિની જગ્યાપર રહેવા જોવાને લજો 'મુઠ્ઠી
 પું. આપણને સ્પર્ધામાં મૂકનાર કાંઈપણ કાપે પ્રત્યે હું સખ્ત વિરોધ
 જાહેર કરું છું. ” માટે પ્રત્યુત્તર આપેલું “ આપની કૃત્તિની ઘણી જોડને
 મારા કરતા મેનાધિપતિ વિશેષ આનન્દ પામશે નહિ; અને આપને જો
 મારી જગ્યાએ નીમવામાં આવે અને મને આનન્દ હાય તોયે મને
 રાખા આવે ને. તેથી આપના નમંદમાં રજામાય પત્ર ફેરફાર થશે
 નહિ આપે મને કેડા આપવાને જોડલો મમ રાખો છે તેટલોજ પત્ર
 શ્રમ આપને કેડા અપરા માટે જોવાને હું તૈયાર છું અને હું આપને
 સહયતા આપવાના મારા સરના સામર્થ્યથી પ્રયત્ન કરીશ ”

ઉદાર મનુષ્ય હોવા સમય મુઠ્ઠી સંકેત સહન કરે છે
 તે પછી તેટલોજ ઉદાર રહે છે.

રેલિફ પર્વના પદ્ધતિમાં તરડો નિયત મેનિના ધાવન થતે
 એક આમે, ટિલન અને ને નુસેરમાં પડી નેતા. ધમસ થતો
 માણસોની રાણી માટના મધ્યક રહે જોડોનો સત્તાને માન તે. પત્તા
 ધડકાળીજ મગનો તત્ત્વજિત્તુ નન્કના એક સેનિક ન જે આ કરવા
 જનક જોડો જ નરને સત્તા કરી નક્કી નહિ તેજો પોતાના મેનાધિ-
 પતિને પ્રાર્થના કરી ને પત્ની રાજા માન્યતાને પાત્રો પાત્રની ને
 નાગરો. મેનાધિપતિએ તેને કથ નુસરમાં મરવાથી નરનજ મરુ
 નાપજગે પત્ર ને નક્કી નક્કી જોડો સામગ્રી પોતાના ધડકાળી
 નેત કાર્ડના નક્કી કરી નહિ અને ને નક્કી કામ કરવાને માટે નક્કી

અવાજ ઠારે તો રોજ બાંધરને એટલી, બધી સામજી, સહ-જાતી કે
તેજીએ તેને રીંછી ખરીદી લીધી. તે તેજીને પેરેજ મરણ પામે,
અને મરતી વખતે પણ જાણે તે પોતાની એકાગ્ર સ્વામિનીને પ્રેરતો
સાગ ન કરવાને દીનતાથી આજીજી કરતો હોય તેમ તેજે પોતાના પ્રયત્ન
પંખ તેજીના ખોળામાં મૂક્યા હતા. તે કહેતી કે “જમણી પંખોએ
સાચો પ્રેમ મેળવવાને તમારે તેમના પર સહ પ્રેમ રાખવો જોઈએ.”

જ્યારે ડૉ. મૅટ પેરિસ જોવાને ગયો હતો ત્યારે એક સુશિક્ષિત
ચર્ચક તેની આગળ એક મહાન ચર્ચપ્રયોગ કરવાને આહ્વાન દતો.
જે રોજ પર તે ચર્ચકિયા કરવા માગતો હતો તે રોજથી પીડાતો એક
પણ દરદી તેને સ્વાખાનામાં જડ્યો નહિ, તેથી તે બોલ્યો, “સર્વ
કિસ્મ નહિ, — નંમરના ઘાઉંમાં એક મરીજ અને કિસ્મી મજબૂત છે તે
પોતાની જાતને પણ કાંઈ કપોથી નથી, તેમ જીભ કાઢને પણ કાંઈ
કપોથી નથી. જો વગે કાલે આવશે તો હું તેના પર ચર્ચકિયા
કરીશ.” પરંતુ ડૉ. મૅટે આવા અવકાશ મુન્દાખરેલા કર્યને
જોવાની ના પાડી !

હલકામાં હલકા માનુસમાં પણ દેવનો વાસ છે. મેદામાં મેદા
મજબીયુન અને કંચુન માનુસમાં પણ પરમાર્થી અંત રહેલો હોય
છે અને મેદામાં મેદા કાવચમાં પણ વીરતા વિદ્યમાન હોય છે, પરંતુ
મહાન સંસ્કૃતિના સમયમાં જ માત્ર તે બહાર આવે છે. દ્રમ્યદેવ અને
જ્વાહરના કોરને અને સમત નિષેધો અનેક વચ્ચે મજબૂતોને પણ
સ્વાર્થના પીગરામાં મેદા રાખ છે, પરંતુ મહાન સંસ્કૃતિના પ્રસંગો તે
સંસ્કૃતિની કિરણોને તોડી નાખે છે અને તે સમયે તેમજ આજુબે,
અંતઃકર્મ આકાશના અમીરના તરફ હરે છે.

ટુંકારને સર્વ વસ્તુ પર મદદ હોય છે. જ્યારે જીભ
તેને મજબૂત, કેઈ મજબૂતો નિગરના અવધ નિધા કરે છે ત્યારે,

ન્યારે ન્યૂ ઈલાકા પ્રાંત મુનિપનના ત્યાં કરવાની ધમકી આપી રહ્યો હતો અને ન્યારે મુનાઈડે સ્ટેટ્સની સરકારને દમનો તોડ પડ્યો હતો; ન્યારે દર સાખ પેંડની લોનને માટે મોટી મોટી લાલચો બતાવ્યા છતાં પણ માન ચાર હજાર પેંડની એકા સહાયતા હતા ત્યારે આ ઈકોર અને મિત્ર વિનાના માણસે તે આખી રકમ કાઢી આપી અને 'મારા પેસા તરતજ સુકી આપને' એટલું સૂચી પણ બોલીને કાર્યને વિજયમાં નાખ્યું નહિ! તેણે શિલોડેશિયામાં અનાયોને માટે પાકવાળા સ્થાપન કરવાને માટે દર સાખ પેંડ આપ્યા અને પોતાના ચાલીસ સાખ પેંડમાંની જે રકમ બાકી વધી તે ઉત્તમોત્તમ કામેને માટે આપી દીધી!

તે કહેતો કે "હું મફત ત્યાં સુધી ગયો; અને હું કેવાં પુત્રો મારાં કામે તમને દર્શાવી આપશે." સેલો કરતી વખતે તે ઈકોર અને અનુદાર હતો; પરંતુ સોકહિત કરવાની પ્રમથ લાગણીઓ તે ધરાવતો હતો. તે નાસ્તિક હતો અને તેણે ફ્રેન્ચ નાસ્તિકોનાં નામ પોતાનાં વડાઓને આપ્યા હતા; તો પણ ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે મરહુ ચાલી ત્યારે રોમથી પીગ્રતા માણસોને દુઃખમુક્ત કરવાને માટે તેણે પોતાનું આરોગ્ય અને જીવન જોખમમાં નાખ્યું હતું અને પાણીની પેડે પેસા ખરચ્યા હતા! તેણે મિત્રો, સામાજિક સંબંધ, શિક્ષણ અને બીજી બધી બાબતોનો ભોગ આપ્યો હતો; તે જીવન-પર્યંત એકાંતવાસી, કંડો, તિલક સ્વભાવનો, અનાર્થીક અને કંજુસ રહ્યો હતો; પરંતુ ન્યારે તે મરણ પામ્યો ત્યારે તે પોતાની દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કરવાની અદ્ભુત કક્ષિતના સર્વ રૂબા મકાન પારમાર્થિક કાર્યોમાં આપતો ગયો. તે માણસના ઉદારો ઉચ્ચ હતા, પરંતુ જીવનનાં સંકટો અને મનોવિકારોની પ્રતીતિથી મુક્ત રહ્યા હતા. એ ઈકોર પાણીની જમીની નીચે ઉદાર ભાવના અને જુસ્સાદાર લાગણીના ઝરા વહેતા હતા!

એણે જે તરથી નીચે પડી આવે છે ત્યારે તે પાસેના બીડને લીસોઈમે ફરી મૂકે છે અને તેના ઉપર પુષ્પો ખાલી નીચે છે. તેને અગ્રાવવામાં આવનાં ખીજ સુકાઈ જાય છે અને પુષ્પો તેથી થસી કરમાઈને નષ્ટ થાય. વળી ગોધામેશુ પાણી પણ અસ્વચ્છ અને મદ્ય બની જાય છે તેથી પાણી પીવાને મૂક આવતાં નથી અને પીવે તો તે દિતકારક થવાને બાદે અદિતકારક થઈ પડે છે. પેસાના સંબંધમાં પણ આ પ્રમાણેજ બને છે. તેનો છુટ્ટે હાથે ઉપયોગ થાય છે ત્યારે તે મનુષ્યોનું દિત કરે છે; અને જો તેને એકઠા કરીને દારી રાખવામાં આવે, હાડકાં પણ ખરચી નાખવામાં આવે અથવા તેના દુરપયોગ કરવામાં આવે તો તેથી મનુષ્યનું અદિતજ થાય છે. એના માલિકનું અંતઃકરણ પરચરના જેવું સુખ્ત થઈ જાય છે, સહનુશૂતિની આવના તેમાંથી સુકાઈ જાય છે અને આત્મા ઉચ્ચ બની જાય છે.

એકવર્તની કમરપર નીચે લપેલી પંક્તિઓ દાનરવામાં આવી હતી:—

“આપણે જે અર્પણ કરી દીધું તેજ આપણી પાસે છે;
આપણે જે ખર્ચ નાખ્યું તે આપણી પાસે હતું;
આપણે જે મૂકી ગયા તે આપણે ગુમાવી દીધું.”

“એને ફરી દેવામાં આવે છે તો પણ એ શુદ્ધિગત ચતુર્થ જાય છે; અને એને જોઈએ તે કરતા વધુ એકદું કરવામાં આવે છે ત્યારે તે ગરીબાઈ ઉત્પન્ન કરે છે. ઉદાર આત્મા જડો થાય અને જોખમી આત્મા સુકાઈ જાય.”

“તું આપ એટલે તને આપવામાં આવશે; જે માપથી તું બીજાને માપશે તેજ માપથી બીજાએ તને માપશે.”

“જે ઘેાડા બીજ વાવે છે તેમને ફળ પણ ઘેાડાંજ મળશે.”

આપણી મેડિકમ કરી. વળી તેણે ઊંચળીમાથી પછી હાડી
 નાખવાની અવરજા કરી; અને ત્યાર પછી તે દુઃખમગ્ન મનુષ્યની
 માથાએ મારે કંઈ સારી. તેને તેની બીજી તમેએ ધણી તારી
 નદાવ કરી. મનુષ્યના તરીઆ નેથી આ દેવીએ ધણીમા મરન
 મળામનુ ફેરિય મનુષ્ય કરતી તે વડામા પા પાત્ર ન સખી રી
 એક અનુક્રમ માનુષ્યને માનુષ્યને યે મેડિકમના પાત્ર મળતી
 ન મ અંક સાપણને રાજાદાદા નાદા કરતી તે ધણીમા બીજા
 ન મળતી નદાવનુષ્ય ન ફરિય નેમ કરતી આ રીત સપણે
 ન મળતી નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ
 ન મળતી નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ
 ન મળતી નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ
 ન મળતી નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ નેમ

પાવાના પંથર ન્યાય, પ્રેમ, મોન તથા સંત્ય છે. સૌંદર્યસંસ્કૃતિનાં આ નવીન સામ્રાજ્યોમાં વિદુરનારા સુખમાં સાચા હર્ષવના સાહસિક પુરુષોને માટે મિહન પોતાની દેવી કવ્યશક્તિથી પણ જેનું વર્ણન ન કરી શકે એવા દિવ્ય ઇકનના ધાર્મિક ખામે તૈયાર કરવામાં આવશે; અને રાસ પણ પોતાના દુરગ્ગીનવતી જેનું દર્શન ન કરી શકે એવી ધાર્મિક ઉચ્ચતા પ્રાપ્ત કરવામાં આવશે. પ્રાણીવિદ્યામાં પ્રવીણ હુષ અગાસિઝ જણાવે છે કે “ જ્યારે હું પેરિસમાં હતો ત્યારે મારી વય ૪૬૫ ચોતીસ વર્ષની હતી. પેરિસમાં હું મારા એક મિત્રે આપેલાં પૈસાથી ગયો હતો, પરંતુ પાછળથી જોઈતા પૈસા મેળવવાની મારી અશક્તિને લીધે હું અભ્યાસ છોડી દેવાને તૈયાર થયો હતો. આ સમયે પ્રૌદેસર મિશેલિક પેરિસ શહેરની મુલાકાત લેવા આવ્યો હતો તેજે મને પૂછ્યું કે તમે કેમ ઉદાસ દેખાઓ છો ? મેં કહ્યું કે મારી પામે કંઈ પણ સાધન રહ્યું નથી એટલા માટે હું મારે સ્વદેશ પાછો જવા માગું છું. બીજે દિવસે સવારે હું મારી દોટલના આંગણાખ નાસ્તો કરવા બેઠો હતો એવામાં મેં હંબોલ્ટના નોકરને આવતો જોયો. તેજે મને એક પત્ર આપીને કહ્યું કે ‘ આનો પ્રત્યુત્તર માગ્યો નથી ’ અને એમ કહીને તે ચાલ્યો ગયો. મેં તે પત્ર ઉપાડ્યો; અને એ અત્યારે પણ જાણે મારા હાથમાં જ હોય એમ મને લાગે છે. તે પત્રમાં આ શબ્દો હતા:— ‘ મારા મિત્ર ’ મારા સામગ્રીમાં આવ્યું છે કે કાંઈક બીજી લીધે તમે પેરિસ છોડી જવા માગો છો; પરંતુ તેમ કરવાની જરૂર નથી. તમે જે જોઈશો માટે અને આવ્યા છો તે કંઈક જ્યાં સુધી સાંધી શકાય તદિ ત્યાં સુધી તમે અહીં-આજ રહો એવી મારી ઇચ્છા છે. આની સાથે મેં તમારા પર પચાસ પાંદો એક એક મોઝકો છે. આ પૈસા મેં તમને ધીપાં છે; અને જ્યારે તમારાથી મને ત્યારે એ મને પાછા આપશો.”

“ કામ એ પ્રત્યેક મનુષ્યનો પ્રાણરક્તક છે. ” — ન્યૂમન, બી. ૧

“ પરિશ્રમ એજ જીવન છે. મોંઘાણ રહેતું પાણી બગડે. આગમુ માણસો નિરાશજ થયા કરે છે, ચોક છર્ચા કરે છે; પડિયા સામયો તે તેની ઉપર મગા કાઢેનો દુમડો થયો. ” — મિસિસ

“ દક્ષિણ તુરના પ્રદેશમાં એક ભતનું પતંગિયું થાય છે. હડનું હોય છે ત્યારેજ માવ પ્રાપ્ત છે; મનના સંબંધમાં પણ આવીજ છે; ભ્યાં એક વાર આપણે આગમુ ક્યું કે આપણા અંધકારનું અવરજી ચલે છે. ”

એક પ્રાચીન હંતકથામુતો એક દેવ કહે છે કે “ મેં ઉઠી અને તારે માટે એક ઘર બાંધ, કારણકે દગ્ધ તું બીજાં વર્ષે જીવશે. ” પરંતુ પાંચસો વર્ષની ઉંમર બોમરી ચૂક્યા મેં પ્રત્યુત્તર આપ્યો: “ હવે જો મારે માવ પાંચસો વર્ષજી જીવશે તો મારે માટે ઘર બાંધવાની કંઈ જરૂર નથી ! ”

એક આગમુ માણસની ખરાબ આદતો મણી બતાવવા રખનિયનને કહેવામા આવ્યું ત્યારે તે કહેવા લાગ્યો: “ કર રીતે એટી છે—” જે વૃદ્ધ ધર્માચાર્ય પાસે તે આ વાત કહ્યું તે આ સાંભળી વચ્ચેજ પોકારી ઉઠ્યો: “ ખસ! આ એકજ સર્વ પ્રકારનાં પાપોનો સમાવેશ થયો છે. ”

“ આગમુ મગજ એ સેતાનનું કારખાનું છે. ” કરતાં વધારે સાચી કહેવત બીજી શી હોઈ શકે? ખરેખર, “ બીજા માણસોને સેતાન લલચાવે છે, ત્યારે આ માણસ સેતાનને લલચાવે છે. ”

એટે જણાવે છે કે “ પ્રકૃતિ અટકવાની વાત બાંધતી અને સમગ્ર નિષ્ક્રિયતાને આપ દે છે. ”

કોનકટિકટના કારાચુકમા એક અપરાધી પોતાનાં કપડાં કાઢી

હિન્સા કરે છે કે “ સંવાતા કરું, નવરા ર્ષાં કરું, કંઈ ખાત
ખાતુ વિના મદોદ્ધાને નાકે કંઠા રહેવું, કાચે ત્યાં જવું, કંઈ ખાત રક્ષણ
ત્યાં જાએ કોઈ વિના અનેક સ્થાને બંટકવું, કંઈ પ્રત્યક્ષ કામ કરવું
દિ, પરંતુ ‘ કામે અચરા પરમ દહાડે પુણ્ય કામ ‘ કરીયું’ એવી
જાણ રાખી કરવી, એ આગસના પ્રાથમિક પાત્ર ચિન્હો છે. ”

કામ કરતો દેહપણુ માતૃસ કંગાલ હોતો નથી. ઉગ્રાંકમાં એક
તમચે આગસુ માણસેની-ખાત કરીને બિમ્બકાને-મોતની સિધ્ધા મુકાં
પતી હતી. આગસના પ્રથમ ચુન્દાને મરે કરકા મારવામાં આવતા
તા; ખીજ ચુન્દા પછી અપરાધીના કાનનો ઉપયોગ બામ કાપી નાખ
તામા આવનો હતો અને ત્રીજે ચુન્દો યતાં તેને કારાગૃહમાં પૂરવામાં
જાવતો હતો. તે દેશમાં એવો કાયદો હતો કે “ જો કોઈ માણસ
પરે બટકતો, આગસમા રહેતો અને અપરાધ કરતો જણ્યો તો
તેને રાજ્યનો સુત્ર અને દેહાંતરને પાત્ર મળી તેનાપર કામ અલા
વવામા આવશે. ”

અયેન્સમા આગસને સિધ્ધા કરવા યોગ્ય અપરાધ ગણવામા
આવનો અને ત્યાના સહેરીઓને હોયમ કરવાની ફરજ પાડવામાં
આવતી હતી; એટલુજ નહિ પરંતુ તેમને પોતાની સક્તિનો સોંપી
વિશેષ ઉપયોગ કરવાની ફરજ પાડવામા આવતી હતી. પ્રત્યેક માણસ
તેને ધરે ખાળી દહાડવાના ફરજ પાડવામા આવતી હતી એટલુંજ
નહિ, પરંતુ અરિયા પેગલના અમલદારો તો પ્રત્યેક માણસ પાસે કેટલું
ખડેજા છે, ને કટકો ખર્ચ કરે છે, ને પોતાના ઉદમમાથી કેટલું
કમાવે છે અને કેટલું ખચાવે છે તે સર્વની પણ તપાસ કરતા હતા.

એક પુવાન જર્મન અગારે પાડવાળામાં અખ્યાત કરવાને બદલે
સ.જો પ્રવાસ લ્યે. અને પ્રવાસેથી પાછો ફરીને તે પોતાની મોટી
જાતીન્યાઃ રહેવા લાગ્યો. આથી તેનું જીવન તેને એટલું જોખનરૂપ

થઈ પડ્યું કે તેણે પોતાના એક મિત્રને કહ્યું કે "હું આવીંતી કરે
 રાને આત્મધાન કરવાનો છું." તેના એ મિત્ર એક કારખાનાવાળો
 હતો. તેણે એને પોતાનો નિશ્ચય ફેરવાને સમજાવ્યો નહિ, પરંતુ
 તેને કહ્યું કે "મારાપર છેલ્લી વાર કૃપા કરી કારખાનામાં આવો અને
 મારા કારીગરો જે મુંદર કામ કરે છે તે જુઓ." તે અમીર તેની
 સલાહને અનુસરીને તે કારખાનામાં ગયો. તે કારખાનાવાળા
 નગરમાં હાસાગ્ન થવા કેટલાક કારીગરોએ તે અમીરને પાડી લીધી,
 તેને ઠીસો ઠપ્પો પડેગયો અને તેની પાંચે સાખન કામ કરાવ્યું.
 જ્યારે કારીગરો કામ સંપૂર્ણ કરીને નાખેલાં કરવાને જોઈ ત્યારે
 તે અમીર એટલો યાદી ગયો હતો અને એટલો ગર્વી બૂખ્યો થયો
 તથા દુઃખી થયો, તે તે પાંચ ખુલાશી નેમની ન થે ત્રણ મોટા રોટલા ખાવાને
 લાગ્યો ગયો. એ રોટલા તેને રવાજ નાદિંદ સાગ્યા અને તેને જે
 ગર્વી મિનિટલી રિજાનિ મળી તે પાંચ અર્ધિ દિવસ માત્રી. એક કારી-
 ગર તેની આપસ ન કરવાની નગરમાં રત સભાઈ હતી તેણે એને
 કહ્યું કે "તારા અમીર પાંચ કાકરનો પિત્ર છે. તે એકદમ તબ-
 રીબાતી થયો છે અને અમીરનાક પડેલા રોટલા હું જમવા લેજો.
 મને તારા દુઃખને ન સમજતા પડેલા મારા કારખાના કારીગરો પરંતુ
 તારા જે જે કરે છે તે મારે કામ કરવું હોય છે. કારખાને તેઓ મને
 કામ કરવા માટે અર્ધિ દિવસ છે અને તમારું હું જમને મારે માત્ર
 નહીં પણ અર્ધિ દિવસ માત્રી. પાંચ રોટલા ખાઈને અમીર પડેલી
 રોટલા ત્યાં મારે કામ કરવા માટે અમીર અને તેણે
 તે કામ કરી તે કામ કરી નહીં તમારું કામ તુરત તુરત નેમજનું

નેમજનું કામ કરી નહીં તમારું કામ તુરત તુરત નેમજનું
 નેમજનું કામ કરી નહીં તમારું કામ તુરત તુરત નેમજનું
 નેમજનું કામ કરી નહીં તમારું કામ તુરત તુરત નેમજનું

અને સત્યવાદી તરીકે નામના મેળવતી જોઈએ. એના વિના સરસ્વતી
મળવી અશક્ય છે.

વિદ્યાર્થી કરવાની ટેવ નિયમમદતરે સિદ્ધિ કરે છે, એવા
માટે એક દૃઢ દૃષ્ટિ પોતાના ખસારીઓમાં આ આદતો પ્રચાર
ન થવા દેવા માટે ઘણી કાળજી રાખતો અને જ્યારે ખીલું કંઈ
કામ ન હોય ત્યારે એ તેમની પાસે સંજર સાર કરાવતો હતો.

આજસ એ હુચ્ચો ચોર છે. તે એકાદ મિનિટ આ કામખાંથી
ચોરી લે છે, થોડીક મિનિટ પેલા કામખાંથી ચોરી લે છે; તે તમારા
કોઈ ને કોઈ કામખાંથી પા અર્ધો કલાક કાપીજ લે છે. આપણે દિન પ્રતિ
દિન પ્રાતઃકાળમાં એવો નિશ્ચય કરીએ છીએ કે આજે આગસમાં એક
પગ ફજ ગુમાવતી નથી; પરંતુ દરરોજ રાત્રે આપણે ગુસ્સા સહિત
પ્રમાણી નાની નાની ચોરીઓ જોવી પડે છે. તે તમને “માત્ર એકમ
પગ” યોમાતી રાખે છે, પરંતુ એટલામાં આગમાડી ચાલી જાય છે; તે
તમને “માત્ર એકમ પગ” યોમાતી રાખે છે પરંતુ એટલામાં મઝ
મંધ થઈ જાય છે; તે તમને આવતી કાલે તમારા ઘરનો ચીમો ઉપ
રાવવાનું કહે છે, પરંતુ ઘર આજ રાત્રેજ બગી જાય છે; તે તમને
આવતી કાલે જન્માને માટે અગ્નિ કરવાનું કહે છે, પરંતુ તે જન્મ
આજેજ પૂરાઈ જાય છે; તે તમને નિસાળમાં સુસ્ત બનાવે છે, તે
તમને સર્વ કામખ સ્થેજ થોડા પાડે છે, પરંતુ તેથી અને તમે
ચપલતા માટેની તમારી કીર્તિ ગુમાવી દો છો અને તમારી આંદ
થોડા દો છો.

ચોરોની યાદી:—ક્રમેક તરણે પોતાના અભ્યાસપદમાં અથવા
વિજ્ઞાનખાનામાં “ચોરો” અથવા “સમય ગુમાવનારો” ની એક
લઢી લટકાવી રાખવી જોઈએ. આ “ચોરો”માંના દરેકના નીચે પ્રમાણે

કરવાની, ધૂળ રાખે છે ? અવગણના કરાડો તેને કેવા સામે છે ? તે
જે સમયમાં શિક્ષણ મેળવવા કે આદર્મવિશ્વાસ કરવા કહે છે ? અર-
જાની, જે પગા અને અર્ધા દિવસની જે રાત્રીઓ બીજા માણસો ભેદ
ગુમાવી દે છે તેમાં તે એકાદ ઉત્તમ અંધ વાંચવાને કહે છે કે પછી
મૈત્ર્ય ભેવામાં, ગંદકી બેઠવામાં કે બીજી રીતે તે વખત માટે છે ?

પણ માણસો ઉદ્યોગ અને કરકસરથી પુષ્કળ દ્રવ્ય એકત્રી કરીને
મેળામજા ઉઠાવવાને જાય છે. દ્રવ્ય પેદા કરવામાં તેમનો ઉદેશ મેળ-
વિશ્વાસ મેળવવાનોજ હોય છે. પરંતુ પછી તેમને આગસુપત્તું અસહ્ય
લાગે છે, તેથી તેઓ કાં તો ફરીથી વેપારધંધામાં પડે છે કે કાં તો
અવનતત્ત્વને સક્રિય રાખનાર ધીમેના અભાવને લીધે મરણ પામે છે.
હવે તેને પહેલીજ વાર પ્રતીત થાય છે કે કાંઈ પણ ઉદેશને માટે
માણસે શમ કરવું જોઈએ એવી જે આજ્ઞા છે તે આપણા કમ્પાસને
માટેજ છે અને આપણે કાંઈ પણ ઉદેશ વિના સાંખ્યા સમય સુધી
જીવી શકતા નથી. જેવી રીતે જૂખથી પાચનચક્રિતું માપ થાય
છે તેવીજ રીતે આપણી અવનચક્રિતું માપ આપણે જે વિષયોમાં
રસ લેતા હોઈએ તે પરથી થાય છે.

આપણું મગજ હમેશાં પ્રવૃત્તિચાળીજ રહે છે અને જે આપણે
તેને સત્કાર્યોમાં સદા રોકી રાખતા નથી તો તે તેની પોતાની જાત-
નોજ આરા કરી જાય છે અને પોતાના અવનતત્ત્વનોજ ભક્ષ કરે
છે. નિશ્ચિત કાર્ય વિનાનો માણસ તરતજ રોગિષ્ઠ મનનો ભોજ થઈ
પડે છે. ઉદાસી અને નિરાશા તેનાપર હસ્તો કરે છે અને તેની
મહત્ત્વમાંના તથા સુખને હરી લે છે.

પ્રકૃતિ જજાવે છે કે જો તમે થાકી જાઓ ત્યાં સુધી
પરિશ્રમ કરશો તોજ હું તમને મુખપુર, આરોગ્યદાયક નિદ્રા
કે કડકડતી જૂખ આપીશ. કે જેનું સુખ પ્રમાદી અને આગસુ

પ્રકારની શાન્તિ પ્રાપ્ત થાય છે; પરંતુ તે કામ જલેને દલમાં મૂકી દેવા પ્રકારનું હોય. શંકા, આશંકા, શોક, પ્રમાતાપ, ક્રોધ, નિરાશા એ સર્વ પ્રત્યેક માણસની માથું ગરીબોની પહે પશુ વરની માથું સામેલાં હોય છે; પરંતુ તે ખરી વીરતા પ્રાપ્ત કરીને કામ કરવામાં નિમગ્ન થાય તે સેથી એ સર્વ ઘાતિયા કરીને પાકાં પોતાની મુક્તિ બરાબર મળે છે.

જન રુદ્રાદૈ મિત્ર કહે છે કે “તું જે કિતમોત્તમ કાર્ય કરે અને ધર્મિમાન હોય તે કાર્ય વને પ્રાપ્ત થાય ત્યાં મુખી અધિમાન પરિશ્રમ કરે.”

ચરિત્રને કાઠએ કહ્યું કે અમુક માણસ મહા મુદ્ધિમાન છે ત્યારે તેણે તેજ દાણે એને પ્રશ્ન પૂછ્યો: “તે કામ કરે છે કે ?”

એણે બધા માણસો હોય છે કે જે મારી પાસેથી એક પણ ચોરી થેવા કરતાં પોતાના હાથ કાપી નાખવાનું વધુ પર્થક કરે; પરંતુ આરા દબરો પ્રમાણિક માદમે મારી પાસે આવ્યાને મારા અમુક સમયમાંથી એકાદ કલાક ચોરી થેતાં પણ જરૂરે અવગણના નથી. જે માણસ એક સાર્વજનિક કાર્યકર્તા અથવા નોકરનો સમય ચેલી ને છે તે એક પ્રાણનો સમય ભૂલી શકે છે.

એક રોહિલ માપાનિવાના અધિપતિનો મુદ્દા શ્રેય આ પ્રમાણે હતો: “ધૈયા વિનાના માણસોની મુક્તિપ્રાપ્તિથી ધૈયાવારી માણસને જેટલું અહિન થાય છે તેટલું બીજા હરાથી થતું નથી.”

જ્યાં મુખી જીવનના વા રક્ષણ નથી, જ્યાં મુખી હેરાત મુદ્દા અધમાને પાળી મળત નથી ત્યાં મુખી કોઈ પણ સત્કર્મ પ્રાપ્ત વને પોતાના અન્નદાન મળે હોયે નરના કૌમ્ય દેવનો હક્ક નથી.

સમય નો આપણે જેને જેનો મનાવીએ તેણે થાય છે. મુદ્ધિ-
... ના કાવચ ને અપાણનાક થાય છે અને મન પ્રદમ્બ

“પરિશ્રમથી આપડું શોકમાં સંતિ મળે. ઓ, નાનો ભ્રષ્ટ્ર-
 ઝોમાં વિશ્રાન્તિ મળે છે, હમેશનાં પાપની સાલ્યોમાંથી મળી સજીએ
 હોએ અને સાંસારિક કપાલિઓમાંથી આરામ મળે છે. કામ કરો
 એટલે તમને ધનવસાહ નિરા આવશે; કામ કરશો એટલે તમની
 સર્વ ચિંતાઓ દૂરી જશે; માટે નિરાશ બનીને મુના મુના આંસુ
 પાડ્યા ન કરતાં મગજનું હૃદય અને ૧૬ છઠ્ઠાથી હોને કામ કરો.”
 —એફ. એસ. આસ્તુડ

નવવ કોઈ કોઈ તમને તેનામાં વિદિયાસના વિચારે પ્રવીર થશે.
 ૭. સપત્તિપદ અને કુશન, શીતા અને આકાશ, સમાવજ અને કલિયુગ.
 એ સર્વને કાલ આ પુન્યપરપરની બૂંટી સાંભળ, પરંતુ એમાં વર્તુલ
 પ્રવેશ કમ્ય વિચાર અને કાંઈ તો સદા અમર અને પ્રકાશિત રહેશે.
 મહાપુરુષોનાં ઇચ્છનચરિત્ર આપણને એવું સમાજ કરાવે કે
 આપણે પૈતિ પણ આપણાં ઇચ્છન કમ્ય કરાવે અને સમવની સેતીપર
 આપણાં વચકાંની અમર કાચ મૂકી જવાને રાક્ષિત્ય કીમે. "

—સંપ્રદેશ.

"ક" એ એ વસ્તુ જોઈ છે અને સામજી છે તે સર્વના અંત માધર્મ
 સમજ થયા છે."

—રતિસન.

૪. સ. પૂર્વે જમેં કરતા થે વધારે વડે પડેલા ઇન્દ્રિયના એક
 જગવાન રાખએ ક્રોધેશ્વરનાંચાની સામેના કારોત નામન્ય નેટપર
 સંવેપરમરનો એક ચારસો ફીટ ઉચો મિનારો નાખવાનું સમમન
 બે કાળ પેંડ ખરચ્યા હતા તેણે એવી જાતા કરી હતી કે વિખરની
 પામે દિશાએ સંવેપરમરની એક તખ્તી નહવતી અને તેની ઉપર
 મેટા અઘરખં માડું નામ કેલરવું. જ્યારે તે વચકા કામ પૂરું થયું
 ત્યારે તે જગવાન સાત ચમકારોખાના એક તખ્તી મજાલા કાઠું
 હારેલા રાંધે એ મીનારાના વિખરને એક દિશા જાતો અને
 બૂરખ સમુદ્રમાના પલાનીએજે માનં દેવાવેલ દિશાએ હજારો
 રાજાઓ એ મીનારો જોવાને આવ્યા અને પેલી તખ્તીપર લેખ
 રેખા "મીએ રાંધેલી, વિવાડેમસ" એ લખેલ વાચતા પણ વડે
 મુંઝે એ વાચ રાજા ગિતે જગવાન, પરંતુ તે ખરી ગિતે સંવેપરમર-
 વડે નહિ, પરંતુ તખ્તીપર લેખેલા સંવેપરમર એવા કામતા મુઠાજ
 રેખાએ કાઠેરવું હતું કાલે હને વડે તે લખેલે વાંચી જાવાડ કેવ
 વડે વડે નહિ વડે વડે અને ત્યાર પછી તે જગવી નીચેથી કીક
 વિવાડે નાકેલવું વાચ કાળ વચકા રાંધેલું રાંધેલું હતું

આત્મી સમજાવે તોયે તેઓ જન્મસ્થાનનાં બંધન તોડી તાબીને તાથી બરેલા સહેરમાં નારી જવણી સોંપી મગવાની રાહ બેસા કરે છે. પરંતુ સાં જાહેને વચા બાદ સહેરમાં ઉછરેલા છેલ્લા સારે કોણાર કાચેલાય થવું પડતાં એજ ખડકો, પર્વતો, ઝરાઓ અને પાથરના કુંગરો-કે જે અઘાત રીતે તેમના બાંધાની દરવા અને શક્તિમાં ઉતરેલા હોય છે-તે તેમની મદદે દોડી આવે છે અને સહેરમાં ઉછરેલા પ્રતિસ્પર્ધાને ધૂળ બેગો કરે છે. એ ઉપરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે જાણાસ્થાના આ મદાન શિક્ષકોનું શિક્ષણ કંઈ અર્થ નહીં, પરંતુ ઉચ્ચ તે ખુદ મનુષ્યના જીવનનો એક અમૂલ્યનો ભાગ બની જાય છે. "કોણક વૃદ્ધાવ બાવનાનું નિર્મગ્ન થતા જન્મય પુનઃ હાલવા સામે છે, વૃદ્ધા મજુમજુવા સામે છે, નદીઓ વહેવા અને પ્રકટ થવા સામે છે અને રોરો પર્વતપર બોલવા સામે છે તથા મનુષ્યના હાથમાં શક્તિની કુંચી મૂકવા માટે છે. આત્મી રીતે પ્રકૃતિના પ્રત્યેક પદાર્થમાંથી મનુષ્યને જે બોધ મળે છે તે તેના હૃદયની જીમ બને છે અને જડ હૃદયના સોકોને દર્શાવી આપે છે કે જગતમાં સર્વજ્ઞ હોવાનું બરેલું છે માટે આ બોધ મદબુ કરો."

આપણા શિક્ષકોનો ઉત્તમોત્તમ ભાગ આપણને પ્રકૃતિ દેવી તરફથીજ મળે છે અને આપણે આપણી જાતને શહેરનાંજ ગોંધી રાખીએ હીએ તેટલા માટે તે આપણી પાસેથી ભારે દંડ લે છે. આપણે સહેરમાં રહીને કુદરતની સ્વચ્છ અને આરોગ્યદાયક હવા મેગવી શકતા નથી તેમજ આનંદદાયક પક્ષીઓ, વહેગાઓ, પુષ્પો, પર્વતો, ખીણો, જંગલો, બીડો અને કુંગરોમાંથી થોડો શીખી શકતા નથી. જગત એ કુદરતની મોટી નિશાળ છે; તે મનુષ્યનો વિકાસ કરે છે, જીવને પ્રકૃષ્ટિત કરે છે અને મનુષ્યને જગવાન કરે છે. સર્વ રાજોની ઔપચિ તેનામાં રહેલી છે અને તેના

પ્રત્યક્ષ થઈ ?" સિદ્ધને પ્રત્યુત્તર આપ્યોઃ " મને ભંધકર નિશ્ચય પ્રાપ્ત થઈ હતી તેથી મને એ સંકલ્પો જાગ્યા છે. તેજસ્વત્ત્વામાં હું કલ્પનાઓ અભ્યાસ કરવા મેં ત્યારે મને નિશ્ચય કે વડોચનું કામ પછે મને મુશ્કેલી સામિત કરવાનું કે તોડી પાડવાનું જ હોય છે. મેં મારા મનમાં પ્રથમ પૂછ્યોઃ ' સિદ્ધ, અત્યુચ્ચ વાત સામિત થયેલી ત્યારે કહેવાય ?' મને પ્રત્યુત્તર જાગ્યું તથા નહિ. સામિત થયેલી ક્યારે કહેવાય ? જુનાલી એ કંઈ સામિતી નથી. જુનાલી પૂરતી હોય, પરંતુ સામિતી તેમ કહેલી છે ? પેલા જનનની પ્રાચીન વાત તો આપના રમણમાં હતી. એક અપરાધને માટે તેની તપાસ થાતી અને તેની વિરુદ્ધ સાક્ષી આપવાને અર્થો હજી આપનાર માણ્યોને ખ્યાલ કરવામાં આપ્યા તેમજ પ્રતિદર્શક માણ્યું કે એ માણ્યો યુદ્ધો ભોળો છે. તે માણ્યો પ્રત્યુત્તર આપ્યોઃ ' એમજે મારી સામે સાક્ષી પૂરી તેથી શું થયું ?' હું માણ્યો પ્રતિદર્શક માણ્યો છે કે તેમજે મને અપરાધ કરવા ભેષો છે, પરંતુ મારી પાસે એ હજી કરવા અધિક સમય દરમિયાન એવા છે કે એમો પ્રતિદર્શક એમ કહેવાને તૈયાર છે કે તેમજે મને આ અપરાધ કરવા ભેષો નથી. ' મારે સામિતી જ છે ?' મેં આ પ્રશ્ન વિચાર કર્યો અને અતિ મારા મનમાં જ્યુઃ ' જાણે ' સિદ્ધ, તું કહી રહ્યો નથી ?' ત્યાર પછી મેં વિચાર કર્યો કે એક વાત સામિત થયેલી ત્યારે કહેવાય તે જોઈ નહિ કરી શકાય તે કાલજનેઃ અભ્યાસ કરવાનું કામ છે ?' આવે વિચાર કરી મેં તે અભ્યાસને તિલાંજલિ આપી અને હું કલ્પનામાં મારે ધીર પડ્યો અને જુના સાક્ષીનું કુંપકાનું હું પડ્યો ત્યારે ત્યાર પછી યોગ્ય સમયમાં કહેવાને મને અધિકારી એક પ્રશ્ન મળ્યો આવી. જુનિનું શું છે તે હું અભ્યાસ કર્યો ન હતો અને તેથી તે અભ્યાસને મેં નિવૃત્ત કર્યો અને તેનું કામ મને પ્રાપ્ત થયું, જ્યાં તે કામ કંઈ કહેવું ન હતું.

સમગ્રો કોઈપણ સરકાર પોતાના કાયદાઓમાં આપુ રાખી શકે નહિ.
વળી ખરી સક્તિ કંઈ માત્ર પાઠશાળામાં ; અભ્યાસ કરવાથી,
સાપ્તેરીઓમાં નહિ પુસ્તકો વાંચવાથી અને વ્યાખ્યાનો સાંભળવા-
થીજ પ્રાપ્ત થતી નથી; પરંતુ તે લીયો, જંગલો, બગીચો અને માણ-
સોથી ભરેલા રસ્તાઓ તથા જડ ચેતન પદાર્થોના સંસર્ગમાં રહેવાથી
પ્રાપ્ત થાય છે.

બ્યારે એક માણસ પાઠશાળાના શિક્ષણથી શિક્ષિત થાય છે ત્યારે
હબર માણસો આત્મશિક્ષણથી શિક્ષિત થાય છે.

પ્રગતિ કરવાની મહત્વાકાંક્ષા અને ઉત્તમ થવાનો સતત પ્રયાસ
એ આપણને નિરંતર દીર્ઘદષ્ટિ, કડાપણ, કરકસર અને દિવનલ્પ
શિક્ષણ આપ્યા કરે છે. વાસ્તવમાં તે આપણા દૈનમાં ૯૬ અને કુચ્છમાં
કુચ્છ ગુણોનો વિકાસ કરે છે. પ્રગતિ કરવાનું આ યુદ્ધ જો ન ચાલતું
હોત તો કોઈ પણ સમાજમાં જીવનું અસંભવ થઈ પાત. તેની ખેર-
દાબરીથી કેવાં બધાંકર પરિણામો આવે તેની કોઈ કલ્પના પણ કરી
શકે એમ નથી. જગતમાં યુક્તવાકર્ષણનો નાશ થવાથી જેવા પરિ-
ણામો આવે તેવાજ પરિણામો પ્રગતિ માટેનો પ્રયાસ બંધ પડવાથી
આવશે. તેમ થવાથી પ્રત્યેક વસ્તુનો નાશ થશે; નિરુદ્યમ અને જડતા
બધા ત્યા પ્રસરી જશે; કિંચિત પણ સાદસિકતા અને પ્રગતિ રહેશે
નહિ અને લોકો ફરીયા જગતી અવસ્થામાં પડી જશે. આ પ્રગતિ
માટેનો પ્રયાસ તમે માણસોને હબરો રીતે શિક્ષણ આપે છે.

રહસ્યો હશે કે " મનુષ્યોને કાર્યમાં પ્રવૃત્ત કરનારી, તેમના
કર્મોને અંકુશમાં રાખનારી અને તેમને નિયમબદ્ધ કરનારી જગ-
તનામાં જગતના સક્તિ હાથમાં હોય છે ? જગતની શક્તિ અને
આત્મ સૌથી વિશેષ કોના હાથમાં છે ? એવા પ્રશ્નનો કોઈ પણ તો
જાણે તેમને સત્તર પ્રત્યુત્તર આપેલા જોઈએ કે તે બિન બિન

પરિસ્થિતિને અનુકૂળ મનવાનો સતત પ્રયત્ન કરવો પડે છે. તેને કુદરતી વિભવોની સાથે વારંવાર આચરેલ કરતી પડે છે. એથી તેને અમોઝ કસાવ છે. તેને હમેશાં પોતાના મનને પોતાની પાસે રાખી પશુ બાળકને માટે તેમજ રાખવું પડે છે. તત્કાળ નિર્ણય અને તાત્કાલિક કાર્ય કરવાની તેને હમેશાં રસ પડતી હોવાથી તેના મનુષ્યત્વનો વિકાસ થાય છે.

પરાભિવો અને પરાજયો આપણા ચારિત્ર્યનો મહાન વિકાસ કરે છે. તેમજેન મનુષ્યોને પ્રચંડ સ્નાયુ, મનજીવ અવશ્યો અને અતિ સૂક્ષ્મ બુદ્ધિ આપીને મહાપુરુષો બનાવ્યા છે. ગર્વ કયું હતું કે "ઉત્તમ પ્રકારનાં સાધનપાત્રન અને મોજાશોખથી કે સજ્જસભાસદ થયો નથી; યંકટથીજ ઉત્તમતા પ્રાપ્ત થાય છે, એ મારો મુદ્રાલેખ છે."

મરીનાઇ ધણીવાર પોતાનું સીન્ડર્બ ઓધરીઆ પોતાકમ. ઘડે છે. શરિદ રૂપી વરને પોતાનું અમન્યુમાયી દૂર રાખવાનો પ્રયાસ સુખરેશ ને સુખ ચેદવીદ બહેલા વેપારીએ એક સજ્જના પ્રમુખવરેથી કરી હતી કે 'મનુરો અમારી પાસેથી વધુ વેસા કરાવીને તાર વરેને બીજાના ખરચે તેને ભડચે તેટલા વેસા અમારા ખસેના રહે ને વધુ સાત નહિ.' બિચારાને ઘેટીથી રાત પશુ નહિજ સમજાયેલી કે એ બચેને ખાચે એ વેસા એ કરીએને તેમજ તેમના ઓઝાખિને ધિસખ. કપરેસ, અરેન્જ ક. પુરા પાડવા પાછળ ખરમાવ નેજ સાચમા સાર નહિ. મનુષ્યને પુત્ર રોટલાની સાથે વળુ તેમણી કુકમે બીજાને બાળાની રુનિ થાય એ સાર, કે અથા માણસોની પેઠે કહેણ રૂપિવાની સાથે અન્યારી સ્વાધ-રુનિ અને નેવા પરિણામ રૂપે અવનાં થોડા અગર્હ રહેતા નામસ અવના તેમ મહા પદિયા રૂપિવાને પેઠે અવનાર થ-૬ ન રે. વરે એ સાત. પેસાસે' અવ પારકે કહેવે નથા બહુ ઈ ક્રેસા વેસાકાર વગરને મળી રહેકા કાપિ એ એટલ ને એટલે.

કપરેસ.

ખાસજી આગળ ઘોડાની લગામ પકડીને ઉભેલો જોયો અને તેની અંદરથી અમર 'હૅમ્લેટ' ખેંચી કાઢ્યું! આવસ્થાકતા એ સૌથી મદાન વિશ્વવિદ્યાલય છે. કેટલા જ્યા રાજદારીપુરુષો, કેટલા જ્યા તત્ત્વજ્ઞાનીઓ, કેટલા જ્યા વિદ્વાનો, કેટલા જ્યા મંચક્તાઓ, કેટલા જ્યા પરીપક્ષારી પુરુષો અને કેટલા જ્યા વ્યાપારીઓ એ યુનિવર્સિટીમાંથી એન્જીએટ થઈને જહાર પડ્યા છે અને અભિમાન-પૂર્વક એનું સ્મરણ કરે છે !

માણસો સ્વાભાવિકરીતે આગમુ હોય છે અને તેથી તેમની વિવિધ ચત્રી મદત્તવાજ્ઞાને પોષવાને માટે, પ્રેક્ષસંહિત કરવાને માટે તથા આગમ અને વડીશોપાગિત કવ્યથી ઉત્પન્ન થતા આગસને દૂર કરવાને તેમને રક્ષિમાન કરવાને માટે કેઈ મદાન ઉમેજ્ઞ ઉપચારની જરૂર પડે છે. મરીનાર્ક દ્વારા જેવી એકનો ધા લાગવાથીજ મનુષ્ય હનેશ્વ કાયકેવમા આગમ ધરેલાયો છે.

ખ્રી.શ્રી રીતે અપ્રતિદ્વ રૂપા હોત એવા વણા માનુસોને મંકરે નસિદ્ધિમા આપ્યા છે. ' જ્યારે એક મનુષ્યને સિસલ્ક આપવાની જગતી હ-ગ હોય છે ત્યારે તે એને લખત પાડો શીખવની જગ પડે છે તે સવગા નકરત્તુ જાત મેળવીને ચિરકાલિન આપા-સવત્તુ જાત પવુ રાખે રે એટલા માટે તે એને રાંકટોની શાળામાં મોકલે છે-આરામની શાળામાં મોકલતો નથી. "

જે લિસલ્ક રૂપા, રિ મત, ખત અને અદ્દમમંચમ ઉત્પન્ન કરતું તથા તે માનવજીવનના આવસ્થાકતાઓને માટે પૂરતું વળી નકરત્તુ નાંક

ખ્રી.શ્રી રૂ. ર્જનિપદ ર્જનિ ઉ ન ' કુચ્ચ શિક્ષણનું ર્જનિ જાત નથી, પરંતુ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાની ર્જ્જા અને ર્જ્જિ છે
' નકરત્તુ નકરત્તુ . . . '

પ્રકરણ ૨૫ મું-અંથો.

“ મિત્રાણુને મળ્યા ન રીતે પડી રહેતે, તેને જવા દેશો નહિ, તરણુ
તે તમારું જીવન છે. ” — દ્વાલોમન.

“ પુસ્તકો તુલાવન્યામાં આપણને માન દર્શાવે છે અને વૃદ્ધાવસ્થામાં
નાતંદ આપે છે તે જ્ઞાનમાં આપણને આશ્રય આપે છે અને આપણા
જીવનને જો તરફ મનનું અટકાવે છે. ” — લેવિની ડોલિયર

“ મનુષ્યને નમાનતાની નમિત્ત વારતાના જે નઈ સાચા સાતો
જાડે તે માત્ર જીવન છે સર્વ મનુષ્યને માટે ખુલ્લો જોતો તે
પણ પવતા-જાંદાર દોર ને ના પાડે તરફથી છે. ” — સ્વર્ગી.

“ જે મારા પુસ્તકો અને મારા વાચનના પ્રેમના બદલામાં સમસ્ત
નવારાજ્યોના મુકા નારા નાતા નવવામાં આવે તો હું ને સર્વ
મુકાને માન નારા રંગ દઉં. ” — જેનેલન.

“ વાચનનો રસ, જે માન નાતાવુલ અંતર મિત્ર છે તેને જાણે
પણ મને કિતુસાતની સપા નાવ આપી જે તો પણ હું તેનો
વાત નહિ. ” — મિમન.

“ કાલમાં મારા ધન, મિત્રો અને હું તેમને આપું છું તેને
તેનના નેત્ર નાવ હું વાચનને વિશેષ આપું છું. ” — પોપ.

“ દેશના મધ્યે જગતનું નેત્ર દિવ પુ છે અને હજી કયો નવ
જ, તેઓ જે રીતે આપણી આસાન નાતા રાખે છે, નવીન હિંમત અને
પ્રદાને લગત રહે છે, હું અને ગાનના નેત્ર, હિંમત અને સખત પ્રવૃત્તિ
જીવનના પાથે રોકા મનુ જાન પાડે. જીવન આપે છે ફર ફરતા

જાતે આપણે માત્ર તેજ પુસ્તકો વાંચવાં જોઈએ કે જે આપણને ઉન્નત વિચાર આપે અને આપણી શક્તિઓનો તથા આપણી તકોનો સૌથી વિશેષ લાભ લેવાને આપણને પ્રેરે. એક માણસ હોમર વાંચતો હતો તેણે ક્યું કે “તે પુસ્તક વાંચ્યા પછી હું મરોતલામાં ગયો ત્યારે મને માણસો દલ હોવા લાગ્યા સાચા!”

“એક વાર વાગિછી કે હોમરને વાંચ્યો, એટલે પછી તમને બીજા સર્વે મર્યો હલકી પંક્તિના નજારો; તમને જોઈતા સર્વે મર્યો એમાં સમાવેશ થયેલો નજારો.”

મેંદાસે કહે છે કે નિર્બંધરચનાની સદ્ગતતા, કાવ્યનાશક્તિ અને શૈક્ષિત્ય સંપૂર્ણ જોમ તથા સોન્દર્ય, કે જે અંધેન્સના મહા બુદ્ધિમાન વિદ્વાનોના મહાન મર્યાદામાં પ્રતીત થાય છે તે વિશેષ માત્ર જે આપણે વિચાર કરીએ તો આપણે જાહેર કરવું પડશે કે તેઓ સૌથી વિશેષ મુખ્યવાન છે; પરંતુ અંધેન્સમાયીજ પ્રત્યક્ષ વા પોષ્ટ રીતે માનવ-બુદ્ધિની ઉત્તમોત્તમ સૃષ્ટિઓનો ઉદ્ભવ થયો છે; ત્યાંથીજ સિમેરોનું વિશાળ પાશ્વિક અને ઉચ્ચત્વજ કાવ્યનાશક્તિ, જુવેનાલ્સ પ્રખર તેજ, ઘરેલી નવીન નવીન કાવ્યના સર્વદસનો દાસ્તખસ્ત, મેકનની આપકબુદ્ધિ, ગરસલ્સ ઉત્તમ યાન અને રીક્સપિચરની વિશ્વ-આપક સર્વોન્નતતા એ સર્વનો જન્મ થયો છે, એવો જ્યારે આપણે વિચાર કરીએ ત્યારે આપણે શું કહીશું? પ્રત્યેક દેશમાં અને પ્રત્યેક ગુમમાં નિસ્સકાર અને સગા ઉપર સત્વ અને બુદ્ધિએ મેળવેલા વિજયો એ અંધેન્સના વિજયો છે. જ્યાં જ્યાં થોડા મહા પુરોહોએ સ્વતંત્રતા અને ન્યાયનો પક્ષ મદદ કરી અપાચાર અને અમલની સામે જુડેલાઓ છે ત્યાં ત્યાં તેમનામાં અંધેન્સનો જુસ્સો હતો, કે જે તેમને પ્રેરણા દિત અને ઉત્તેજિત કરીને આપાતન આપનો હતો. એકાંતવાસી

શોધાયેલી ખાજોની કાચી ધાતુઓ આપે છે તેની સાથે કોઈપણ નાજી સંપત્તિની તુલના થઈ શકે એમ નથી. મહાભારત અને રામાયણ જેવા ગ્રંથોએ મનુષ્યોને આ બક્ષિસ આપી છે. કુંડીનું સૌક્યોથી અયોધ્યા અને હસ્તિનાપુરની સ્વતંત્રતા અને સત્તાનો નાશ થયો છે, તેના નિવાસીઓ પતિત થઈને બીરુ મુલામો બન્યા છે, તેની બાળ અગ્રુદ બની ગઈ છે, તેનાં મંદિરો વિદેશી આક્રમણ અને ધસારા-ઓના ભોગ થઈ પડ્યા છે, પરંતુ બ્યાસ અને વાલ્મીકીનું માનસિક સામાન્ય આજે પણ અવિનાશી છે.

કિ કિન્હી કહે છે કે “ ઝોસરની વાર્તાઓમાં જે મુદ્દા અને સૌન્દર્ય છે તેની જરાબરી આ જગતમાં કોઈ કદિપણ કરી શકું નથી. તેને લખાવાને આજે પંચસે વર્ષ વીતી ગયાં છે તો પણ હજી પણ લોકો તેને એની મૂળ મોહક ભાષામાં વાંચે છે અને ખીજાઓ ડ્રાઇડન, પોપ તથા વર્ડસ્વર્થે તેમને આપેલા અધુનિક સ્વરૂપમાં વાંચે છે. ઑવિડની મૂર્તિપૂજક લોકોની વાર્તાઓને લખાવાને આજે અઢારસો વર્ષ વીતી ગયાં છે તો પણ તેની રસિકતા અને અપૂર્વ વર્ણનસૌન્દર્યને લીધે હજી સર્વ ધિરતીઓ તે વાંચે છે. ”

છઠ્ઠી કહે છે કે “ તમે પુસ્તકાલયમાં દાખલ થતાંની સાથે જ વિશાળમાં વિશાળ જનસમદાયમાં દાખલ થાઓ છો. ત્યાં તમને મેઢામાં મેઢો લાભ એ મળે છે કે ત્યાં તેમની સાથે પરિચય કરાવી આપનાર કોઈ એળખીતા-બલામણુવાળા માણસની (મધ્યસ્થી) તમને જરૂર પડતી નથી. તે મેઢા સમદાયથી તમને શવે તે સાધી-એને તમે પસંદ કરી શકો છો, કારણકે તે અમર માણસોના નિઃશબ્દ સમુદાયમાં દાંર્ષ અદ્ધંકાર હોતો નથી, પરંતુ એમાં એક માણસ દલકામાં દલકી પંક્તિના માણસની સેવામાં પણ નમ્રતાથી દાખલ થાય છે. તમે તમારી દલકાઈતો ખ્યાલ સરખોને લાખ્યા વિના ગમે

ત્યાવશ્યક અને અસંકારણ્ય તેને વાર્તાવેદાદિ કરવાને યોગ્ય માનવાને છે.” એટલે કે પોતાનાં પુસ્તકોની વચ્ચે છપ્પા અને મરવાને માટે સિમેંટોએ પોતાની સખળી સંપત્તિના પરિભ્રમ કરવાની ઇચ્છા જતાં દત્તી એ કાંઈ આશ્ચર્યની વાત નથી. એટલે પોતાના અંતર્યર્થ પોતાનાં પુસ્તકોની વચ્ચે રહ્યો હતો અને તેમજ મરી ગયો હતો એમાં કાંઈ નવાઈ નથી. એક લખાવતો લખાવતો મરણ પામ્યો હતો, સિમ્લિય પોતાના હાથમાં પુસ્તક સંહિત મરણ પામ્યો હતો તથા ચૌદે કોરેન્ડન પોતાના દેખણ આગળ મરણ પામ્યો હતો એ સ્વાભાવિક છે. જકલના અને સમપના છંદો “માઈ મરીન નિચાઈ પુસ્તક!” એ પુસ્તકો પ્રત્યેની એવી તીવ્ર પ્રીતિ પ્રદર્શિત કરે છે કે જે મૃત્યુને પણ વિસમી દે! કોઈ ત્યારે અંતકાળે એમ્પ્રસરફમાં આવ્યો અને તેને કચ્છીને તેના પુસ્તકસમૂહમાં લઈ જવામાં આવ્યો ત્યારે તેના મર્દનથી બરેલા મુખ પર દાદા આંસુની ધારા ચાલી ‘બરેબર તેજો પોતાના પુસ્તકોને એવી રીતે રીતે અંતિમ પ્રણામ કર્યા હતા. ધીરજ વાળવાળો અને માત્ર લાડ-પિજરરૂપ જની મપેસો સધિ પુસ્તકોને કપાડી અને વાંચી છડે ન હતો ત્યારે તે તેને પંચાળતો અને મુંગન કરતો હતો એ ચિત્ર તો સંપૂર્ણ કચ્છાનક છે!”

પુસ્તકોમાં કેટલું જાણું હતું બરેલું છે; અને મરીનમાં મરીન છેકરો કે છેકરી માત્ર પોતાના આનામાં પુસ્તકો લઈને મરિતી, જાન અને જુદિયા કેટલી જાણી પ્રગટ કરી શકે છે! પુસ્તકો હાથ મરીનમાં મરીન છેકરો પોતે અને સોફિસના જુદિ કૃષ્ણ દ્રવ્યમાં અણોતી છો છે અને ચીકરિયો મજુર રોસપિયરની સાથે રહેલો ન. કચ્છાનક નાટકમાં માત્ર બજરી શકે છે; સંધારનું

...કરણ રક મું-પ્રત્યેક મનુષ્યનું સ્વર્ગ
તેની પોતાની પાસેજ છે.

“અરો! હજારની સુશિષો મિલક ખૂબો પણ વિશેષ સુરુષ, મુંડ અને હંધાને પણ અને મોરો બનાવવો! મોઢ મનુષ્યને વિશેષ સુશિમાન, વિશેષ દિ'મતવાન, વિશેષ સુખી અને અધિક વેશવશાક્ષી બનાવવો; તેનું શુદ્ધિ કુળ મિતુ કરું; એ મદાન કાર્ય છે અને એના જેવી બીજા મોઢ મદના ઉપ નહિ.”
—કાકીદસિ.

“પરિશ્રમમાંથી આરોગ્ય અને આરોગ્યમાંથી આનન્દની કાપતિ થાય છે.”
—બીટી.

“એ એક મનુષ્યને પોતાના અંતરમાંથી સાંતિ મળતી ન હોય નો પછી તેને બહાર તો કશિયે સાંતિ મળવાજ નથી.” —દેવ કહેવત.

“સત્યના પાયાપર વસા રહેવાથી જે આનન્દ મળે છે તેની કુલતા બીજા મોઢ પણ પ્રમાણના આનન્દ સાથે કરી સમાય નહિ.” —એકન.

“જગતના કોઈપણ દિ'મતી સ્થાનમાં અને ભરાખર ધામ્ય સમયે માટે જન્મ થયો છે તે ભેડ મને જે આશ્ચર્ય કાપત થયું છે, તેમાંથી વછ કું કશિ પણ મુઝા થઈ શક્યો નથી.”
—કોરોલ.

“તમારા હૃદયમાં લખી રાખો કે પ્રત્યેક દિવસ એ વર્ષનો કનમીતમ દિવસ છે. દિવસ એ મહત્તમ કરતા પણ વિશેષ સુર મપડ છે. જે વંચ તેને બતાવે છે તે અનન્તતણી વિશેષ પુક્તિ પાશું છે અને તમે સુખ્યાઈ, ક્યાઈ, કે આજસના જે કલાકો તેમાં પુણાદી રીપા હોય તેને તમે છપાવી શકતાજ નથી.”
—એમર્સન.

બહાન એક ઉત્તમ વિચાર પ્રદર્શિત કરે છે. તે કહે છે કે 'નિર્જીવ
માણસો! જોને સુખ કહે છે તે કેવી મહત્ત્વ વસ્તુ નજીવ છે; અને
દુઃખ કે જે તેનું વિરોધી નજીવ છે તેની સાથે તે કેવી અદ્યુત
રીતે જોડાયેલું છે! અમતાર તો એ છે કે તે જન્મે એક અજિત
એકજ સમયે વર્તમાન હોતાં નથી; છતાં જો કેટલી જલ્દી માણસ
એકની પછી પછીને તેને પ્રાપ્ત કરે તો જાત્રે તે જન્મે સાચેજ જોડાયે
વેલાં ન હોય તેમ, તે માણસને તેની સાથે જીવું પણ મંડવું કરવાની
કશ્ચ પડે છે! "

અહિંસાને કહ્યું હતું કે "મારે એક વાર એક રસિકુશિવંશી
સાથે 'મદાન યુદ્ધ' વિશે વાત થઈ હતી. તે મોખો કે 'મા
મદાન યુદ્ધ તેની નજીવી પ્રત્યેક વસ્તુને સર્વથી સંપૂર્ણ મનાતી' કે
છે. તે મૂર્ખને પ્રકાશ આપે છે અને ઘીરને પાણીવાર મનાવે છે;
તે પ્રત્યેક પાત્રને પ્રકાશમાન મનાવે છે અને સંતોષામંથી સુસ્વ
મનાવે છે; તે પુમાદ્યમાંથી જ્વલતા મનાવે છે, જ્વલાળાને પ્રકાશ
મનાવે છે અને પ્રકાશમાંથી મહા પ્રકાશ પ્રકટાવે છે; તેનું માત્ર એકજ
કિંમ્વ એ મ્યુખ્યત્વે પડે છે તેનું દુઃખ અને ચિંતા નહીં થઈ જાય
છે." ત્યાર પછી મને સમજાયું કે 'અનેત' એ તેનું 'મદાન યુદ્ધ' હતું."

સર્વ માણસો સુખ શોધે છે; અને સમાજ તો પિતાના અવ-
રિત સ્વરૂપ તરીકે એટલા વિચાર પ્રમાણમાં શોધે છે કે પણ
વત્તવેતાઓએ જાહેર કર્યું છે કે સુખ એજ સર્વે સંપત્તિ અંતિમ
લક્ષ્ય છે અને જીવન સમગ્ર લક્ષ્યો માત્ર એ સર્વમાધ્ય સમ્પન્ન
તરફ છે.

પરંતુ અહિંસા 'જાણજે મુખને ૧૪ ૧૫ વિચાર શોધીને
જોએ! દેશમાં માણસો તેને માટે કંઈ જુએ છે. પ્રકાશ નથી
છે એ દેશમાં પેતા, દેશમાં બીજા તો દેશમાં સુખ કહિયે"

વસવા છતાં પોતાની સંપત્તિની વાત જાણતા નહિ હોવાથી જૂએ મરતા હતા ' ' આ જ પ્રકારે માણસ વિશ્વની સર્વ સંપત્તિની વચ્ચે પડ્ય બેઠો હોય છે તોપણ તેણે પોતાની અવસોજનશક્તિ કેળવેલી નહિ હોવાથી અથવા પોતાની આસપાસની અવર્જનીય સંપત્તિને જોવાની અને ભોગવવાની તેનામાં શક્તિ નહિ હોવાથી તે જૂએ મરે છે. દલ દળને સાગંગીઓઆથી દિવ્ય મંત્રીન નીકળતું હોવા છતાં ખંડેર અને મંજો તેને સુ કેપભોગ વછ નહે ?

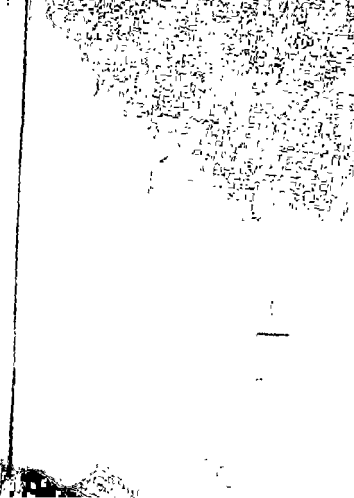
ત્રીજા કોણે : " સોમો જેને કીર્તિ હશે એ તેને મર ? મરે ?
ત્રીજા કોણે : " આપુ નહિ. "

પાવળે સ્વીકાર્યું હતું કે " માંડ જીવન દુઃખી હોય અને મને
પરિણામ પુરૂં નથી જાયે દોઝી મર્યાદા એકદમ મારા જીવનનો અર્થ બનાવ
વાનું મને થઈ આવે છે. " જેટલી પાને રમ્ય અને મુશ્કેલી મળે તેટલો
જીવન તે કહે છે કે " મેં માન્ય નમસ્કાર જીવનમાં પાંચ અઢાર કિલો પાન
કે તુમ મોગવ્યું તથી " એક કમળો વારમાં મરુત્તીમાં આનંદ
છે કે એક મહાનામને જેન પડતું ન કે સારી તેલે રોજાના જગતિ
તે વી લનાદ તો જોડાવેલોએ તેને મરુત્તી ને આપ
તો તે જુઓ માનવનું પડેનું જોડો ને આપને મેં રમ
યો. સમજાવે મરુત્તીઓ અને મરુત્તી જોડાવે મરુત્તી - કમ
કનામાં આવી પડેનું જીવનમાં મોં જોડે ને મરુત્તીમાં કમ રા
કમ સુખી ને મરુત્તી ને એક અત્યંત, જન
નામ અને મરુત્તી મરુત્તી ને સુખી મરુત્તી પડેનું ને
અદ્વૈત' મરુત્તીમાં મરુત્તી ને મરુત્તી ને મરુત્તી ને
મરુત્તી, મરુત્તી ને મરુત્તી ને મરુત્તી ને મરુત્તી ને
મરુત્તી ને મરુત્તી ને મરુત્તી ને મરુત્તી ને મરુત્તી ને
મરુત્તી ને મરુત્તી ને મરુત્તી ને મરુત્તી ને મરુત્તી ને

“ પ્રભુને પાઠ થયો કે મારી ગરદન બાંધી મધ નહિ. ” તે એક એવો માયુસ હતો કે જે પ્રત્યેક દાગા, વાદળમાં, પણ એક રોષી રેપા જોતો હતો. સંકટના સમયમાં કોઈ તેની સલાહ લેતું તો તે કહેતો કે “ તમારા મસ્તકપરથી વિપત્તિનું વાદળ ઘુસતજ વિખરાઈ જશે અને શું કરવું તેની હું તમને સમજ પાડીશ. ” બીજા દાયકાએ એક અણુસંમિશ્ર માયુસ તરસથી આશાસન અથવા ઉત્સાહને બદલે તમને હમેશાં આજ સખ્દો મળશે કે “ મેં તો ધાર્યુંજ હતું (અથવા કશુંજ હતું) કે એનું પરિણામ આવુંજ આવશે ! ” અને જો તમે તેના સંસર્ગમાં રહેશો તો તમારો આનન્દ ધીમે ધીમે નષ્ટ થઈ જશે. કેટલાક લોકો હમેશાં શોકજ કર્યા કરે છે; તેઓ નન્દનવનમાં જન્મ્યા હોત તો ત્યાં પણ તેમને શોક કરવાનાં પુષ્કળ કારણો મળ્યાં હોત. બીજા કેટલાક લોકો સર્વત્ર આનંદી રહે છે; તેઓ પોતાની આસપાસ સર્વત્ર સુંદરતાજ જુએ છે અને તેમને સર્વત્ર લાભજ મળ્યાય છે. કેટલાક લોકો સૂર્યપર લાંબન જોઈને એટલા બધા આકુળ બચ્ચાજ થઈ જાય છે કે તેઓ કદિપણ તેના પ્રકાશમાં ખેંચી શકતા નથી; અને પણ પક્ષીઓને પણ એમાથી જે આનન્દ મળે છે તેમાં પણ તેઓ ભાગ લઈ શકતા નથી.

પોતાના સુખને માટે કશું મારતો હોય એવા કોઈપણ માયુસને તમે ખરેખરો સુખી થયેલો કદિપણ જોયો છે? અને જે માયુસ બીજાઓના સુખને માટે પરિશ્રમ કરતો હોય એવા કોઈપણ માયુસને તમે દુઃખી થયેલો જોયો છે?

એક મહારાજાએ કહ્યું હતું કે “ મારી પત્નીસ વર્ષની રાજ્ય-કારણદિ દરમ્યાન ચૌદ દિવસ કરતાં અધિક સમય મેં સંપૂર્ણ સુખ જોગવ્યું નથી. ” કારણકે મોઝકાઈ નેટલું સુખ જોગવતો હતો તે અર્ધો ભાગ પણ હંમર, કે જે રાજાને ખીન્ને નંખરે હતો તે જોગ-

સંવેગોની વાટ જોવા કરશે નહિ તે પોતાને દ્રવ્ય મળે, પરંતુમાં પ્રવાસ કરવાની સંધિ મળે; મદાન ક્ષાંતિવાચકોનાં કામો ખરીદવાનું સામર્થ્ય પ્રાપ્ત થાય ત્યાં સુધી શોભશે નહિ, પરંતુ તે પોતાનાં પ્રાપ્ત સાધનોનેજ સાધી વિશેષ લાભ લેશે.

મેં કેટલાંક આદર્ય ગૃહો જોયાં છે; મેં કેટલાંક ગૃહો તો જોયાં જોયાં છે કે જેમાં શાન, શાંતિ અને સ્વાસ્થ્યનો નિવાસ છે, પરંતુ તે સર્વ ગૃહ ગરીબ લોકોનાંજ છે. તેમનાં ગૃહની ફરસખંધીપર ઉત્તમ ક્ષેત્રજીવો મિઠાવેલી હોતી નથી; તેમાંની દિવાલોપર કાઢ કિંમતી ચિત્રો હોતાં નથી; પરંતુ તેમાં સતેજી માણસો-સેવાતત્ત્વર અને નિઃસ્વાર્થ માણસો-વસે છે; તેમાંનો પ્રત્યેક જણ સર્વને સુખી કરવાને પોતાનાથી બને તેટલી સહાય કરે છે અને ગરીબાઈની ખોટ શાન અને માયાળુ-પણાથી પૂરે છે. જે માણસ પોતાને સુખી ધારતો નથી તે કદિ પણ સુખી થઈ શકતો નથી. જ્યાં સુધી તમે તમારી બાતને દુઃખી માને નહિ ત્યાં સુધી કોઈ પણ વસ્તુ તમને દુઃખી બનાવી શકતી નથી.

કેટલાંક માણસની ક્ષિત્તાસાર આખું જમત કદિપણ ચાલ્યું નથી. જો તમે હડી જરો નહિ તો બીજા માણસોના બોળ અવસ્થા તમારાપર લાઘવામાં આવશે. પરંતુ તેથી બચવુંકે નહિ. જો અમુક કામ કરવાની જરૂર હોય અને તમે તે કરી શકતા હો તો બીજા માણસે તે કેમ કર્યું નહિ, એમ કદિપણ મનમાં નહિ લાવતા તે કામ તમે પોતેજ કરજો. જે માણસો ખાણ પૂરી કે છે અને રોકાઈગયા-વાળી જમીનને સપાટ બનાવે છે તથા બીજાઓના અપૂર્ણ કામ સંપૂર્ણ કરે છે તેઓજ ખરા શાંતિદાતા છે અને બાંધકામ કરનારાં જોતી એક પક્ષટણ કરતા. પણ તેમની કિંમત વિશેષ છે.

એમનેન કહે છે કે " અમેરિકન સિવાયની બીજી કોઈ પણ પ્રજાનાં મહેરાપર ચિંતા અને કાંકારીસત્તાએ પોતાનાં નામ કેહવાર

તમે ખરમાં જે જે ચિંતા લઇને ફરો છો તેથી તમે વિશેષ નાના, વિશેષ હસકા, વિશેષ સંકુચિત અને વિશેષ પ્રતિજ્ઞા બંની બને છો. આ સર્વ ચિંતાથી તમારો ધર્મો એક ઈશ્વરજી આગળ વધતો નથી; ઉલટું તેથી તમારા આરોગ્યનો નાશ થવાને લીધે તમારા ધંધાની પ્રગતિને પ્રતિભાષ નડે છે. આરોગ્ય તથા મન-જની સ્થિતિસ્થાયીતા વિના કોઈપણ સજ્જાને સિદ્ધ થઈ શકતું નથી અને તમને ચિંતાતુર બોધને તમારા મિત્રો તથા તમારા માલિકો પણ તમારો ત્યાગ કરી જાય છે.

હસતા વડને તમારું કામ કરેલે; ઉદાસીનતા કોઈપણ માણસને પસન્દ પડતી નથી. જ્યારે તમારા કુટુંબજાતું કોઈ માણસ મરી જાય છે ત્યારે તમારા મિત્રો આવે છે અને તમને આશાસન આપી જાય છે, પરંતુ તેઓ મૃત્યુના નિવાસગૃહમાં રહેવાનું પસન્દ કરતા નથી. તરેભાવસ્થાથીજ ધંધાને કાર્યાલયમાં અથવા દુકાનમાંજ બંધ કરી દેતાં રીખેલે. માણસો કામ કરેતી વખતે નહિ, પરંતુ કામ કરી રહ્યા પછીનાજ સમયમાં હૃદયભ્રમ થઇ જાય છે.

નાની નાની વ્યવસાયો, કુદ્ર ચિંતાઓ, ભીતિઓ, દરરોજના નાના નાના મરણો કે જે આપણા જીવનને દુઃખી બનાવે છે તે આપણા જીવનના પ્રકાશને નેટલો આગળાદિત કરી નાખે છે તેટલો આગળાદિત મોટી ચિંતાઓ, મોટા બેગબો, મોટી મુશ્કેલીઓ અને મહાન વિષ-તિઓ કરી નાખતી નથી. નાની નાની તકરારો, નાની નાની ફરિયાદો, નાના નાના આરોગ્યો, નાની નાની ડીકાઓ, કેલ્મ, ગુસ્સા, અધીરો, નાની નાની અમાયાળુતા, નિંદા, નાના અવિનય અને ચીઠિયા સ્વભાવ જે લોકોના ધરમા વણી અશાંતિ અને દુઃખ ઉત્પન્ન કરે છે.

! પહે, નાનાં નાનાં માયાળુ કામો, વિનયો તથા સમયાનુકૂળ

આપણે વચ્ચેની વચ્ચે દુઃખી અથવા પરાભવેની વચ્ચે સુખી થઈ શકીએ છીએ. તેમ આપણે સુખી છે કે જેના સુખનો અરો તેના અંતરમાં હોય છે અને જેના સુખનો આધાર પોતાના સાથીઓના તરંગો પર અથવા અધિકારીઓની કૃપા પર રહેતો નથી.

એક રાજા હતો; તેને એક નાનો પુત્ર હતો. આ છોકરાને તે ધણો ચાહતો અને તેને સુખ આપવાને માટે ધણો પરિશ્રમ કરતો. તેણે એને બેસવાને માટે એક ટુકડા આપ્યો; રહેવાને સુંદર ઓરડાઓ આપ્યા; અસંખ્ય ચિત્રો, પુસ્તકો અને રમકડું આપ્યાં; તેને શિક્ષકો, સેવકો અને દ્રવ્ય ખરીદી સકે તથા જુદી રોપી કાઢી સકે એટલા બધા પ્રકારની પ્રત્યેક વસ્તુ પૂરી પાડી. પરંતુ આ સંપત્તિ છતાંયે તે બાલ રાજકુમાર દુઃખી હતો. તે જ્યાં જ્યાં જતો ત્યાં ત્યાં મોડું ચડાવીને જ જતો અને પોતાની પાસે ન હોય એવી કંઈક વસ્તુને માટે હમેશાં ઇચ્છા કરતો. અંતે એક જાદુગર તે રાજાના દરબારમાં આવ્યો. તે પૈસા છોકરાના ઝેરા પર અસંતોષની હાથ નોંધને રાજા પ્રત્યે બોલ્યો: “હું આપના કુમારને સુખી કરી શકીશ અને તેના અસંતોષને દાસ્તખા ફેરવી શકીશ, પરંતુ તેને એ જાન હોવાને માટે આપે અને મોટી કિંમત આપવી જોઈએ.” રાજા બોલ્યો: “વાર, તમે જે માગશો તે આપીશ.” તે જાદુગર પૈસા રાજકુમારને પોતાના ખાનગી ઓરડામાં લઈ ગયો. તેણે એક કામગના દુકાન પર એક શ્વેત વસ્ત્ર વળી કાઢક લખ્યું. ત્યાર પછી તેણે એ છોકરાને એક મોજીલતી આપી અને તેને સજાગી તે કામગની નીચે રાખીને તે વાચવાને કહ્યું; ત્યાર પછી તે જાદુગર ચાલ્યો ગયો. તે છોકરાએ એના કહેવા પ્રમાણે કર્યું એટલે સફેદ અક્ષરો સુંદર નીલા રંગના થઈ ગયા. તેના વાચરાશ્ર આ સંદેશ આવ્યા: “પ્રતિદિન કાંઈક વાંચવું”

વમાંથી જ્ઞાનદં અને ઉદ્ધાસને કલિપણ રૂપસદ આપણો નહિ.

“ સારી વસ્તુઓ ઉપભોગ લેવાને મારેજ બનાવવામાં આવી છે.” આપણે મમે તે સ્થાનમાં વસતા હોઈએ પણ પૃથ્વી-પદ્ધતિ એવો માર્ગપણ પ્રદેશ નથી કે જ્યાં કુદરત ખુદ આપણી હાથે સંસ્કૃત્ય નિરંતર અમલકારિક કાર્યો ન કરતી હોય; એનું કેલિપણ ઉગ્ગ્રહ સ્થાન નથી કે જ્યાં વિચારોનો વિકાસ ન થતો હોય અને જ્યાં જીમ ને મોહકતા ન મળતી હોય; એવો કાલ્પણ પદાર્થ કુદરત નથી કે જેમ્મ મંપૂર્ણ સંસ્કૃત્ય કરેજ ન હોય એવી ગાઈપણ સત્યહીન જૂમિ નથી કે જ્યાં વિકાસન પામેલા અનુષ્ઠો ન વસતા હોય; એડુ કેલિપણ બર્ષકર સ્થાન નથી કે જેમ્મ ગુમ કરો અને જ્ઞાનકાલકારક વસ્તુઓ કરેલાં ન હોય, પરંતુ તેમને વૃદ્ધિ દિગ્ગાં જોવાની જગર છે. મુશ્કમ મુશ્ક કામોમાં પણ કાલ્પ મોહકતા હોય છે અને તેથી તેમનું વિકાસનું ફરે થાય છે.

મિલન નિરાઈ કહુ નહું : “ મારી પોતાનો રાગ કરે તે હું નુવામની હડંબન નવળીન ક. હું હું કુમેલા કામમાં નિમગ્ન મહું : અને વાળીવાર આમાં ના નિદ્રા લેતા નથી, હું મુશ્કમ કામોમાં નુચલાયમે રહુંડુ અને ચિ - એના વસતી ના પુ. મુશ્કમ નવસિત્તી હું મનકાન નમનતા નથી કામ ન લાગે એમ એમ મારો કસામાં ના હવું છે ”

દેવ ગાનગને કનુ હું : ત્યારે મનકાનપણ વસતા ન થાય ત્યારે હું કપનની અસ વાન્ય ના મ. તાં આનન્દની કેલમો માર-તાન નાં હવું. ”

“ ન જારે ત્યારે : : : કરે છે ત્યારે ત્યારે તે વોડેક પાનક નુમાર છે, એમ કાંતે આપણું જારે ત્યારે ખિલ થઈએ : : : ત્યારે ત્યારે વૃદ્ધિ નુમારાંએ ઝીએ. ”

જે સોકો હમેશા સુખ મેળવવાને માટે શ્રદ્ધાં મારે છે તેમને તે કદિપણ પ્રાપ્ત થતું નથી. “સ્વર્ગનું સામ્રાજ્ય આપણા અંતર-માંજ રહેલું છે” એ વાત તેઓ ખૂબી જાણ છે. સ્વર્ગનું સામ્રાજ્ય બીજે ક્યાંય પણ વિદ્યમાન નથી. તે દ્રવ્યમાં નથી, મકાનોમાં નથી, ભૂમિમાં નથી તેમજ કીર્તિમાં પણ નથી. સ્વાર્થો શોધીને તે પોતાના ખંડાર આપતું કે ખતાવતું નથી; તેમજ અશુદ્ધ હાથો સ્વર્ગના સામ્રાજ્યને સ્પર્શ કરી ગડતા નથી. કોઈએ કહ્યું છે કે સુખ એ અગ્નિ નાના પથરોનું બનેલું જડાવકામ છે. જો એમાંથી એકાદ પથરોને કૂટી લેવામાં આવે તો તેનું કાષ્ઠપણ મૂલ્ય નથી. પરંતુ જ્યારે સઘળા પથરોને એકઠા કરી પોખ ગીતે ઝાંકવવામાં આવે ત્યારેજ તેનો મહા નવવાન અવકાશ બને છે. સ્વર્ગ અહીંજ છે, બીજે ક્યાંય પણ નથી. તેને શોધવાને માટે ધર ખદાર જરો નહિ. જો તમારો મનમાં વિદ્યાર્નનતા અને દુઃખ હશે તો તમે ત્યાં જાઓ તોપણ તમને આનન્દની પ્રાપ્તિ થશે નહિ. એક કવિ કહે છે કે “પક્ષીઓ અને સૂર્યપ્રકાશ તમારા પોતાનાજ હૃદયમાં છે અને તમારા પોતાનાજ વિચારમાં ઝરાઓ વહે છે.”

આપણે જે માનસનું ગૌત કીએ છીએ અને જે ગીત આપણે ગાઈએ છીએ તેને આપણે પોતાની સાથે જો જોઈએ છીએ. જેનનો મુદ્દલેમ એવો હશે કે “જ્યારે મારું વકાશે છે ત્યારે તે મારી વકાશ નહિ છે.” સુખ એ એક એવો પાત્ર છે કે જેનો આપણું વલણ અડધા જોડે તે-જે. વલણમાં ફરકો જ્યાં સુધી સુખ મળવાનું છે ત્યાં તો આપણે વિદ્યમાન રાખવું નથી. જો આપણે સુખને વકાશે અને તો તે સુખને ક્યાંય પ્રવેશ કીએ તો તે મનગડાવા જેવું દાયમજ અવરૂ નથી. કૃત્રિમ અનવવામાં મુલ્ય વહેતું કે જ્યારે જ્યાં અવરૂ નિમિત્ત કૃત્રિમ પળાણીએ છીએ

દરમો જોઈશું, તેનાં મધુર સંગીત સંભળીશું અને તેની પ્રેમ સંપત્તિ અનુભવીશું. આપણા આ જગતપરના નિવાસ દરમ્યાન આપણી આંખો અદૃશ અને અકર્ષિત બાવી સુંદરતા અને ભવ્યતા તિમિરમય અને ગડ દશામાં છે. હવે આપણને આવી પ્રકૃતિ આપેલી છે, તેને આપણે ચિત્રસિત, પ્રકાશિત અને અર્થગૂત કરવાની છે; તેનામાં જે અમાપ અને વિવિધ સૌન્દર્ય રહેલું છે તેનું વર્ણન કરવાની મૂલ્ય-લોકના માનવીના વિવિધ શબ્દોવાળા મધ વા પદ્યમાં શક્તિ નથી.

“માત્ર તેજ માણસ સુખી છે કે જે આજના દિવસને પોતાનો દિવસ કહી શકે છે; જે પોતાના અંતરમાં સુરક્ષિત હોવાથી કહી શકે છે કે ‘આવતી કાલ ! તારી મરજી પડે એટલું મારું અદિત કર; તેની હું દરકાર કરતો નથી, કારણકે આજનો દિવસ તો હું જીવ્યો છું.’”

એમસૌન કહે છે: “મને આજના દિવસનું દર્શન કરવાની શક્તિ આપ; અને તારે જોઈએ તો જૂતકાળ અને ભવિષ્યકાળ તારા હાથમાં રાખ.”

“એપ્રિલ માસની હવા વાયોલેટના મૂળપર જે અસર કરે છે તેની અસર બીજાઓની ઉપર કરવાની શક્તિ જે માણસના હૃદયમાં રાખ છે તે માણસ સુખી છે.

૧૯૦૮-૦૯

